

حکومەتی هەریمی کوردستان
وەزارەتی خویندنی بالاو توێژینه‌وهی زانستی
سەرۆکایەتی زانکۆی سلیمانی
کۆلیژی زمان
بەشی زمانی کوردی

بنیاتی هونەری داستانە شیعی سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافەرینی خانای قوبادی

نامەیه‌که

شۆخان رمضان قادر

پیشکەشی کۆلیژی زمان، بەشی کوردی زانکۆی سلیمانی کردووه و بەشیکه له
پیداوایستییه‌کانی پلهی ماستەر له ئەدهبی کوردیدا

سەرپەرشت

پ.د. فازیل مه‌جید مه‌حمود

(٢٠٢٣)ی زاینی

(٢٧٢١)ی کوردی

نامه‌ی بنیاتی هونه‌ری داستانه شیعرى (سولتان ئیبراهیم و نوش ئافه‌رین)ى خانای قوبادی، به سه‌رپه‌رشتی من له زانکۆی سلیمانی ئاماده‌کراوه و به‌شیکه له پێداویستییه‌کانی پله‌ی ماسته‌ر له ئه‌ده‌بى کوردیدا.

سه‌رپه‌رشت

پ.د. فازیل مه‌جید مه‌حمود

٢٠٢٣ / ٣ / ٢

به پتی ئه‌و پێشنیازه، ئه‌م نامه‌یه پێشکەش به لیژنه‌ی هه‌لسه‌نگاندن ده‌که‌م.

پ.ی.د. محمد عمر عول

سه‌رۆکی به‌شى زمانى کوردی

پوژ: ٣ / ١٥ / ٢٠٢٣

نیمه ئەندامانی لیژنەیی وتویژ و هەلسەنگاندن ، ئەم نامەیەمان خۆیندەو و لەگەڵ خۆیندکارەکه
گفتوگومان لە بارەی ناوهرۆک و لایەنهکانی تری کرد و بڕیارماندا، که شایهینی ئەوهیە بڕوانامەیی
ماستەری لە ئەدهبی کوردیدا پەن بدریت.

ناو: د. سەید عەبدولعەزیز عەبدولعەزیز

سەرۆکی لیژنە

پۆژ: ٢٠٢٣/٥/١

ناو: پ. د. عەبدولعەزیز عەبدولعەزیز

ئەندام:

پۆژ: ٢٠٢٣/٥/١

ناو: پ. د. عەبدولعەزیز عەبدولعەزیز

ئەندام و سەرپەرشت

پۆژ: ٢٠٢٣/٥/١

لە لایەن ئەنجومەنی کۆلیژی زمانەوه پەسەندکرا.

پ. د. شاخەوان جلال حاجی فرج

پراگری کۆلیژی زمان

زانکۆی سلێمانی

پۆژ: ٢٠٢٣/٥/١١

سو پاس و پیزانین

- * خوی گوره و بالادهست، که همیشه به میهره بانی پالپشتیکی به هیزی به ندهیه له گه شتن به ئامانجه کان.
- * دایک و باو کم و هه موو ئه ندامانی خیزانه کهم، که هاو کارم بوون بو ته واو کردنی ئه م قوناغهی خویندن.
- * پرؤفیسور د. فازیل مه جید محمود، که ئه رکی سه ره پهرشتیکردنی ئه م نامه یه ی گرته ئه ستو و هاو کاری کردم.
- * به ریز پ.ی.د. محمد عمر عول سه روکی به شی کوردی، که به هاو کاری و رینماییه کانی رینیشانده ر بوو.
- * به ریز کاروان عوسمان خه یات، ساغکه ره وه ی دیوانی خانای قوبادی، که به سه رنج و تیبینیه کانی تو یژینه وه که ی ده وله مه ند کرد.
- * سه رجه م ئه و به ریزانه ی، که به وشه یه ک هاو کار و پالپشتم بوون له به ئه نجام گه یاندنی ئه م تو یژینه وه یه دا.

پښت

لاپهړه	بابه ت
۲-۱	پيشه کی
۴۳-۳	به شی یه که م: سه ره تايه کی تیوری سه باره ت به داستانه شیعر
۸-۳	پاری یه که م: زاروه و پیناسه ی داستانه شیعر
۲۴-۹	پاری دووهم / میژووی داستانه شیعر أ- جیهانی ب- کوردی
۲۹-۲۵	پاری سییهم / تاییه تمه ندیبه کانی داستانه شیعر
۴۳-۳۰	پاری چوارهم / ژیانی خانای قوبادی و داهیتانه کانی له بواری هونه ری داستانه شیعر دا
۱۰۰-۴۳	به شی دووهم: بنیاتی هونه ری داستانه شیعر ی (سولتان ئیبراهیم و نوش ئافهرین) ی خانای قوبادی له ئاستی شیعریدا
۴۷-۴۴	پاری یه که م / بنیاتی ئاواز یه که م / ئاوازی دهره وه
۵۲-۴۷	دووهم / ئاوازی لایه کان أ- رازاندنه وهی ئاوازی شیعر ی داستانه که له ته وه ری هاونشینی (ئاسوی) ی ب- رازاندنه وهی ئاوازی شیعر ی داستانه که له ته وه ری جینشینی (ستوونی) به زیادکردنی هیشووه دهنگی سه روا پ- رازاندنه وهی ئاوازی شیعر ی داستانه که له ته وه ری جینشینی (ستوونی) له ریگه ی پاش سه روا ت- گرنگی سه روا له وینه و واتای شیعریدا
۵۷-۵۲	سییهم / ئاوازی ناوه وه أ- ره که زدوژی و جوړه کانی ب- دووباره کردنه وهی دهنگی کوتایی وشه
۸۰-۵۸	پاری دووهم / بنیاتی شیواز ئاسته کانی (دهنگ، وشه، رسته) له داستانی (سولتان ئیبراهیم و نوش ئافهرین) ی خانای قوبادی
	یه که م / ئاستی دهنگ سازی أ- دووباره بوونه وهی دهنگ له سه ر ته وه ری هاونشینی ب- دووباره بوونه وهی دهنگ (هاتنی جووته دهنگ)
۶۹-۶۱	دووهم / ئاستی وشه سازی أ- وشه ساده و ناساده کان ب- به کارهیتانی وشه ی بیگانه پ- دووباره کردنه وه

	ت- وشەى ھاوتاو ھاو واتا ئاسا
۸۰-۶۹	سىيەم/ ئاستى رستەسازى أ- رستەى ھەوالگەياندن ب- رستەى داخووزى پ- رستەى پرسىياري ت- رستەى سەرسورمان
۱۰۰-۸۱	پارى سىيەم / پرونىيىزى يەكەم/ ليكچوواندن دووەم/ خوازە أ-خوازەى زمانى ب- خوازەى ژىرى سىيەم / دركە خوازەى بەرەللا خواستن
۱۵۲-۱۰۱	بەشى سىيەم : بنياتى ھونەرىي داستانە شىعەرى (سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن)ى خاناي قوبادى لە ئاستى گىرپانەوھدا
۱۳۲-۱۰۱	پارى يەكەم/ تەكنىكەكانى گىرپانەوھ لە داستانە شىعەرى (سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن)ى خاناي قوبادى أ- وەسەف ب- گەفتوگۆ- دىيالوگ پ- خۇدواندن - مۇنۇلۇك ت- سەفەر ج- خەون و فانتازى
۱۵۲-۱۳۳	پارى دووەم/ توخمەكانى گىرپانەوھ لە داستانە شىعەرى (سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن)ى خاناي قوبادى يەكەم/ پالەوان دووەم/ پرووداو سىيەم/ شوپىن چوارەم/ كات
۱۵۵-۱۵۳	ئەنجام
۱۶۱-۱۵۶	لىستى سەرچاۋەكان
۱۶۲	پوختەى تويژىنەوھكە بە عەرەبى
۱۶۳	پوختەى تويژىنەوھكە بە ئىنگلىزى

پیشہ کی

بنیاتی ہونہری لہ دہقی ئەدەبیدا پیکھاتە ی چەند جۆرە توخم و تەکنیکیکە، کە بەھۆی رپسا و یاسای تایبەت بەخۆیان خاسییەتیکی جوانیناسی دەبەخشنە دەق؛ سەرجم بابەتە ئەدەبی و ہونەراییەکان یەکە و بنیاتی تایبەت بەخۆیان ھەییە، کە توخم و تەکنیکەکان بەیەکەوہ دەبەستنەوہ، گیرەرہوہ بە پپی پلانی تایبەت بەرھەمە گیرانەوہییەکە ی ئەنجام دەدات؛ داستان بەشیکە لہ فۆلکلۆر؛ سیمبول و شانازی نەتەوہییە؛ وەک دەقیکە گیرانەوہیی و ژانریکی گرنگی ئەدەب پانتاییەکی فراوانی ھەییە؛ لایەنەکانی ژانی مرقایەتی بەرجەستە دەکات؛ بنیاتی ہونہری تایبەت بەخۆی ھەییە، بۆیە ئەم تووژینەوہییە بە ناوینشانی بنیاتی ہونہری داستانەشیعی (سولتان ئیبراھیم و نۆش ئافەرین) ی خانای قوبادییە؛ ھەولیکە بۆ شیکردنەوہ و ھەلسەنگاندنی بنیاتی ہونہری ئەم بەرھەمە بە پیزە ی خانای، ھەروہا وەلامدانەوہی چەند پرسیاریکی گرنگ لہوانە: ئایا خانای وەک گیرەرہوہ لہ ھۆنہوہی ئەم داستانەدا، تا چەند گرنگی بە بنیاتی ہونہری داوہ؟ لہ بەکارھینانی توخم و تەکنیکەکانی گیرانەوہی داستانیدا سەرکەوتوو بووہ؟ یاخود ئەو توخم و تەکنیکە گرنگانە ی بەکارھیناوە، کە دەبنە ھۆکاری بە پیزی و جوانیناسی دەق لہ رووخسار و ناوہرۆکا؟.....

بەرپیز (حەمەرشید ئەمینی) وەک ساغکەرہوہی داستانەکە ئاماژە ی بەو کردووہ ئەم بەرھەمە ی لہبەر رووشنایی دوو دەستنوو س ساغکردووہتەوہ، ئیمە یەکیک لہو دەستنوو سانەمان دەستکەوتووہ؛ ھەرچەندە ئەزموونیکە ئەوتومان لہبارە ی دەستنوو سەوہ نییە، بەلام ھەولمانداوہ جگە لہ خستنەرووی بنیات و لایەنی ہونہری ئەم داستانە بەراوردی نوسخە ی چاپکرا و ئەو دەستنوو سە بخەینە روو لہ ژمارە ی دپرە شیعرەکان، کە ناوبرا و ئاماژە ی بە ((نزیک (۳۵۰۰) دپرە شیعی)) (ئەمینی، ۲۰۲۱، ۲۸) کردووہ، بەلام لہ دەستنوو سەکە ژمارەکە جیاوازە، کە (۶۷۰) دپرە شیعرە ئەمە بە دپرە لہ ناوچووہکانیش، چونکە ئەو دپرانە نیوہیان لہ ناوچوون چەند پیتیکیان دیارە، کە ئاماژە ی بۆ بوونی دپرە شیعی، ھەروہا لہ نوسخە ی چاپکرا و گرنگی بە خالەندی پئویست نەدراوہ، کە لایەنیکە گرنگی رپزمانی دەقە گیرانەوہییەکانە...

ھۆکاری ھەلبژاردنی بابەتی تووژینەوہکە:

چەندین ھۆکار بوونیان ھەییە، کە وا لہ تووژەر بکەن بابەتیک ھەلبژیریت بۆ تووژینەوہ، سەرکەوتترین ھۆکار لای ئیمە گرنگی دیالیکتی گوران (ھەورامی) ھ لہ لایەک، کە ئەزموونیکە گرنگ و دەولەمەندە، بەلام بەداخوہ لہ بواری تووژینەوہی ئەکادیمی لہ ئاست شیای و بەپیزی بەرھەمی شاعیرە مەزنەکانیدا ئاوپ لہ بەھای ئەم ئەزموونە دەولەمەندە نەدراوہتەوہ؛ لہ لایەکی دیکەوہ گەورەیی و بە توانایی خانای قوبادییە، کە بەرھەمیکە زوری ھەییە، بەلام گرنگی پیدانیکە کەم بەدیدیە کریت لہ تووژینەوہی ئەکادیمی، لہ گەل ئەوہشدا یەکیکە لہ شاعیرە دیارەکانی کورد؛ سەر بە قونای کونی کوردییە لہ سەدە ی (۱۸) دا ژیاوہ؛ شاعیریکە ئازادخوای بووہ؛ لہ دژی زولم و زورداری وەستاوہتەوہ؛ شانازی بە زمانی کوردییەوہ کردووہ؛ لہو شاعیرانەییە، کە زورترین بەرھەمی لہ دوا ی خو ی بەجیھتتووہ؛ سەرەرای ئەوہی، کە لہ سەردەمیکە پر لہ کیشەو شەرو ئاژاوەدا ژیاوہ، بەلام ھەموو ھیز و تواناکانی خستوتە گەر لہ پینا و داھیناندا؛ بووہتە ئەستیرەییەکی درەوشاوە لہ ئەدەبی کوردیدا، لہرینگە ی وەرگیرانی داستانە فارسییەکانەوہ ھزر و ئەندیشە ی نووسەری کوردی کەمەندکیش کردووہ بۆ نووسینی داستان؛ راستە

به‌شیکي زۆري به‌ره‌مه‌كاني وەرگيران، به‌لام ده‌توانين بلين ته‌نها بابته‌ي سه‌ره‌كي به‌ره‌مه‌كه‌ي وەرگرتوه، پاشان به‌سه‌ليقه‌ي هونه‌ري خوي و بير و بوچووني تاييه‌تي خوي به‌ره‌مه‌ داستانيه‌كه‌ي دارشتووه‌ته‌وه و داهيناني تيدا كردوه.

ئامانجی تووژينه‌وه:

ئامانجی تووژينه‌وه‌كه‌مان ده‌رخستنی توانا، ليهاتوويي، داهينه‌ري(خانای قوبادي)يه له نووسيني داستانه شيعردا، ناساندن و خستنه‌رووي بنياتي هونه‌ري ئەم به‌ره‌مه‌ گرنگ و تاييه‌ته‌ي، بو ئه‌وه‌ي بيته بنچينه‌يه‌ك بو نووسيني تووژينه‌وه‌ي زانستی و پالنه‌ريك بيت بو تووژه‌ري كورد، تا زياتر گرنگی به‌م شاعيره مه‌زنه بدهن.

میتۆدی تووژينه‌وه‌كه:

تووژينه‌وه‌كه به میتۆدی وه‌سفی شيكاري، ميژووي نووسراوه.

سه‌رچاوه‌كاني تووژينه‌وه و گيروگرفتیان:

نه‌بووني سه‌رچاوه‌ي پيوست به‌ زمانى كوردی سه‌بارهت به‌ داستانه شيعر به‌گشتی؛ هه‌رچه‌نده ژانريكي بنه‌ره‌تي و گرنگه، بويه بو خستنه‌رووي زانيارى داستان له لايه‌نى تيوري تووژينه‌وه‌كه به‌پي پيوست سه‌رچاوه‌ي زمانه‌كاني ديكه‌مان به‌كاره‌يناوه، له‌هه‌مانكاتدا نه‌بووني سه‌رچاوه‌يه‌كي پيوست سه‌بارهت به‌ خانای قوبادي ئه‌وه‌ي، كه هه‌بوون له په‌نجه‌ي ده‌ست تيه‌په‌ري نه‌ده‌كرد، كه جيگه‌ي داخه ئه‌م شاعيره مه‌زنه له تووژينه‌وه‌ي ئەكاديمييدا په‌راوي‌زخراوه.

پيکهاته‌ي تووژينه‌وه‌كه:

پلانی تووژينه‌وه‌كه‌مان له سى به‌شى سه‌ره‌كي پيکها‌تووه؛ به‌شه‌كانيش له‌چه‌ند پار و خاليك پيكدین. ناو‌نیشانی به‌شى يه‌كه‌م بريتييه له (سه‌ره‌تايه‌كي تيوري سه‌بارهت به‌ داستانه شيعر)، كه له چوار پار پيکها‌تووه؛ پارى يه‌كه‌م تاييه‌ته به‌ خستنه‌رووي زاراوه و پيناسه‌ي داستانه شيعر، له پارى دووه‌مدا ميژووي داستانه شيعرى جيهانى و كوردی پشت به‌ست به‌ سه‌رچاوه‌ زانستيه‌كان خراوه‌ته‌روو، له‌پارى سييه‌مدا جه‌ختمان له‌سه‌ر بووني تاييه‌تمه‌ندييه‌كاني داستانه‌شيعر كردووه، دوا پارى ئەم به‌شه‌مان تاييه‌ته به‌ كورته‌يه‌ك له ژيان و داهينه‌كاني خانای قوبادي له بواری ئەنديشه‌و هونه‌ري داستانه شيعردا.

ناو‌نیشانی به‌شى دووه‌م بريتييه له بنياتي هونه‌ري داستانه شيعرى(سولتان ئيبراهيم و نوش ئافه‌رين) له ئاستى شيعريدا، كه له سى پار پيکها‌تووه؛ له پارى يه‌كه‌مدا بنياتي ئاوان، كه له ئاوازی (ده‌ره‌وه، لايه‌كان، ناوه‌وه) پيکها‌تووه؛ له‌داستانه‌كه‌ خراوه‌ته‌روو، پاشان له پارى دووه‌مدا بنياتي شيوان، ئاسته‌كاني (ده‌نگ، وشه، رسته)ی داستانه‌كه‌مان به‌گویره‌ي پيوست و توانای زانستی خستووه‌ته‌روو؛ پارى سييه‌م تاييه‌ته به‌ هونه‌ري روونبيژي، (ليکچواندن، خوازه، خواستن، دركه) سه‌ره‌رای ناساندنيكي كورتي ئەم هونه‌ره؛ شيكاري نمونه‌ي شيعرى له داستانه‌كه‌ له‌م رووه‌ خراوه‌ته‌روو.

به‌شى سييه‌م ناو‌نیشانه‌كه‌ي تاييه‌ته به‌ بنياتي هونه‌ري داستانه‌كه‌ له ئاستى گيرانه‌وه‌دا، له دوو پار پيکها‌تووه؛ له پارى يه‌كه‌مدا باسمان له ته‌كنيکه‌كاني گيرانه‌وه (وه‌سف، گفتوگو- ديالوگ، خودواندن - مؤنلوك، سه‌فه‌ر، خه‌ون و فانتازيا)ی داستانه‌كه‌ كردووه، له پارى دووه‌مدا توخمه‌كاني گيرانه‌وه (پاله‌وان، رووداو، شوين، كات)ی ئەم شاكاره مه‌زنه‌ي خانای قوباديمان خستووه‌ته‌روو.

به‌شی یه‌که‌م

سه‌ره‌تایه‌کی تیۆری سه‌باره‌ت به‌داستانه‌شیر

پاری یه‌که‌م: زاراوه و پیناسه‌ی داستان‌ه‌شیر

پاری دووه‌م: میژووی داستان‌ه‌شیر

أ- جیهانی

ب- کوردی

پاری سییه‌م: تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی داستان‌ه‌شیر

پاری چواره‌م: داهیتانه‌کانی خانای قوبادی له‌بواری ئه‌ندیشه و هونه‌ری داستان‌ه‌شیر

شیردا

بهشی یه کهم

سه ره تاه کی تیوری سه بارهت به داستانه شیعر

پاری یه کهم

زاراوه و پیناسه ی داستانه شیعر

یه کهم / زاراوه ی داستانه شیعر

تیگه یشتن له چه مک و مانای ژانره ئەده بییه کان هۆکاریکی سه ره کییه بو دیاریکردن و پۆلینکردنی ژانره کان وهک ره گه زیکی سه ره به خۆی ئەده بی، ههروه ها ریگا خۆشکه ره ده بیته بو ئەوه ی قولترو فراوانتر سه یر بکرین و تیگه یشتنی دروستیان له باره وه هه بیته به واتایه کی دیکه بو توژیینه وه له هه ژانریک پیویسته تایبه تمه ندی ئەو ژانره به شیوه یه کی ورد و پوخت بخریته پروو خالی لیکچوون و جیاوازی له گه ل ژانره کانی دیکه ده ستنیشان بکریت، تا وهک هونه ریکی سه ره به خۆی ئەده بی بناسریت؛ داستانه شیعر یه کیکه له ژانره گرنه و به بایه خه کانی ئەده ب؛ هه ره میلیه تیک زاراوه ی تایبته به خۆی هه یه بو داستان ((زاراوه ی داستانه له وشه ی (EPOS) ی یۆنانی وه رگیراوه و به رامبه ره مه ش له زمانی لاتینیدا وشه ی (EPICUM) به کاردیت له زمانی ئینگلیزیدا به رامبه ره مه زاراوه ی (EPIC) به کاردیت و له فه ره نسیشه (EPOPEE) و ئەلمانیه کانی (EPOS) به کارده یین، له زمان و ئەده بی عه ره بییدا به رامبه ره داستانه زاراوه ی (المحمه) به کاردین، که واتای شه رو کوشتارو خوینریژی دیت فارسه کانی به رامبه ره داستانه زاراوه ی (حماسه) به کاردین، که به فه تحی یه کهم و دووه مانای ئازایه تی و دلیری دیت و له زمانیشدا به مانای (سه ختی له کارو ئیش) و (ئازایه تی و جوامیرییه) و (حمس) به واتای دلیرو دلاوه ر بو)) (حوسین، ۲۰۱۸، ۱۹۱).

فارسه کان بو زاراوه ی داستانه (حماسه) به زاراوه یه کی ره سه ن و دروست داده نین، به لام لای هه ندی که سه به داستانه ناوی ده بریت. (زاراوه ی داستانه (epos) که به یۆنانی مانای وشه و چیرۆکه وهک خوازه ش مانای ئەفسانه ده دات، که بووه به بنچینه ی وشه ی ئیپیک (epic) وهک ئاوه لئاویش مانای گیرانه وه ده دات به ده سه ته وه، و اتا به ره مه یک که ده کریت بگیردریته وه) (شمیسا، ۱۳۸۳، ۴۰). ده توانین بلین داستانه گیرانه وه بووه ئەم گیرانه وه یه سه ره تا سه ره زاره کی بووه و که سه یک رووداویکی گیراوه ته وه، که ساده و ساکار نه بووه، پروونتر بلین مانای وشه که ئەوه مان پیده لیت، که داستانه مانای کوشتارگه ی گه یاندووه واته شوینیکه شه ر و کوشتاری زور و مه زنی تیدا رووداوه. عه لئه ددین سه جادی ده لیت: ((داستانه و ئەفسونیش هه یه، داستانه زورتر بو نه به ردی و پاله وانان به کارئه هینریت وشه که له بنه ره تا (داواستان) ه واته شوینی جهنگ و شه پوشور. وه یا (داستان) ه واته شوینی عه دل، له هه ردوو بارا وه کو عیلمی به لاغه ئەلی (ته سمیه ی حاله به ئیسمی مه حه ل) دریزبوونه وه ی زه مان وشه که زمان کورتی کردوته وه و بووه به (داستان)) (سه جادی، ۱۳۸۹، ۱۱۹).

لېرەدا ئەفسوون بەمانای (ئەفسانە) دىت، كە بەرھەمى كۆنى بىرى مرقۇقايەتتېيە و ھەمەلايەنە لە ئەنجامى پېويستېيەكانى ژيان و ئارەزووہ بى كۆتاكانى مرقۇف كۆبووہتەوہ و بەمپرو گەشتووہ؛ ئەفسانە ھەكايەت و چىرۆك و رازەكوردىيە كۆنەكان دەگرىتەوہ، كە دەماو دەم بۆ بەسەربردنى كاتىكى خۆش دەگىردرانەوہ. لە ئەدەبى كوردىدا ((بۆ داستان چىرۆكى شىعەرى و بەيت بەكاردىت، بەلام بەكارھىنانى وشەى داستان لەوانى دىكە باوترە، وە لە كورداندا كاريك پىي دەگوتريت داستان، كە ئازايى و چەلەنگىيەكى زۆر لە لايەن پۆلەكانى مىللەت نوينرايىت، بەو واتايەى ھەموو كاريكى سادەو ئاسايى پىي ناوترىت داستان.)) (قادر، ۲۰۰۹، ۱۶). واتە پىويستە پالەوانەكانى ناو داستان كاريكى گەرەو مەزن ئەنجام بەدەن بە جۆرىك ئازايەتتېيەكى لە رادەبەدەر لە كارەكانياندا بنوينن، كە شياوى گىرەنەوہىەكى بەپىز بيت نەك كارەكانيان سادە و ئاسايى بيت، چونكە داستان باس لە پروداوى مەزن دەكات، ھەرۋەھا جىھانىكى پر سەيرو سەمەرە و خەيالئىيە؛ لە ھەمان كاتىشدا بەشىكى دىكەى واقىعە، بۆيە بە كارە سادەو ئاسايىەكان ناوترىت داستان، ھەرۋەھا ((زاراوى داستان بە بەيەككەيشتنى دوو سوپا لە داستانى شەرىكى گەرەو گەرموگور دەگوتريت، جا شوينى بە يەكداچوونى ھەردوو سوپاكە و پرودانى شەرو كوشتارو كارەساتەكە داستان دەگەيەنيت، لە ھەمان كاتدا ئەو زاراوہىە سەرکەوتنىكى گەرە لە شەردا دەگەيەنيت، كە ھەست بە پالەوانىتى و ئازايەتى و فەخرو شانازى بەو سەرکەوتنەوہ بكرىت)) (ئەحمەد، ۲۰۱۹، ۱۴۸).

واتە كاتىك شەرىكى گەرەو بەھىز لە نىوان دوو سوپادا پرودەدات شوينى شەرەكەو ئەو پروداو كوشتارگەو كارەساتەى لەنىوانياندا پرو دەدات ماناى داستان دەگەيەنيت، كە جۆرىك لە ھەستى پالەوانىتى شانازى بە سەرکەوتنى شەرەكە دەكرىت. لە زمانى كوردىشدا بە پىي زارو شىوہزارەكان چەندىن زاراوہو وشەى جياواز بۆ داستان بەكارھىنراون وەك (گىوى موكرىانى) ئاماژەى پىكردووہ و دەلئىت: ((چىرۆك، چىچەرۆك، رىزك، بەسەرھات، قەواتى، سەربردە، كەقنە شوپ، خەبرۆشك بۆ داستان بەكارھاتوون)) (موكرىانى، ۱۹۹۹، ۳-۴).

لە توويزىنەوہى خۆرھەلاتناسەكاندا گرنگى و بايەخى زمان و ئەدەبى كوردى بە شىوہىەكى بەرچاو دەبىنرىت بۆچەندىن بابەتى ئەدەبى جياواز لەوانە زاراوہى (داستان)، كەھەرىەك لەو وشە و زاراوانە خراونەتە پرو بەپىي ناوچەكانيان بۆ گەياندىنى ماناى (داستان) بوو؛ وەك (نەوشىروان مستەفا) دەلئىت: ((باسىل نىكىتىن، لە كتيبەكەيدا: (كورد لىكۆلئىنەوہىەكى سۆسىۆلۆجى و مېژووى) كە بە فەرەنسەى نووسىوويىتى لە گىرەنەوہى ئەم چەشنە بابەتەدا وشەى (لاوژە) ى بەكارھىناوہ محمد قازى لە وەرگىرەنە فارسىيەكەيدا ھەمان وشەى (لاوژە) ى ھىشتۆتەوہ، بەلام د. نورى تالەبانى لە تەرجمە ەرەبىيەكەيدا لە باتى وشەى (لاوژە) وشەى (لاوك) ى بەكارھىناوہ. ئەشى ھەرىەكەيان لە ناوچەى خۆيدا ھەمان مەبەست بەگەيەنى يا مەبەستىكى نزيكى بەگەيەنى، بەلام كاتى ئەوہ ھاتووہ ئەم وشانە: داستان، سەرگزوشتە، بەيت، بالۆرە، لاوك، ھەيران، سرود، ستران، ئەفسانە و لاوژە ھەرىەكە وەكو زاراوہ تەرخان بكرى بۆ چەشنىكى ديارىكراو لە ئەدەبى زارەكى و نوسراو بۆ جۆرىكى

دياريكراو له گيړانه وهی بابهت. ليړه دا به پيې هه لسه نگاندي چې كه بو دهقه كاني نه ده بي سؤمهری كراوه به باشتر زانراوه به رامبه ر وشه ی (لمحه) وشه ی (لاوژه) به كار بهيئرئ)) (ئهمين، ۲۰۱۲، ۶۴).

داستان له نه ده بي فولكلور و سه رزاره كي خه لكيبه وه وهرده گيريت، كه مانای نه فسانه و حيكايهت و داستان دهگه يه نيئت وه (زاراوه ی نه ده بي فولكلور گوزارشت له و داستان زاره كيپانه ی نه ته وه كونه كان دهكات كه ئاشنا نه بوون به خویندن و نووسينه وه، هه روه ها له و پؤمانه زنجيره يپانه ی كه له سه ده ی نوزده هه مدا به ديار كه وتن، يان له سه ربرده كه سيپه كان، يان به ره مه واقعيه سؤشيا ليسته كاني وه كو به ره مه كاني (فيكتور هيگو و تولستو)ی، يان به ره مه كاني شكسپيرو.....تاد) (واخرون، ۲۰۱۲، ۶۳).

كه واته زاراوه ی داستان گوزارشته له رووداويكي گه وره ی شه پوشور، كه شه ره كان شيوه يه كي ئاسايان نيپه و له شيوه ی كوشتارگه يه ك دينه پيش چاو له مه يدانيكدا، كه چهندين كه س له پيناو بيرو بوچونه كانيان له ناو دهچن و ناگه رينه وه، يا خود گوزارشت كردنه له پروسه ی كرده وه ی سه ربازيكي گه وره و مه زن بو نمونه كاتيک دهوتريت داستان كاني (شيخ مه حمود) واته كرده وه مه زنه كاني شيخ مه حمود، كه نه جامی داوه له رابردودا نه مه ش وا دهكات مروف به شانازيه وه ميژووی نه و سه ركرده مه زنه بگيړيته وه، له نه ده بي هه ر ميلله تيک زاراوه يه كي تايهت بو داستان به كارديت و چه سپاوه وهك له سه روه و ئاماژه ی پيدراوه له نه ده بي كورديشدا به پيې قوناغه كاني ميژوو وشه و زاراوه ی جياواز بو نه م به سه ته به كارها تون، به لام له قوناغی ئيستا دا وشه و زاراوه ی (داستان) په سه نديكرا و چه سپاوه.

ژانره نه ده بيپه كان هه ريه كه يان تايه تمه ندي خوی هه يه و نه و خاسيهت و تايه تمه نديه وا دهكات له ژانريكي ديكه جيا بگريته وه، هه روه ها هه ر نوسه ريک به پيې بيرو تيگه يشتني تايه تي خوی پينا سه يان بو دهكات؛ بو نمونه (داستانه شيعر) چهندين پينا سه ی جياوازی بو كراوه له لايه ن نووسه رانه وه، له به رنه وه ی ژانريكي سنورداره و يه كيكه له لوتكه به رزو زيندووه كاني نه ده ب و هه ميشه له گه شانوه دابووه؛ له گه ل نه و سه رده مه ديرينه ی به سه ريديا تيپه ربووه هه ر به نه مری و زيندوويه تي ماوه ته وه، نه مه ش دهگه رپيته وه بو نه وه ی، كه به ره مه ی په نج و ماندوو بوون و نه زمونيكي قولی مروقا يه تيبه، هه روه ها به هو ی سنوردار يه كه يه وه كو مه لئ ريساو ياسای تايهت به خوی هه يه پيوسته په يره و بگريت له لايه ن داستان نووسانه وه، بو يه نه و پينا سه زورانه ی، كه بو داستان كراوه چهندين خالی هاوبه ش له نيوانياندا هه يه.

(د.فاتمه مدرسی) له باره ی داستانوه ده ليت: (داستان epic به واتای بو يری و دلاوه ريبه جوړه شيوازيكي نه ده بي و گيړانه وه يه كي ريكوپيکه له بواره كاني قاره مانيدا، كه له سه ر رووداوه ئاسايه كان و كرداره كاني شه ری پاله وانه كان قسه دهكات داستان جوړيکه له شيعر له داستاندا جوړيک له وه سفكردي تيدايه، كه وه سفی كرداره كاني پاله وانی و جواميري و شانازيه كاني نه ته وه يه ك يان كه سيك دهكات) (مدرسی، ۱۴۰، ۱۳۹۰). واته داستان گيړانه وه يه كي نه ده بيپه به شيعر ده و نريته وه به

شیوه‌یه‌کی ریخراو و هسفی پروداوه ئاسایی و نائاساییه‌کان و پال‌هوانه‌کان دهکات؛ جوامیری و مه‌زنی نه‌ته‌وه‌یه‌ک یان که‌سیک دهخاته پروو، یاخود گپ‌رانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتیکه به‌شعیریکی درپژو کیشدار و به‌مؤسیقای تاییه‌ت ده‌نوسریته‌وه، هه‌روه‌ها (د.شوکره‌ رسول) به‌م شیوازه پیناسه‌ی داستان دهکات و ده‌لیت: ((شعیری مه‌لحه‌می شعیریکی چپ‌رۆک ئامیزه سه‌رگوزشته‌یه‌کی پروداو ده‌گپ‌ریته‌وه، که به‌ژیانه‌وه به‌ستراوه راستی ژیان له‌ده‌روونی خاوه‌ن به‌ره‌مه‌که ده‌هینیته‌ده‌روهه وینه‌ی قاره‌مانیتی و ئازایه‌تی مرۆف پیشان ده‌دات له‌هوانه‌یه پروداوه‌که راسته‌قینه بیت، به‌لام به‌هوی تیکه‌لکیشی له‌گه‌ل خه‌یالیکی فراوان له‌واقیع به‌رز ده‌بیته‌وه و له‌گه‌ل لۆجیکدا ناگونجی، بۆیه راستی له‌خه‌یال جیانا‌کریته‌وه.)) (رسول، ۱۹۸۹، ۸۸)

واته داستان باسی ئه‌و پرودا و به‌سه‌ره‌هاتانه دهکات، که په‌یوه‌ستن به‌ژیانه‌وه نمونه‌ی ئازایه‌تی و مه‌زنی مرۆفه‌کان دهخاته‌پروو، هه‌روه‌ها کاتیکی پروداوی ناو داستانیکی راسته‌قینه بیت، به‌لام به‌هوی ئه‌و ئه‌فسانه‌و خه‌یاله فراوانه‌ی تپیدا به‌کاره‌اتوو و تیکه‌لکیشی راستیه‌کان کراوه و له‌گه‌ل راستیدا ناگونجی، بۆیه لیره‌دا پروداوه راستیه‌کان ون‌ده‌بن و تیکه‌ل به‌و ئه‌فسانه‌یه ده‌کریت، که به‌جۆریک به‌ئسته‌م له‌راستی جیاده‌کرینه‌وه، هه‌روه‌ها (داستان چپ‌رۆکی پال‌هوانیکه له‌ریگه‌ی شعیره‌وه ده‌گپ‌ردریته‌وه، له‌دوو توپی دا کرداری سه‌مه‌ره و ناوازه ده‌بیرئ، که خوداوه‌نده‌کان و پال‌هوانه میلییه‌کان و پیاوانی ئاینی له‌شارستانییه‌تی کۆن ئه‌نجامی ده‌دن، ئامانجیش به‌رز راگرتنی پال‌هوانه‌کان و سه‌رکه‌وتنه له‌پاده‌به‌ده‌ره‌کانیانه) (عبدالله، ۱۹۷۸، ۱۷).

واته داستان بریتیه له‌و ژانره ئه‌ده‌بیه‌ی، که پروداوو و به‌سه‌ره‌هاتی پال‌هوانه‌کان دهخاته پروو له‌شیوه‌ی شعیردا ئه‌و پال‌هوانانه‌ش چه‌ندین جۆریان هه‌یه له‌هوانه (پال‌هوانی میلی، خوداوه‌نده‌کان، پیاوانی ئاینی..) له‌کرداره‌کانیانه ئه‌فسانه‌یه‌کی له‌پاده‌به‌ده‌رو سه‌رسوره‌ینه‌ر ده‌بیرئ، به‌جۆریک هه‌ندی جار ده‌چپته سه‌رو واقیع، پرووتتر بلین (خه‌یال، فه‌نتازیا) رۆلیکی گرنگ و کاریگه‌ر ده‌گپ‌ری له‌داستاندا وه‌ک بناغه‌یه‌که له‌به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیه‌کاندا به‌گشتی و له‌داستاندا به‌تایبه‌تی، له‌به‌رئه‌وه به‌بی (خه‌یال) هپچ نووسه‌ر و شاعیریکی نووسینی داستانیکی کاریگه‌رو پر چپژو خرۆش له‌توانیدا نیه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌فسانه‌کان بنه‌مای واقیعی و میژوو‌بیان هه‌یه به‌گشتی خه‌یال نین، بۆیه داستان توانیویه‌تی سوود له‌و لایه‌نه (میژوویی و واقیعیانه) وه‌رگریت به‌جۆریک، که ((داستان ئه‌و شعیره‌یه شاعیر ده‌ینوسیته و بابه‌تیکی چپ‌رۆک‌ئامیزانه‌ی پین ده‌گپ‌ریته‌وه، که له‌ژیانی پال‌هوانان و پال‌هوانیتی و شه‌ری میژوو‌یه‌وه وه‌رگیراوه له‌گه‌ل تیکه‌لکردنی هه‌ر هه‌موو ئه‌هوانه له‌گه‌ل شیوه ئه‌فسانه‌یه‌که‌دا که هه‌ست و نه‌ست بوورۆژینیت)) (تاله‌بانی، ۲۰۱۰، ۷۶).

(جمال میرصادقی) به‌م شیوه پیناسه‌ی داستانی کردوو ده‌لیت: ((داستان به‌ره‌مه‌میکی گپ‌رانه‌وه ئامیزه ناوه‌رۆکی ئه‌و به‌ره‌مانه‌ کراون به‌پاشخانی قاره‌مانگه‌لیک، که په‌نگ و بۆی په‌گه‌زی و نه‌ته‌وه‌بیان هه‌لگرتوو، که له‌ناویاندا پروداو گه‌لیکی چاوه‌پروانه‌کراو پرویانداوه)) (میرصادقی، ۱۳۹۳، ۶۴). یاخود داستان ئه‌و به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیه‌یه، که ((بریتیه له‌گپ‌رانه‌وه‌ی چه‌ند پروداویکی مه‌زن له

بهره‌بە‌یانی میژووه‌وه، که له پیناوی پاراستنی شه‌ره‌فی نه‌ته‌وه‌ییدا به هونراوه وتراون، یان نووسراون له‌م پالە‌وانیتی یانه‌دا په‌یوه‌ست به‌سه‌رده‌مه‌کانیانه‌وه ده‌ستی ئاده‌میزاد تیکه‌له‌له‌گه‌ل ده‌ستی خواوه‌ندو فریشته‌کاندا، له‌به‌رئه‌وه شتیکی ئاساییه، که رووداوه‌کان هه‌موویان راسته‌قینه‌نین)) (ئه‌بوبر، ۲۰۰۷، ۵۰).

ده‌توانین بلین له‌داستاندا دوو جیهانی جیاواز هه‌ن (واقیعی و خه‌یالی) ئەم دووانه به‌لیهاتوویی و زانینه‌وه تیکه‌لاوی په‌کتر ده‌کرین تا له‌گیرانه‌وه‌ی رووداوی هه‌ردوو جیهانه‌که جوړیک له‌جوانی و چیژ به‌خوینەر ببه‌خشیت، هه‌روه‌ها بیته‌هۆکاری زوو تیگه‌یشتنی خوینەر له‌بابه‌تی سه‌ره‌کی داستاندا، له‌هه‌مان کاتدا وه‌ک فه‌لسه‌فه‌یه‌کی مروّقی سه‌ره‌تایی سه‌یرده‌کریت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جیهانیکی پراو پر له‌بیرکردنه‌وه‌و بیروکه‌ی هه‌ست پینه‌کراوه، بۆیه به‌دیرینترین و گرنگترین ژانری ئه‌ده‌بی له‌قه‌له‌م ده‌دریت، که)) (داستان بریتیه له‌به‌دوایه‌کده‌هاتنی کومه‌لیک رووداوی راسته‌قینه‌وه میژوویی یاخود دروستکراو و داهینانه، هه‌ربۆیه خه‌یالکردن، ده‌سته‌مۆکردن و موسه‌خه‌رکردنی کردار ده‌خاته‌روو خه‌سه‌له‌تی دیاری داستان ئه‌وه‌یه، که بتوانیت ئیمه‌ناچار بکات، که بمانه‌ویت بزاین دواتر چی رووده‌دات له‌مانا گشتیه‌دا ته‌نها کات هۆکاریکی گرنه‌گو ئه‌وه‌ی که چی رووداوه و دواتر چی رووده‌دات. داستان شا‌ده‌ماری هه‌موو به‌ره‌میکی گیرانه‌وه‌یی و نمایشی داهینه‌رانه‌یه، له‌هه‌موو جوړه‌کانی ئەم دووگروه‌دا داستان ده‌بیته‌رشته‌و زنجیره‌ی ئه‌و رووداوانه‌ی، که به‌پنی ته‌رتیبی به‌دوای په‌کده‌هاتنی کات رووده‌دن، له‌م رووه‌داستان توخمی هاوبه‌شی جوړه‌کانی ئه‌ده‌بی داهینه‌رانه‌یه له‌چیرۆک، رۆمانس، کورته‌چیرۆک، رۆمان، نمایشنامه، فیلمنامه، شیعری گیرانه‌وه‌یی و شیوازه‌کانیتر داستان بوونی هه‌یه)) (میرصادقی، ۱۳۹۴، ۲۹-۳۰)

واته ئه‌و رووداوانه‌ی له‌داستاندا باسه‌ده‌کرین (میژوویی، راستی، دروستکراو..ن وه تاییه‌تمه‌ندی سه‌ره‌کی په‌یوه‌ستکردنی خوینەر، تا کۆتایی و وه‌رگرتنی زانیاری به‌وه‌ی چی رووداوه‌و چی رووده‌دات، هه‌روه‌ها داستان به‌ده‌ماری سه‌ره‌کی و کاریگه‌ری هه‌موو به‌ره‌میکی گیرانه‌وه‌ی داده‌نریت توخمی هاوبه‌شی جوړه‌کانی دیکه‌ی ئه‌ده‌بییه‌و له‌هه‌موو ژانره‌کانی دیکه‌ی بوونی هه‌یه، بابه‌تی داستانه‌کان جیاوازن؛ بۆنموونه بابه‌تی داستانی ئه‌ده‌بی و نووسراو جیاوازن له‌داستانه فۆلکلۆرییه‌کان بابه‌تی داستانی ئه‌ده‌بی و نووسراو باس له‌کیشه‌ی تاییه‌تی و لایه‌نی ده‌روونی ناخی که‌سه‌کان ده‌کات، به‌لام داستان فۆلکلۆرییه‌کان باس له‌کیشه‌ی گشتیه‌کانی مروّف ده‌که‌ن زیاتر په‌یوه‌ستن به‌گه‌ل و نه‌ته‌وه‌و ژیا‌نی کومه‌لگا، بۆیه)) (داستان به‌تاییه‌تی (داستانی فۆلکلۆری) وه‌ک ئاوینه‌ی خاسیه‌ته‌کانی گه‌ل وایه و گوزارشت له‌و پالە‌وانیتی و دلدارییانه‌ده‌کات، که له‌هه‌ناوی میژووی گه‌لیکه‌وه هه‌لقولاوه له‌به‌ر ئەمه‌گه‌شه‌سه‌ندنی میژوویی داستانه‌کانیش به‌گه‌شه‌سه‌ندنی میژووی گه‌له‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه)) (خه‌یات، ۲۰۱۳، ۷).

که‌واته ده‌توانین بلین پیناسه‌ی (داستان) بریتیه له‌به‌ره‌میکی چیرۆک ئامیزی پر له‌پیا‌ه‌ل‌دان؛ رووداوه‌کانی باس له‌پالە‌وانبازی ده‌کات وه به‌زۆری پالە‌وانه‌کان بریتین له‌مروّقی به‌هیزو

سه‌رکه‌وتوو له مه‌یدانی جه‌نگ و بواره‌کانی دیکه‌ی ژیاندا، هه‌روه‌ها پشت به ره‌گه‌زی خه‌یالی و سه‌رسورپه‌ینه‌رانه ده‌به‌ستیت؛ به جوړیک له‌گه‌ل ره‌گه‌زه‌کانی راستی تیکه‌لی ده‌کات و کاریکی گه‌وره‌ی لی به‌رهمده‌هینیت، یاخود کومه‌له پروداویکی راستی و میژوویی و خه‌یالییه باس له ئازایه‌تی و ده‌سه‌لاتی پاله‌وانان و پاشاو شازاده و خواوه‌نده‌کان ده‌کات، که به‌شیوه‌یه‌کی زنجیره‌یی و به‌دوا یه‌کداهاتی کات پرووده‌دن، یاخود پروداوه مه‌زنه‌که باس له که‌سیکی جوامیرو پاله‌وان ده‌کات، که له‌لایه‌ن هیژیکی گه‌وره‌ی ئاینی و سیاسی و پاشایه‌تییه‌وه پالپشتی لیده‌کریت بو گه‌یشتن به‌و ئامانجه به‌رزو پیروژه‌ی که هه‌یه‌تی وه‌ک ئامانجی (نه‌ته‌وه‌یی و نیشتیمانی، گه‌یشتن به‌خوشه‌ویست، نه‌هیشتنی زولم و زورداری.....هتد) واته به‌گشتی بابه‌ته‌کانی داستان پروداو کاره‌ساتی مه‌زنن بابه‌ته بچووک و لاوه‌کییه‌کان نابنه بابه‌تی داستان، چونکه ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌بنه پاله‌وان و پروداوه‌کانیان به‌سه‌ر دیت که‌سی ئاسایی نین، به‌لکو پله‌و پیگه‌ی گه‌وره‌یان هه‌یه و له ناو کومه‌لگادا به‌ریزه‌وه سه‌یر ده‌کرین، هه‌روه‌ها داستانونوس (وه‌سف و خه‌یال) وه‌ک دوو بنه‌مای سه‌ره‌کی به‌کارده‌هینن بو دریزبوونه‌وه‌ی داستان، تا خوینه‌ر پروبه‌پرووی بیزاری نه‌بیته‌وه، به‌لکو بیته‌هوی په‌یوه‌ست بوونی خوینه‌ر به‌داستانه‌که‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک داستانه‌که دابه‌ش ده‌کات به‌سه‌ر چهند به‌شیکدا و هه‌ریه‌ک له به‌شه‌کان ناو‌نیشانی تایبه‌ت به‌خویان بو داده‌نیت، که باس له پروداویک ده‌کات پاشان هه‌موو به‌شه‌کان به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیته‌وه‌و به‌شیوازیکی جوانی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری ده‌یانخاته پروو وا له خوینه‌ر ده‌کات هه‌ست به‌پچرانی زنجیره‌ی پروداوه‌کان نه‌کات.

پاری دووهم

میژووی داستان شاعر

یه کهم : داستانی جیهانی

سه بارهت به دیاریکردنی میژوو و سهره لادانی داستانه شاعر ده بیئت بگه ریینه وه بو سهره لادانی ژانره ئه ده بییه کان و پۆلینکردنیان، چونکه داستان یه کیکه له کۆنترین و گرنترین ژانری ئه ده بی و همموکات له گه شه سهندنا بووه، له گه ل ئه وه شدا خستنه پرووی سهره تای ژانره ئه ده بییه کان کاریکی هینده ئاسان نییه، له بهر ئه وه ی چه ندین سه ده ی خایاندوو، تا وهک ژانریکی سهر به خوی ئه ده بی دروست بوون، ههروه ها له بوارهکانی دیکه ی ئه ده بی به ریژه یه کی کهم توژیینه وه یان له باره وه کراوه ئه مهش ده گه ریته وه بو تیکه ل بوونی ژانره کان به گشتی، که جیاکردنه وه یان زهحمهت بووه؛ له کۆنه وه په یوهندی له نیوان جوړی ژانرهکاندا هه بووه، که تا ئه مرۆش هه ندیک جار هاوشانی یه کتر ده رۆن؛ واته تیکه ل بوون و جیا بوونه وه ی ژانره کان له ئه ده بی کۆن و نویدا ده بنه هوی په یدابوونی جوړو ژانری تازه ی ئه ده بی؛ له هه مان کاتدا په یوهندی له نیوانیانداهه مینی هه ندی خاسیهت و په گه زی یه کتریان له چوارچیوه یه کدا ده رده که ویت ئه مهش دیارده یه کی ئه ری نییه و له سروشتی ژانره وه سه رچاوه ده گریت.

نووسهران له باره ی دابه شکردنی ئه ده ب بو ژانری جیاواز هه ری که بوچوونی جیاوازیان هه یه به پی سهرچاوه کان میژووی جیاکردنه وه ی ژانره کان ده گه ریته وه بو ئه و جیاکردنه وه یه ی، که (ئه رستق) بو ژانره کان کردوویه تی له به ره مه به پیزه که ی به ناوی (هونه ری شاعر) ئه ده بی به سه ر سی جوړدا دابه شکردوو له وان (تراژیدیا، کومیدیا، داستان)، که به یه کهم هه ول داده نریت له جیاکردنه وه ی ژانره ئه ده بییه کاندا له م به ره مه یدا ئاماژه ی به وه داوه، که به گشتی ژانره کان ریساو یاسای تایبهت به خو یان هه یه و نا کرئ ئاویتته ی یه کتری بکرین ده بیئت هه ری که وهک ژانریکی سهر به خو بخرینه روو. سه بارهت به سهره تای ئه ده ب لای نووسهران و میژوو نووسان هه ندیکیان بو شاعر ده یگه ریته وه و هه ندیک بو په خشان، به لام بوچوونی زۆر به یان شاعر په سهند ده کن بو سهره تای ئه ده ب، له بهر ئه وه ی مرۆف له سهره تای بوونه وه بو خستنه پرووی هه ست و سۆزهکانی به شاعر دهستی پیکردوو به ره مه می سهره تای زۆر به ی میلیله تانیش هه ر به شاعر بووه پاشان به پی گۆرانی چه زو ویستی مرۆف ژانری نوی ها تووه ته کایه وه بو گوزار شتکردن له خواست و ویستهکانی مرۆف. ((دابه شکردنه کۆنه کان تا سه ده ی هه ژده یه م وابه سته ی دابه شکردنی شاعر، به و ئاراسته یه ی "ئه ده ب" تا ئه و ده مه به "شاعر" ده ناسرا، هه ر ئه مهش واده کات که پۆلینکردنی چه شه ئه ده بییه کان له ئه رستقوه تا به برۆنتیرو هیگل و ئیلیوت ده گات پۆلینکردنی شاعر نه ک شاعرو په خشان پیکه وه)) (حسه ی، ۲۰۰۷، ۳۴).

چه ندین سه رنج و بوچوونی جیاواز له باره ی سهره لادان و گه شه کردن و لاواز بوونی ژانره کان له لایه ن نووسه رانه وه خراونه ته روو بو نمونه ((برۆنتیرو پی وایه که چۆن له سروشتدا هیچ شتیک

له ناو ناچیت، بهم جوړهش له ئەدەبدا هیچ شتیک له ناو ناچیت، چونکه جوړی ئەدەبیبی وهکو جوړی بایولوژیی وایه سەرھەلەدات و گەشەدەکات و لەناودەچیت، بەلام لەناوچوون له جوړەکانی ئەدەبداوەک له ناوچوونە له جوړەکانی بوونەوەرە زیندوووەکاندا، بە تەواوەتی لەناو ناچیت، بەلکو هەندێ له رەگەزەکانی بەردەوام دەبن له جوړیک یاخود لەو جوړانە ی کەلێیەو فراتیان کردوو. نزیک لەم واتایەو (هیگل) شیعری بۆ دوو جوړ دابەشکردووە داستانی و وێژدانی (گۆرانی) یەکەمیان داستانیی، ئینجا دوو میان گۆرانیی، بەیەکداچوونیان کوتایی بە جوړی سینیەم دیت، کە درامییە، ھەر وھا شیعری درامیش دوو جوړە یاخود دوو شیوہیە- تراجیدیا و کۆمیدیا، چوونەناویەکیان بە شیوہی سینیەم کوتایی دیت، ئەویش درامای ھاوچەرخی ((عزیز، ۲۰۱۰، ۹۷).

واتە دەکرێ ئەو ژانرە نووییە ھاتوو تە کایەو بەیتە بناغە یەک بۆ ژانری داھاتوو دواى خوێ؛ وەک چۆن بوو تە تەواو کەری ژانری پیش خوێ، چونکە بەپێی خواست و ویستی مەرۆف لە قوناغە جیاوازەکاندا گۆرانکاری پرودەدات و ژانری نوێ دیتە کایەو، کە لەگەڵ ویستی مەرۆف بگونجی، وە (("ھەسۆن" بۆ لیکدانەوہی چەشنە ئەدەبیبیەکان لە تیروانینە دەروونشیکارییەکانەو نزیک دەبیتەو پێی وایە چەشنە ئەدەبیبیەکان وەلامدەرەوہی پێداویستییە دەروونییەکانی مەرۆف و ئەم دابەشکردنە بۆ جیاکردنەوہی چەشنە ئەدەبیبیەکان دەخاتە پروو:

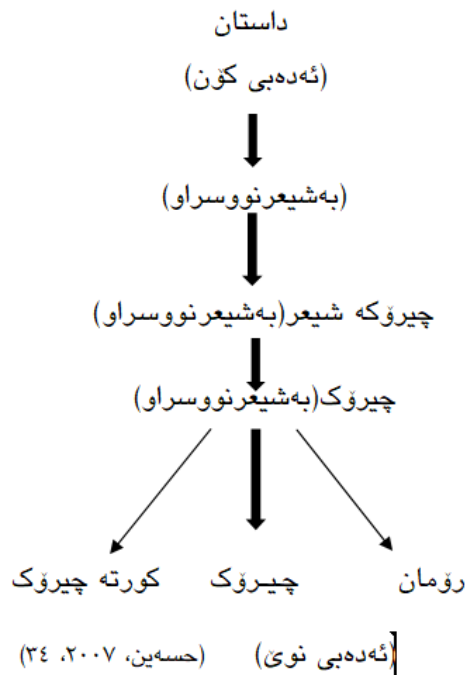
۱- خواستمان لە گوزارشتکردنی خود ھەبیت (شعیەر دەدۆزینەوہ).

۲- بایەخ بە خەلک و بەرھەمەکانیان بدەین (شانۆ دەدۆزینەوہ).

۳- بایەخ بەو دەورووبەرە بدەین کە تیایدا دەژین و بەو جیھانی ئەندیشە ئامیزەش بدەین کە دەمانەوێت بیگۆزینەوہ بۆ بوون و واقع (چیرۆک دەدۆزینەوہ).

۴- خۆشەویستیمان بۆ وینە یەک ھەبیت لەبەر ئەوہی وینە یە (ئەدەب وەک کیانیتی دامەزراو لەسەر خوێ دەدۆزینەوہ). ((اسماعیل، ۱۹۷۳، ۲۱). ژانرەکان لە رێرەوی میژوویندا گۆرانیان بەسەردا ھاتوو، ھەر وھا گەشەکردنیان لەگەڵ گەشەکردنی مەرۆقایەتی بوو لە ھەر بواریکی وەک پوخسارو ناوەرۆکدا بووبیت، لەگەڵ ئەوہشدا کاتیک گۆرانکاری نوێ لە ژانریکدا دەبینی لە ھەمان کاتدا ھەست بە وینە ی ژانرە کۆنە کە دەکەیت؛ وەک ئەوگۆرانیی کە لە (داستان)دا کرا بەوہی سەرھتا بە شعیەر دەنووسرا پاشان بە پەخشان دەنووسرا، کە بەشیوہیە کە لە قوناغی ئیستادا جیاوازە و رەگەزی لە ناو رۆماندا ھەست پێدەکەیت بۆیە ((ئەمرۆ ھەر نووسەرێک بە ئاسانی دەتوانیت سنوری نیوان ژانرە ئەدەبیبیەکان بپریت و لە ژانریکەوہ بپەریتەوہ بۆ ژانریکی دیکە، ئەمرۆ ژانرەکان تیکەلی یەکدی دەبن، ژانری بەسەرچوو و رەگەزی کۆن جێدەھیلریت و بەکەلکی ئەمرۆ نایەت)) (ئەسود، ۲۰۱۱، ۴۴) ئەمەش ئەوہ دەگەییەت، کە نووسەر ئازادە لە گەیانندی مەبەستی سەرھکی بە خوینەر بە بی خۆبەستەوہ بە تاکە ژانریکەوہ، چونکە سنوریکی فراوان لە بەردەم نووسەراندە ھە یە. (د.ھەقال ئەبوبکر) لە (چەشنە ئەدەبی و رۆژنامە نووسییەکان و رەنگدانەوہیان لە ژین و ژیان)دا ھیلکاری گۆرانی ژانرەکانی خستوو تە پروو دەلیت: ((ئەگەر بروانینە ئەم ھیلکارییە خوارەوہ کە دەربارە ی گۆرانی ژانرەکانە لە

سەرچاوهى بنه‌په‌تى داستانە شيعره‌وه، ئەوا به‌ پرونى ئەو راستىيە دەردەكه‌ويٽ، كه‌ به‌ پيى پييازو سەردەم و گەشەى كۆمە‌لايه‌تى ژانرەكانيش دەگۆرپن

كه‌واتە دەتوانين بلين كه‌ داستانە شيعر سەرچاوهى بنه‌په‌تى هەموو ژانريكه‌ و ميژوويهكى زۆر كۆنى هەيه دەگەرپه‌ته‌وه‌ بۆ سەدەكانى پيش زايىنى هەر يەك له‌ داستانى نووسراوى كۆنى ميلله‌تانى وه‌ك (سۆمه‌رى و گريكه‌كان)، له‌و سەردەمه‌ دوورو دريژه‌يدا چه‌ندين گۆرانكارى به‌سەردا هاتووه‌ به‌ تاييه‌تى له‌ پرووى بنياته‌وه‌، هەروه‌ها به‌گشتى سەرچاوه‌كان داستانى زاره‌كى بۆ قوناغه‌كانى سەره‌تاي ژيانى مرؤفايه‌تى ده‌گەرپه‌نه‌وه‌، كه‌ ((ميژوويهكى دريژى هەيه، سەره‌تا له‌ ده‌ورانىكى زۆر كۆنه‌وه‌ هەر له‌ كۆمه‌لى خيله‌كويه‌وه‌ دەست پيڤه‌كات وه‌ له‌ ده‌ورى كۆيلايه‌تيدا گەشەى سەندوو له‌ ده‌ورى ده‌ره‌به‌گيشدا هەر له‌ په‌رسەندنابوو)) (پەسول، ۱۹۷۹، ۳۶). هەروه‌ها ((داستان گيړانه‌ويه‌كى شيعرييه‌، كه‌ چيرۆكيك له‌ هەناويدا خۆى هەشارداوه‌ خاوه‌ن گوتاريكى بالايه‌، ئەگەرچى خاوه‌نى نادياره‌، به‌لام ره‌گ و ريشەى هەر په‌يوه‌ندى به‌ ميژووى سەره‌تاي مرؤفايه‌تياه‌وه‌ هەيه)) (محمد، ۲۰۱۵، ۴۳). د. كه‌يفه‌ ئەحمەد) يش ميژووى داستانەكان به‌م شيوه‌ ده‌خاته‌پروو ده‌ليٽ : ((ئەوه‌ى گومانى تيدا نييه‌ پرووداوه‌كانى داستانەكان بۆ زياتر له‌ دوو هەزار سال پيش ئيستا ده‌گەرپه‌نه‌وه‌، هەروه‌ها ميژووى ريڤخستن و گيړانه‌وه‌شيان ده‌گەرپه‌ته‌وه‌ بۆ سەردەمانى دواى ئەوه‌ به‌ چه‌ند سەد ساليك واته‌ ده‌كه‌ونه‌ سەردەمى سۆمه‌رى و گريكه‌كان)) (ئەحمەد، ۲۰۱۹، ۱۵۱) وه‌ (باخان ئەحمەد) يش پيى وايه‌، داستانە شيعر (كۆنترين جوړى ئەدەبه‌ كه‌ بۆ مرؤفايه‌تى مايبته‌وه‌، هەر له‌ داستانە كۆنه‌كانى رۆژه‌لاتى وه‌ك " گلگاميش " و داستانە يونانيه‌كانى " ئيلياده " و " ئوديسا " ى هۆميرۆسه‌وه‌، له‌ (۷۰۰ پ.ز) له‌ يونانى كۆندا په‌يدا بووه‌.)) (حەمه‌ ئەمين، ۲۰۱۴، ۶)

گەشە‌سەندن و به‌ره‌وه‌پيشچوونى داستانە فۆلكلوريه‌كان بووه‌ ريڤگه‌ خۆشكەر بۆ نووسەرانى سەردەمه‌كانى دواتر كاتيک نووسين و خوینده‌وارى به‌ريژه‌يه‌كى زۆر بلاوبوويه‌وه‌ نووسەران هەولى

ئەوھيان دەدا پروداوھ فۆلكۇرئىيەكان بىكەنە بنەماو ھەوئىنى نووسىنى داستانى ئەدەبى، ھەروھەئا ئەو پىشكەوتنەش دەگەرئىتەوھ بۆ((دەركەوتنى بى ھاوتاي " ئىليادە " Iliada لە رىزى شاكارەكانى داستاندا بووھ نمونەيەك كە ھەموو نووسەرە كلاسىكەكان لاساي بىكەنەوھ)) (پىربال، ۲۰۰۴، ۳۸). واتە (ئىليادە) بووھتە ھۆكارى سەرەكى ھاندانى نووسەرانى سەردەمى دواى خۆى تاوھكو بەرھەمى لەو شىوھىە بنووسن، لەگەل ئەوھشدا ئەو پىشكەوتنە وایكرد داستان بچىتە رىزى سەرەتاوبىتە يەكەم جۆر لە جۆرەكانى دىكەى ئەدەب وەك (رەزا سەيد حسىن)ى دەلئىت: ((سەرکەوتنى بى نەزىرى " ئىليادە " بووھ ھۆى ئەوھى كە ھەماسە لە نىو جۆرەكانى بەرھەمىن ئەدەبىدا رىزى يەكەم بگرى و ھەرىك لە شاعىرانى سەدەى كلاسىك لە لاي خۆيەوھ ھەولى داوھ كە بەرھەمىكى ھەماسى وەكو ئەو بەرھەمە كۆنانە بەرھەم بىنى)) (حسىنى، ۲۰۰۶، ۳۹)

(داستان) كۆنترىن و دىرئىنترىن ژانرى ئەدەبىيە (د. مارف خەزەندار) دەلئىت: ((چىرۆكى شىعەرى (ئىپىك) وەك بەرھەمىكى ئەدەبى مېژووئىەكى گەلىك كۆنى ھەيە، دەتوانىن بلىين ئەم جۆرە ھونەرە مىليە لەگەل ژيانى ئادەمىزادى ناو ئەشكەوت پەيدا بووھ)) (خەزەندار، ۲۰۰۲، ۳۲۸). لەسەرەتاي دروست بوونى مرقايەتئىيەوھكاتىك دايك مندالى دەلاواندەوھ گۆرانى وەك كۆنترىن ھونەر دەركەوت، كە ئاوازىكى خۆش و ناوازەى ھەبوو بە شىعەر و بە شىوھىەكى زارەكى خراوھتە روو، چونكە لەو قۇناغەدا ھۆكارىك نەبووھ تا ئەو شىعەرە لە فەوتان پيارىزىت، بۆيە(لە بنچىنەو بنەرەتدا داستان لە شىعەرى گۆرانى پەيدا بووھ) (صفا، ۱۳۷۸، ۳۴). داستان و پروداوھ مېژووئىيەكان ئەوانەى، كە لە نىوان مىلەتان دروست بوون بە درىژاي قۇناغە جىاوازەكان پەيوەندىيەكى پتەويان ھەيە بە جۆرىك، كە ((ئىپۇس لە رىرەوى گەشەسەندنىا مېژووئىەكى درىژو دەولەمەندى ھەيە زۆر بەتىن بەستراوھ بە گەشەسەندنى گەلەوھ، بۆيە ئەبى لەوھ بگەين كەوا ئىپۇس كە لە خۆيدا روداوىكى مېژووئىيە)) (رەسول، ۱۹۷۹، ۳۳). ئەو بابەتانەى لە داستاندا دەخرىنە روو وەك (مېژوو) بەو مەبەستە نىيە، كە نووسەر مېژوو نووسى بىكات، بەلكو مەبەستى نووسىنەوھى مېژووئى نەتەوھىەكە بە شىعەرە زمانى دايكى ئەو نەتەوھىە، بۆيە (ھەر داستانىك، بە جۆرىك لە جۆرەكان تايبەتمەندى مېژووئىيە ھەيە، لەبەرئەوھى، كە داستان بە ھۆى وابەستەبوونىيەوھ بە كات و شوئىنەوھ بە شىوھىەكى بەرچاوا قەرزارى پروداوھ مېژووئىيەكان و مېژووئى كۆمەلایەتئىيە)) (مىرصادقى، ۱۳۹۴، ۶۲). بابەتى سەرەكى داستانەكان (ئابىن و دەسەلات) بووھ؛ لە ھەمانكاتىشدا ئەفسانەيەكى زۆرى تىدا بەكارھىنراوھ بۆ گەياندى مەبەستە ئابىنى و دەسەلایەتئىيەكانىان واتە داستان ((لە كۆتايى چەرخى تىوكراتى پىروژ دەركەوتووھ و بەر لە ھەر شتىك چەمكى ئابىنى تىدا رەنگى داوھتەوھ ئەم ئەدەبە لە پەرسىتگاكان ھۆنراوھتەوھ بە شىك بووھ لە رىورەسمە ئابىنىيەكان)) (حاجى، ۲۰۰۹، ۳۴).

داستان و مېژوو لەگەل ئەوھى پەيوەندىيەكى بەھىز لە نىوانىاندا ھەيە ماناي ئەوھ نىيە لەيەك جىا نەبن بەلكو جىاوازى ھەيە لە نىوانىاندا بەوھى، كە داستان لەگەل خەيال و خورافىات ئاوتتەيە ھەرچى مېژووئىشە لەگەل ھىزى دەسەلاتەگەرە و چىنە بەرزەكان ئاوتتە دەبىت. بىرى ئەفسانەيى بە رادەيەكى

زۆر له داستاندا بەدیده کریت تەنانەت هەندیک له داستانەکان سەرچاوەی دروستبوونیان ئەو بابەتە ناواقیعی و ئەفسانەییە، هەرودەها ئەدەب بەبێ خەیاڵکردن مانایەکی ئەوتۆ نادات بەدەستەوه هەریەکە له ژانرەکان یاخود بەرھەمیکی ئەدەبی گەر ریالیستی و واقیعیست بیت بەدەر نییە له خەیاڵ وە خەیاڵ دەبیتە ھۆی زیندوو ھیشتنەوهی ئەو بەرھەم و ژانرە ئەدەبییە، خەیاڵ له داستاندا زۆرە، چونکە پروداوەکانی نەنوسراونەتەوه، بەلکو له نەوہیەکەوه بۆ نەوہیەکی دیکە گوازاراونەتەوهو گۆرانیان بەسەردا ھاتوو، کە ((لەگەڵ پیشکەوتنی عەقڵی مەرۆف و بەستەنەوهی بە واقیعی داستانیش دەوہستی)) (عبدالله، ۱۹۷۸، ۱۷). له کاتی وەستانی ژانریکدا ژانریکی دیکە له دایک دەبیت وەک له وەستانی داستاندا پۆمان دروست بوو، بەجۆریک ((له شوینی مەرگی ئەدەبی داستاندا له ئەوروپای سەردەمی بوژانەوه شیوہیەکی داستانێ نوێ سەرھەلەدات کە نوینەرەکی پۆمانە)) (کوزینوف، ۱۹۸۶، ۱۱). (جورج غریب) بەم جۆرە میژوو گرنگترین قۆناغەکانی داستانە شیعری دەخاتە پوو دەلیت: ((میژووی شیعری داستان بە چەند قۆناغێکدا تێدەپەریت، کە گرنگترینیان بریتین لەم سێ قۆناغە:

۱- قۆناغی گوزارشتکردن له قەیرانی بوونگەرای، سەبارەت بەوہی، کە چی لەو دیو بوونەوه ھەییە لەو پرووہە تیکەلەییەکە له رۆحانیەت و ماددیەت، عەقیدەو خورافات، راستی و ئەفسانە.

۲- قۆناغی گوزارشتکردن له قەیرانی کۆمەلایەتی له مەملانیتی بووندا.

۳- قۆناغی گوزارشتکردن له قەیرانی نەتەواپەتیدا.)) (حوسین، ۲۰۱۸، ۱۹۷). زۆریک له نووسەرەکان و پەرخەنگەران ھەردوو چەمکی (داستان و ئەفسانە) له یەکتەر جیا ناکەنەوه لەبەر ئەوہی، کە سەرھەکیتترین بابەتی داستانە بەراییەکانە و وای لەو داستانانە کردوہ ببنە بە پێزترین داستانەکان له پێرہوی میژوویدا؛ ئەمەش بووہتە ھۆکار بۆ ئەوہی نووسەرەکان ئەو دوو چەمکە له یەک جیا نەکەنەوه، بەلام ((داستان مندالی ئەفسانەییە و ئەفسانە وەکو دایکی بەخێو کەر دەمینیتەوه کە داستانێ لێدەبیت و له باوہشی خۆی پەرودەدی دەکات و دەیلایینیتەوه داستان له دلی ئەفسانەدا دیتە دەرەوه، پەیدا بوونی داستان پەيوەستە بە ئەدەب و فەرھەنگی خەلکێک، کە خاوەن میژوویەکی کۆن و ئەفسانەییەکی دیرین)) (حوسین، ۲۰۱۸، ۲۲۹). بەگشتی داستانێ جیھانی له پوو میژوویی و پەیدا بوونیەوه دابەش دەبیت بەسەر دوو جۆری گرنگا بە پێی قۆناغی میژوویی ئەوانیش (داستانی سروشتی و داستانێ دەستکرد) ((داستانی سروشتی شیعریکی سەرھتایی لەسەر پروداویکی میژوویی یا پروداویک، کە خەلک و گومان دەکەن بنیاتنراوہ و میژووییە وەکو گەمارۆدانێ تەپراوہ بەوہ جیادەکریتەوه، کە زۆر کۆنەو ناتوانریت ئەو شاعیرە بناسریت، کە داستانەکی داھیناوە یا چەند شاعیریک بەشدارییان له ھۆننەوهی داستانەکەدا کردوہ یا گەل بە تەواوہتی بەشدارە تیایدا و ناوی دانەرەکانی ونبوو)) (ترحینی، ۱۹۸۸، ۱۸)

جۆری دووہمی داستان داستانێ دەستکردە جۆرە داستانیکێ سەر بەخۆیە و دانەری دیاریکراوہ، کە بە پێی بۆچوونی خۆی کار لەسەر پەگەزە پێوستییەکانی ناو داستانەکە دەکات و لاسایی داستانە

سەرەتاييەكان دەكاتەو، بەلام چوارچۆهەيەكي تايبەت بە خۆي هەيه ((لەم جۆرە داستانانە شاعير بابەتيك دادەهينيت، يا بە شيۆهەيهكي ئازاد سود لە بابەتە كۆنەكان وەرەگریت، بەلام پيوەري داستانە كۆنەكان دەپاريزيت و رەچاويان دەكات هەندى كەس جۆرى سييهميش بۆ داستان جياەدەكەنەو لە روى پەيدا بوونەو، كە بریتين لە داستانە سييهمينەكان (THERTAIRY EPICS) كە لەسەر بنچينەي داستانە دەستكردهكانەو بونيانتراون وەكو شاهنامەي كوردى (ئەلماس خان) لەو جۆرەيه كە لەسەر بنەماي (شاهنامەي) فيرەدەوسييهو بونيانتراو)) (شميسا، ۱۳۹۳، ۶۶-۶۷).

دەتوانين بلين بۆ ميژووي داستاني جيهاني پيوستە ئاماژە بە كۆنترين داستانەكان بەدين كە بە پي ريزبەندي و قوناعي ميژووي لە لايەن نووسەرەنەو بەم جۆرە پۆلين كراون :

۱- داستاني سۆمەريەكان: ((داستاني ميسوپوتاميا (وادي الرافيدين) : تا ئىستا ئەوەي لە بارەي كۆنترين داستاني توماركرادەستى ئيمە كەوتيت، داستاني (گگاميش) ي سۆمەريە (يا بابلي كۆنە) كە بە زمانى سۆمەري و بە خەتى بزمارى هۆنراوئەو ((حوسين، ۲۰۱۸، ۲۳۳)

بە پي سەرچاوەكان سۆمەريەكان لە عيراقدا ژيان خاوەنى شارستانيهت بوون و كەلەپوورىكى زۆريان لە دواي خوياندا بە جيهيشتوو ((سۆمەريەكان لە نيوان سالانى (۵۰۰۰ - ۴۰۰۰ پ.ز) بەشيكيان نەك هەموويان لە چياكانى كوردستانەو بەرەو باشورى ولاتى عيراقى كۆن كۆچيان كردوو، بەلام لەگەل خوياندا سەرەتاكاني داھيناني نووسين و شارستانيهت و ژياريان بەرەو ئەو شويە بردوو و دواتر پەريان پيداو)) (ئەلەونى، ۲۰۱۶، ۷)؛ بۆيە لەكاتى پشكيني ئەو كەلەپورانە چەند داستانيكى سۆمەري دۆزانەو توژەران توژينهويان لە جۆرى نووسيني سۆمەريەكان ئەنجامدا ئەمەش بوو بە سەرەتاو دەسپيک بۆ توژينهو لە ميژووي داستاني جيهاني، كە لە داستاني (گگاميش) هەو دەست پى دەكات و ((لاوژەي گگاميش لە بنەرەتدا ئەفسانەيهكى سۆمەريە و، نزیکەي چوار هەزار سال پيش ئىستا بە زمانى سۆمەري دانراو و بە خەتى ميخى لەسەر خشتى قور نووسراوئەو، بەلام هەمان لاوژە لەسەردەمي جياوازو لە شويني جياوازدا بە زمانەكاني بابلي و ئاكەدي و ئاشورى و هتد.. نووسراوئەو لە چەند جياگايەكي تر هەندى بەشى بە چپر چپر لەسەر خشت دۆزراوئەو چەند بەشيكي لە مۆزەخانەي عيراقە بەشى زۆرى لە مۆزەخانەكاني دەرەوەي عيراقە بە تايبەتي مۆزەخانەي بەريتاني گرنگترين ئەم كۆمەلە خشتە سالی ۱۸۷۲ لە كتيبخانەي شاي ئاشورى ئاشور ناسر بال (۶۶۸ - ۶۲۶ پ.ز) لە نەينەوا دۆزراوئەو بە ليكداني هەموو ئەو خشتانە و بە يارمەتي چەندين خشتى تری مۆزەخانە جياوازەكان توانيويانە كۆي لاوژەكە بە يەكخراوى بگيرنەو)) (ئەمين، ۲۰۱۲، ۱۰۵).

داستانە بەناوبانگەكاني جيهان بە شيعر نووسراونەتەو وەسفى رويداو پالەوان و تەكنيكەكاني گيرانهو بە گشتى و بەشيۆهەيهكى وردو و ليھاتووانه خراونەتە روو، چونكە داستان جياگەيهكى بەرزى لە ناو ميللەتاندا هەيه و سنورىكى فراوانى هەيه هەريەك لەو داستانانەي، كە نووسەرەن بەپي ريزبەندي ميژووي دياريان كردوون دەرخر و ئاوينەي خاسيهتەكاني گەلەكەيانن، لەبەر ئەو

خستنه پرويان و باسکردنى كورته يه كى داستانه كانيش بيت له م توڙينه وه يه سنورى توڙينه وه كه مان فراوانتر دهكات و دورمان دهخاته وه له مبهستى سهره كى توڙينه وه كه، بويه تنها ئامازه به ميژووى داستانه كان ددهين به و ريزبه ندييه، كه دياريكراوه.

۲- داستانى فينيقي: (ئوگاريت يا (راس الشمر) كه ناوه كى پيش سالى (۱۹۲۹) نه ناسرابوو تهنيا له هه ندى نامه و پهماننامه بازرگاني و هاوپهيمانيتييه سهربازييه كاني نيوان ميسرى و حوسى و ميتانيه كان نه بيت له سالى (۱۹۲۸) جوتيارى كى سوري له نزيك گوندى (مينه البيضاء) ي نزيك لازقييه ژير زهمينيكى دوزيه وه، كه به رهو گوريكى كون دهچوو، به لام داگيركهرى فهره نسي دهستان به سهر ئه و ناوچه يه گرت و له ريگه ي هه لكوئينه كانيانه وه پينچ چيني ئاسه وارى ئاشكرا کران، كه كوئنه كيان بو هه زاره ي شه شه م و پينجه م دهگه رپيته وه و نويترينيشيان بو نيوان سالانى ۱۶۰۰-۱۲۰۰ ي پيش زاین دهگه رپيته وه له م ديكمينته دوزراوانه دا داستانى ئه فسانه يي هه يه به ناوبانگترين داستانى ئوگاريتييه كان بريتييه له داستانى (ئه قهات) يا هه نديك جار به (ئوگاريت) يش ناوده بریت له سه ده ي چواره مي پيش زاین نووسراوه ته وه سه روادار نييه، به لام كيشي هه يه و بو ماوه يه كى زور دهقه كه به شيوه ي زاره كى بووه به ناوى پاله وانه كه ي (ئه قهات) ناوانراوه (حوسين، ۲۰۱۸، ۲۴۱-۲۴۲).

۳- داستانى گريكى يان يونانى: يونانيه كان خاوه ني ئه ده بيكى مه زن بوون به راده يه ك، كه رومانبييه كانيش له سهر بنه ماي لاساگردنه وه ي ئه وان كاره ئه ده بييه مه زنه كاني خويان به ره م ده هينا، بويه كاتيك به ره م يكي ئه ده بي جوان و سه رنج راکيش بوايه و سه رنجى نه وه كاني دواي خو ي رابكيشايه به به ره م ي كلاسيكى يونانى ناو ده برا. گرنگترين و كوئترين داستانى يونانى داستانى (ئه لياده و ئوديسا) ي هوميرؤسه له سه ده كاني هه شته م و نويه مي پيش زاینى نووسراون، كه كوئترين جوړى شيعرن تا ئه م قوناغه گه شتبيته ده ست نووسه ران وه ((هوميرؤس به هونينه وه ي هه ردو داستانى (ئه لياده و ئوديسا) توانيو يه تي دوو شاكارى به رزي داستانى بو ئه ده بي يونانى له سه ده ي هه شته مي پيش زاینى تومار بكات)) (حوسين، ۲۰۱۸، ۲۴۷).

(ئه لياده) پروداوه كاني سالى يه كه مي ئه و شه ره ي نيوان (گريك و ته رواده) دهخاته پرو و ده سالى خاياندوه، هه روه ها (ئوديسا) ش داستانى دووه مي (هوميرؤس) ه و باسى پاله وان يكي گريك دهكات ناوى (ئوديسيؤس) ه

۴- داستانى هيندى: ولاتى هيندستان ولاتيكى پر له داستان و ئه فسانه يه، به جوړيك له ريزبه ندى ميژووى داستانى جيهانيدا كاريگه رييه كى گرنگ و گه وره ي هه بووه به پيى سه رچاوه كان له سه ده ي پينجه مي پيش زاینى دوو داستانى ئاينى و ئه فسانه يي بوونيان هه بووه له وانه (مه هابهاراتا) و (رامايانا) ئه م دوو داستانه شه قلى تاكه كه سيبان پيوه دياره له بهر ئه وه ي كاتي په يدا بوونيان دره نگرته وه ((مه هابهاراتا دهگه رپيته وه بو ده وروبه رى سالى پينچ سه ده ي پيش زاینى ئه م به ره م دريژترين داستان (مه لحه مه) ي جيهانه و نزيكه ي دووسه د هه زار به يته نزيكه ي هه شت ئه وه نده ي هه ردو و

داستانی ئىليادە و ئوديسەيە، و برىتيە لە ھەژدە كتيب، ھەوينى رەمزی ئەم بەيتە (كە نزيكەى ھەشتا ھەزار بەيتە) دەربارەى جەنگى نيوان (كورو) وەكان و (كە نمايندەى ھىزى خراپەن) و (پاندو) وەكانە كە نمايندەى ھىزى چاكەن)) (تراويك، ۲۰۰۸، ۱۵)، ياخود ((مەھابھاراتا داستانىكى ميژوويى ئاينى ھىندى كۆنە و لە سەدەى شەشەم يا پىنجەمى پيش زايىنى بە زمانى سانسكرىتى ھونراوئەتەو، مەھابھاراتا لە سەد ھەزار بەيت (لە ھەندى نوسخەشدا سەدو ھەوت ھەزار بەيت) پىكھاتو، بەمەش بە گەورەترين داستان لە جىهان دادەنريت، داستانەكە دەدرتە پال (قياسا)، بەلام كۆمەليك رەخنەگر لەو باوئەدان، كە(قياسا)تەنيا كۆكەرەوئەى داستانەكەيە، رامايا دەدرتە پال قالمىكى، كە شاعىرىكى ناسراو و لە دیدى ھىندىيەكان وەكو كتيبىكى پىروژ سەيرى دەكرىت و داستانەكە برىتيە لە ھەزار لاپەرەو ھەر لاپەرەيەك ۴۸ دىر لەخۆدەگرىت بەمەش كۆى داستانەكە ۴۸۰۰۰ دىرە لە سەدەى سىيەمى پيش زايىن نووسراوئەتەو تا سەدەى دووئەمى زايىنى بەردەوام شتى بۆ زيادكراو)) (حوسىن، ۲۰۱۸، ۲۶۶-۲۶۸)

۵- داستانى رۆمانىيەكان: سەردەمى شكۆدارى ئەدەبىياتى يۆنانى و بەرھەمە ئەدەبىيەكانى كۆتايان پى ھات بەھۆى داگىركردنى يۆنان لە لايەن رۆمانىيەكانەو لەو كاتەدا رۆمانىيەكان لايەنى شارستانىيان لاواز بوو، كە ((لەسەردەمى رۆمىدا نووسراوانى پىر بايەخ تا رادەيەك كەم بوو. شىعەرى گەورە نەنووسراو، ژمارەى پەخشاننووسانى پلە يەكيش كەم بوو. پەخشانى ئەم قۇناغ و سەردەمە زياتر بايەخى بە ميژوو، ژياننامە، فەلسەفە، تەنز، رەخنە داو)) (تراويك، ۲۰۰۸، ۱۳۱)؛ بۆيە ھەوليان دا، كە لايەنى شارستانى خويان فراوان بكەن كەوتنە لاساىكردنەوئەى ئەدەبىياتى يۆنانى دەيانويست كەلتورىكى ئەدەبى و ھونەرى ھاوشىوئەى يۆنانىيەكان دابمەزىن سەركەوتنى بەرچاو بەناوبانگى داستانە يۆنانىيەكان واى ليكردن، كە داستان ئەو بەرھەمە گرنگ و بە پىزە بيت لەلايان ھەولى لاساىكردنەوئەى بدەن؛ بۆيە رويانكردە ھونەرى داستان نووسىن بە ناوبانگترين داستانەكانىشان برىتين لە (سالنامەكان) ى (ئىنيۆس) و (ئەنيادە) ى (فېرجيل)

(نووسەرى داستانى يەكەم (سالنامە) (ئىنيۆس) ھەژدە بەشى لەم داستانە بە ئامانجى گىرپانەوئەى ميژوويى رۆمانى كۆن لە سەرەتاو تا سەردەمى خۆى نووسىوو سنايشى رۆما دەكات لەسەر شىوئەى داستانە گرىكيەكان، پاش ئەوئەى سەرۆك رىگەى پىدەدا داستانىك لەسەر شىوئەى گرىكى بنووسىت بە ناوئەرۆك و پۆحىكى رۆمانى، ئىنيۆس ھۆمىرۆسى رۆمانىيە لەو رۆوئەوئەى، كە داھىنەرى شىعەرى داستانى لاتىنيە، ھەرۆھا نووسەرى داستانى دووئەم، كە بەرھەمىكى گرنگ و بە پىزى ئەدەبى داستان نووسىنە (فېرجيل) ھەكەيەكە لە بەرزترين و لىھاتووترين شاعىرى رۆمانى چەند بەرھەمىكى گەورەى نووسىوو، بەلام لە ھەموويان بەناوبانگتر برىتيە لە داستانى (ئىنيادە) لە سالى (۳۰) پيش زايىن دەستى پىكرد، كە ئەوكات لە تەمەنى چل سالىدا بوو و يازدە سالى تەمەنى كۆتاي ژيانى خۆى بۆ تەرخانكردوئە) (حوسىن، ۲۰۱۸، ۲۷۱-۲۷۳).

۶- داستان ئینگلیزی: ئینگلیزییەکانیش وەک هەر میللەتیکی دیکە خاوەنی چەند داستانێکی گەرم و بە پێزن لەوانە ((بیوۆلف (biowolf) داستانێکی شیعری نەتەوێکی ئینگلیزییە و خاوەنی شیوازیکی بالایە و میژوووەکە وەک ئەوێکی لە دەستنووسی (نۆیل) دا تۆمارکراوە بۆ نیوان سەدە و هەشتەم و سەرەتای سەدە و یازدەهەمی زاینی دەگەرێتەو وە باس لە قارەمانیکی ئەسکەندەنافی دەکات، کە ناوی (بیوۆلف) و پالەوانی (geast) هەکانە و بە هانای (هروۆسگار) ی (پاشای دانیمارک) هە دەچیت، کە گرفتاری دەستی دیوێکە، هەروەها جۆن میلتنون شاعیری ئینگلیز (۱۶۰۸ - ۱۶۷۴) بە دوو داستان وەکو یەکیک لە رابەرانی نووسینی داستانێکی یەکەمی ناوی (بەهەشتی ونبوو، یا لە دەستچوو) (paradise lost) دوو هەمیش بریتییە لە فێر دەووسی بە دەستتەاتوو (paradise agonists))) (حوسین، ۲۰۱۸، ۲۸۵-۲۸۶).

۷- داستان فەرەنسی: داستان بەرەمیکی میژوووییە، بۆیە پەرەسەندنی لای میللەتان وەک یەک نییە هەر میللەتیکی لە پەیدا بوون و گەشەسەندنی داستاندا قۆناغ و میژوووی تایبەت بەخۆی هەیە هەندیک لە میللەتان بەهۆی شەر و کێشە کێشی سیاسیە و لە گەل و لاتانی دیکە باری ئەدەبی و هونەریان لاواز دەبیت یاخود لە ناو دەچیت و ولاتی داگیرکار خۆی دەکاتە خاوەنی وەک بەرەمە ئەدەبی و هونەرییەکانی یۆنانی، کە لە لایەن رۆمانییەکانە و داگیرکرا فەرەنساش بەدەر نییە لە و لاتانە، کە دوچاری شەر بوون؛ کۆتترین داستان فەرەنسی (شانسون دو رۆلان) ه ((کۆتترین و باشترین مەلحمە فەرەنسییە و بریتییە لە ۴۰۰۲ چوار هەزار و دوو بەیتی دە سیلابی و هاوسەدا دانەرەکی نادیارە، لەوێ توروولدوس ناویک بی، کە لە کۆتایی نۆسخە دەستنووسەکی ئۆکسفۆردا ناوی هاتوووە سروودی رۆلان جۆرە دەربرینیکی هەرە جوان و دلگیری نیشتمانی پەرورەیی فەرەنسی و گیانی مەسیحییەتی خەباتگیرە)) (تراویک، ۲۰۰۸، ۲۵۴). واتە داستان فەرەنسی رەنگدانە وەکی ئەو شەرەنەن، کە لە و ولاتە روویانداوە.

۸- داستان ئەلمانی: نیبلونگن ((داستانێکی پالەوانییەتی ئەلمانییە و بۆ سەدە و دوازدەهەمی زاینی دەگەرێتەو هونراوەیە کە بە زمانی ئەلمانی پەتی ناوەراست لەسەر کێشی (longzeilenns strophe) هونراوەتەو، کە لە نەریتەکانی شیعری ئەلمانی کۆن بۆ دوو بەیت کێشیکە دابەش دەبیت، ئەم بەرەمە دەدریتە پال شاعیریکی نەناسراوی خاوەن رۆشنیریکی قول، کە پێوەندییەکی توند و تۆل و بەتینی لە گەل کەشی دەرباردا هەیە، بەلام لە کۆنەوێکی ناوی نەناسراوە)) (حوسین، ۲۰۱۸، ۲۹۶) هەروەها (بوکنەر ب. تراویک) لە میژوووی ئەدەبیاتی جیهانییدا بەروونی لە ئەدەبیاتی جەرمانی میژوووی ئەدەبیات و زمان و تیرە جەرمانییەکان و قۆناغەکانی ئەدەبی و بەرەمە بەپێزەکانی ئەو ولاتە دەخاتە روو لە بارەکی داستانێکی (نیبلونگن) هە دەلیت: ((سروودی نیبلونگن (۱۲۰۰ ی ز) گەرەترین بەرەمی ئەدەبی ئەلمانییە لە سەدەکانی ناخیندا، ئەم بەیتە لە نزیکەکی دە هەزار بەیت پیکهاتوو و بریتییە لە کۆمەڵە بەندیک کە بە (بەندەکانی نیبلونگن) بەناوبانگە هەر بەندیکی لە چوار بەیتی هاوقافیە پیک هاتوو هەر بەیتیک بە هەلووستەیک دەبیت بە دوو بەشەو بەشی یەکەم و

دووم له هەر بهیتیک سى وىستگى ههيه دوا بهیتى هەر بهندیک نهى که نیوه بهیتى دوومى چوار وىستگى ههيه، قهسیدهیهکی زور وهستایانهیه، بهلام لهوه دهچیت که شەقلی چیرۆکی پهریان، ئەفسانه و میژوو کهم دابیژیک له هاوئاههنگی و هاوسازی بهیتکه کهم بکهنهوه)) (تراویک، ۲۰۰۸، ۲۲۵).

۹-داستانی ئیرانی: له ناو میلهتانی رۆژهلاتدا چهندین داستانی گرنگ و به بایهخ ههن ئەو داستانانهش مۆرک و شەقلی ئەو میلهتهی پیوه دیاره که دهگێرپهوه واته ههریهک لهو میلهتانه بهپیی کلتورو داب و نه ریتی خوئی ئەو داستانە دهگێرپهوه وهک دهزانین داستان له سه ره تادا به ره می فولکلور و سه رزاره کییه و ده ماو دم دهگێرپهوه به شیوازی شیعو په خشان، به لام به زوری به شیعر گێردراونه ته وه ئەو شیعرهش تاییه تمهندی خوئی هه بووه؛ لهو تاییه تمهندیانهش)) ئەم جوهره شیعره شیوازیکی درێژه پشت به گێرپهوه ده به ستیت، چه ندین رووداو و پالهلوانی میژوویی تیدایه)) (عه بدوللا، ۲۰۰۸، ۱۱۹). له قوناعی دووم، که قوناعی داستانی دهستکرده نووسه ریک ئەو به ره مه فولکلورییه به دهستکاری و له چوارچیوهیهکی تاییه تدا و به سه لیهیهکی هونه ری تومار دهکات.

به شیک زور له شاکاره ئەده بییهکانی جیهان ئەوانه ی خه یال و ئەفسانه ی زوریان تیدایه به ره می دهروناسه کانن، که به پیی بوچوونی دهروناسی خویان ئەم به ره مانه یان له سه ر بنه ما ی خه یال و ژیا نی دهرونی مروف بنیاتناوه وهک داب و نه ریت و ئەو پیدایستیه تاییه تیا نه ی مروف دلخوش و سه رگرم دهکن، که یه کییک بوون له سه رچاوه گرنه گه کانی نووسینی داستان، بویه کاتییک ئەم پیدایستیه دهرونیانه له به ره می داستاندا ههن ده بینین، که هه ندیک له ولاتان ریگری له بلا بوونه وهی ئەم جوهره به ره مانه یان کردووه به بیانوی ئەوهی ده بنه هوئی شیواندی دهرونی لاوان و گه نجان و لادانیان له سه ر ریگه ی راست، ئیران یه کییک بووه لهو ولاتانه ی ریگری ئەم جوهره به ره مانه ی کردووه وهک (جمال میر صادقی) ده لیت: (به داخه وه له ولاتی ئیران چه ند ده یه له مه و به ر ئەم بابته لایه نیکی فراوانی هه بووه و ئەو که سانه ی، که ته سه وریان ده کردو و پییان وابوو داستان خویندنه وه و گو یگرتن له باس و به سه ره اته ئەفسانه بییه کان به تاییه ت عاشقانه کان و پالهلوانبازییه کان زیان به خه لکی و کومه لگه ده گه یه نن زور بوون و به هه موو شیوه یه ک هه ولیانداوه، که کتیبی داستان نه گاته دهستی خه لکی و مندال و نه وه کانیان، تا وه کو نزیکه ی چوار بو پینچ ده یه له مه و به ر نرخ و به هایه کی ئەوتو بو داستان دانه دنرا و به شتانیکی ناپه سه ند هه ژمار ده کران، به لام ده کرانه راستگه و میصداق بو نووسینه فه لسه فی و ئەخلاقیه یه کان له ناو کتیبه ئەده بی و فه لسه فییه کان وهک نمونه، که به لای نووسه ره وه گونجاو بوایه ئاماژه یه کی خیرایان پیده کرا)) (میر صادقی، ۱۳۹۴، ۵۶) گرنگترین و به ناو بانگترین داستانی ئیرانییه کان (شاهنامه ی فیرده و سی) یه ((ئیرانییه کان گه لیک به ره میان له سه ر شیوازی داستانی نووسیوو، به لام هه یچ یه کیکیان وه کو)) (شاهنامه ی فیرده و سی) ناو بانگ و سه رکه وتنی به ده ست نه هیناوه. شاهنامه به ره می ئەبولقاسمی فیرده و سی توسییه له سه ر کیشی موته قاریبی هه شتی مه حزوف و شه ست هه زار به یه ت له خو ده گریت و سه روا ی مه سنه وییه و

یەکیکە لە گەورەترین داستانەکانی پوژھەلات و جیھان بەگشتی و سی سال رەنجی لەگەڵ کیشراوە)) (حوسین، ۲۰۱۸، ۳۰۲). ئەم داستانە باس لە میژووی کۆنی ئێران دەکات، سەر دەمی دەگەرپیتەووە بۆ سەدەمی دەیهمی زایینی. سی قوناغ لەخۆ دەگریت:

- ۱- قوناغی (ئەفسانە): لە سەردەمی کەیۆمەرسەووە تا دەرکەوتنی فەرەیدون.
- ۲- قوناغی پالەوانی: لە شۆرشێ کاووە تا مردنی رۆستەم و دەسپیکردنی پاشایەتی بەهمەن.
- ۳- قوناغی میژوویی: لە سەردەمی داراوە تا حکومەتی ئەشکانیان و سەرئەنجام حکومەتی ساسانیەکان.

۱۰- داستانێ ئیتالی : لە سەدەمی تاریکی ئەوروپایی و پاش دەرکەوتنی (ئینیادە) ی فیرجیلی رۆمانی بەرھەمیکی بە پیتز نابینریت، کە شیاوی ناوی داستان بیت بە پیتی سەرچاوەکان ئەم دۆخە تاووەکو سەدەمی چوار دەم بەردەوام دەبیت، پاشان (دانتی) وەک زیندوو کەرەووەی داستان دەر دەکەوێت، کە بە نووسینی (کۆمیدیای یەزدانی) توانی سەرلەنوێ بەرگیکی زیندوو بە جەستەیی داستان ببەخشی ئەم سەرکەوتنە (دانتی) بوووە هۆی هاندانی زیاتری شاعیرانی دواي خۆی و هەولیان دەدا لاسایی بکەنەو. (کۆمیدیای یەزدانی) ((ئەم بەرھەمە کە بە یەکەمین ژياننامەیی هونەر مەندیک دەژمیردریت، لەم رۆووەو زۆر بایەخدارە کە هەندێ گێرپانەووەی زارەکی کۆنی لەمەر ژيانی نووسەری کۆمیدیای خوای تۆمار کردووە و پاراستووە)) (تراویک، ۲۰۰۸، ۱۸).

ئیتالیا ئەو دەولەتەیه، کە شوینی لە دایک بوونی رینسانسە هەمیشە شانازی بە پیشەنگ بوونی ئەو بزوتنەووە مەزن و بە بایەخەووە دەکەن، چونکە رینسانس قوناغیکی گرنگی میژوویی ئەوروپایە هۆکاری پیشەنگی ئیتالییەکان لەم بزوتنەووە گرنگە دەگەرپیتەووە بۆ ئەو، کە چینی دەرەبەگی گەشەیی نەکردبوو لەو وڵاتەدا؛ لە قوناغەکانی سەرەتاوە ئەم چینیان رەتکردبوویەووە وە خویندن بە شیوہیەکی شارستانی بوو پیچەوانەیی تەواوی ئەوروپا، کە خویندن کەنیسە بوو شاری (فلۆرەنسا) بوو بوو بکەیهکی فەرھەنگی گرنگ، کە وینەگر و پەیکەرتاش و زاناو دانا و مامۆستا و گەنجانی هۆشیاری پەرۆردە دەکرد لەوانە دانتی، کە خاوەنی (کۆمیدیای یەزدانی) ه ئەم داستانە داستانیکی بەناوبانگی جیھانییە بە جۆریک، کە ((یەکیک لە داستانە جیھانییە هەرە بەناوبانگەکان بە تاییەتی دواي ئەلیادەو ئۆدیسای هۆمیرو ئینادەیی فیرجیل، (کۆمیدیای) ی دانتی. دانتی لە سالی (۱۳۰۰) ی زایینی دەستی بە نووسینی ئەو بەرھەمە کرد)) (حوسین، ۲۰۱۸، ۳۱۱).

دووم : داستانی کوردی:

ئەدەبی فۆلکلۆر کەرەستەى خاوى ھەموو ژانرە کۆن و نوێیەکانە، لەبەر ئەوەى ((زۆر لە زاناکانى جیهان ئەوەیان دووپاتکردووەتەو و بە کۆمەلانى خەلکیان سەلماندووە، کە فۆلکلۆر لەگەڵ بوونی مرقۆقەو ھەبوو ھەر بۆیەش بێر و نەریتى کۆمەلایەتى کۆن و کەلەپوورى نەتەوايەتى بە پى پىشکەوتنى شارستانییەتى و قوناغەکانى میژوویى پىشکەوتون لە ھەمان کاتیشدا ئەو گەلە زۆر گىرو گرفت و ناخۆشى و دەرد و ئازارى بىنیو، فۆلکلۆرى لەگەڵ گەشەکردنى گەلەکەى خۆیدا لە سەرکەوتنى بەسەر ئازارەکانى ژياندا پىشکەوتەو)) (ئىبراھىم، ۱۹۷۹، ۷۶). واتە فۆلکلۆر بەردى بناغەى ژانرەکان و ھەموو ئەدەبى نووسراو؛ جا پاراستنى ئەم ئەدەبە بە پىزە لەلایەن باو باپىرانەو بوو کە شوین دەستیان لە میژوویى ئەدەبىیاتدا دیارە، یاخود لەلایەن ئەوشاعیرە بەرھەمەندە بوو، کە بەرھەى لە خواوندى شیعەرەو وەرگرتوو و بەرھەمەکەى لە قالیبکى ئەدەبىدا داپشتوو و کردوو یەتیە شاکارىکى ئەدەبى بەپىزو گرنگ، کە لە بەرھەمە فۆلکلۆرىیەکە سوودى وەرگرتوو بە ھەندىک گۆرانکارى بە پى بىرو گوزارشتى سەردەم و بارودۆخ و زمانى میلیتەکە، جا یەکى لەو بەرھەمە گرنگ و بەپىزە داستانە فۆلکلۆرىیەکانە، کە چەندىن سەدە لە نەو یەکەو بۆ نەو یەکى دیکە گىردراونەتەو، تا ئەو شاعیرە لە فەوتان رزگارى کردون. ئەم داستانانە داھىنانى ئەو شاعیرە نین، بەلکو بۆ ھەموو نەتەو دەگەرینەو)) (واتە داستانى گەل کە لەناو کۆمەلدا سەرى ھەلداو و خۆى لە خۆیدا ھەبوو و کەس دروستى نەکردوو، بەلکو شاعیر لە چەند بەیتىکدا دای رشتوو وەک داستانى (ئەلیازە و ئۆدیسای)، کە ھۆمىرۆس تەنھا داپرشتۆتەو، بەلام دروستى نەکردوو، ھەرۆھە داستانى شانامەى فیردەوسى داستانىکى تەبىعى و مىللى یە)) (رەسول، ۱۹۸۹، ۹۰). سەرچەم سامانى ئەدەبى نەتەو کورد لە قوناغى رابردوو، تا قوناغى ئىستا دوو بەشى سەرھەکیە یەکەمیان ئەدەبى فۆلکلۆر و زارەکیە، کە بەشیوھى شیعرو بەیت و پەخشان و رازو مەتەل و پەندى پىشىنان... ھتد بوو و بە شیوھى سىنە بە سىنە تا قوناغى ئەمرو گەیشتوو ئەم بەرھەمانە دانەریان دیار نییە نادرینە پال تاکە کەسێکەو، بەلکو مولکى ھەموو میلیتەن.

دوومەیان ئەدەبى نووسراو ناسراوى کوردە، کە دانەر و خواھىیان دیارە لە چ زارو شیوھزارىکى کوردن (د. مارف خەزەندار) دەلیت: ((ئەدەبى نەنووسراو بوو بە سەرچاوەیەکى گرنگ بۆ ئەدەبى نووسراو، ئەم ئەدەبە لە ناوجەرگەى ئەو و ھەلقوللاو، گەلە لە بەرھەمە گەرەو مەزنەکانى گىتى ئەدەبى نەنووسراو بوون و لە پاشانا بوون بە ئەدەبى نووسراو زۆربەى ھەرە زۆرى بەرھەمى نەتەو وەکان و گەلە لە شاکارە ئەدەبىیەکان سەرچاوەى یەکەمیان ئەدەبى فۆلکلۆر بوو)) (خەزەندار، ۲۰۰۱، ۱۵۸). واتە ئەدەبى نەنووسراوى فۆلکلۆر بوو بە بنەما بۆ نووسىنى ئەدەبى نووسراوى وەک (داستان). بە پى سەرچاوەکان بنەمایى داستانى کوردی (بەیت و بەندە)، ((چونکە ئەوھى پاشتر وەک بەرھەمى جدی نووسەران لە ژىر ناوى داستاندا دەبىنریت، بناغەکەى بەیتى فۆلکلۆرى کوردی،

ههروهه ئیپیکى كوردی، نمونهی نووسراو و پێشكهوتووی، بهیت و بالورهیه. ئەم ژانره به پێچهوانه ی زاری سۆرانی یان زمانی فهرمی نووسین، له زارهکانی گۆرانی و کرمانجی، له تروپکی خۆیدایه. نمونه گرنگ و سهركهوتوو و باشهکانی داستان له شیوهکانی ئەوینداری و پالەوانی و عیرفانی و کۆمه‌لایهتی، به دوو شیوه‌زاره نووسراونه‌ته‌و)) (که‌سنه‌زانی، ۲۰۲۲، ۱۸۹).

نه‌ته‌وه‌ی کورد خاوه‌نی سێ ئەزموونی ئەدهبی و زمانیه، وهک کۆله‌که ئەده‌بیه‌ی کوردی له‌سه‌ر ئەو سێ ئەزموونه‌ پراگراوه و دامه‌زراوه، ئەوانیش: (ئەزموونی گۆرانی، کرمانجی، سۆرانی) یه، هه‌ریه‌ک له‌و ئەزموونانه‌ خاوه‌نی تیکست و داستان و به‌ره‌می ئەده‌بیه‌ی به‌پێزن، به‌لام خالیک، که ئەو سێ ئەزموونه‌ له‌یه‌کتر جیا بکاته‌وه‌ بوونی داستانه، که له‌ ئەزموونی گۆرانی و کرمانجیدا رێژه‌یه‌کی گرنگ و به‌پێز هه‌یه‌ پێچه‌وانه‌ی زاری سۆرانی، گه‌ر بوونی داستان له‌و دوو ئەزموونه‌ش به‌هۆی کاریگه‌ری نه‌ته‌وه‌ی دراوسیوه‌ بووبیت و شاعیران وه‌رگێرانیان ئەجامدا بیت ئەوا گرنگ ئەوه‌یه‌ ئەو دوو ئەزموونه‌ نه‌ته‌وه‌ی کوردیان بێ به‌ش نه‌کردوو له‌و ژانره‌ گرنگه‌ی ئەده‌بیه‌ی، که (داستان) ه، چونکه به‌شیوه‌یه‌کی لێهاتوانه‌ له‌و په‌ری داهێناندا له‌ پووی فۆرم و ناوه‌پۆکه‌وه‌ به‌ره‌مه‌که‌یان دا‌رشتوو‌ته‌وه‌ و گه‌نجینه‌ی ئەده‌بیه‌ی کوردیه‌یان ده‌وله‌مه‌ند کردوه‌.

سه‌باره‌ت به‌(به‌یت و داستان) ه‌وه‌ رای جیاوازه‌یه‌ له‌وانه (د.که‌یفی ئەحمه‌د) بۆچوونی له‌گه‌ل (عوبه‌یدوللا ئەیوبیان) جیاوازه‌ له‌و باره‌وه‌ ده‌لیت: ((عوبه‌یدوللا ئەیوبیان له‌باره‌ی به‌یته‌وه‌ پێی وایه به‌یت کوردی نییه، به‌لکو بریتیه‌ له‌ ته‌ شیعریک، ئەویش له‌لای هه‌ردوو نه‌ته‌وه‌ عاره‌ب و فارس، له‌کوردیدا به‌ به‌یت ده‌لێن (به‌ندوباو)، هه‌رچه‌نده‌ له‌لای زۆر که‌س به‌یته‌که‌ش به‌کارهاتوو، هه‌روه‌ها له‌ ئەسلی زمانی کوردیدا (چریکه‌ش) ی پێده‌لێن ده‌بی ئەوه‌ش بزانی که ئیمه‌ی کورد هه‌رچی سه‌برده‌ و داستانی‌کمان هه‌یه‌ ئەوا به‌ شیوه‌ی به‌ندو چریکه‌ش دامانه‌شتوو، به‌لام به‌ رای ئیمه‌ ئەو وته‌یه‌ی ئەیوبیان به‌هه‌له‌ تیگه‌یشتنه‌ له‌ واتای(به‌یت)، چونکه به‌یت لێره‌دا وه‌ک گوزارشتکردن له‌ ته‌ شیعریک نییه، به‌لکو گوزارشته‌ له‌و پووداوانه‌ی که له‌ کوندا پوویانداوه‌ جا قاره‌مانیه‌ی یا دلداری یا ئاینی بن، هیچ په‌یوه‌ندی به‌و واتایه‌ی به‌یتی شیعری عه‌ره‌بی و فارسیه‌وه‌ نییه، له‌ هه‌مانکاتدا چریکه‌ش به‌هیچ شیوه‌یه‌ک واتای به‌یت ناگه‌یه‌نیت، به‌لکو ئەویش جو‌ره‌ دا‌رشتنیکه‌ی دیکه‌یه‌)) (ئه‌حمه‌د، ۲۰۱۹، ۱۶۲). ده‌توانین ب‌لێن له‌ به‌یتی کوردیدا چیرۆک و به‌سه‌ره‌اته‌کان له‌گه‌ل چیرۆکی ئەفسانه‌یی و دلداری... هتد نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی دراوسیدا ئاوێته‌ی یه‌کدی بون. ئەو به‌ره‌مانه‌ی، که له‌ شیوه‌ی به‌یتدان باس له‌ پووداوه‌ پالەوانی و ئاینی و ئەفسانه‌یه‌کان..... هتد ده‌که‌ن له‌ قوناغی دواتر به‌ داستانی کوردی له‌ قه‌له‌م ده‌درین، که هه‌ریه‌که‌یان به‌پێی شوین و زار و شیوه‌زاری به‌یت بێژه‌کانه‌وه‌ هۆنراونه‌ته‌وه‌، هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌ پێی ئاستی شارستانی و پۆشنییری تایبه‌تی خۆی داهێنه‌رو دامه‌زرینه‌ری داستانی نه‌ته‌وه‌که‌یه‌تی. توێژه‌ران له‌ باره‌ی سه‌ره‌تاو بوونی داستان له‌ناو ئەده‌بیه‌ی کوردیدا بیرو بۆچوونی جیاوازیان هه‌یه‌ به‌گه‌شتی دان به‌ بوونی داستانی کوردیدا ده‌نێن بۆ نمونه (د. عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سول) دوو جو‌ر داستان دیاریده‌کات ئەوانیش: ((داستانی قاره‌مانیه‌ی و داستانی دلداری و ئەفینی))

(پەسول، ۱۹۷۹، ۴۲)، دەكرى بلىين به شيويههكى گشتى له ناو ئەدەبىياتى كوردیدا داستانەكان دەبن به دوو قۇناغەوه ئەوانیش: (داستانی فۆلكلۆرى، داستانی نووسراو)

داستانی فۆلكلۆر و نووسراو له پرووی بابەت و ناوەرۆكەوه هاوبەشن له نیوان نەتەوه رۆژھەلاتییەكاندا بە واتایەى كه نەتەوهیەك خاوەنى رەسەنى داستانەكەیه له پرووی رووداو شوین و ناوی پالەوان و... هتد نووسەرانی نەتەوهكانی دراوسیی هەولیانداوه ئەو داستانە وەربرگن و به پیتی بیرو بۆچوونی خۆیان دایبڕیژنەوه وهك ئەو داستانە گرنگ و به بایهخانەى، كه خانای قوبادی له ئەدەبىياتى فارسى و عەرەبى وەرگرتوون به بەرگیكى كوردایەتى دایرشتوونەتەوه؛ ئەو بەرھەمه ئەدەبىیانە گەر بەرگی كوردیشیان به بەردا كرابیت گرنگ توانا لێھاتوویی خانای پێشەنگە له ھۆنینهوهى ئەو بەرھەمانەدا و بوونیان له ناو گەنجینەى ئەدەبىياتى كوردیدا. خانا له ئاستىكى بالادا شارەزای دونیای بیرو و زمانى گێرپانەوهى (نیزامى گەنجەوى) بووه به جۆرىك توانیووێتە پینچ بەرھەمى ئەو شاعیرە فارسە به دارشتنەوهیەكى ھونەرى و لەو پەرى لێھاتووییەتى فۆرم و ناوەرۆكى ئەو بەرھەمانە به زمانى كوردى دابڕیژتەوه. ((سەرچاوهى چیرۆكە شیعرییەكان لای كورد و لای ھاوسىكانى له دوو جیگاوه ھەلدەقولین، یەكێكان له ناو ھەویە، واتە خۆمالى، ئەوى دیکەیان له دەرھەویە واتە بیگانە)) (خەزەندەر، ۲۰۰۲، ۳۲۸) ئەو دوو جۆرەش مولكى ئەدەبىياتى داستانى ئەو میللەتەن، كه یەكەم جار بەو زمانە ئەو داستانە ھۆنراوتەوه.

له ئەدەبىياتى كوردیدا داستان بە ((بەرھەمى پاش ئەفسانە و قۇناغى بەرھە و رەدبوونەوهى رۆشنیبرى و تیگەیشتنى ھەلوئىست و مرقۆف پالەوانەكانیشى سەر بە ھەوارى بیرى خۆیانن داستان ئەو ھەندەى برھە به مرقۆف دەدا ئەو ھەندە دیندارى ناخاتە بەر كارو خەمى پێشەوهى)) (جوتیار، ۱۹۸۴، ۷). واتە داستان بەرھەمى قۇناغى رۆشنیبرى و فراوانبوونی ئاستى تیگەیشتنى مرقۆفەكانە و گرنگیەكى زۆر بە مرقۆف دەدات بە پێچەوانەوه بایهخىكى ئەوتۆ بەلایەنى دین و بیرو باوەر نادات، بەلام ئەم بۆچوونەى نووسەر پێچەوانەى ھەندى داستانى كوردییه بەتایبەت له بارەى دین و بیرو باوەرپەوه، كه بابەتیكى گرنگی ناو داستانەكانە لهو داستانانەش (مەم و زین)ى ئەحمەدى خانییە، كه باس له ئاینى پیروزی ئىسلام و تەسەوف دەكات، به جۆرىك بەشى سەرھەتای باس له وەسف و ستایشى خواى گەورە و پێغەمبەرى ئىسلام (محمد) (د.خ) دەكات پاشان باس له كێشەكانى كورد دەكات له نەبوونی سەرۆك و دەسەلاتداریكى دلسۆزو بە ئەمەك، ھەرودھا نەبوونی یەكپیزی و برایەتى نیوان كوردان باس دەكات و رەخنە لەو ناتەبایەى كوردان دەگریت.

بەگشتى سەرھەلدانى داستان پەيوەستە بە پەیدا بوونی بیرى نەتەوايەتییهوه له ناو ئەدەبىياتى كوردیشدا به پیتی سەرچاوهكان سەرھەتای بیرى نەتەوايەتى دەگەریتەوه بۆ دواى شەرى چالدىران (۱۵۱۴ز)، كه له نیوان فارس و توركەكان بوو لەم قۇناغەدا نەتەوهى كورد ھەستى به زولم و زۆردارى و ماف خواردن كرد له لایەن ئەو دەسەلاتە داگیركەرەنەوه، بۆیە ئەو ھەستە بووه ھۆكارى سەرھەلدانى چەند بنچینەییەكى سەرھەتای شیعری نووسراوى كوردى و داستان نمونەى دیارو

گرنگی داستانی کوردیش (مه م و زین) ی ئەحمەدی خانییە، خانی لەم داستانە گرنگە توانی بیری نەتەواوەتی بۆ لۆبکاتەوێ داوای یەکپرسی و یەگرتووی لە میلەت دەکرد، تا بتوانن دەوڵەتیکی سەر بەخۆ دروست بکەن؛ لەبەر ئەوە لە و قۆناغەدا داگیرکەر بە ھەموو شێوەیەک ھەوڵی سەرکوتکردنی نەتەوێ کوردی دەدا ھۆی سەرھەکش ئەوە بوو، کە چەند قۆناغێک پێش خانی ((عوسمانییەکان لە شەری چالدرانی سالی ۱۵۱۴ سەرکەوتن یەکیک لە ئەنجامە ھەرە گەورەکانی ئەم شەری چوونی بەشیکی ھەرە گەورە کوردستان بوو بۆ ژێر دەسەلاتی عوسمانی)) (عەلیاوەی، ۲۰۰۴، ۲۳).

داستانە فۆلکلۆرییەکان زمانیکی سادەو ساکاریان ھەیە، بە جۆریک زمانی قسەکردنی پۆژانەیی خەلک بوو؛ بەو پێیەیی گێڕەرەوێکان کەسانی شارەزاو بە ئەزموون بوون لە لادیی دیھاتەکانی کوردستان لە دایک بوون گەورە بوون کاریگەری زمانی بیگانەیان بەسەرھوێ نەبوو، بۆیە داستانەکان تاییبەتمەندی خۆیان ھەبوو و جیاواز بوون لە بەرھەمی ئەو نووسەرانی، کە کاریگەری زمانی بیگانەیان تیدا بەدیدی کریت، لەبەرئەوەی ((زمانی داستان و وینەیی داستان و کاتی داستان و گێڕانەوێ نیو داستان خاوەنی ھەندی تاییبەتمەندی خۆیان بە ھەموویانەوێ داستان لە ھۆنراوەی لیریکی و درامای نیو تیۆری ئەدەبی کۆن جیا دەبیتەو)) (گەرمیانی، ۲۰۰۸، ۱۷).

لە پێشتردا ئاماژەمان پیکرد سەرھەلدان و پەیدا بوونی داستان پەیوەستە بە بیری نەتەوێییەو، گەر سەیر ئەو نەتەوانە بکەین، کە دەرکەوتنی بیری نەتەوێییان دوا کەوتوو دەبینین ئاستی دەرکەوتنی ھونەری داستانیان دواکەوتوو، لە چاوەنەتەوێکانی دیکە وە ژانریکی سەر بەخۆی وەک داستانیان، یاخود ئەدەبیکی نووسراویان نییە، چونکە ((نەبوون و لاوازی ھەستی نەتەوێیی بە سەرھەکیتترین ھۆکار دادەنریت لە پەیدا بوونی داستان ھەر وەک ئەوەی دەبینین، کە ئەدەبی عەرەبی ئەو ھەندە دەوڵەتمەندە و فرە لاقە، بەلام خاوەن ژانریکی سەر بەخۆ نییە بە ناوی داستان چ فۆلکلۆری و چ نووسراو، ئەمە سەبارەت بە کوردیش راستە، چونکە دوا ئیسلام نەتەوێگەراییی بە تاوان ھەژمار دەکرا دەرچوون بوو لە ئاین، لە لایەکی تریشەوێ یەکنەگرتوویی و نەبوونی ولاتیکی سەر بەخۆ ھۆکاریکی دیکە دەرنەکەوتنی داستانە؛ لەبەر ئەوەی داستان زیاتر لەسەر دەمیک دەردەکەوێت، کە نەتەوێیەک پوو لە ولاتگیری و داگیری بکات، یاخود یەک بگریت و کیانیکی نەتەوێیی دابمەزرینیت گەلی کوردیش ئەو بیرە سەر بەخۆییە نەتەوێییە نەبوو، چ پێش دەرکەوتنی ئیسلام، کە وابەستەیی دەسەلاتی فارسەکان و چ لە دوا ئیسلامیش پابەندی دەسەلاتی عەرەبەکان بوو)) (حوسین، ۲۰۱۸، ۳۲۳).

بەپێی سەرچاوەکان سەرھەتای داستانی کوردی بەرھەمەکانی فەقیی تەیران، کە (سەرھەکیتترین و چاکترین ھەوڵیش لەم بواردەدا بریتیین لە بەرھەمەکانی فەقیی تەیران کە چەند بەرھەمیکی چیرۆکی یا، گێڕانەوێ نووسیووە و بە سەرھەتایەکی گرینگ دادەنریت لە بواری داستاننووسی کوردیدا وە دەستەرنگینی نواندوو لە تۆمارکردنی چەند چیرۆکیکی میلی و بە شێوەی شیعری، کە ناوہ پۆکییان

كوردییه، به لام زیاتر دیمه نی ئاینی و سوڤیگه رییان به سهردا زاله. به ره مه کانی فه قیی تهیرانیش بریتین له :

۱- چیرۆکی شیعی شیخی سه نعان : ئەم به ره مه له (۳۱۳) دوهیت و له هه ندی نووسخه (۳۳۴) دوو به یته.

۲- زه مبیله فرۆش : ئەم به ره مه له (۶۰) چوارین یا (۲۴۰) دیره شیعر پیکهاتوو.

۳- به یتی دمدم : له (۲۲۶۸) دیره شیعره (۶۷) چوارین و کیشی خۆمالی حهوت بره گه ییه و سه روای (۱۱۱۱) (ب ب ب ب) (ج ج ج ج) ۵. (حوسین، ۲۰۱۸، ۳۲۴-۳۲۵).

(د. مارف خه زنه دار) ده لیت: (به یته کانی فه قی تهیران له پووی پووساره وه هه مووی له سه ره به ندی دوو به یتی (چوارین) ی هه شت سیلابی قافییه (۱۱۱) (ب) دانراون کۆمه لی چیرۆکی شیعی (به یته) ی جوانی بۆ نه وه کانی کوردی داهاتوو به جی هیشتوو وه ک

۴- به یتی ئەسپی ره ش : ئەم حیکایه ته پیه وه ندی به غه زه واته کانی ئیسلامه وه هه یه له سه ره تای بلاو بوونه وه یدا.

۵- به یتی به رسیسی عابید : (۲۱۱) چوارین (۴۲۲) دیره شیعره وه به کیشی ره جه زو ره مه له هۆنراوه ته وه.

۶- به یتی ئاف و ئاف : گفتوگۆی له گه ل پووبار دیجله کردوو له باره ی جوانی سروشته وه هۆنراوه ته وه.

۷- به یتی دلۆ رابه : ئەم به ره مه ی له سه ره بنچینه ی چوارین هۆنراوه ته وه، کیشی هه شت سیلابی خۆمالیه و له (۷۷) به ند پیکهاتوو (خه زنه دار، ۲۰۱۰، ۲۴۴-۲۶۴).

ده توانین بلین به ره مه کانی دیالیکتی گۆران به شیوه یه کی گشتی تایبه تمه ندی گێرانه وه ی داستانیان تیدایه له م باره یه وه (د. ئەنوه ر محمد) ده لیت: ((ئەوه ی په یوه ندی به لیریکی دیالیکتی گۆرانییه وه هه بیته به شیوه یه کی گشتی و بیسارانیسه به تایبه تی، ئەوا بونیادیکی ئیپیک (داستانه شیعر) ئامیزی هه یه و زۆرجار وینه کان زاوژی ده کن و به شیوه یه کی ئۆرگانی تیه لکیشی به کترین و دیمه نه کانی به شیوه یه کی هاوئا هه نگ بونیادی غه زه له که پیکدینن ئەمه ش هوی ده وه له مه ندی دیالیکتی گۆرانییه به داستانه شیعی دلداری و ئاینی و جهنگی ...)). (محمه د، ۲۰۰۷، ۹).

واته به نه مای داستانی کوردی (به یته و به ند) وه به ره مه کانی (فه قیی تهیران) به باشتترین سه ره تا داده نرین بۆ هونه ری داستانونوسی کوردی. له کۆی ئەده بیاتی کوردیدا زاری (گۆرانی و کرمانجی) پێشه نگن له بوونی داستانی کوردیدا، به لام له (زاری سوورانی) دا ئەم ژانره به رپێژه یه کی زۆر که م بوونی هه یه له به ره مه کانی ئەو دوو زاره ی له پێشهنگی هونه ری داستانونوسیدان (مه م و زین) ی ئەحمه دی خانی به داستانیکی ره سه نی کوردی داده نریت، که له سه ره چاوه ی فۆلکلۆری کوردیه وه وه رگه یاره له (زاری گۆرانی) شدا داستانی به پیز هه ن، گه ر وه رگه یارانیسه بن شاعیران و نووسه ران به لیته اتوانه دایانرشته وه ته وه و داهینانیان تیدا کردوو.

پاری سییەم

تایبەتمەندییەکانی داستانە شیعەر

هەموو بابەتە ئەدەبیی و هونەراییەکان خاوەنی خەسلەت و تایبەتمەندی خۆیان؛ داستانیش یەکیکە لە کۆنترین و گرنترین ژانری ئەدەبی و هەمووکات لە گەشەسەندندا بوو، هەر وەها سەرچاوەی بنەپەتی ژانرەکانە و میژووێکی زۆر کۆنی هەیە؛ هەندێ تایبەتمەندی گرنگی هەیە، کە لە جۆرەکانی دیکە ئەدەبی جیاپەکاتەو لە پەرووێ تەکنیکەکان و توخمەکانی گێڕانەوایی و هونەری پەوانییەتی..... هەند ئەم تایبەتمەندییەکانی وای کردوو، کە شیوازیکی بەرز و داھینەرانی هەبیت بێتە سمبولی نەتەوایی و جیگە شاناوی میژووویی نەتەوکان؛ لەبەرئەو، کە بەرھەمی سەرھتایی میژوووی نەتەوکانە. داستان بە کۆمەڵیک تایبەتمەندی لە ژانرەکانی دیکە ئەدەب جیاپەکیتەو، کە بریتین لە:

۱- **پالەوانی داستان:** پالەوانانی داستان هیز و توانایەکی لە پادەبەدەریان هەیە، کە هەندیک کاری پالەوانیتی ئەنجامدەن لە توانای کەسانی دیکەدا نییە، هەر وەها داستاننوس لە پێگە جۆری پالەوانەکانەو هەولەدات درێژە بە پەرووایی داستانەکی بەدات، یاخود هیواشکردنەو پەرووایەکان یەکیکە لە خاسییەتەکانی داستان، بەوێ چەندین جۆری پالەوان بەکار دینی وەکو (مرۆف، خواوەند، فریشتە، دیوو درنج، ئاژەل، دارودرخت و گژوگیا.....) لە پێگە ئەمانەو پەرووایەکان بۆ ماوێک پادەگریت پراگرتنی پەرووایش کەشیک بۆ خۆینەر دروست دەکات، کە سەرئەو و بیرکردنەوێ فراوان دەکات، لە هەمان کاتدا وەک پشووێک دەبیت بۆ خۆینەر. پەرووتەر بلیین هیواش کردنەوێ پەرووایی داستان بۆ دەرخیستی جەوھەری بابەتەکی بۆ خۆینەر ((پالەوانانی سەرھەکی داستان پالەوانیکی تیکەلە لە خواوەند و مرۆف، یاخود قارەمانیکی سەپرو سەرئەوھینەر و توانای ئەنجامدانی چەندین کارو کردەوێ دەگمەن و لە پادەبەدەری هەیە و نەتەو و میلەت هەندێ جار چارەنوسی ولاتی دەخەنە بەردەست نمونەئەمەش لە داستانی گلگامیشدا دەبینریت، کە سی بەشی خواوەندە و بەشیکی مرۆفە، یا پۆستەم لە شاھنامەدا، کە توانایەکی لەسەرۆی دەسلالاتی مرۆفی هەیە، یاخود پالەوانانی داستان دەرئەوێکی گەورە و بەهیز دەکوژن، گلگامیش و ئەنکیدۆ (خەمبابا) دەکوژن و بیووولف (گریندل و دایکی گریندل و ئەژدەھای ئاگراوی) دەکوژیت.....)) (حوسین، ۲۰۱۸، ۲۰۲).

۲- **ناوەپۆکی داستانەکان** باس لە شەرپو شۆر دەکات و پەرووایی ترسناک و سەرئەوھینەری تێدا بەدیدهگریت وە پەرووایەکان بە جۆریک گەورە دەکرین، کە لە سەر و هیزە سەرئەوھینەکان، بۆیە ((بەرھەمە داستانییەکان هەلگری ناوەپۆک و بابەتی شەرپو شۆر و پالەوانییەتین، بۆ نمونە ئەلیادەئە ھۆمیرۆس تیکرا بریتییە لە باسکردنی شەری نیوان ئەسپارەت و تەرپادە و نیبلونگن بریتییە لە شەری نیوان زیگفريد و نیبلونگنەکان و کوشتنی ئەژدەھا)) (حوسین، ۲۰۱۸، ۲۰۳).

۳- ئاژەلى نائاسايى: يەككى دىكە لە تايبەتمەندىيەكانى داستان بوونى چەند ئاژەلىكى نائاسايى بە توانان، كە توانايان لە سەرو ھىزى سىروشتەوھىە و لە ناو پروداوھەكاندا ھەندىك جار دەبنە دۆستى پالەوانەكان و يارمەتيدەريان لە بەرھەنگار بوونەوھى دۆژمندا وە ھەندىك جار بە پىچەوانەوھ دەبنە دۆژمن و ھەولى لەناوبردى پالەوانەكان دەدەن؛ بۆيە ((لە داستاندا ئاژەلان رۆلىكى گىرنگ لە پروداوھەكان دەگىرن گياندارى ئاسايى نىن بۆ نمونە: سەگى ئۆدسىيۆس لە ئۆدسىادا تواناي قسەكردى ھەيە و دواى دە سال دەتوانىت خاوەنەكەى بناسىتەوھ، ھەروھە ئەسپەكەى (ئەشىل) تواناي پىشگۆيىكردى ھەيە و سىمرخ لە داستانى شانامەدا زالى باوكى رۆستەم لە چىاي ئەلبورز بەخىو دەكات.

۴- گۆگىاي سەيرو سەمەرە: لە داستاندا رۆبەرووى چەند گۆگىايەكى سەيرو سەمەرە دەبينەوھ وەكو ئەوھى كە (ئەشىل) دەچىتە دورگەى (لۆتۆس) و ئەو جۆرە گىايە، كە ھەركەس بىخوات ياد و گەرانەوھى بۆ نىشتىمانى خۆى لە دەست دەدات. گلگامىش بە دواى گىاي نەمىدا دەگەرپىت و دەيدۆزىتەوھ، ئەو گىايە ھەريەكەى بىخوات بە نەمرى و جاويدانى دەمىنيتەوھ)) (حوسىن، ۲۰۱۸، ۲۰۳).

۵- پروداو: پروداوھەكانى ناو داستان بە تەواوى جىاوازن لە پروداوى ژانرەكانى دىكە ئەمەش دەبىتە تايبەتمەندىيەكى گىرنگى داستان بەوھى پروداوھەكانى دەگمەن و نائاساين گۆرەپانىان فراوانە بە ئەندازەيەك ((واپۆيىست دەكات بەر فراوان بىت، بە شىوھەيەك زۆرەي نەتەوھ و ولاتانى دنيا بگرىتەوھ، پۆيىستە پالەوان خاوەنى ئاكارو كىردەوھى بەرز بىت، وەكو ئازايەتتەيەكى بۆيىنە، تاكو بچىتە ئاستىك، كە بچىتە سەروى عەقل و تواناي مرقۆھەوھ)) (ئەحمەد، ۲۰۱۹، ۱۵۸-۱۵۹).

۶- كات و شوپىن: يەككىن لەو دوو توخمەى، كە لە ھەموو بەرھەمىكى ئەدەبىدا بەدەكرىن گىرنگى و تايبەتمەندى خۆيان ھەيە بە ئەندازەيەكى جىاواز؛ بە پىي ئەو بەرھەمە ئەدەبىيە دەگۆرپىن لە ھەندىكاندا سەرھەمىيە و لە ھەندىكى دىكەياندا لاوھەكىيە وە (كات) بە پىي جۆرەكان بۆ بەرھەمە ئەدەبىيەكان دەگۆرپىت لەوانە بەرھەمى و ھەيە زياتر پەيوەستە بە كاتى داھاتوو، ياخود رابردوو بۆ نمونە داستان يەككە لەو بەرھەمە ئەدەبىيەى، كە لەسەر كاتى رابردوو بنىاتتاروھ؛ ((پروداوھەكانى داستان لە كاتىكى زوى مېژوويى مرقۆھەيەتى پرودەدەن، كە بۆ قوناغە بەرايىەكانى ژيانى ھەر مىللەتەك دەگەرپىتەوھ، ھەروھە لايەنى كات و شوپىن لە داستاندا كراوھەيە و دەكرى چەند كارىكى سەيرو سەمەرە لە چەند چركەيەكدا پرودەدەن، يا ماوھى ھەزار سال بە چركەيەك تىپەرپىت سەبارەت بە شوپىن لە داستاندا پالەوان لە سەر زوى دەچىتە ئاسمان يا دەچىتە ژىر دەريا، بۆيە دەكرىت بگوترىت شوپىنى داستان برىتتەيە لە جىهان، لە كۆمىدياي دانتىدا زوى و ئاسمان و بەھەشت و دۆزەخ و بەرزەخ پروداوھەكانىان تىدا پرودەدا...)) (حوسىن، مەلود، ۲۰۱۸، ۲۰۴).

۷- وەسەف: تايبەتمەندىيەكى دىكەى داستان (وەسەف) ((وەسەفى سىروشت و دەوروبەرە، ھەروھە وەسەفى روالەتى دەروھى پالەوان و دەربرى ھەست و نەست و ناخىيەتى)) (محمد، ۲۰۱۸، ۴۶) وەسەف

دەبىتتە ھۆى بەردەوامى پووداۋەكان، تا سەرنجى خوينەرى داستان رابكيشيت بە شيۋەيەك ((كە لە كاتى گىرپانەۋەدا بە شيۋەيەك ۋەسەفەكان دريژ دەكرينەۋە كە دەگاتە ئاستى دريژدادرى، بەمەش رەوتى پەرەسەندى پووداۋەكان دەۋەستيت بۇ ماۋەيەكى زور)) (ئەحمەد، ۲۰۱۹، ۱۵۹-۱۶۰).

۸-دەرنەكەۋتنى كەسايەتى داستاننوس: يەككىك لە گرنگترين تايبەتمەندىيەكانى داستان بەشدارى نەكردنى خودى داستان نوسە لە پووداۋەكاندا و لە زارى كەسانى دىكە دريژە بە پروسەى گىرپانەۋەكە دەدات، واتە ((لە ئىپىكدا ھەست بەۋ دەۋرە راستەخۆيەى شاعىر ناكەين جىھان بە شيۋەيەكى گونجاۋ لە خۆيەۋە گەشە دەسەنيت، ھەر ۋەك ئەۋەى شاعىر چاۋدىرىكەرو رازگىرەۋەى ھەندى پووداۋ بى، كە لە خۆيانەۋە پوۋبەدن، ھەر زور زوو ئەرەستۇ ئەمەى دەستىشانكردوۋە و دەلى "شاعىرى ئىپىكى باسى پووداۋىك دەكات، ۋەك شتىك كە پەيوەندى بە خۆيەۋە نەبى")) (محمد، ۲۰۱۸، ۴۶). واتە گىرپانەۋە و خستتەروۋى (پووداۋ و پالەۋان و شوين و كات) ھىچ پەيوەندى بە شاعىرەۋە نىيە و نابت ھەستى خۆى تىكەل بە گىرپانەۋەكە بكات، ئەمەش دەبىتتە ((گرنگترين شت كە شىعەرى داستانى لە ژانرەكانى دىكە جودا دەكاتەۋە، دەرنەخستنى كەسايەتى شاعىر و شتە تايبەتتەكانىيەتى، بەلكو داستان بايەخ بە بەرجەستەكردنى ژيان و گوزەرانى كۆمەل و رەوتى ميژوو دەدات)) (تالەبانى، ۲۰۱، ۷۹)، ياخود (د. دلشاد عەلى) دەلئيت: ((يەكى لە تايبەتمەندىيەكانى ئەم چەشەنە ھۆنراۋەيە ئەۋەيە، كە جورىكى چىرۆك ئامىزە و پشت بە شيۋازى گىرپانەۋە دەبەستيت و تىايدا ۋەسەف و كەس و گفتوگو و پەند و ئامۆزگارىيەكان تىكەل بەيەك دەبن و لە ژىر روخسارىكى سەرگوزشتەيى يەكگرتوۋى پووندا دەگىرپتەۋە)) (عەلى، ۱۹۹۸، ۱۹).

۹-چەكى ناۋ داستانەكان: چەكىكى بەھىزو كارىگەرن، لەبەر ئەۋەى توخى پالەۋان سەرەكيترين توخم بوۋە لە داستانەكانى رابردوو ھەموو چەكىك و تواناۋ دەسەللا تىك لە چواردەۋرى ئەۋدا چركراۋەتەۋە، بەجورىك زوربەى ۋەسەفەكان بۇ پالەۋان بوۋە، چونكە توانايەكى زورى ھەبوۋە، بىگومان ئەۋ ھەموو ھىزو توانايەش بۇ ئەفسانەى داستانەكان دەگەرپتەۋە، كە ئەم ئەفسانەيەش ۋاى لە كەرەسەۋ چەكەكانى پالەۋان كردوۋە بىۋىنە و سەرنجراكيش بن (بۇ نمونە شمشىرەكەى (زىگفرىد) كە لە گەنجىنەى نىبلۇنگەكان دەستى كەوت يەكجار جوان و سەرسورھىنەرە، زرى ئەشىل جورە زرىيەكە، كە لە واقىعدا كەس نەبىنىۋە، ياخود خالى لاۋازو تەن زرى پالەۋان، كە لە بەشىكى داستانەكاندا پالەۋان بە ھۆكارىك جەستەى ۋاى لىدئت كە ھىچ جورە چەكىك كارى تىنەكات تەنيا يەك شوين ھەيە كە خالى لاۋازى ئەۋ پالەۋانەيە و بەۋى دەمرىت، لە داستانى نىبۇنگن (زىگفرىد) ئەژدەھى (قافنىر) دەكوژئت و بە خوينەكەى خۆى دەشۋات تەنيا يەك شوينى جەستەى، كە لە نىۋان ھەردوۋ شانى دايە ئەۋ خوينەى بەھۆى گەلەيەكەۋە بەرنەكەۋتوۋە، ئەمەش خالى لاۋازى پالەۋانەكەيەۋ چەك كار لەۋ شوينە دەكات (ھاگن) بەۋ شوينە دەزانىت و رمىكى تىدا دەچەقنىت و زىگفرىد دەمرىت، ھەروەھا ئەۋ زورانباۋى و شمشىرەبازىيە دىمەنىكى جوانى داستانە.

۱۰- ناپاکیکردن: ناپاکیکردن يەككى دىكە لە خاسىيەتەكانى داستان ئەوئە، كە زۆر جار شكستى پالەوان لە ئەنجامى ناپاکیکردنى ھاوړى نزيكەكانىيەو دەبیت، لە داستانى رۆلاند دا بەھوى ناپاکی (گانلۆن) ى براى ھاوسەرى شارلەمان و باوكى ھاوسەرى رۆلاند، پالەوانى داستانەكە (رۆلاند) دەكوژریت.

۱۱- عاشق و خوشەويستى يەك لايەنە : يەككى دىكە يە لە بابەتەكانى ناو داستانەكان، كە ژنىكى جوان يا خوداوەندىك عاشقى پالەوان بىت، بەلام پالەوان گووى بەو عەشقه نادات و تەسلىمى ژنەكە نابى، لە گلگامىشدا عەشتار عاشقى گلگامىش دەبیت، گلگامىش گووى پىنادات، ھەندىك جاريش پالەوان بۆ ماوئەيەكى كاتى عاشقى ژنىك دەبیت و دواتر وازى لىدەھىنیت وەكو ئەوئە لە داستانى (ئىنيادە) دا (ئىنياس) عاشقى ديو دەبیت و بوى دەسوتیت، بەلام دواى ماوئەيەكى كەم لە رازىکردنى (ژوپىتير) پەيامنيرىك دەنيریت بۆ لای تا ئەركەكەى ئەنجام بدات، بەمەش واز لە ديو دەھىنیت.

۱۲- موناچات و پارانەوئە: لەسەرەتای زۆربەى داستانەكاندا موناچات و پارانەوئە لە خوداوەندان دەبينىن: لە ئەليادە و ئوديسادا ھۆمير سەرەتا بە ستايشکردنى خوداوەندان و پارانەوئە لىيان تا يارمەتى بدەن لە گىرپانەوئەى داستانەكە دەست پىدەكات، ھەر وەھا ئەم دىمەنە لە داستانەكانى رۆژھەلاتىشدا دەبينریت ئەوئەتا فىردەوسى لە شاھنامەدا سەرەتا دىتە سەر شتايشکردنى خوداوەند و پەيامبەر و خەلىفەكانى راشىدين، ئىنجا داستانەكەى دەست پىدەكات) (ھوسىن، ۲۰۱۸، ۲۰۵-۲۰۸).

۱۳- ئەفسانە: لە داستاندا ئەفسانەيەكى لەرادەبەدەر بەكار دەھىنریت بۆ بەپىز بوونى شىوازى داستان، بۆيە چەندىن وشەو ناو و شوئىنى سەير و سەرسورھىنەر بەدەدەكریت بە تايبەت لە ((داستانە كۆنەكاندا كەسايەتییەكان نيوە خواوەندو نيوە مرؤف ياخود پەرييەكان بەشدار بوون لە يارمەتى دانى پالەوان لە كاتى تەنگانەدا)) (جەمىل، ۲۰۲۱، ۳۰-۳۱). گىرەرەوئەى داستان شىوازىكى ئاست بەرزو بابەتییانە ھەلدەبژىریت لە گىرپانەوئەى رۆدواوئەكان، تا ببنە جىگای سەرنج و تىرامانى خوئىنەر (لەبەر ئەوئەى شىوازى داستان بەرزو دەگمەنە، بۆيە ئاسايیە رۆوبەرۆى وشەى كۆن و سەيرو تۆقىنەر، يا شوئىنى تارىك و ئەنگوستەچاو، يا دەربىرىنى نامۆى خەيالۆى ببىنەوئە، ئەمەش زياتر ھۆكارەكەى بۆ ئەوئە دەگەرپتەوئە، كە داستان سوود لە مېژوو و ئەفسانە وەردەگریت؛ وشەو دەربىرىنى كۆن و سەير لە خۆدەگرن وە فەنتازىاي دەقەكە وادەكات زياتر پىويستى بەو جۆرە شوئىن و گيانلەبەر و وشانە بىت.

۱۴- تۆلەكردنەوئە: لە زۆربەى داستانەكاندا دىمەنى تۆلەكردنەوئە بە دىدەكریت. لە ئەليادەدا (ئەشیل) تۆلەى (پاترۆكلس) لە (ھىكتۆر) دەكاتەوئە لە ئوديسا (ئودىسيۆس) تۆلە لە ھەموو خوازبىتنيكەرانى پىنيلۆپە دەكاتەوئە و دەيانكوژریت...)(ھوسىن، ۲۰۱۸، ۲۰۹-۲۱۰). دەتوانىن بلىين ئەم تايبەتمەندىيانە لە زۆربەى داستانەكاندا بوونيان ھەيە ھەريەكەيان رەنگدانەوئەى بىرو باوئەرى ئاينى و بارى كۆمەلايەتى و ئابوورى..... ولات و نەتەوئەن لە قۇناغە جياوازەكانى مېژووى ئەدەبىياتى ولاتاندا. بۆ نموونە لە ئەدەبى كوردىدا داستانەكان بە زۆرى داستانى قارەمانى و دلدارىن وەك (مەم و زىن) كە لە ژىر

بابه تی دلداریدا پهمی نه ته وهی دهگه یه نیت و بانگه شه بو خهباتی نه ته وهی دهکات ههول ده دات تاکی کورد به تایبته سه رکرده و گه وره دهسه لاتداری کورد هوشیار بکاته وه، که خهبات بکن له پیناو به دهست هیانی مافی رهوای گهل و نیشتمانه که یان و بزگار بوون له زولم و زورداری دهسه لاتی داگیرکارانه وه.

پارى چوارەم

ژيان و داهيتانەکانى خانە لە بواری ئەندىشە و داستانە شيعردا

يەكەم : ناو و ھۆزو سالى لە دايكبوون و مردنى خانای قوبادى

لە ئەدەبىياتى كوردى قوناعى كۆن بەتايبەت چەندىن شاعىرو نووسەرى بەناوبانگ ھەن، ھەريەكەيان بە شىوازىك دەرکەوتوون، درىژھيان بە کاروانى ئەدەبى كۆنى كوردى داوھ؛ بەشاکارە بەپىزەکانيان گەنجىنەى ئەدەبىياتى كوردىيان دەولەمەند کردووھ، بەلام ئەوھى جىگای سەرنج بىت ھەندىك لەو شاعىرانە بوونەتە پىشەنگ و دەرکەوتنىان بووھتە ھۆكارى خالىكى وەرچەرخان لە خاوەندارىتى ئەدەبى كوردىدا؛ يەكىك لەو شاعىرە پایە بەرزانەى ئەم قوناعە شاعىر و وەرگىر و بىرمەند (خانای قوبادى)یە، كە ئەستىزەيەكى گەشى ئاسمانى ئەدەبىياتى كوردىيە، بەلام بە داخوھ بەھۆى ناھەموارى بارودۆخى سياسى كورد لە قوناعە جياوازەکانى ميژووى نەتەوھىدا، كە ھەمووكات بووھتە گۆرپانى مەملانى سياسى دەولەتە داگىركارەکانى (فارس و تورك و عەرەب ...) تەم و مژ و ناروونى لە ھەندىك لە بەرھەمە ئەدەبىيەکانى كوردىدا بەدەكرىت و چەندىن دەستنووس و بەلگەنامە و بەرھەمى شاعىران لە ناوچوون و سالى لەدايك بوون و مردنىان و بەرھەمە ئەدەبىيەکانيان ڤوون نىيە. (خانای قوبادى) يەكىكە لەو شاعىرانەى زانىارى پىويست دەربارەى ناو و ھۆز و سالى لەدايك بوون و مردن و چۆنىيەتى بىركردنەوھى...ھتد ڤوون نىيە؛ نووسەران جياواز دەيخەنە ڤوو، ھەندىك بەپىي قسەى زارەكى، كە لە كەسە بەتەمەنەكانەوھ بىستوويانە، بەلام ئەم بۆچوونانە لە توژىنەوھى ئەكادىمىدا سوودى نىيە گرنگىرين و باوەر پىكراوترىن بۆچوون ئەوانەن بەپىي شىكردنەوھى بەرھەمەكانى خراونەتە ڤوو. ساغكەرەوھى ديوانەكەى ئاماژەى بە بەلگەى دەستنووس و بەلگەى مولكدارىتى و قەبالەكان دەدات، كە ناو واژوو و مۆرى چەندىن كەسى لەسەرە، بەلام لە كۆتايدا دەلەيت : ((دوا بەلگە و بەلگەيەك كە حاشا ھەلنەگرە، لە ناو ھۆنراوھەكانى خانا خۆيدا ناوى بەم شىوانە ھاتووھ "موحەمەد خان قوبادى، خانەى قوبادى، خانای قوبادى....." ناوى ھاتووھ، ناوى ڤاستەقىنەى خاناشمان بۆ ڤوون دەبىتەوھ، كە خانا ناوى ڤاستى و تەواوى موحەمەد بووھ، ھەروھەا لە داستانە شيعرى (سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن)دا بەڤوونى ھۆزى دەستنىشان دەكات و دەلەيت :

گوش دەن بە داستان خانای خان قوباد وھى دنایى بادى ھەرگىز نەبن شاد.

لێرەدا خانا زۆر بە ڤوونى و جوانى پلەو پایە و ھۆزەكەى خۆى دەستنىشان دەكات. لە نىوھ بەيتى يەكەم دەلەيت : گوى بگرن لە داستانىك كە خانای خانى قوبادىيەكان بۆتان باس دەكات ئەنجامى ئەم توژىنەوھى ئەوھمان بۆ دەرەخات كە خانا لە ھۆزى قوبادىيەكانى جافى جوانڤو بووھ و لە ھۆزى باجەلان نەبووھ، پاشان خانا لەم شيعرەيدا بە سى ئاماژەى گرنگ يەكلایىمان ئەكاتەوھ لەسەر ئەوھى بلەين خانا سالى چەند لە دايك بووھ خانا لە سەرەتای شيعرەكەيدا دەلەيت :

په‌ی سه‌نه‌ی سالم، په‌ی سه‌نه‌ی سالم
 په‌نجاو چوار بيم هه‌ره‌س وه مالم
 ديام وه تاريخ په‌ی سه‌نه‌ی سالم
 پيری وه بی دهنگ بی وه زه‌والم

ياخود له‌م دپره‌شدا ده‌لیت: پيرو كه‌فته‌كار قامه‌ت قه‌واغم شه‌ريك مه‌ينه‌ت، ره‌فيق ناخم
 ئەم به‌يته ده‌توانين زۆر شتی لی به‌ده‌ست به‌نين، خانا ته‌واو په‌شيو بي‌حاله به‌ده‌ست پيريه‌وه.
 ئاماژه‌ش ده‌كات به‌وه‌ی كه‌ جه‌سته‌ی چي به‌سه‌ر هاتوو، ئەوه‌ی زۆر گرنگه له‌م به‌يته‌دا وشه‌ی "
 قه‌واغم"ه ئەم وشه‌يه به‌ پي ريزبه‌ندی پيته‌كاني ئەلف وبی (حروفي ئەبجهد) به‌م شيوه ليكده‌دریته‌وه:

$$\boxed{1102 = 100 + 50 + 60 + 11 + 1000 + 40 = 1102}$$

له‌م به‌يته‌دا چه‌ند شتيكمان بۆ روون ده‌بیتته‌وه :

- ۱- سالی نووسینه‌وه‌ی شيعره‌كه كه سالی (۱۱۵۲) ی كۆچيه.
 - ۲- نامه‌كه بۆ ميرزا شه‌فيعی كوليای نووسراوه.
 - ۳- له‌و ساله‌دا خانا پير بووه. خانا له سالی (۱۱۵۲) دا ئەم شيعره‌ی بۆ ميرزا شه‌فيعی كوليای نووسيوه، هه‌روه‌ها له سه‌ره‌تاوه ده‌لیت: من ته‌مه‌نم (۵۴) ساله، جگه له‌وه‌ش وشه‌ی قه‌واغم ده‌كاته سالی (۱۱۵۲) به‌م پيه سالی (۱۰۹۸=۵۴-۱۱۵۲) ی كۆچی ده‌كات. كه‌واته خانای قوبادی له سالی (۱۰۹۸) ی كۆچيدا له دايك بووه)) (خه‌يات، ۲۰۱۶، ۷۸-۹۴).
- بۆ سالی مردنیشی ((ئەو سه‌رچاوانه‌ی كه باسيان له كۆچی دوايي خانای قوبادی كردوو خانا له (۱۱۶۸ ك). وه‌فاتی كردوو. جگه له‌و به‌لگانه‌ی نووسه‌ران باسيان ليوه كردوو، من هيچ ده‌ستنووس و به‌لگه‌يه‌كم له‌به‌رده‌ستدا نيه كه ئاماژه به سال و كۆچی دوايي خانای بكات. رام له‌سه‌ر ئەوه‌يه كه خانای قوبادی سالی (۱۱۶۸ ك). واته له ته‌مه‌نی (۷۰) سالی كۆچی دوايي كردوو. گۆری خانای له گۆرستانی (بانی گومگان) دايه و له‌ويدا نيژراوه)) (خه‌يات، ۲۰۱۷، ۱۸-۱۹). كه‌واته ده‌توانين بلين باشترين ريگا بۆ دياريكردنی سالی له دايك بوونی هه‌ريه‌ك له‌و شاعيرانه‌ی، كه ناروونی له قوناغ و سالی له دايك بوونيان هه‌يه شيكرده‌وه‌ی زانستيانه‌ی ده‌قه شيعريه‌كانه؛ به‌و پيه‌ی (خانای قوبادی) له زۆربه‌ی شيعره‌كانيدا ناوی خویی و قوناغی پيريه‌تی ... هتد هيناوه ئەمانه ده‌بنه يارمه‌تيدهری گرنگ و به‌پيز بۆ تويژه‌ر تا بتوانيت شيكاريه‌کی دروست و زانستيانه له ديره شيعره‌كانيدا بكات، له‌گه‌ل ئەو شيكرده‌وه وردانه‌ی تويژه‌ر بۆ ئەو ديره شيعرانه‌ی خانای قوبادی ده‌شی رۆژيک ده‌ستنووسیکی باوه‌ر پيكراوتر بدۆزريتته‌وه.

كه‌واته خانای قوبادی ناوی (محمد كۆری قوباد به‌گی جافی جوانرۆ)يه و له هۆزی قوباديه‌كانه و له سالی (۱۰۹۸ ك) ی له دايك بووه و له سالی (۱۱۶۸ ك)، كه ده‌كات ته‌مه‌نی (۷۰) سالی كۆچی دوايي كردوو له گۆرستانی (بانی گومگان) نيژراوه. تا ئەم قوناغه ئەوه ناو و هۆز و سالی له‌دايكبوون و مردنی خانای قوباديه‌يه.

دووهم: جوړ و بابتهی داستانه شاعرهکانی خانای قوبادی

خانای قوبادی یه کیکه له شاعیره به تواناکانی ئه دهبی کوردی، که شارهزاییه کی زوری له بواری داستانونوسین و وهرگیړاندا هه بووه و خاوهنی به رهه میکی زوره، به لام به داخه وه تا ئیستا مافی خوی پینه دراوه، نووسه رانی کورد خه مسارد بوون له ناساندنی ئه م شاعیره گه وره یه دا؛ به پیی ئه شوین دست و خزمه ته ی، که له ئه دهبی کوردیدا له بواری (داستان و غه زهل و قه سیده.....) هه یه تی شیاوی ریزگرته، بویه ((بیستنی رسته ی "خانای قوبادی" له ناو میشکی ئه ده بدوستی کوردیدا وینه ی که سیکی بالا به رزی قاره منی به هیز دروست دهکا، ئه م شاعیره زاگروسییه له سهر لوتکه ی به رزی زاگروسه وه دنوارپته هه ورامان و هه موو کوردستان. له هونه ری داستان سه راییدا (رؤمانی شیعیری) که لینیکی گه وره ی پرکردوته وه. ئه و به رهه مه ی له به رده ستماندایه مافی ئه وه مان ده داتی به یه کی له شاعیره گه وره کانی بژمیرین، ئه وه ی له به ر ده ستیشدا نییه له دواروژدا بیگومان ئه ده بی کوردی ده وله مندتر دهکا)) (خه زندهار، ۲۰۱۰، ۱۲۵). ده کری بلین ناگونجیت کاتیک باسی داستانی کوردی بکه یین ناوی خانای قوبادی نه هیین، له به ر ئه وه ی خانای قوبادی پیشه نگی و ده ستره نگی له م بواره دا له پله ی بالا دایه، به جوړیک شاره زاییه کی ته واوی له (میژوو، ئابووری، کومه لایه تی، سیاسی، بازرگانی، که لتور و دابوونه ریتی وهک شایی و شیوه ن..... هتد) هه بووه؛ ویستوو یه تی ئه م ئه زمونانه ی به نه وه ی دوا ی خوی بگه یه نی، له به ر ئه مه یه ساغکه ره وه ی دیوانه که ی ده لیت: ((وای بو ده چم خانا ته نها خاوه نی چه ند داستانی که نه بوو بیت، خاوه نی چه ندین داستان و کورته چیروک و به رهه می ناوازه بیت، چونکه خانا سه لیه ی داستانونوسی و نامه ی شیعیری له شیوه ی داستانونسیدا زور به هیز بووه خاوه نی بیرو هزریکی جوان و سه لیه یه کی ناسک بووه)) (خه یات، ۲۰۱۶، ۱۰۲).

ناوه رۆکی داستانه کان ده بنه دیارخه ری ئه و داستانه له بواری هزری و هونه ری، چونکه تا هزر و ئه ندیشه ی داستانونوس فراوان بیت و به وردبینانه له بابته که کان بنوارپیت و شاره زای له بواره جیاجیاکانی ژیاندا هه بیت فره نگی وشه ی جوان ده وله مندتر دهکات و ده بیته هوی به رهه مه یانی داستانیکی پله بالا، ده توانین بلین، که خانای قوبادی له و ئاسته بالا یه دایه و شاره زای له سه رجه م ئه و بواراندا هه بووه؛ به مه ش شوینیکی ئیجگار گرنگ و به پیزی له ئه ده بیاتی کودیدا بو خوی تومار کردوه. وهک سه رچاوه کان ئامازه ی پیده دن، خاوه نی به رهه میکی زوری ئه ده بییه و به پر به رهه مترین شاعیر داده نریت، که ((ده یان شیعیری داناوه و سامانیکی ئه ده بی گه وره ی به رهه م هیئاوه، که تا ئیسته ش نرخه ی ئه ده بییان به گرانی ماوه. خانا ئه شی تا ئیستا به پر به رهه مترین شاعیری کورد دابنری وهکو هه کی می مه لا سالح له پیشه کی " یوسف و زلیخا" دا وتوو یه تی تا ئیستا ۱۴۴۵ به ی تی خانای کو کردوته وه. جا ئه گه ر ئه و به ته نیا ئه وه نده ی کو کرد بیته وه ئه بی له ملاوئه ولا چه ندی تر مابن. ئه گه ر رۆژی " کلیات" ی خانا کو بکریته وه ئه وسا پایه ی ئه ده بی خانا له میژووی ئه ده بی کوردی دا چه ند ئه وه نده ی ئیستا بلنتر ئه نوینی)) (ئهمین، ۲۰۱۲، ۲۶۱).

چەندىن بەرھەمى ئەدەبى گىرنگى لە بواری (غەزەل، قەسىدە، داستانی شیعری، كورته داستان، وەرگىران... هتد) ھەيە، لێرەدا سەرچەم بەرھەمەکانى، كە تائىستا دەست نووسەرانی كورد كەوتوون تەنھا ئاماژەیان پى دەدەين؛ بىگومان ھەريەكەك لەو بەرھەمانە كەرھەستەى گىرنگ و بەپىزن بۆ تووژىنەوھى زانستى، بەلام ھەولى زياترمان تايبەتە بە شىكردنەوھ و لىكدانەوھى داستانە شیعرى (سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن) لە ئاستى شیعرى و ئاستى گىرانەوھىدا.

بەرھەمەکانى خانای قوبادى برىتىن لە :

- ۱- ديوانى شیعرى خانای، لە ئامادەکردن و لىكۆلینەوھى كاروان عوسمان خەيات (پىپىن) (۲۰۱۶).
- ۲- خوسرەو شىرىن، ئەم بەرھەمە چەند جارىك چاپ و بلاو كراوھتەوھ، يەكەمىن جار محمدى ملا كرىمى مودەرىس لە سالى (۱۹۷۵) دا بلاوى كردهوھ.
- ۳- لەيلاو مەجنوون، ئەم بەرھەمە لە سالى (۲۰۱۱) غەفار ئىبراھىمى لە بنكەى ژين چاپى كردهوھ. (خەيات، ۲۰۱۶، ۱۰۳).

سەبارەت بە شىرىن و خوسرەو محمدى مەلا كەرىم مودەرىس دەلەيت: ((زۆر بە ئاواتەوھ بوم بۆم بلوايە بەيت بەيتى ئەم شىرىن و خوسرەوھ نازارەم لىك بەدايەتەوھ تا بۆ ھەموو كورد زمانىك وەك بۆ ئەوانە بوايە كە زاراوھى گورانى ئەزانن)) (مەلاكىم، ۱۹۷۵، ۱۰).

۴- سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن، ئەم بەرھەمە لە لايەن مامۆستا موھەمەد رەشىدى ئەمىنى پاوھىيەوھ ئامادەى چاپكراوھ، دەزگای ئاراس لە ھەولێر سالى (۲۰۱۱) چاپى كردهوھ.

۵- يوسف و زلخا، ئەم بەرھەمە مامۆستا ھەكىم مەلا سالى لە سالى (۲۰۰۶) ئامادەى كردهوھ، كۆرى زانىارى كوردستان بە ژمارە (۱۷) لە زنجىرەى كىتیبەكانى خۆيدا لە ھەولێر چاپى كردهوھ.

۶- شىرىن و فەرھاد، ھەكىم مەلا سالى دەلەيت كۆپى نوسخەيەكى ئەم بەرھەمە لە بەرھەمەدايە تاكو ئىستا چاپ نەكراوھ.

۷- ئەسكەندەرنامە، ئەم بەرھەمە تا ئىستا نوسخەى بەرھەمە نەكەوتوھ غەفار ئىبراھىمى ئەوھى پىمان گوت كە نووسخەيەكى نەفىسى ئەم بەرھەمەى لەلای مەلايەك دىوھ لە رۆژھەلاتى كوردستان، ھەرچەند ھەولى داوھ كە بە ھەرچەند و چۆنىك بىت بە دەستى بەھىنىت، بەلام نەيتوانىوھ)) (خەيات، ۲۰۱۶، ۱۰۴-۱۰۵). د. نەوشىروان مستەفا " پۆلىنى بابەتى داستانەكانى بەم جۆرە كردهوھ.

۱- داستانی دلدارى

۲- داستانی ئەخلاقى

۳- داستانی جەنگى ((ئەمىن، ۲۰۱۲، ۲۵۰).

كەواتە بەرھەمەكانى خانای قوبادى (خوسرەو و شىرىن، شىرىن و فەرھاد، لەيلاو مەجنوون، سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن، يوسف و زلخا) (شىرىن و فەرھاد) تا ئىستا چاپ نەكراوھ، بەلام ھەكىمى مەلا سالى ئاماژە بە بوونى دەدات و دەلەيت: ((شىرىن و فەرھاد: ئەم شاكارە لە (۲۳۴۰) بەيت پىكھاتوھ خانای لە سەرھەتاكەيدا بەم دوو بەيتە ئاماژەى پىدەكات.

جەدماي كيتاب خوسرهو و شيرين

جە پروي تەوارىخ و يەردەي وەرین

داستانى شيرين و فەرھاد

تاق وستان جامپريز بيستون كەين ياد. (مەلاسالخ، ۲۰۰۶، ۶)

واتە لە دواي كتيبى خوسرهو شيرين لە پروي سەردەمى رابردوو داستانى شيرين و فەرھاد و تاقوسان و شاخى بيستونى ئاويئە بەند ياد بکەينهوه. كەواتە دەتوانين بلين لە پروي پولين بەندى جوړى و بابەتى داستانى داستانەکانى خاناي قوبادى دەکرين بە سى بەشەوه، كە ئەمانەن:

* جوړى داستانەکانى خاناي قوبادى بریتين لە :

يەكەم: داستانە شيعرييە پاستييەکان وەك داستانى (يوسف و زليخا).

دووهم: داستانە شيعرييە خەيالبيەکان وەك داستانى (سولتان ئيبراهيم و نۆش ئافەرين).

دووهم: داستانە شيعرييە وەرگيراوەکان وەك داستانى (خوسرهو و شيرين، شيرين و فەرھاد لە يلاو مەجنون).

* بابەتى داستانەکانى خاناي قوبادى بریتين لە:

يەكەم: داستانە شيعرييە دلدارييەکان (خوسرهو و شيرين، شيرين و فەرھاد، سولتان ئيبراهيم و نۆش ئافەرين، لە يلاو مەجنون، يوسف و زليخا).

دووهم: داستانە شيعرييە ئاينبيەکان (يوسف و زليخا).

سپيەم: داستانە شيعرييە جەنگيەکان. ئەتوانين بلين ئەم بابەتە لە داستانەکانى بەگشتى هەيه، كە بەشيۆەي جەنگى خەيالى باسى كردون.

سپيەم : داهيتانەکانى خاناي قوبادى (لە بواری ئەدەب و هونەرى داستانە شيعر)دا

خاناي قوبادى يەكيكە لەو شاعيرانەي، كە لە بواری هزر و ئەنديشە پيش شاعيرانى سەردەمى خوێ كەوتوو و داهيتاي گەورەي لەو بواردەا كردوو؛ ئەم داهيتانانەي بوونەتە هۆي سەرمەشقبوونى شاعير لە ئەدەببيياتى كوردیدا و پەوشى رۆشنييري و شارستانبيەتى نوێكردوووتەوه؛ داهيتانەکان بریتی بوون لە (وەرگيرانى ئەدەبى، بيري نەتەوهي، "هەجوو" داشورين، بيري ئازادىخووزى و دادپەرورەي، قالبە شيعرييەکان) ليرەدا ئاماژە بەو داهيتانانەي دەدەين.

۱- وەرگيرانى ئەدەبى: خاناي قوبادى دەستيكي بالاي هەبوو لە بواری وەرگيراندا، كە ((لە

قوناغى سەرەتادا "بۆ وەرگيران" لەو سەردەمە دييرينەي كە كورد هيج نەخشەدانايكي كولتوورى بۆ خوێ نەبوو شاعيرانى گوران لە سەدەي حەقدەدا شان دەدەنە بەر كاري وەرگيران)) (پيربال، ۲۰۰۲، ۲۵).

لە ناو ئەدەببيياتى گوراندا بە تايبەتى و لە ئەدەببيياتى كوردیدا بە گشتى خاناي قوبادى پلەي يەكەمى بەدەست هيناوه لە بواری وەرگيراندا، چونكە ((خاناي قوبادى لە كاتى خویدا بۆ يەكەم جار دەستی كردوو بە وەرگيرانى سى بەرھەمى نيزامى (۵۳۰-۶۱۹ ك.م) و بەم كارەي هەم دەبيتە يەكەمىن وەرگيرى كوردى هەم ميژووى وەرگيران لە ئەدەبەكەماندا دەگەرينتەوه بۆ نزيكەي سپسەد سال بەر لە ئيستا)) (مەلاسالخ، ۲۰۰۶، ۷). خاناي شيوازيكي تايبەتى هەيه لە نووسيني بەرھەمە

ئەدەبىيەكانىدا مۆركى خانايان پىۋە ديارە ھەر ئەم تايبەتمەندىە وای لەو شاعىرە مەزنە كردوۋە جياواز بىت لە شاعىرانى دىكە، كە سەرھەتا و كۆتايى شىعەرەكەى ياخود داستانەكەى ناۋى خۆى يان ھۆز و سالى نووسىنى ئەو بەرھەمەى ھىناۋە، بە جۆرىك دواى كاتىكى كەم لە خویندەنەۋەى ھەست بە خاۋەندارىتى خانەكەيت لە بەرھەمەكەيدا ۋەك لە(سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن)دا دەلىت:

گوش دەن بە داستان خانای خان قوباد **ۋەى دىناى بادى ھەرگىز نەبن شاد.** (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۵).
لىرەدا بەشئوۋەى رستەى ئەمرى ناۋ و ھۆزى خۆى دەخاتە روو ۋە داۋا مان لى دەكات گۆى لىبگرىن و دلمان بە دىناى خراپ خۆش نەبى، ھەرۋەھا جگە لە نازناۋىتى خۆى ئاماژەى بەو شاعىرە يان زمان و ولاتەى داۋە كە كارىگەرىيەكى زۆرىان لەسەرى ھەبوۋە؛ وای لە خانە كردوۋە دەست بداتە ۋەرگىزىنى بەرھەمەكانىان يەك لەو شاعىرانە (نىزامى) يە، كە بە ئاشكرا لە خوسرەو شىرىندا ئاماژە بە ناۋى نىزامى دەدات بەۋەى بەرھەمەى ئەۋە و ۋەرىگىراۋە، جا ((بۆ ئەۋەى بىسەلمىنىن كە خانە ۋەرگىزىنى كردوۋە، لە(خوسرەو شىرىن)دا بە ئاشكرا لە (۱۷) شویندا ناۋى نىزامى ھىناۋە و لە بەرانبەردا لە (۲۰) شویندا ناۋى خۆى ھىناۋە)) (رضایى، ۱۳۹۹، ۴۷).

سەرچاۋەكان ئاماژە بەۋە دەكەن، كە ئەو شىۋازى ۋەرگىزى خانە دەقاۋ دەق نىيە، چونكە ھەمىشە گۆشەيەكى بۆخۆى ھىشتوۋەتەۋە، تا بىرو ئەندىشەى خۆى بخاتە روو، جا لە ھەر بواریك خۆى ويستىتى بەتايبەت لەبواری بىرى نەتەۋەى و زمان، كە دواتر باسى دەكەين. ھەكىمى مەلا سالى دەلىت: ((جا ئەگەر لەو بەرھەمانەى كە خانە ۋەرى گىراۋن وردىنەۋە دەبىنىن كە شئوۋەى ۋەرگىزىنەكەى ئەۋە نىيە دىر بە دىر بە دواى (نىظامى) دارۋوشتى، بەلكو ناۋەرۋكەكەى لەو ۋەرگرتوۋە ئىتر بەو شئوۋەيەى كە خۆى پىنى باشبوۋە داپرشتوۋە، بەلام لەگەل ئەۋەشدا لە گەلى شویندا دەقاۋ دەق بەیتەكانى ئەۋەى ھىناۋە و بە شئوۋەيەكى جوان ۋەرگىزىراۋن با بۆ سەلماندى قسەكەمان لىرەدا چەند بەيتى لە(لەيل و مەجنون)ەكەى بە نمونە بىننەۋە رەنگە ۋەك مەشتى بەس بىت بۆ نمونەى خەرمانەكە.

خانە:

ۋات ئەى تازە گول خەزان رەسىدە

نە جىھان لۋاى جىھان نەدەدە. (مەلا سالى، ۲۰۰۶، ۱۰)

نىظامى:

كای تازە گل خزان رسیده

رفته ز جهان جهان ندیده

يەكىكى دىكە لە تايبەتمەندى ۋەرگىزىنەكانى خانەى قوبادى كورتكردنەۋە و درىژكردنى بەيتە شىعەرەكانە؛ لە ھەندى شوین چەند ھەزار بەيتى كورتكردوۋەتەۋە ياخود بە پىچەۋانەۋە ۋەك لە (خوسرەو شىرىن)دا ((ئەم بەرھەمە لای نىزامى(۶۵۰۰) دىرە لەسەر كىشى ھەزەجى شەشى ھەزفراۋ يای مەقسوۋرە. لای خانە (۵۵۲۶) دىرە لەسەر كىشى دە سىلابى خومالى)) (رضایى، ۱۳۹۹، ۴۷).
لىرەدا زۆر بە روۋنى ھەستى پىدەكرىت، كە خانە داھىنانى كردوۋە لەم داستانەدا؛ دىرە شىعەرەكان لای خانە ژمارەيان كەمترە لە چاۋ نىزامى، بەمەش گۆرانكارى لە دىرە شىعەرەكاندا كردوۋە، ھەرۋەھا كىشى داستانەكەشى گۆرپوۋە بە كىشى دە برگە، لەگەل ئەۋەشدا بە شىۋازىكى بەرزى ئەدەبى

مه به سست و په يامی داستانه که ی گه یاندووه ته خوینەر ((ههروهه ها له وهرگیړانی (قورئانی پیروژ) دا به توانا بووه توانای وهرگیړانه که ی له ئاستیک بووه مه زنی و بالا دهستی (خوای گه وره) و بچووکي بهنده ی خستووه ته ږوو له م باره وه بیروړای جیاواز هه یه هه ندیک له نووسه رانی وهک (سولتانی، سهد تاهیر هاشمی، هه کیمی مه لا سألح) پییان وایه به و هویه وه زانایانی ئاینی و والی ئه و سه رده مه ی توږه کردووه ئه وانیش به ندیان کردووه و له دین دهریان کردووه، به لام ساغکه ره وه ی دیوانه که ی خانای ده لیت: (پیم وانیه هینانی ئایه تی قورئان بو ئیو شیعر، تاوانی ئه وهنده گه وره بیت بیته هوی له دین دهرکردن هه ر له سه رده می په یامبه ره وه هه تاوه کو ئیستا ئه م کاره کراوه. وه خانای ئه گه ر له م کاره یدا ته فسیری کرد بیت یان شیکاری و په خنه ی کرد بیت، پیم وانیه به شیوه یه ک بیت بیته هوکاری کوشتنی)) (خیات، ۲۰۱۶، ۱۲۳-۱۲۵)، ههروهه ها له باره ی ته رجیع بهنده که ی خاناه ږوونکرده وه ی زیاتری خستووه ته ږوو سه ره تا هوت ته رجیع بهنده که ی خستووه ته ږوو پاشان به پی لیکدانه وه یان بوی ږوون بووه ته وه و ده لیت: ((جگه له پیاوه لدان و وه سفکردنی خوای گه وره و خو بچووککرده وه له به رانه ر هه زره تی هه قداو تاوانباری و بیده سه لاتی بهنده له ئاست گه وره یی ئه ودا، هیچ شتیک نابینی که جیگه ی ئه وه بیت مه لا، یان کولکه مه لایه کیش بیت فه توای ته کفیرو دهرکردنی خانای له و سنوره بدات. وهک له به یتی پینجهم ده لیت:

پادشای شاهان، ئیقلیم ههستی نه ققاش ته سویر بلندی و پهستی

گه ر وردبینه وه ئه م به یته کو فر نییه، چونکه خودای خالق خیرو شه ریشه، ئه گه ر چی مه فهمی پهستی و بلندی لیږده دا دوو مه فهمی وجودی و عورفییان له خو گرتووه. هه لبه ت نابی ئه وه له یاد بکه ین که ئه وان تا ئه ندازه یه کی باش شاره زاییان له عه قیده و ته سه وری دینییدا هه بووه به ته وای به فلته ری چوار مه زه ب و قوتابخانه ی ئه شه ریدا تیپه ریون، هه ر بویه ش خولقاندنی پهستی لیږده دا، لای خانای شیوازیکی دیکه یه له نه قشی ئیلاهی له جیهانی بووندا.)) (خیات، ۲۰۱۶، ۱۲۳-۱۲۵)، له باره ی وهرگیړانه کانی خاناه ده لیت: ((راسته ئه و به وهرگیړ داده نریت، به لام ئه م سه د له سه د خو ی به ده قه کانه وه گری نه داوه له هه ندیک برگه دا، دووسه د به یتی کردو ته ده به یت، له برگی تر دا دوو به یت کراوه ته چوارسه د به یت سه ره رای ئه مه ش، گیانی کورده واری و به تایبه ت هه ورامانی سه ده ی (۱۸) ی پیوه دیاره و ئه مه ش جوړیکی تره له هونه ری وهرگیړان)) (خیات، ۲۰۱۶، ۲۸).

۲- نیشتمان په روه ری و بیری نه ته وه یی: گه وره ترین سامانی ئه ده بی له سه ده کانی ږا بردوو به ته نها (شیعر) ه، بویه توژیینه وه له هه ر بواریکدا بکریت ده بیت پشت به شیعر به ستریت، ږوونتر بلین شیعر تاکه ریگا بووه بو گواسته وه و دهربرینی هه ست و نهستی تاکه کورد؛ نیشتمان و نه ته وه یه کیکه له چه مکه گرنگه کانی شاعیرانی کورد شاعیرانی پیشه نگ له م بواره دا (ئه حمه دی خانی و خانای قوبادی و حاجی قادری کو ی) ن له م باره وه توژیهر (عوسمان نووری (پیبین)) به توژیینه وه یه ک به شداری کردووه له یه که مین کو نگره ی (خانای قوبادی) به ناو نیشانی (بنه ماکانی چه مکی نیشتمان په روه ری له ئه ندیشه ی ئه حمه دی خانی و خانای قوبادیدا) دا له م توژیینه وه یه یدا به

پرونی قوناغەکانی چەمکی نیشتیمانی کورد دەخاتە ڕوو پێی وایە، کە نووسەرانی کورد لە دیاریکردنی قوناغی ئەو چەمکەدا سەدەیی شانزەدە بۆ نۆزەدە دیاریدەکەن و تەنھا ئەحمەدی خانی وەک بنەما دادەنێن و پاشان ئاماژە بە حاجی قادری کۆیی دەکەن؛ شوێنی خانای و دەکەن واتە لە دابەشکردنی بیری نیشتیمانی کوردیدا توانا و لێهاتوویی خانای فەرمانۆش دەکەن، بەلام لە راستیدا هزری نیشتیمانی کوردی دوو قوناخە، کە ((یەکەم قوناخی پێش سەدەیی نۆزەدە کە بە قوناغی بنیاتانی هزری نیشتیمان پەرورەری ناوژەد دەبێت و ئەحمەدی خانی و خانای قوبادی بنەمای ئەو هزرە دادەمەزرێنن، دووھەم قوناخی پاش سەدەیی نۆزەدە کە قوناخی ناسیۆنالیزمەو لە حاجی قادری کۆییەو تا سەردەمی ئێستاکە درێژەیی هەیە)) (رضایی، ۱۳۹۹، ۶۰).

هەرۆهە چەمکی نیشتیمان پەرورەیی و ناسیۆنالیزم لە یەکتەر جیا دەکاتەو و دەلیت: ((زۆر جار نیشتیمانپەرورەری لەگەڵ ناسیۆنالیزمدا تیکەڵ دەکرێن، هەڵەییەکی تەواوە. زەقترین جیاوازی نێوان پاتریۆتیسیم یان نیشتیمانپەرورەیی لەگەڵ ناسیۆنالیزم لەو دەیە کە نیشتیمان پەرورەیی پێشینیەکی زۆر کۆنتری هەیە، بەلام ناسیۆنالیزم دیاردەییە کە پێشینیە دەگەرێتەو بۆ کۆتاییەکانی سەدەیی هەژدە بەملاو و چەمکی گریڤراوی دەوڵەت نەتەواییە وەک مۆدیلیک لە دەوڵەت وە لە ئەنجامدا نیشتیمانپەرورەری چەمکی سەرۆشتی و خۆمالییە، کەچی ناسیۆنالیزم زیاتر دەسکرێکە لە پووی سەرچەشنیکی ناخۆمالی و مۆدیرنەو داتاشاراوە، کەوابوو لە نیشتیمانپەرورەییەو بۆ ناسیۆنالیزم ئێمە سێ کەسمان هەیە لە سێ شیۆزار و سێ قوتابخانەی شیعی و سێ جوغرافیای سێ سەدەیی جیاوازا :

یەکەم: ئەحمەدی خانی (۱۶۵۰-۱۷۰۷) بایەزید، کوردستانی باکور، شیۆزاری کرمانجی ژوور، قوتابخانەی کرمانجی ژوور، شاعیر و بیرمەندی سیاسی، یەکەم بنەمای ئەندێشەی نیشتیمانپەرورەری. **دووەم:** خانای قوبادی (۱۷۰۴-۱۷۷۴)، جوانرۆ، کوردستانی رۆژھەلات، شیۆزاری گۆرانی، قوتابخانەی گۆران، ھۆنەر و بیرمەند، دووەم بنەمای ئەندێشەی نیشتیمان پەرورەری

سێھەم: حاجی قادری کۆیی (۱۸۱۶-۱۸۹۷)، کوردستانی باشوور، کۆیی، شیۆزاری کرمانجی ناوھەرست، قوتابخانەی سۆران، شاعیر و بیرمەند، سێھەم بنەمای نیشتیمانپەرورەری و یەکەمین بیرمەندی ناسیۆنالیستی کوردی (((رضایی، ۱۳۹۹، ۶۲-۷۷).

واتە لە قوناغی بیری نەتەوایی و نیشتیمانی کورد لە سەدەیی (۱۷، ۱۸، ۱۹) سێ کەلە شاعیر و نووسەر و بیرمەندی سیاسی و وەرگیر هەیە، کە چەندین شاکار و بەرھەمی بەپێز و گرنگیان بۆ گەنجینەیی ئەدەبی کوردی تۆمارکردووە؛ هەلبەتە شاعیرانی دیکەش هەبوون، بەلام ئەم سێ شاعیرە مەزنە پێشەنگی بیری نەتەوایی و نیشتیمانپەرورەری بوون لە ئەدەبیاتی کوردیدا، لێرەدا خانای کە لە قوناغی دووەم رۆلیکی گرنگ و گەرورەیی گێراوە لە بواری زمان و نیشتیمان پەرورەیی دا زمانی ئەدەبی زمانی ھەست و سۆزو ئامانجە؛ خانای بەم زمانە داوا دەکات گرنگی بە ھەستی نەتەوایی بدەن

زمانی نه ته وهی فیرامۆش نه کهن هاو شیوهی (ئهحمه دی خانی)، که مه م و زین دهکاته به هانهیه ک بو گه یاندنی ههستی نه ته وایه تی و داوا دهکات له دهسه لاتدارانی کورد نه بنه پاشکوی بیگانان و به زمانی نه ته وهی خویان بنووسن؛ خاناش داستانه شیعره کان دهکاته به هانهیه ک بو گه یاندنی ئامانجی نه ته وهی و نووسین به زمانی کوردی.

راسته زۆر کاریگه ری زمانی فارسی له سه ر بووه، به لام ئه و کاریگه رییه نه بووه ته هۆی ئه وهی، که به و زمانه بنووسیت، له بهر ئه وهی ((خانا کۆله کهیه کی سه ره کی مه دره سه ی گۆرانه. جگه له وهی خۆی به کوردی داستانه کانی هۆنیوه ته وه و شیعره ی پی داناوه. پی ئه چی به م هۆیه وه له سه رده می خۆی دا سه رزه نشتی کرابی له سه ر ئه وهی به کوردی نووسیوتی، ههروهکو دوا ئه ویش نالی و حاجی قادری کۆیش توشی هه مان لۆمه بوون، به لام خانا داکۆکی له به کارهینانی زمانی کوردی و بهرو پیدانی کردوه له پێشه کی شیرین و خه سه رهدا وتوویه تی:

راسته ن موچان : فارسی شه که ره ن کوردی جه فارسی به ل شیرینه ته ره ن

په ی چیش نه ده وران ئه ی دنیای به د کیش مه حظوظه ن هه رکه س به زوبان ویش. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۲۶۱)

واته خانا له م بواره شدا داهینه ره، چونکه شانازی به زمانی کوردیه وه کردوه؛ به زمانیکی شیرین له قه له می داوه و پیداکیری زۆری کردوه له باره ی خویندن و نووسین به زمانی کوردیه وه.

۳- هه جوو(داشۆرین)/ جو ره شیعریکه ناوه پوکیککی جنیو ئامیزی هه یه شاعیران به زمانی شیعره ی خویان بو چه ندین مه به ست و ئامانجی سیاسی، کۆمه لایه تی، دینی و ... هتد خویان به کاری ده هینن، یاخود جو ره ره خنه یه کی توند و زبه، له گه ل ئه وه شدا جو ره بی ده سه لاتییه که، که شاعیر ده سه لاتی به سه ر که س و پرودا، یاخود بابه تدا ناشکیت توانای پروبه پروبوونه وهی ئه و که سه یاخود بابه ته دژه ی نابیته وه؛ جنیو وه ک چه کیک به کار ده هینی بو سه رکه وتنی خۆی. به گشتی شاعیرانی کلاسیکی ئه ده بی کوردی له م بواره دا تووشی ره خنه بوونه ته وه له لایه ن کۆمه لگاوه و په راویز خراون، بۆیه ده بینین له دوا ی مردنیان شیعره ی هه جوویان بلاو کراوه ته وه، کاتییک باس له سه ره تای شیعره ی هه جووی ئه ده بی کوردی ده کریت وه ((له سه ر بنه مای زۆریک له سه رچاوه کان داشۆرین له ئه ده بی کوردیدا بو نالی و پاشان به شیوه یه کی فراوان بو شیخ ره زای تاله بانای ده گه ریته وه، به لام له به ره مه کانی خانادا و به تایبه تی له شاکاری خوسره وشیریندا چه ند دپریک به سه ر ده که یه نه وه که داشۆرینی پیره ژنیکه. ده توانین به یه که م داشۆرین له ئه ده بی کوردیدا ناودپیری بکه یین و یه که مین داشۆرین بده یه ن پال خانا)) (رضایی، ۱۳۹۹، ۵۲)، ههروه ها چه کیمی مه لا سالیحیش به هه مان شیوه ئامازه ی به هه جووی خانای قوبادی داوه و ده لیت: ((که خوسره و شیرینه که ی خانای قوبادی ده خوینینه وه ده بینین له گوشه یه کدا قه له می خستوته سه ر ئه م شیوازه شیعره و به شیوه یه کی هونه رمه ندانه دایرشتوه)) (مه لا صالح، ۲۰۰۶، ۱۵) که واته خانای قوبادی به م به یته ی له خوسره و شیرینه که یدا داهینانیککی دیکه ی خستوو ته ناو داهیتانه ئه ده بییه کانییه وه و گومانه کان دهره وینیته وه له

بارەى شىعەرى داشۆرىن لای خانە، چۆنكە ھەر كەسەك ئەم بەیتە بخوینیتەو بە پرونى ھەست بە داشۆرىن دەكات كە داشۆرىنكى توند و زبرە بۆ ئەو پیرەژنە، كە دەلیت :

شەخسە پەرستار یاونە ئەوشەو
شیرین پەى یارى و مەخسەرەو مەزاق
پشت دەر قوپىای چون پشت كیسەل
چەم تەنگ و پو چرچ، لوت چەفت و چلمن
پاو سم شەق شەق، ساق ساق سمى خەر
بن باخەل بۆگەن، پڕ جە سپى و رشك
بە عەرز شیرین بیھۆشى خوسەرەو
كە یوانوى قۆخى كۆر دەم فەراق
سال صەدو شەست، ھەشت گوان چون دەل
لەب كەوھو لیكن، دەنگ وە دەنگ جن
سەر چون قۆاكە، جە مەیمون بەد تەر
لانەى قۆلانچەو مار و مور و مشك. (مەلاكريم، ۱۹۷۵، ۶۳۱).

واتە ئەو شەوھە كارەكەرىكى نارد بۆلای شیرین ئەو كارەكەرە لە تاو خوسەرەو ھۆشى نەما بوو، وە ئەو كە یوانووە بۆ رابواردن و گالته كردن باش بوو، ژنىكى پشت چەماوھە و كویر و دەم ناشیرین بوو، پشتى وەكو پشتى كیسەل دەر پەرى بوو، تەمەنى سەد و شەست سال دەبوو، وەك مینەى سەگ ھەشت گوانى ھەبوو، چاوى بچوك و دەم و چاوى چرچ و لوتىكى نارېك و چلمنى ھەبوو، لیوى شین و لیكن و دەنگى ھەر لە دەنگى جنۆكە دەچوو، پى شەق شەق و پوزى لە ھى كەر دەچوو، سەرى وەك قۆاكە بوو لە مەیمون ناشرینتر بوو، بن بالى بۆگەن بوو پڕ بوو لە ئەسپى و رشك لانەى قۆلانچەو مارو مورو مشك بوو... لە داستانى (سولتان ئىبراھیم و نۆش ئافەرىن) دا لە بەندى (دەرمانداو كردنى سولتان ئىبراھیم و رڤاندنى نۆش ئافەرىن لە لایەن سەلیمەو) دەلیت :

گۆش بەدەر بە ئەو ناپۆختەو ناخام
ئەو ناموافیق دیوانەى دەغەل
سەلیم ناپاك دل پڕ ژ تەشویش
ئەى چەر خ غەدار شەرمى نییەن پیت
واتش ئەى سەلیم چون ئامای وەى جا
جاھالەت نابى تۆ جە كردهى ویت
جە ئەمیر سەلیم دیوانەى كەم فام
زەھرش پەنھان بى دايم نە بەغەل
نۆش ئافەرىنش وست نەتەر ك ویش
جە كۆن شازادە ئەرئى بى حەیا
ئاخر ھوریزا دەست دا بە ساتوور
واتش ئەى ناپاك لە عین بەد نوور. (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۲۲۷-۲۳۵)

دەكرى ئەم چەند دیرە لە باسكردنى ناپاكى سەلیم بە ھەجوو دابنریت، كە ھەجووى كورپى یەككەك لە وەزیرەكانى باوكى نۆش ئافەرىنە ژەھر دەكاتە ناو خواردنەكەى شازادە تا بە نۆش ئافەرىن بگات، چۆنكە عاشقییەتى و دەیەویت بە نسیب خۆى بیت. خانە سەلیم بە (كەم فام و ناموافیق و ناپاك و خەجالەت و لە عین بەد نوور) باسى دەكات ئەم وشانەش ئاماژەن بە داشۆرىن لەم داستانەدا.

۴- بیری ئازادىخووزى و دادپەرورەى: خانای قوبادى لەبەر ئەوھى ریبازىكى تايبەت بە خۆى ھەبووھە خواوھنى ئەندیشەىكى ئازادى خووز بووھە دژى زولم و ستەم و نادادپەرورەى بووھە و بانگەشەى بۆ ئازادبوونى بیروباوھرى مرۆف کردووھە لەم بارەوھە ((لەسەر شانۆى پووداوى نیوان خوسەرەو دیھاتییەكان بۆ سەردەمى دەسەلاتى ھۆرمز و شازادەى جینشین بۆمان دەگىریتەوھە و

وہسفی دەستدریژی یەکیک لە پیاوەکانی خوسرەو دەکات کە ھەلسووکەوتیکی ناداپەرورەرانەو ستەمکارانە بەرانبەر گوندنشینەکان دەکات شاعیر ڕووداوەکە زەق دەکاتەوہو پێ لەسەر کیشەیی دادپەرورەری و ستەم و زۆرداری دادەگریت:

ئەسپش کشتزار موسلمانان وەرد
غولامش قۆرەیی دیھقان بە جەور بەرد
ئەر ظولمی وەیی تھور بیگانان مەکرد
شەھەنشایانەش بە غارەت مەبەر....

شاعیر دەربارەیی ڕووداویک دەدویت کە دوور نییە بەرھەمی خەیاڵسازی خۆی بییت، لە چرکە یەکدا کە خوسرەو مەست و بێ ئاگا دەبییت غولامیکی ئەسپەکەیی بەرەلا دەکاتە ناو کشتوکالی جوتیاران، ئەوانیش سکالای خۆیان دەبەنە لای ھورمز کە ناداد پەرورەری و زولمیکی گەرە لە لایەن غولامیکی شازادەیی جینشینەوہ لەوان کراوہ. شا سزایەکی زور قورس بۆ کورپەکەیی خۆی دەبریتەوہ و گوئی ناداتە ئەوہی کە تاوانبار کورپەکەیی خۆیەتی و زولملیکراو جوتیاریکی بێ پشت و پەنایە. گێرانەوہی ئەم ڕووداوەیی نیوان خەسەرەو باوکی، ئەوہندەیی پەیوہندی بە ڕۆژگاری خاناوہ ھەییە، ڕەنگە کەمتر پەیوہندی بە سەردەمی چیرۆکەکەیی خوسرەو ھورمزەوہ ھەبییت لەوانەیی ئەرکی شاعیر ئەوہ نەبووبییت سەرنجی خەلکی بۆ ستەم و زۆرداری و ناداپەرورەری ئەو سەردەمی خۆی ڕاکیشاییت و ئەفسانەکەیی بۆ مەبەستیکی سیاسی شاراوہ بەکارھیناییت)) (خەیات، ۲۰۱۶، ۴۱-۴۳) پاشان، کە ئەنجامی ئەم دادپەرورەرییەیی ھورمز دەبینی ئارەزووی سەرکردەییەکی دادپەرورەری دەکات بۆ نەتەوہکەیی دواتر دەکەویتە سەرزەنشتی خۆیی، دەلیت :

خانای بۆ وەسەن زوباندرازی
کۆن ئەو صاحب عەدل توپیش بنازی.

((دوا بەیتی ئەم کۆپلەییەیی سەرەوہ، کرۆکی پەییامی سیاسی و کۆمەلایەتی شاعیرە. ئەو لەگەڵ خۆیدا دەدویت و دەلیت: "بەسە زماندریژی!" ئینجا پرسیاریک لە خۆی دەکات: "ئەو کەسە دادپەرورەری لە کوینی کە تو پێی بنازیت؟" ئەم پرسیارە ھەروا لە خۆرا نەکراوہ. شاعیر ویستووہی ئەوہ بدرکینیت کەسینکی لەبەر چاودا نییە شانازی پێوہ بکات، بۆ ناتوانیت شانازی بە کەسایەتی، یان سەرکردەییەکەوہ بکات؟ ئەو لەسەر نەخشەیی سیاسی کوردستان کەسینکی دادپەرورەری (صاحب عەدل) بەرچاوا ناکەویت شایانی شانازی پێوہکردن بییت یاخود ئاماژەیی بۆ گەرە پیاوانی سەردەمی خۆی کردوہ و دەلیت :

مەلووم بۆ جە لای بزورگان دەور
ھەرکەس عادل بۆ چون ھورمز بەی تھور.....

واتە ئاشکرا بییت لای گەرە پیاوانی سەردەم، ئەگەر دادپەرورەری بن وەکو ھورمز خوا لە ئاگر دەیان پارێزیت، ئەگەر صەد جار کافریش بن. گرنگ دادپەرورەرییە لای شاعیر، نەک بڕوا ھیتان بە دین و ئیمان. لەم خالە دا خانای لەگەڵ ئەحمەدی خانیدا یەک دەگریتەوہ کە ھەردووکیان بانگەشەیان بۆ دادپەرورەری کردوہ)) (خەیات، ۲۰۱۶، ۴۳، ۴۴). لەبارەیی پەییامی ئەم بەیتەیی خانای (نەوشیروان مستەفا) دەلیت: ((لە سیستەمی سیاسی و کارگیری ئیران دا، شا ھەبووہ، کە گەرە ھەموو ولات بووہ لە ناوچەکانی ژیر دەسەلاتی دا حاکم بە نازناوی جیاواز و بە پلەیی جیاواز ھەبووہ. تەنیا بە

حاکمه‌کانی کوردستان و لورستان گورجستان پله‌ی والی به‌خشاوه، بۆیه پیاویکی شاره‌زای وه‌کو خان، کاتی وشه‌ی والی به‌کار هیناوه، ئه‌بی مه‌به‌ستیکی دیاریکراوی هه‌بووبن ئه‌گینا ئه‌یتوانی وشه‌یه‌کی تر به‌کار بهینن)) (ئهمین، ۲۰۱۲، ۲۶۰). واته‌ خانا مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی کوردو والیه‌کانی بووه وه‌ داواکه‌ی له‌ سه‌رکرده‌ی کوردی کردووه، که دادپه‌روه‌ر بن دواجار بینووویه‌تی که‌سیکی وا له‌ گۆره‌پانی کوردی دا نییه‌ په‌شیمان بووه‌ته‌وه‌ داوای له‌ خۆی کردووه، که بوه‌ستی له‌سه‌ر ئه‌و په‌یامه‌ و درێژدادری نه‌کات.

((له‌ باره‌ی زولم و سته‌مه‌وه‌ نموونه‌ی سته‌می ئه‌هلی شه‌ریعه‌ت به‌رانبه‌ر سوّفی و عاریفاندا ده‌هینتیه‌وه‌ و نارپه‌زای خۆی ده‌ربرپوه‌ له‌ به‌رانبه‌ر کوشتنی (نه‌سیم) ده‌لێت :

ئه‌ر چون نه‌سیم مه‌که‌نان پۆسم هه‌رتا زینده‌نان هه‌ر تونی دۆسم

بۆ ئه‌م به‌یته‌ به‌یتیکی داخراوه‌و تیگه‌یشتنی ئاسان نییه‌؟ خانای خۆی ده‌خاته "جیگه‌ی نه‌سیم" یه‌وه، یان له‌ ناو پیستی ئه‌ودا خۆی ده‌دۆزیته‌وه‌. با ئیمه‌ پیشه‌کی بزانی نه‌سیم کیه‌؟ عیما الدینی نه‌سیم (۱۳۶۹-۱۴۱۷ز) یه‌کیکه‌ له‌ شاعیره‌ سوّفیه‌ گه‌وره‌کان و به‌ عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی شیعی هه‌یه. به‌ یه‌کیکه‌ له‌ پیشه‌وا ناسراوه‌کانی ریبازی "حروفیه" داده‌نریت سالی (۱۴۱۷ز) له‌ شاری حه‌له‌ب، له‌سه‌ر فه‌توای پیاوه‌ ئایینییه‌کانی شام هه‌ر به‌ زیندووویه‌تی پیستی ده‌گروون و پاشان پاچه‌ پارچه‌ی ده‌که‌ن. ئیمه‌ ئه‌گه‌ر زانیمان "حروفیه‌کان" ریبازیکی شو‌رشگی‌ر بوون و دژی ده‌سه‌لاتی سیاسی و ئایینی سه‌رده‌می خۆیان بوون و بۆ دادپه‌روه‌ری خۆیان خه‌باتیان کردووه، ئه‌وجا ده‌رده‌که‌وێت خانای قوبادیش له‌ کام سه‌نگه‌ردا بووه‌ و بۆ ئه‌وه‌نده‌ له‌سه‌ر عه‌دل و دادپه‌روه‌ری و کۆمه‌لایه‌تی جه‌خت ده‌کات؟)) (خه‌یات، ۲۰۱۶، ۴۴، ۴۵). سه‌باره‌ت به‌ داد و دادپه‌روه‌ری له‌ (شیرین و خوسره‌و) دا و له‌ و به‌نده‌ی، که‌ خوسره‌و ئامۆژگاری دانیشتوانی ده‌کات ده‌لێت :

به‌ له‌فظ فه‌صیح شیرین ته‌ر جه‌ قه‌ند	په‌ری بزورگان به‌زم دل په‌سه‌ند
چه‌ند نوکته‌ی شه‌ریف شوخ دل په‌زیر	به‌ دورر که‌لام به‌ی طه‌ور که‌رد ته‌قریر
واتش هه‌ر شه‌خسی ساحیب شو‌عوره‌ن	مه‌علوم جه‌ ئاداب نادانی دووره‌ن
چون زومره‌ی به‌عضی به‌د جینس بی پیر	نه‌ شمارا ئه‌رباب ده‌رویش به‌ فه‌قیر
دوره‌ن جه‌ پای دین ره‌ویه‌ی کافری	تۆ به‌ عه‌یب ویت هیچ را نه‌به‌ری
به‌لێ هه‌رده‌م عه‌یب مه‌ردوم بشماری	عه‌یب ویت جه‌ خه‌لق په‌نه‌ان بداری
ئه‌مانه‌ت فه‌رضه‌ن ئه‌ر هه‌نت شو‌عور	به‌ خوردی دوشمه‌ن هیچ نه‌به‌ر مه‌غرور
مه‌رۆ عاجز به‌ دانای دادوه‌ر	په‌ششه‌یی سه‌د پیل ئه‌ژده‌ها په‌یکه‌ر
هیچ که‌س جه‌ی دنیا‌ی ئاشفته‌ی پر شو‌ر	دامان ده‌وله‌ت نه‌گه‌رتنه‌ به‌ زۆر
ده‌وله‌ت نه‌ به‌ زۆر نه‌ به‌ کرداره‌ن	ده‌وله‌ت هه‌ر به‌ داد په‌روه‌ردگارهن. (مه‌لا کریم، ۱۹۷۵،

۲۹۷-۲۹۸) لیره‌دا به‌ زمانی ئامۆژگاری ده‌وێت ئامۆژگاری گه‌وره‌کان ده‌کات، که‌ هه‌ر که‌ستیک چاک بیت چاکی دیته‌ ری و له‌ خراپی دوور ده‌بیت وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ به‌ دووره‌ دین ده‌زانن، که‌ عه‌یب و

عارى خۇيان نازانن و نابىنن له ههمان كاتدا عهيبى خهلكى دهژمىرن و عهيبى خۇيان دهشارنهوه، ههروهها كاتىك دهليت ئەمانهت فەرزە مەبەستىيەتى بلىت دەبىت ئەو فەرزە وهك خۇى به داد و دادپەروەرى به ئەنجامى بگهيه نىت و له خۇباى نه بىت له بهرئەوهى هيچ كەس به زۆر و زۆردارى دهولەتى نهگرتووه، ياخود به زۆردارى دهولەتى بهرپوه نه بردووه دهولەت به زۆردارى و ستم نابرىت بهرپوه، بهلكو هەر به تهنها به دادپەروەرى و پابهند بوون به دادى پەروەردگار بهردهوام دهبىت.

كهواته خاننا له گىرانهوهى داستانهكاندا زۆر جهختى له دادپەروەرى و ئازادى كردۆتووه ئەندىشهيهكى ئازادى خوازى ههبووه دژى ههموو زولم و ستم و نادادپەروەرىيەك به ههلوئىست بووه كهسانى نادادپەروەرى به دووره دين و كافر داناووه، ئەمەش ماناى ئەوهيه ههولى چه سپاندى بىرى ئازادىخوازى و دادپەروەرى داوه.

۵- قالبه شيعرييهكان: شاعيرانى گۆران به گشتى شيعرهكانيان مەسنهوى جوت قافىيەى ده برگهى خۇمالى بوون؛ خانناى قوباديش به ههمان رىچكهدا رۆشتووه، بهلام له بهر ئەوهى خاننا دهستىكى بالاي ههبووه له بوارى هونهريدا جيا له شاعيرانى سهردهمى خۇى داهيتانى له قالبه شيعرييهكاندا كردووه به پىي سەرچاوهكان بۆ يهكه مجار فۆرمى تهرجيع بهندى هيتاوهته ناو ئەدهبى كوردىيهوه، بهلام ((مامۆستا محمد على قهره داغى، ديوانه شيعريكى گۆرانى - هه ورامى چاپ و بلاوكردووه تهوه به ناوى (ديوانى عەزىز). ئەم ديوانه دوو چاپى بينىيوه. له پيشهكى چاپى يهكه مدامامۆستا بۆى ساغ نهبووه تهوه، كه ئەم عەزىزه كىييه؟ چونكه له ميژوودا چهند شاعيريكممان به ناوى عەزىزهوه ههيه. گومانى مامۆستا له نيوان(عەزىز دهردين: كه ناوى له لىستى شاعيرانى لاي رهنجوورى ههيه و له شاعيرانى كۆنه) و (شىخ عەزىز جانوهەرى سىراجهدىنى نهقشبهندى بووه و هاوچهرخى مهولهوى بووه) ماوه تهوه، بهلام له چاپى دووه مداما به پىي ههندى شيعرى تازه دۆزراوهى تر گومانهكه به لاي دووه مياندا شكاوتهوه و بووه ته يهقين. بهلام من پيموايه زۆربهى شيعرهكانى ئەم ديوانه مۆركىكى كونيان ههيه و به دوورى نازانم هى عەزىز دهردين بن. مەبهست له مه بوونى تهرجيعبهنديكه له ديوانهكهى عەزىز. ئەم تهرجيع بهنده له ۱۱ بهند پىكهاتووه و تهرجيعهكهى بهم

چهشنهيه: ياعهلى دهخيل بدەر نه جاتم سوپاى خەم كهردەن قەطع حەياتم

ئەگەر ئەم شاعيره عەزىز دهردين بىت، كه دهشى هاوچهرخى خاننا يان كۆنتر بىت ئەوا خاوهنى يهكه م تهرجيع بهند به ههلهپه سىراوى ده مينيتهوه، بهلام تا ئەو بابته ساغ ده بىتهوه له ئىستادا خاننا به يهكه م شاعير دادنهريت كه تهرجيع بهندى نووسيووه)) (رضايى، ۱۳۹۹، ۵۱، ۵۲). ديارترين نمونهى تهرجيع بهند لاي خاننا له شيعره ئاينىيهكانه؛ ئەم داهيتانهى خاننا بهگشتى له بهرهمهكانيدا ده بىنرىت، كه ((له ديوانى خانناى قوباديدا چهندين تهرجيع بهند بهرچاو دهكه وىت، وهك: حهوت تهرجيع بهند، داستان له شيوهى تهرجيع بهند، نامهى شيعرى له شيوهى تهرجيع بهند... ئەگه رچى تهرجيع بهند قالىيىكى تايبهتى خۇى ههيه له شيعرى عهري، فارسى، توركى و كورديدا، بهلام له لاي خانناى قوبادى و له شيوه زارى گۆرانيدا ئەم قالبه

گۆرانی به سه ردا هاتووہ)) (خه یات، ۲۰۱۶، ۱۸۰). ئەم جوۆره قالبه شیعرییه بو بابته تی خواداناسیو و عیشقه، که خانا داهینانیکی گرنکی تیدا کردووہ؛ یه کیک له و گۆرانکاریانهی له م به ندانهیه، که ده لیت:

نیاز وات: زهریف خه ندوه، زهریف خه ندوه خانه وات: شیرین خه ندوه، شیرین خه ندوه
زهریفی زهریف ها به و خه ندوه شیرینی شیرین ها بق خه ندوه
یه کش باف زهرین گرت و چه ندوه ده ست خه نارنگ گرت وه چه ندوه
خه نه ها وه لای زهرپه ی قه ندوه خاس خه نه که ردی هم به خه ندوه

له م ته رجیع به ندهدا گۆرانکارییه کی بیۆینه ئەنجامده دات، ئەویش ته رجیع به ندیکی تازه دروست ده کات و له ناو ته رجیع به ندهدا قالبی گفتوگو هه یه. له م به ندهدا خانا بابته تیکی تازه باس ده کات بابته ته کهش به ناوی "نیاز و خانه" هه ر به ندیک تاییه ته به یه ک کهس، واته به ندی یه که م تاییه ته به "نیاز" و به ندی دووه میش تاییه ته "خانه" به ندی یه که م دابهش بووه به سه ر چوار به شدا و نیاز ده ستپیشخه ره، خاناش هه مان کار دووباره ده کاته وه له به ندهدا کانی تر دا ئەم کاره به شیوه ی سه ره بخو ده روات و دابه شکردنی تیدا نییه. ده توانین بو ئەم قالبه شیعرییه دوو ناو دابننن: ته رجیع به ند و ته رکیب به ند، چونکه ئەم دوو قالبه شیعرییه زۆر له یه که وه نزیکن. له ته رجیع به ندیشدا ته نها نیوه به تیی دووه می هه موو به ندهدا کان وه کو یه کن. ده بننن خانا گۆرانکاری زۆری به سه ر قالبه شیعرییه کاندای هیناوه. ئەم گۆرانکاریانهش ئاماژه ی ده ستره نگینی و ورت و وریایی خانان و زۆر به جوانی و به شیوه یه کی ناوازه کاره که ی کردووہ، هه روه ها له م ته رجیع به ندهدا جوانکاری و تیکه له کیش و لیوه رگرتن (اقتباس) یکی ناسکی کردووہ و ئەم جوۆره داهینانه به شیوه یه کی کوردانه و ناوازه ده رده که ویت)) (خه یات، ۲۰۱۶، ۱۸۶).

واته خانای قوبادی یه کیکه له و شاعیره پایه به رزانه ی، که داهینانی کردووہ؛ له هه ندیکاندا ده بیته پیشه نگ؛ ئامانجی له وه رگیزانی (قورئانی پیروژ) ئەوه بووه، که تاکی کورد به زمانی نه ته وه ی خو ی (قورئانی پیروژ) بخویننه وه. شاعیریکی مرؤف په روه ر و ئازادخواز بووه؛ به م بیره ورد و ده ستره نگینییه ی ده بیته پر به ره مترین شاعیری کورد، تا ئەم قوناغه ش نووسه ران به رده وام به ره م و شاکاری جوانی ئەم که له شاعیره ده دۆزنه وه، له گه ل ئەوه ی سه رده می ژیا نی پر بووه له جه نگ و کوشتن و برین، به لام بلیمه تانه توانییوه تی داهینانی گه وه له ئەده بی کوردیدا بکات؛ بلیمه تی خانای قوبادی بووه ته هوی ریگا رۆشنکه ره وه ی شیعیر و ئەده بیاتی قوناغی دوا ی خو ی، که شاعیرانی وه ک مه وله وی ئەو ریگه ئەده بییه بگرته ئەستو و بره وی زیاتری پین بدن.

به‌شی دووهم

بنیاتی هونه‌ری داستانه شیعری (سولتان ئیبراهیم و نوش ئافهرین) ی
خانای قوبادی له ئاستی شیعریدا

پاری یه‌که‌م: بنیاتی ئاواز

یه‌که‌م / ئاوازی دهره‌وه

دووهم / ئاوازی لایه‌کان

أ- رازاندنه‌وهی ئاوازی شیعری داستانه‌که له ته‌وه‌ری هاونشینی (ئاسۆیی):

ب- رازاندنه‌وهی ئاوازی شیعری داستانه‌که له ته‌وه‌ری جینشینی (ستوونی) به زیادکردنی هیشوووه
دهنگی سه‌روا:

پ- رازاندنه‌وهی ئاوازی شیعری داستانه‌که له ته‌وه‌ری جینشینی (ستوونی) له‌ریگه‌ی پاش سه‌روا:

ت- گرنگی سه‌روا له وینه و واتای شیعریدا

سییه‌م / ئاوازی ناوه‌وه

أ- ره‌گه‌زدۆزی (ته‌واوی هاو‌ره‌سه‌ن، ته‌واوی ساو‌یته، ناته‌واوی زیاد، ناته‌واوی جودا، ناته‌واوی لار)

ب- دووباره‌کردنه‌وهی دهنگی کوتایی وشه

پاری دووهم: بنیاتی شیواز ئاسته‌کانی (دهنگ، وشه، رسته)

یه‌که‌م / ئاستی دهنگسازی

أ- دووباره‌بوونه‌وهی دهنگ له‌سه‌ر ته‌وه‌ری هاونشینی

ب- دووباره‌بوونه‌وهی دهنگ (هاتنی جووته دهنگ)

دووهم / ئاستی وشه‌سازی

أ- وشه ساده و ناساده‌کان

ب- به‌کارهێنانی وشه‌ی بیگانه

پ- دووباره‌کردنه‌وه

ت- وشه‌ی هاوتاو هاو واتا ئاسا

سییه‌م / ئاستی ریزمانی و رسته‌سازی

أ- رسته‌ی هه‌والگه‌یاندن

ب- رسته‌ی داخواری

پ- رسته‌ی پرسپاری

ت- رسته‌ی سه‌رسورمان

پاری سییه‌م / پرونییژی

یه‌که‌م / لیکچوواندن

دووهم / خوازه

سییه‌م / خواستن

چوارهم / درکه

بەشى دووھم پارى يەكەم بنياتي ئاواز

يەكەم/ ئاوازی دەرەوھ: داستانەکان بە شیعەر ھۆنراونەتەوھ؛ ئاشکرایە کە شیعیریش تاییبەتمەندی خۆی ھەيە؛ یەکیک لە تاییبەتمەندییە گرنگەکانی بوونی (کیش)ە، کە دەبیتە ھۆی بەخشینی ئاوازیکی رەنگا و رەنگ و پەر چێژ و خرووشی بە داستانەکە، لەبەر ئەوھى داستان دەقیکی درێژە پێویستە داستاننوس جوړه کیشیکی زەحمەت بەکار نەھینیت، تاوھکو بتوانیت زال بیت بەسەر گیرانەوھى داستانەکەدا، چونکە ھۆننەوھى چەند ھەزار بەیتیک بە کیشیکی قورس کاری داستاننوس زەحمەتتەر دەکات، بۆیە دەبیت کیشیکی بی گری و ئاسان بەکار بەھینیت. لە شیعیری کوونی کوردیدا دوو جوړه کیش ھەيە(کیشی برگی (خۆمالی) و کیشی عەروزی) ھەریەک لەم کیشانە چەندین جوړیان ھەيە ئەوھى گرنگە لێرەدا کیشی داستانە فۆلکلۆرییەکانە، کە بە (کیشی برگی (خۆمالی)) ھۆنراونەتەوھ، چونکە ((ئەمە کیشی رەسەنی کوردییە. ھەموو شیعیری میلی کوردی بەم جوړه کیشە گوتراوھ، ھەروھە نزیکی ھەموو شیعیری زاری گۆران بەم جوړه کیشە نووسراوھ، جگە لە زۆربەى ھەرە زۆری چیرۆکە شیعیریە باوھەکانی کوردەواری و چیرۆکە ئایینیەکان)) (گەردی، ۲۰۱۴، ۲۳۹)، ھەروھە ئاوازی دەرەوھ لە کیش و سەرئاوھ دروست دەبیت، کە دوو بنەمای گرنگ و بە پیزی شیعرن بە جوړیک ((لە نیوان شیعرو ئاوازا پەيوەستیکی پتەو ھەيەو زۆر جارەن دەگوتريت کەوا شیعەر لە ھەقیقەتدا بریتییە لە ئاوازی وشەو بیژھەکان، ئەوھ ھەرتەنھا شیعیریشە کە بە ھۆی ئاھەنگ و ئاوازەوھ بە گۆرانی دەگوتريت و دەخویندريت وە کیش و پێوانەى دەنگ دەبنە بنەما بۆ بەرپا بوونی جوړی یەکەمی ئاوازی شیعیری کە بە (ئاوازی دەرەوھ - الموسیقی خارجیة) دەناسريت ئەم جوړه ئاوازەش تاییبەت دەبیت بە شیعیری کیشراو یاخود کیشدار، جا عەرووزی بیت یاخود برگیی و خۆمالی)) (دەشتی، ۲۰۰۹، ۱۹).

سەرئاو پۆلیکی گرنگی ھەيە لە شیعردا دە بیتە پردیک بۆ بەستەنەوھى دێرە شیعەرەکان و بەخشینی ئاوازیکی خۆش و رەنگا و رەنگ بە داستانە شیعیریەکان . واتە ریزبوون و ریکخستنی سەرئاوکان دەبنە ھۆی ئاوازی شیعیری بە پێچەوانەوھ ناریکی و ناھاوئاھەنگی لەم ریزبوونەدا تیکچوونی کیش و سەرئاوی شیعیری لیدەکەویتەوھ و ئاوازی وشەکان تیک دەچیت خوینەر لە تیگەیشتنی کرۆکی شیعیری و مانا راستییەکەى دوردەخاتەوھ، بەمەش سەرنجراکیشی لای خوینەر نامینیت، چونکە کیش و سەرئاو کەرەسەى بنەرەتی و سەرھکی ئاوازی شیعەر؛ پەيوەندییەکی بەھیز لە نیوانیاندايەو ھەرگیز لەیەکتر جیا نابنەوھ، روونتر بلین ئاواز و موسیقا ھیندە گرنگ و کاریگەرە بۆ شیعەر، کە دەبیتە ھۆی ئەوھى شیعەر جیاکاتەوھ لە ژانرەکانی دیکە ئەدەبی، بۆیە (سەرئاو رەگەزیکى سەرھکییە لە دەقی

شيعردا، له بهرئوهوى وا دهكات كه هاوسهنگى له رېتمى دهرهوهى شيعرهكه دروست ببيت، ههروهها روليكى گه وره ده بينيت بو به خشيني شيعريهت به دهقى شيعرهكه (صدقه، ۲۰۱۰، ۳۰۵).

كيشى خومالى جوره نازاديهك به داستانوس ده به خشيت، كه به پيى بابتهى داستانهكه به ردهوام بيت و كيشى هه مه جور و رهنكاو رهنك به كاربهيت هه ر ئه مهش ده بيته هوى جوراو جورى له سه رواكاندا، بيگومان ئه م تايبه تمه ندييهى كيشى خومالى له داستانه فولكلورييه كاندا نه بووه ته هوى لاوازى، يا خود كه م كردنه وهى پله و پايهى داستانهكه، به لكو واى له داستانه فولكلورييه كان كردوه به نه مرى بميننه وه و نووسه رانى دواى خويان لاسايى ئه و رپچكه يه بكه نه وه، چونكه ((كيش چيژى موسيقى به ديده هينيت و ئه مهش له سروشتى مرقدايه كه چيژى ليده بات . شيعرى هه ورامى به به كارهينانى كيشى هيجائى په نجه و هونه ريبانه چينى وشه و كه ره سه شيعرييه كان، گوى پر دهكات له ئاوازى چيژدار و گوياگر به ره و خوى كه مه نديكيش دهكات؛ ئه مهش بووه ته هوى ئه وهى به دواى هوكارى ئه م نه مرى و جادويبوونه يدا بگه ريين و له وه لاميشدا زور هوكارى دهرهكى و ناوهكى و سه رهكى و لاوهكى خراونه ته رو)) (محهمه دپور، ۱۳۸۸، ۴۷). واته كيشى په نجه، هوكارى بنه رته ييه له دروست بوونى تايبه تمه نديى ئاوازه يى؛ ئه م كيشه ئاسان و بى پيچ و په نايه و له سه ر زمان خوشه چهندين ئاوازى جوان و دلگيرى لى به ره هم ده هينريت، بويه داستانوسه كان بو هونينه وهى ئه و چهنده زار به يته شيعرييهى داستانه كه يان ئه م كيشه يان به كارهيناره .

داستانى (سولتا ئيبراهيم و نوش ئافه رين)ى خانى قوبادى، به كيشى ده په نجه يى داريزراوه، واته هه ر له تيك له دووپيى (۵) برگه يى پيك ديت، هه رچه نده شاعير له چهنده به يتيكدا ژماره يى برگه كان كه م و زياديان كردوه، به لام به شيوره يه كى گشتى خانا ئه م داستانه يى به كيشى ده برگه يى (۵x۵) و ((نزيك (۳۵۰۰) ديژه شيعر)) (ئهمينى، ۲۰۲۱، ۲۸) و به (۶۳ به نده) هونيه ته وه؛ له به ندى يه كه م، ده سپيكى داستانه كه وه ده ست به شيكردنه وهى ده كه ين، تا ببينه سه ره تاي شيكردنه وهى ته واوى داستانه كه .

وا / تن / شا / زا // ده // شهى / داى / شوور / عه / شق

۱ ۲ ۳ ۴ // ۵ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵

نيشت / وه / توى / كهش / تى // ل / وا / پهى / دم / شق

۱ ۲ ۳ ۴ // ۵ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵

وه / تا / ج / وا / تو / مار // جو / قه / شا / قه / سه م

۱ ۲ ۳ ۴ // ۵ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵

راس / تى / هه ر / ئى / دن // بى / زيا / د / و / بى / كه م. (ئهمينى، ۲۰۱۱، ۵۱)

۱ ۲ ۳ ۴ // ۵ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵

هه ر / دوو / كه ر / دا / شان // نى / گاي / چه م / وه / هه م

۱ ۲ ۳ ۴ // ۵ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵

بەم شیوهیه دەبینین خانای قوبادی ئەم داستانەیی بە کیشی (۱۰) برگهیی هۆنیوه تهوه، کیشیکی برگهیی باو ساده و ئاسان، ئاوازداره، که هەر نیوه دیریکی دوو پیی پینج برگهیییه، بۆیه ژمارهیی برگهکانی (۱۰) برگهیه واته (۱۰=۵+۵) وهستانیکی کورت له ناوه راستدایه؛ خانا توانیوو یه تی ریتم و ئاوازهیه کی خوش به داستانه که ببه خشی برگه و پییهکانی به پیی ویستی خویی و پیویستی وشه و رسته و دهسته واژهکانی ناو داستانه که ی ریکخستوووه. که واته پابه ند بوون به ژماره ی برگهکان و یه کیتی کیش ده بیته هوی دروست بوونی ساز و ئاوازیکی خوش، پاشان یه کگرتنی له گه ل بابه تی سه ره کی داستانه که ئەمانه هه مووی ژینگه یه کی خوش و پر له ئاوازی سه رنجراکیش به ره مده هینن ده بنه جیی سه رنجی خوینەر؛ شاعیر کیشه که به پیی بابه تی داستانه که ده گونجینیت واته بابه ته که بریاری هه لباردنی کیشی داستانه که ده دات

به گشتی له داستان هه ورامیه کاندای کیشی دوو پیی پینج برگهیی به کار هاتوو، که کیشیکی کورت و ئاسان و خوش ئاوازه، چونکه ((نه غمه، وهک پره نسیپیکی تایبه تی له ده قی شیعر و موسیقای هورامی و توخمیکی جیا که ره وه له شیعی کوردی سورانی و فارسیدا، که مه به ستم ئەو هاماوه ده نگ یان ئەو هی شووه ده نگانه یه که له پیکهاته ی شیعی هیجاییدا، به هوی چری فونیمه کان و شه پوله ده نگه کان، موسیقای تایبه تی دروست ده که ن (ده نگ ته وه ری) که ئەم دیارده نه گونجانی برگه کورت و دریزه کان ده شاریته وه و خوی له کیشناسی عه رووزی - له شیعی کلاسیکی کوردی سورانی و فارسیدا - جیا ده کاته وه و ده بیته کۆمپوزسیۆن و ریتم بۆ شیعره که و ئاوازه)) (مه مه دپور ۱۳۸۸: ۴۷). گهر سه رنجی سه روای داستان ه شیعی (سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافه رین) بده ین ده بینین به شیوه ی مه سنه وی (جووت سه روا) هۆنراوه ته وه به م جوړه ی خواره وه؛ بۆ نمونه خانای قوبادی له به ندی (۲) دا ده لیت:

گۆش بدن وه پاز زه مانه ی <u>وه رین</u>	به یان که م پازان شای نۆش <u>ئافه رین</u>
سه رتا پا لیباس شه ورهنگی <u>پۆشا</u>	ئایر هه وهس نه فەر قش <u>جۆشا</u>
یا خود هەر له وه بنده دا وه سفی باخ و چه وشه ی قه سری (نۆش ئافه رین) ده کات و ده لیت:	
چه مه ی ئاو ساف وینه ی شیرو <u>قه ند</u>	ساف و خوشگه وار دانایان <u>په سه ند</u>
جارییه ن به پووی سه وزه ی <u>فه زاوه</u>	وینه ی مرواری به پووی <u>ته لاوه</u>
جه رگه ی ناروه ن دار <u>ئه رغه وان</u>	جه شنۆی نه سیم لاهوله <u>مه وانان</u>
لاره ی یاسه مه ن وینه ی <u>تاجداران</u>	سیب و به یی بۆخۆش نه سایه ی <u>داران</u> (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۷۵)

لیزه دا ده بینین هه ردوو له تی دیره شیعره کان سه روای تایبه ت به خویان هه یه وه له گه ل سه روای دیرهکانی دیکه جیاوازه و په یوه ندییان به یه که وه نییه، ئەمه ش شیوازی دابه شبوونی سه روایه له (مه سنه وی) دا، چونکه ((مه سنه وی زیاتر بۆ شیعی دریزو چیرۆکه شیعر به کار دیت)) (گه ردی، ۲۰۱۴،

۲۸۴). سەرۋاي دېرەكانيش بەم جۆرەيە . لە دېرې يەكەم سەرۋاي (وهرين، ئافهرين) دېرې دووهم (پۇشا، جۇشا) دېرې سېيەم (قەند، پەسەند) دېرې چوارەم (فەزاو، تەلاو) دېرې پېنجەم (ئەرغەوان، مەوانان) دېرې شەشەم (تاجداران، داران)... لە سەرەتاو تا كۆتاي داستانەكە بەم جۆرە سەرۋاكان دابەشبوون و بە پېي قالى مەسنەوى جووت قافىيە ھۆنراونەتەو. ھەر سەبارەت بە سەرۋاي ئەم داستانە (حەمە رەشى ئەمىنى) ئاماژەى بەوە كردوو، كە كەسېك بە ناوى (حەسەن) ئەم داستانەى نووسىووەتەو وىستوويەتى لە برى ناوى (خاناي قوبادى) ناوى خۆى لە دېرە شىعرەكاندا بنووسى، بەلام لە بەرئەوہى سروشت و شىۋازى نووسىنى خاناي قوبادى ئەو بوو، كە لەناو بەرھەمەكانىدا بە پېژەيەكى فراوان ئاماژەى بە ناو و ھۆزى خۆى كردوو، بۆيە نەيتوانىووە ئەو گۆرانكارىيە لە ناوہكاندا بكات، لەگەل ئەوہشدا لە چەند شىۋىنىكى داستانەكەدا بە ھەلە وشەو دېرەكانى گۆرپو، كە بوونەتە ھۆى ھەلەى سەرۋاو ئاوازى شىعرى داستانەكە بۇ نمونە لەم دوو بەيتەدا دەلەيت:

كەمەر گەوھەر جە كەمەرگاش بەست **شازادە ھۆشش يەكجار بى خەست**

شوستوشو كەردش روخسار گولزار **رەونەق دا شىۋەى شوخ شىرىن خال.**

بەگويرەى شارەزايىك كە لەسەر بەرھەمەكانى (خانا)دا ھەمە پېموايە ئەو نىوہ دېرە ئاوابەيت (شازادە ھۆشش يەكجار شى جە دەست) ((ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۷) واتە سەرۋاكانى (بەست و خەست) لەگەل يەكتر ناگونجىن، كە ساغكەرەوہى داستانەكە بەو جۆرە ئەو نىوہ دېرەى راست كردووەتەو، كەواتە دەتوانىن بلىين بۆچوون و راستكردنەوہكەى گونجاو، بەو شىۋەيە ماناي دېرە شىعرەكە تەواو دەكات ماناي بەيتەكەش ئەوہيە، كە كاتىك گەوھەرىكى مەبەستى لە پشتوئىنى زىرە لە كەمەرى بەست شازادە بە تەواوى لە ھۆش خۆى چوو، بۆيە لەھۆش خۆچوونەكە گونجاوترە لە روى ماناوە، تا خەست بوونەوہى تەواوى ھۆشى شازادە سولتان ئىبراھىم؛ ئەمە رۆونە مانايەكى ھەلەى ھەيە، ھەرۋەھا (گولزار و خال) لە بەيتى دووہم لە روى سەرۋاو ئاوازەوہ لەگەل يەكتر ناگونجىن. بە گشتى ئەم جۆرە نەگونجانى سەرۋاو و ئاوازى دەرەوہى دېرە شىعرەكانى ئەم داستانە نابنە كەم و كورې بۇ ئەم بەرھەمەى خاناي قوبادى، لەبەر ئەوہى بەپېژەيەكى ئەوتۆ نىن، ھەرۋەھا دەستنووسى ئەم بەرھەمە لە چەند شىۋىنىكەوہ لەناو چووہو كوژاوەتەو، بۆيە ((ئەم ناتەواويە لە ھەندىك لە بەيتەكاندا بۇ ئەو كەسانە دەگەرپتەوہ كە ئەم بەسەرھاتەيان نووسىووەتەو)) (قوبادى، ۲۰۱۱، ۸).

دووہم / ئاوازى لايەكان : (الموسيقى الجانبية) ئەم جۆرە ئاوازەى شىعرىش لە رېگەى ھونەرەكانى سەرۋاوہ دروست دەبەيت، كە سۆزو ئاوازيكى چىژدار بە شىعر دەبەخشەيت وە دەبەيتە لايەنىكى گرنگى ئىستاتىكاي گىرپانەوہى لە داستانە شىعرييە (ھەورامى)يەكاندا بە تايبەتى، چونكە داستانە ھەورامىيەكان بە كىشى برگەى و قالى (مەسنەوى) ھۆنراونەتەوہ شىۋاز و سىستەمى سەرۋاي ئەم قالىبەش برىتەيە لە جووت سەرۋاو واتە ئەو جۆرە سەرۋايەيە كە ھەردوو لەتى دېرە شىعريك يەك سەرۋايان ھەيە، تا كۆتايى داستانە شىعرەكە سەرۋاي دېرەكان دەگۆرپت و ھەر

دیپیک سەروای تایبەتی خۆی دەبێت و جیاوازه له سەروای دیپری پیش خۆی ((جا ئەم ئالوگۆرەیی سەروا له دێرهکاندا دەرەتانیکی بۆ پاراستنی یەکیتهی ئاواز و موسیقای سەروا له تیکستدا ناهێڵیتەوه، ئەو چیژو لەزەتەیی خۆینەر لەبەدوای یەکتەریدا هانتی سەرواکاندا پەیی دەبات لێرەدا بەدی ناکریت. ئینجا له پیناوی قەرەبووکردنەوه و زیدەکردنی شەپۆلی ئاهەنگ و ئاوازی شیعرەکه، تا ئەوهی هەست و هۆشی خۆینەریش به دەقهکهوه بەند بکات پەنا بۆ چەند هونەرێکی بەدیل دەبریت)) (دهستی، ۲۰۰۹، ۲۲). واتە یەکیتهی سەروا پۆلیکی گرنگی هەیه له ئاوازی شیعریدا، ئەم جۆره یەکیتهیهش لهو جۆره بەرهمانەیی، که به کیشی برگییی و قالبی (مەسنەوی) هۆنراونەتەوه، یاخود له داستانەکاندا که متر بەدی دەکریت، گەر چەند هونەرێکی بەدیل بۆ بەخشینی سازو ئاوازیکی خۆش به داستانەکهی بهکار نەهینریت، چونکه ((یەکیتهی سەروا لهگەڵ هۆی تری کۆمه‌لایهتی و میژووویی و جوگرافی دەبی به لەمپەر له بەردەم دروستبوونی داستانی(ملحمه) دوور و درێژی وهک ئەلیازە و ئۆدیسەو ئەنیاده و شانامەو مهابهارتا...هتد له زمانیکی وهکو عەرەبی، چونکه ئەو دەیان و سەدان هەزار وشەیهی سەروا له زمانەکهدا دەسناکهوئ، با ناوبەناویش پێگای دووبارەکردنەوهی وشەیی سەروا هەبی ئەو داستانە شیعریهی درێژانه یا به شیعرێ رەها (المرسل) هۆنراونەتەوه یا سەروای مەسنەوویان تیدا پەیرەو کراوه . نازک ملائیکه نەبوونی داستانی درێژ له عەرەبیدا به تاوانی یەکیتهی سەروا (داده‌نی)) (گەردی، ۱۹۹۹، ۴۴). له داستانی(سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافەزین)دا ئەم جۆره بەدیله هونەرییانه رەچاوکران ئەوانیش بریتین له:

۱- پازاندنەوهی ئاوازی شیعرێ داستانەکه له سەر تەوه‌ری هاوئشینیی / (ئاسۆیی):

ئاوازی شیعرێ جوانییهکی رازاوه به دهقی شیعر دەبەخشیی، که پشت به زمان و وشە و دەسته‌واژه‌ی ئاوازدار دەبەستیت، هەروەها ریزبەندکردنیان به شیوه‌یهکی کارامه‌یی و شارەزایی وه به ((دابه‌شبوونی (قاوڵ، کۆنسانت)ه‌کان به یەکسانی)) (دهستی، ۲۰۰۹، ۲۳)، واتە دروست بوونی ئەم جۆره ئاوازانە له پێگه‌ی رازاندنەوه‌ی دێره شیعرەکان بۆ زیادکردنی ئاوازی شیعرێ له ئاستی ئاسۆی دێته کایه‌وه بۆ نمونه یەکسان بوونی پیتە (بزوین و نەبزوین)ه‌کانی دێره شیعرەکان و جۆره‌کانی دووبارەکردنەوه‌ی (دەنگ و وشە) کان دەبنە هۆی دروست بوونی هاوسەنگی و ئاوازی خۆش له شیعرەکه‌دا، بۆیه ((دەبی ئەوه‌شمان له‌بیر بیت له شیعردا هەم له لیکدان و هەم له هەلبژاردنی وشەکان هاو و اتاکان له‌بەر چاو بگرین، ئەو وشانەیی له تەنیشته یەکیان داده‌نێین له ئاست و اتا و کیش و ئاهەنگه‌وه له‌گەڵ یەک بگونجین)) (بەرزنجی، ۲۰۰۸، ۱۳۵). بۆ نمونه ژماره‌ی (قاوڵ، کۆنسانت)ه‌کانی ئەم چەند دێره یەکسان، که له بەندی (۹) دا ده‌لێت:

م ه ی و ب ه پ ا و ه د ل ب ه ج و ش ه و ه (۹ قاوڵ)

ب ا ر ی س ه ن گ ی ن ه ا ب ه د و ش ه و ه (۹ قاوڵ)

ش ی ر ی ن م ه ک ه ر د ش خ ه ی ا ل ی ن ه د ل (۸ قاوڵ)

ب ه خ ه ی ا ل ت ه ش و ی ش ل ی ش م ه ب ی ح ا س ل . (۸ قاول) (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۱۱۱)
 لێرەدا پوونە، کە ژمارە ی (قاولەکان) ی دێرە شیعەرەکان یە کسانن ئەم یە کسانییە ش هاوسەنگی
 دەنگی لە نیوان لەتە دێرەکاندا دروست دەکات، کە لە کاتی خویندەنە وە یاندا بەرزو نزمی دەنگ و
 خویندەنە وە یە کسان دەبن، ئەمەش خالیکی بە پیژ و گرنگە، ئاواز و ئاهەنگی داستانە شیعرییە کە
 دەوڵە مەنتر دەکات. یاخود لە بەندی (۱۳) دا دەلیت:

د ا د م ه ن ج ه د س ت ئ ه ی د و ن ی ا ی ک ه چ ب ا ز (۹ قاول)

پ و ژ ی ه ه ز ا ر ف ه ن ف ی ت ن ه م ه د و س ا ز (۹ قاول)

ئ ه ی د و ن ی ا ی ب ی ش ه ر ت ش ا ی ن و ش ئ ا ف ه ر ی ن (۹ قاول)

چ و ن م ه د و ب ه د س ت م ه ل ع و ن ب ی د ی ن . (۹ قاول) (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۱۲۴)

کەواتە خانای قوبادی بە شارەزایی و لیها تووانە ئەم جوۆرە بە دیلە هونەرییانی لە داستانە کە دا
 بە کار هیناوە لە پیتا و بە خشیانی ئاوازیکی بە چیژ و پە یووە ستکردنی خوینەر بە بەر هە مە کە ی.

۲- پازاندنە وە ی ئاوازی داستان لە تە وەری جینشینی (ستونی) دا بە زیاد کردنی هیشوو ه دەنگی سەروا:
 یە کیکێ دیکە لە و بە دیلە هونەرییانی، کە شاعیران بۆ گرنگیدان بە ئاوازی لایەکان لە داستانە
 شیعرییەکاندا بە کاریان هیناوە برە و دان بوو بە ژمارە ی دەنگە سەروادارییەکان وە ک ((زیاد کردن و
 بەرە و پیش بردنی هیشوو ه دەنگی سەرواکان، لە وشە ی کۆتایی (وشە سەروا) ی نیو ه دێرەکان دا،
 وەکو دە زاندری سەروا لە سادەترین پیناسەیدا بریتی یە لە هاو دەنگی دوا دەنگی وشە سەرواکان لە
 کۆتای نیو ه دێرەکاندا، وە لئ شاعیر بۆ برە و پیدان و زیدە کردنی کاریگەری موسیقای سەروا،
 ئە وە ندە ی لە دە سە لاتی دا هە بیست، پە نا بۆ بەرز کردنە وە ی رادە و پیژە ی هاو دەنگی نیوان وشە
 سەرواکان دە بات، و اتا لە دەنگیکە وە بۆ هە وراز تر، بۆ (۲، ۳، ۴، ۵، ۶،) دەنگ لە وینە ی هیشوو
 دەنگی یە کسان، تا هارمۆ نیایەکی ئاوازییانی لئ پیک بیت و زیاتر لە باری ئاوازه وە برانینە وە)) (دەشتی،
 ۲۰۰۹، ۲۴). ئەم جوۆرە زیاد کردنی هیشوو ه دەنگی سەروایانە لە داستانێ (سولتان ئیبراھیم و نۆش
 ئافە رین) ی خانای قوبادیدا بە پیژە یەکی فراوان و بەروونی بە دیدە کریین. بە کار هینانی ئەم لایەنە
 هونەرییە گرنگ و بە پیژە ئە و راستییە مان بۆ دەردە خات، کە خانای قوبادی لە چ ئاستیکی بالای
 دە سترەنگینی و لیها توویدا بوو لە هۆ نینە وە ی داستانە شیعردا. لە خوارە وە چە ند نمونە یەکی
 زیاد کردنی هیشوو ه دەنگەکان لەم داستانە دە خەینە روو. لە بەندی (۶۰) و بەندی (۶۱) دا دەلیت :

شازادە واتش مە کێ شە تە شویش	ئینشە لا بە خەیر زوو میاوی پیش (۱ دەنگ)
واتش شازادە فیدای نامت بام	ئە لحه مدولیللا ویت یاوای بە کام (۲ دەنگ)
من حە سرت نە دل چون شە وە ن روژم	مە زانی عاشق بە جە هانسۆ زم (۳ دەنگ)
نامە نويسا مە زمون جە واهیز	تە مامی مە تلب تیدا کە رد زاھیز (۴ دەنگ)
کار سازی کەری بە ئە ساسە وە	بە دانە ی گە وەر دیبای خاسە وە (۵ دەنگ)
مە زانوو تاسە ی دیە مە ستتە ن	هیچ نمە و اچوو حە ق بە دە ستتە ن (۶ دەنگ)

شازادهو سپا کەردن ئافەرىن جە زۆر بالای شای نۆش ئافەرىن (۷ دەنگ) (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۳۶۴-۳۸۰) ئەتوانین بۆلین هیشوو دەنگی سەر واکان لەم داستانەدا لە (۱) دەنگیەو دەست پێ دەکات، تا (۷) دەنگ زیاتریش، بەلام بە پێژە (۹۰%) ی هیشوو دەنگی سەر وای (۲، ۳، ۴، ۵) دەنگی بەکارهیناوە لە هۆننەو دە داستانە کەدا، هەر وەها لە هەندێ شویندا، کە وشەکان دووبارە بوونەتەو گەشتوو تە (۱۱) دەنگ بۆ نمونە لە بەندی (۶۲) دا دەلیت:

بەپەسم قانون عەقدشان وانا بە پەویە ویشان عەقدشان وانا (۱۱ دەنگ). (قوبادی، ۲۰۱۱، ۳۸۷) ۳- پازاندنەو دە ئاوازی شیعی دەستان لەتەو دەری جیشینی (ستوونی) دا لە پێگە پاش سەر وای: پاش سەر وای یەکیکە لەو بەدیله هونەرییانە، کە خانای قوبادی بۆ خۆش ئاوازی ئەم بەرەمەمی بەکاری هیناوە، لەبەر ئەوەی ((پاش سەر وای (پەدیف) وشەیه کە یان چەند وشەیه کە لە دوا و شەمی سەر وادا وەکو خۆیان، بە هەمان مانا، دووبارە دەبنەو)) (گەردی، ۲۰۱۴، ۲۷۷). بیگومان بەکار هینانی ئەم هونەری سەر وادارییە دەبیتە هۆی برەودانی زیاتری سۆزو ئاوازی داستانە شیعییە کە. لێرەدا چەند نمونە یە ک لە پاش سەر وای ئەم داستانە ی خانای قوبادی دەخینە پوو:

دەرلاد گرفتار بەژن بالاش بی	گرفتار بە شەوق پەنگ ئالاش بی
جە سەحرای هاموون ئەونە شەر کریا	سپای ئەلیاس شا تەمام قەر کریا
نیم ساعەت بی تو، ژیانم نیین	ئارام و تاقت تەوانام نیین
مەلیک محەمەد دل نە هەراس بی	میهمان بە سەرای شا ئەلیاس بی
مەشی بەپاوە هەر بەیانش بی	هەر نۆش ئافەرىن نەزوانش بی
ئینە دوو سالەن گرفتار تووم	بە جان و بە گیان خەریدار تووم
عیزەت خان وەزیر جەهانگیر شا بی	وەزیر کامل هەم ساحیب جا بی
زەرەمی خورشیدی زلاش شای شوخ شەنگ داشت	شیوہی عالیەمگیر دوخت فەرەنگ داشت
هەتا کە قەمەر نە پووی سەما بۆ	مەدام پاتەختی شاهییت بەرپا بۆ . (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۸۳، ۱۰۱، ۱۰۸، ۱۲۶، ۱۲۹، ۱۴۱، ۲۴۶، ۲۵۷، ۴۳۵، ۴۳۸).

بەیتی هەشتەم لە دە برگە زیاترە (۱۱) برگە، ئەمەش ئەو پێژە کەمەیه خانای لەم داستانە ی بەکاری هیناوە واتە دیاردە ی زیاد و کەمی برگە ی شیعی داستانە کە. کەواتە ئەتوانین بۆلین هونەری سەر واداری و پاش سەر وای لە مەسنەویدا تایبەتمەندی خۆی هەیه؛ لەبەر ئەوەی بەرەمەمی مەسنەوی پابەندی یەکیکی سەر وای نییە و داستانووس بۆ بەخشینی ئاوازیکی قەشەنگ بە داستانە کە ی ئەو هونەرانی بەکار دەهینیت.

۴- گرنگی سەر وای لە وینە و واتای شیعی: سەر وای شیعی لە هەموو بارەکاندا پۆلی گرنگی هەیه، چونکە دەبیتە هۆی بەخشینی سۆز و ئاوازیکی بەچێژ، ئەم سۆز و ئاوازی کاریگەری گرنگ و گەورە ی هەیه لەسەر هۆشی گوێگر لە گەیانندی وینە و واتای شیعی، هەر وەها ((لە پەخنە ی تازە لەنگەری بایەخ خراوەتە سەر ئەم لایەنە ی سەر وای، کەوا لە پێگە ی ئەو ئاھەنگ و ساز و ئاوازی لێی

به‌رپا ده‌بې ږولیکې د‌ه‌روونی و هوشه‌کی گرنګ ده‌گیږی له‌ گه‌یاندن و به‌رجه‌سته‌کردنی وینه و واتادا له‌ شیعری)) (ده‌شتی، ۲۰۰۹، ۲۶). دارشتنی وینه‌ی شیعری دیارده‌یه‌کی هونه‌ری به‌ پیژنه؛ توانا و ده‌ستره‌نگینی شاعیر ده‌خاته ږوو، گهر سه‌رنجی ئه‌م داستانه‌ی خانای بده‌ین ده‌بینین له‌ ریگه‌ی سه‌رواو وینه و واتای گشتی داستانه‌که‌ی له‌وپه‌ری پله‌ی هونه‌ری خستووه‌ته ږوو، چونکه‌ یه‌کیک له‌ لایه‌نه بالا ده‌ستییه‌کانی خانای قوبادی له‌ وینه‌گه‌ریدا سه‌رنجدانییه‌تی له‌ شته ورده‌کان و خسته ږوویان وه‌ک تابلویه‌کی نه‌خشی‌نراو، که به‌ خویندنه‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌یان وینه‌یه‌ک له‌ زهینی خوینه‌ردا ده‌کیشن و به‌ توانایه‌کی هونه‌ری زور تایبه‌ت ئه‌م وینه‌یه‌ ده‌گوازیته‌وه بوخوینه‌ر؛ واته به‌م شیوازه‌ی خوینه‌ر زور په‌یوه‌ست ده‌کات به‌ گیرانه‌وه‌ی داستانه‌که، به‌جوړیک تا کوتایی به‌ جوش و خروشییه‌وه به‌رده‌وام ده‌بیت له‌ خویندنه‌وه‌ی و له‌ هر کات و ساتیکدا چاوه‌ری ږوودانی شتیکی نوییه له‌ گیرانه‌وه‌که‌یدا، هه‌روه‌ها له‌ هر به‌ند و به‌یتیک مه‌به‌ستی گیرانه‌وه‌که‌ی گورا بی سه‌رواکانیش گوراون به‌ پیی بابته‌ی گیرانه‌وه‌که، به‌مه‌ش یه‌کسانی و هاو ئاوازی له‌ واتاو وینه‌ی داستانه‌که‌دا دروست کردوه، چونکه‌ ده‌رپینی چه‌ندین وشه‌ی سه‌روادار ده‌رئه‌نجام ده‌بنه وینه‌ی شیعری و له‌ ریی ئه‌م وشه و ده‌سته‌واژانه‌وه تایبه‌تمه‌ندی شیوازیی زمانی شیعری خانای قوبادی پیکده‌هینن و له‌ ئامیته‌بوون و گونجانی ږوواله‌ت و واتای وشه سه‌رواداره‌کان وینه‌یه‌کی زهینی و مانایه‌کی شیعریی ده‌به‌خشن به‌ داستانه‌که. بو نمونه له‌ به‌ندی (۱) دا ده‌لیت:

خه‌به‌ر نه‌داری ژ ئاه سه‌ردم ژ عه‌رش ویه‌رده‌ن ناله‌ی نه‌به‌ردم

چه‌نی باده‌ قوش شه‌وان تاوه ږو سه‌دای زایه‌له‌ی زاری من مه‌یو

شین و شیوه‌نم نه‌ شهب و ږوزن ته‌مام نه‌ هیجران عه‌شق جانسوزن

جه‌هانسوز کناچه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر شاهه‌ن جه‌منیش^(*) وینه‌ی دوو هه‌فته‌ ماهه‌ن

شه‌وم هه‌ر روزن ږوزم هه‌ر شه‌وه‌ن ئه‌ی^(**) قه‌سرو ته‌لار هه‌م مال ئه‌وه‌ن..... (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۶۰)

گهر سه‌رنجی وشه‌کانی (ئاه‌ی سه‌ردم، ناله‌ی نه‌به‌ردم، شین و شیوه‌نم، شه‌و ږو، شاهه‌ن، ماهه‌ن...) بده‌ین به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخو وینه‌ی عاشقکی سووتاومان لا دروست ده‌بیت، که‌که‌سیتی حه‌میده، یاخود کاتیک ئه‌و وشانه‌ ده‌بیستین هه‌ست به‌ ئازار و دلشکاوییه‌کی زوری حه‌مید ده‌که‌ین. واته ئاوازی وشه سه‌رواداره‌کان وا له‌ خوینه‌ر ده‌کن هه‌ست به‌ ئیش و ئازاری که‌سی عاشق بکه‌ن، پاشان کاتیک خوینه‌ر به‌رده‌وام ده‌بیت هه‌ست به‌ وشه‌ خه‌مبار و دلشکاوه‌کان ده‌کات و ده‌بیستیت، که بانگ و هاواری مروفیکي سته‌ملیکراوه له‌ لایه‌ن باوکی شوخی دلپه‌سه‌ندییه‌وه، که‌ پادشایه و ریگری

(*) جه‌منیش : واتا (ږوخساری) ئه‌م وشه‌یه‌ ده‌بیت به‌م جوړه‌ بیت (جه‌منیش) پیی (ی) له‌ پیش پیی(ن)وه‌ بیت، چونکه‌ به‌و شیوه‌ مانای گونجاو ده‌دات به‌ ده‌سته‌وه.

(**) ئه‌ی : له‌ هه‌ورامیدا بو جیناوی نیشانه (ئه‌ی) به‌کارنایه‌ت، به‌لکو (ئی) به‌کارده‌هینریت بو ئامازه‌ دان به‌ شتیک، که‌سینک... ده‌کری ئه‌مانه‌ هه‌له‌ی تایپن.

له به یه کگه یشتنی ئه و دوو عاشقه دهکات، پاشان ئه م عاشقه سه ر هه لگرتوو ده بیته یارمه تیده ریکی زوری (سولتان ئیبراهیم) بو گه یشتنی به (نوش ئافهرین)؛ له بهر ئه وهی خه لکی شوینی نوش ئافهرینه ده لیت به شازاده سولتان خه مت نه بی من هاوکاریت ده کم له گه یشتن به خو شه ویستت، کاتیک شازاده ئه مه ده بیستی زور دلخوش ده بیته، لیره دا کاتی بابه تی داستانه که له خه م و ئازاره وه ده گورپی به خو شی و شادی داستانونوس ئه و وشه سه روادارانه به کارده هینی، که گوزارشت له خو شی و شادی ده کن، تاوه کو ئاوازیکی پیچه وانه له خه م و په ژاره به وشه کان ببه خشیت و ده لیت:

دانه و جه و اهیز مه تای که س نه دار	بار که ریم ئه سپان ره وه ند ره هوار
ژدانه ی زمرود ئه لماس و یاقوت	بارگیری بکهیم مو حکه م و مه زبووت
وه عه ون بی چون جه هان ئافهرین	بچیم وه دمشق په ی نوش ئافهرین
شازاده که ئید شنه فت ژ هه مید	ره خشه نده بی به وینه ی خورشید
خه م و په ژاران به رکه ردش نه دل	شاد بی شکوفا چون شکوفه ی گول
واتش وه هه مید ئه ی برای گیانی	مه رحه با ژ تو عالی مه کانی
براده ر بوزورگ شاری چینی	ئه گه ر من مردم جان شینی
وه لایات چین وه تو مه سپارم	هه ر تونی ساحیب تاج و تو مارم. (ئه مینی، ۲۰۱۱، ۶۱-۶۲)

کاتیک خوینه ر وشه سه رواداره کانی (ئه لماس و یاقوت، مو حکه م و مه زبووت، شنه فت ژ هه مید، به وینه ی خورشید، به رکه ردش نه دل، چون شکوفه ی گول....) ده بیستی هه ست به دلخوشی و شادی که سایه تیه کانی داستانه که دهکات، که چون له په یمان پیدانی که سایه تی یه که م به هاوکاری کردنی که سایه تی دووهم، که سولتان ئیبراهیمه وه ک گول ده گه شیه وه و ده که وینه وه سفکردنی و وه سیه تکردن، که بخریته شوینی برای له جینشینیدا و ویلایه تی پی بسپرن به رانه ر ئه و یارمه تیه ی له گه یشتنی به خو شه ویسته که ی پی ده به خشیت. که واته سه روا به و سو زو ئاوازه ی، که ده بیه خشیت به گه رانه وه ی داستانه که رۆلی گه وره ده گیرپی له گه یاندنی و اتا و وینه ی داستانه که دا.

سینه م / ئاوازی ناوه وه (ریتم) :

ئاواز و موسیقا رازاوه یی و جوانیه کی تایبه ت به شیعر ده به خشیت. له جو ره کانی ئاوازا ئاوازی ناوه وه رۆل و گرنگیه کی به رچاوی هه یه له به خشینی مانا و چیژی تایبه ت به شیعر، ده رخه ری هه ست و باری ده روونی شاعیره له ریگه ی ریکه ستنیکی وردی وشه و پیت و ده نگه کانه وه، به مه ش بالاده ستی و توانا و لیها تووی شاعیر ده رده که ویت، که بتوانی به شیوازیکی چیژبه خش ترپه و ئاوازی شیعره که له گه ل و اتاکه ی به شیوه یه کی ئه ندازه ی به و نیته وه، چونکه ((مه به ست له ریتمی شیعری پیکه وه گونجانی فونه تیکی نیوان روو به ره کانی ده نگ و بیده نگ، یان جووله و ئارامیه، که فه رماتیک له بیستندا ئه نجامده دا و کاریگه ربی له سه ر وه رگر(خوینه ر-گو یگر) جیدیللی، به لام ئه م پیتاسه باوه به گویره ی ریچکه تازه کانی ره خنه و ئیستاتیکی شیعری ته نها یه ک جو ر له ریتم

دهگریتتهوه، که ئه ویش ریتمی دههکییه ...ئهو رپچکانه پییان وایه ریتمی دههکی تهنا یهک کۆلهکهی شیعره لهسه ر ئاستی بیستن، بهلام کۆلهکهکهی دیکه ریتمی ناوهکییه که ههردوو ئاستی بیستن و بینینی زهینیش دهگریتتهوه . ئه م ریتمه ناوهکییهش لهسه ر بنهما نه ریتیهکانی ریتمی چامه ی شیعره دانهمه زراوه، به لکو ریتمیکی ههمه جوړه و چه ند دیاردهیهک له خوډهگرئ وهک هاوته ریپی، دووباره بوونهوه، ستریس.....هتد)). (سه عید، ۲۰۰۴، ۱۸). واته کۆمه لئ هونه ر پۆلیان ههیه له دروست بوونی موسیقای ناوهوهی شیعره دا بو نمونه ستریس چه ندین وشه ههیه وهک یهکن و هاوشیوهن، بهلام به بهکارهینانی ستریس واتا و مانهکهی دهگوریت له هه ورامیدا بههوی هه ندئ تایبه تمه ندی له ریزمانیدا ئه م دیاردهیه فراوانه وهک له م نمونه یه دا ده رده که ویت:

((گوشت موهروو : گوشت دهخۆم گوشت موهروو: گویت دهخۆم)) (بیدار، ۲۰۰۷، ۱۳)

کاتیک ده لئیت گوشت دهخۆم هیز و ستریس لهسه ر پیتی (ش) داده نریت، بهلام هه مان وشه، گه ر ستریس خسته سه ر پیتی (ت) ماناکه ی به ته وای دهگوریت، که به مانای گوئ خوار دن دیت. دهتوانین بلین ئاوازی ناوهوهی شیعر بههوی په یوه ندی بههیزی نیوان وشهکانی ناو شیعر و واتاکه ی پهیدا ده بیت، یاخود ((ژان و هه ژانی ناخی شاعیره و به رپگای زمان و شیوازی شیعره، به تایبهت (هاوئا ههنگی و وهکیهکی و دژیهکی) که له ئاستهکانی دهنگ و وشه و پیکهاته و پرسته و دهسته وازهکاندا خو ی ده نوینئ و له تهک ئاستی کیش و سهروادا یهکانگیر ده بن و جوړه ئاههنگ و ئاوازیکی تایبهت به شیعر ده به خشن)) (دهشتی، ۲۰۰۹، ۲۸). گه ر شاعیر له به رهه مه کهیدا به شاره زایی پیوانه ی ئاوازی دهروه و ناوهوهی بهیه که وه گونجان دینیت و به جوړیکی وه ستایانه هاوئا ههنگی و وهک یهکی و دژیهکیهکانی رپکخستبئ ئه و دا هینانی هونه ری له به رهه مه کهیدا له وه په ری پله ی بالادا به رجهسته کردوه، له بهر ئه وهی هه تا زیاتر شاعیر وردوو لیها توهانه ئه م هونه رانه به کار بهینئ ئه وهنده به های جوانی و چیژ به خشین به ئاوازی شیعره که ده به خشیت، بویه ((موسیقای ناوهوه بههوی چه ند هونه ریکه وه دروست ده بیت، که بریتین له (په گه زدووزی، دووباره کردنه وه...)) (حه ویزی، ۲۰۱۹، ۱۶). ههروه ها سه بارهت به پۆلی په گه ز دۆزی له دروست بوونی ئاوازی ناوهوهی شیعره دا (د. عوسمان دهشتی) ده لئیت: ((په گه زدووزی یه کیکه له هونه رهکانی جوانکاری له دهقی شیعره ی و پۆلیکی گرنگ له پیکهاته ی ریتم و ئاوازی ناوهوهی شیعره دا ده گیرئ، ئه م وشانه ی که په گه زدووزیان لی ده که ویتته وه ده بنه هوی دروستکردنی ئاوازی ناوهوهی شیعر)) (دهشتی، ۲۰۱۵، ۱۱). واته چه ند هونه ریک پۆلیان ههیه له هینانه کایه ی ئاوازی ناوهوهی شیعر له وانه :

یه که م / په گه زدووزی (الجناس): ئه و هونه رهیه، که گرنگی زیاتر به ئاوازی شیعره ده دات ئه م گرنگی دانه شی ده بیتته هوی ئه فراندنی ئاوازی ناوهوهی شیعر واته پۆلیکی گرنگ ده بینئ له دروست بوونی ئه م ئاوازه گرنگه ی شیعر، که ئاوازیکی سۆزدار و پراو پر له ترپه و ئاههنگی شیعریه، ههروه ها ((په گه زدووزی {الجناس} ئه وهیه، که دوو وشه یان پتر بینئ له پوا له تدا وهکو یهک و ابن یا

به يهك بچن، به لآم هه ريه كه يان واتاي تاييه تي خو ي هه بييت كه جو دابن له واتاي وشه كاني تر، رهگه زدووزي دوو جو ره يه كه م : رهگه زدووزي ته واو {الجناس التام} ئه ويش چوار جو ري هه يه ۱- رهگه زدووزي هاو ره سه ن ۲- رهگه زدووزي ته با ۳- رهگه زدووزي ئاويته ۴- رهگه زدووزي ساويته . دووهم: رهگه زدووزي ناته واو {الجناس غير التام} ئه ميش چوار جو ره ۱- رهگه زدووزي زياد ۲- رهگه زدووزي جودا ۳- رهگه زدووزي لار ۴- رهگه زدووزي ئالوز)) (گه ردي، ۱۹۷۵، ۷-۱۵).

ئه م جو ره هونه ري رهگه زدووزي يانه به ريژه يه كي كه م تا زور له م داستانه ي خاناي قوباديدا بوونيان هه يه، چونكه ((رهگه زدووزي ته واو ئه وه يه وشه دووباره بووه كان كت و مت وه كو يه ك وابن، هيچ جياوازيه كيان نه بي و له گه ل ئه وه شدا هه ر يه كه يان واتاي تاييه تي خو ي هه بي واته وشه كان له پواله ندا وابن به لآم واتايان جو دابيت، رهگه زدووزي ناته واو ميش ئه وه يه ئه و وشانه ي رهگه زدووزي يه كه دروست دهكهن يه كي له مه رجه كاني رهگه زدووزي ته واو جي به جي نه كرابيت واته وشه كان له پروي دهنگه وه يا شيوه ي ريزبوونيان وه كو رهگه زدووزي ته واو نه بييت)) (دهشتي، ۲۰۱۵، ۱۲، ۱۱)، به پي ي پي ناسه ي جو ره كاني رهگه زدووزي، كه له م داستانه دا بوونيان هه يه نمونه ي شيعري دهخه ينه روو. يه كه م / رهگه زدووزي ته واو:

أ- رهگه زدووزي ته واوي هاو ره سه ن: ((ئه وه يه كه هه موو ئه و وشانه ي دهكه ونه به ر رهگه زدووزي هاو ره سه ن بن واته له يه ك ره سه ن و رهگه ز دابن وه ك ئه وه ي هه موويان {ناو} بن يا هه موويان كردار بن)) (گه ردي، ۱۹۷۵، ۱۰). بو نمونه خاناي قوبادي له به ندي (۱۰) ي ئه م داستانه دا ده ليت:

ئيبتيذا به نام جهان ئافه رين بواچوم سه ناي شاي نوش ئافه رين

شازاده واتش شاي وه فا پيشه ن هه ني ئه ي كاره نه كه ي وه پيشه ن. (ئه ميني، ۲۰۱۱، ۸۸، ۱۱۶).

ليردها رهگه زدووزي يه كه له دي ري يه كه مدا له وشه ي (ئافه رين) دايه، كه له هه ردوو نيوه دي ره كه دا هاتوو هه ردوو كيشيان ناو ن يه كه ميان خوازراوه بو ناوي (خوداي گه وره) كه دروستكه ري جيهانه و دووهم ناوي كه سايه تي سه ره كي داستانه كه يه، كه نوش ئافه رينه واته له ده ست كردن به گي رانه وه ي ئه و به نده دا وه سف و ستاي شي (خو اي گه وره) ي كردوو وه ده ليت: سه ره تا به ناوي جيهان ئافه رين پاشان ده ليت با وه سف ي شا نوش ئافه رينتان بو بكه م و ده ست به گي رانه وه كه ي ده كات. له دي ري دووهمدا رهگه زدووزي يه كه له وشه ي (پيشه ن) دايه، كه ده ليت: شازاده وتي شاي وه فات هه يه واته وه سف ي وه فاي نوش ئافه رين ئه كات، كه پرگاري كردوو وه هينده وه فاي هه يه، تا گه ياندويه تيبه شاي وه فاداران، به لآم له نيوه دي ري دووهمدا وه ك بلي خه مي نوش ئافه ريني بيت ده ليت: ئه م كاره نه كه يت به پيشه ت، كه واته وشه ي (پيشه ن) كرداره، دوو ماناي جياوازي هه يه يه كه م هه بووني وه فاداريه دووهم پيشه يه ك و كردني هه ر كاريك له پيناو وه فاداريه كه ي بو شازاده سولتان ئيبراهيم.

ب- پهگه زډوډزی ته واوی ساوږته: ((ټهوهیه نووسهر یا هونهر دوو وشه بیڼی ټم دوو وشهیه له پواله تدا وهکو یهک بن و ههریه که واتای تایبه تی خوئی هه بیټ و یه کیکیان وشهیه کی ساده و ټهوهی تریان لیکدراو بیټ)) (گهردی، ۱۹۷۵، ۱۳). بۆ نمونه خانا له بهندی (۱) دا دهلیت:

ناگا سه دای دهنگ ده بده به خیزا **جه دورباش دور باش مه حشر مه خیزا^(۱)**

واته له ناکاو دهنگی دهف و ته پل هات دور بی لپی مه حشر ههستا؛ لیره دا وشهکانی (خیزا، مه خیزا) پهگه زډوډزی ته واوی ساوږتهی دروستکردووه، له وشهیه یه کهم به مانای هاتی دهنگ و وشهیه دووهم به مانای ههستانی مه حشر دیت وه به هوئی پیشگری (مه) هاوسهنگی پهگه زډوډزیه که ی راگرتووه.

دووهم / پهگه زډوډزی ناته واو:

أ- پهگه زډوډزی ناته واوی زیاد: ((ټهوهیه ټم دوو وشهیه ی که وتوونه ته بهر کاریگری پهگه زډوډزی جوړو شیوه و ریزی پیتهکانیان یهک بی به لام ژماره ی پیتهکانیان ټهوهندهی یه کتر نه بی، یه کیکیان پیتیک یا دوو پیت له وهی تر پتر بیټ هر له بهر ټهوهیه پی ی دهگوتری پهگه زډوډزی زیاد)) (گهردی، ۱۹۷۵، ۱۶). واته جیاوازی وشهکان له زیادی پیتهکانه، که ژماره ی پیتهکانی وشهیه کیان زیاتره لهوی دیکه، جا له یهک پیت بیټ یاخود له چه ندپیتیکدا وه شوینی پیته زیاده کهش دهگوریت، بویه ((پهگه زډوډزی زیاده یه کیک له وشهکانی پهگه زډوډزیه که پیتیک له وه که ی تر زیاتر بیټ ټم پیته زیادهیه وا ههیه له سهره تایی وشهکهیه، له وینه ی (طاعت / اطاعت) و واش ده بیټ ټم پیته زیادهیه له کوتای وشهکه دا بیټ، له وینه ی (خام / خامه) و جاری واشه زیاده که له ناوه راستی وشهکه دایه، له وینه ی (کف / کنف)) (صفوی، ۲۰۱۸، ۳۳۴). بۆ نمونه له بهندی (۱) دا دهلیت:

خولاسه ټه سپاب چینی وه سهرد رهنگ **مه درهوشان جوړجوړ چون دانه ی فهرهنگ**
وهقت ټیسم یار شازاده شنهفت **بلیسه ی دهر وون چون ټاگرو نهفت**

تهن وه بهرگ خاس دلنه وازه وه به له عل و گهوه ر خوش نه وازه وه. (ټمینی، ۲۰۱۱، ۵۶، ۶۹).
 وشهکانی (رهنگ، فهرهنگ) له دیرپی یه کهمدا پهگه زډوډزی ناته واوی زیادییان دروست کردووه، که وشهیه دووهم به دوو پیتی (ف، ه) زیاتره له وشهیه یه کهم واته پیته زیادهکان له سهره تایی وشهکه دا هاتون، ههروه ها له دیرپی دووهمدا وشهکانی (شنهفت، نهفت) یهک پیتی سهره تایی وشهیه یه کهم زیاتره، که پیتی (ش) ه له وشهیه دووهم، به لام له دیرپی سییهم وشهکانی (دلنه وازه وه، نه وازه وه)، که ژماره ی پیتهکانیان جیاوازه وشهیه (دلنه وازه وه) دوو پیتی (د، ل) ی زیاتره له وشهیه (نه وازه وه) وه پیته زیادهکانیش له سهره تایی وشهیه یه کهم وه هاتون.

(^۱) له هورامانی (تهخت) پیتی (مه) بۆ ټه ری به کار دیت پیچه وانهی هورامانی (لهون) که بۆ نه ری به کار دیت بۆ نمونه: مه که روو ← ده کهم هورامانی (تهخت). مه که روو ← ناکم هورامانی (لهون)

ب- پهگه زډوډوزی ناته واوی جودا : ((ئو جورهش وا دهبی دوو وشه یا زیاتر بیټی که ژماره و شیوه و ریزی پیتهکانیان یهک بی بهلام جوری هه موو پیتهکانیان یهک نه بی له تاکه پیټیکدا لیک جودا بن)) (گهردی، ۱۹۷۵، ۱۹). بۆ نمونه خانای قوبادی له بهندی (۱) دا دهلیت:

بچیم بزانیم شازاده چیش کهرد و ه پرووی ده ریاوه چون ته شریفش بهرد

شازاده ئو ورپو نیشته وهتوی کهشتی نه زاناش وه نه ردهخت بهرگهشتی

وات بار ئیلاهی ئامان سه د ئامان چیش که روو چهنی ئهی کوی بی سامان

ئو ههم گرفتار وه یار ویش بی سال و مانگ و پوز ئهی جهنگل چیش بی (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۵۲، ۵۵).

هه ریهک له وشهکانی (کهرد، بهرد) (کهشتی، گهشتی) (ئامان، سامان) (ویش بی، جیش بی) (راتان، پالاتان)..... هتد به پیټیک جیاوازی ههیه له نیوانیاندا، بهم جوره پهگه زډوډوزی ناته واو له جوری جودا به شیوهیهکی فراوان پرووبهری داستانهکهی پیکهیناوه، له بهر ئه وهی ریژهی ئه م جورهی پهگه زډوډوزیه زوره هه ول ددهین ئماژه به چهند ژمارهیهک له وشهکان و بهندهکانیان بدهین:

بهندی (۱) : (ههق : شهق) (سوینه: چوینه) (داشان، پاشان) (کهیل، لهیل)..... هتد

بهندی (۲) : (کهفتهن، سفتهن) (پام، پام)..... هتد

بهندی (۳) : (بهخت من، تهخت من) (بریا، کرپا) (پهنگ، شهنگ) (شهنگ، چهنگ) (کهردهبین،

بهردهبین)..... هتد بهندی (۴) : (نازت بۆ، رازت بۆ) (چیشهن، پیشهن) (مهرد، بهرد) هتد (قوبادی، ۲۰۱۱، ۵۷-۱۰۳)

پ- پهگه زډوډوزی ناته واوی لار: ((ئهمهش وا دهبی دوو وشه یا پتر بیټی له ژماره و جور و ریز

پیتهکانیان وهکو یهک بن، بهلام شیوهیان جودا بی، شیوه جوداییهکه یهکی له مانههی خواره وه دهبی ا-

له بهر هه بوون و نه بوونی خال {ب} وهکو پیټی {ر- ز} که ئیسکی بنه رتهی یان یهکه بهلام بههوی یهک

خال له یهک جودا ده بنه وه یا وهکو {ح- خ} {ف- ق} ب- له بهر هه بوون و نه بوونی نیشانهی {و}

وهکو پیټی {ر- ل} {ل- ل}..... هتد)) (گهردی، ۱۹۷۵، ۲۱). بۆ نمونه خانای قوبادی دهلیت:

شازاده واتش به سهر گهرت پام که مهند شهوق به ستهن دهست و پام

لوان به هه مراز به سهر چه شمه ی نوش به دهماغ دل ماه قهسه ب پوش

وات ئهی سهروه ناز مایه ی بهخت من خاس کیشک کیشای نه پای تهخت من (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۶۴، ۱۲۲).

وشهکانی (پام، پام) (نوش، پوش) (بهخت من، تهخت من) (ئافه رینهن، قهرینهن) شیوهیان جیاوازه و

پهگه زډوډوزی ناته واوی لاریان دروستکردووه به جیاوازی له بوونی خالیکی یان دوو و سس خال، که

پیټی بنه رتهیان وهکو یهکه ئه و زیاد و کهمیبه له خالدا جیاوازی شیوهی دروست کردووه.

دووهم / دووباره کردنه وهی دهنگی کوتایی وشه: ((دووباره بوونه وهی دهنگی کوتای وشه

ئویش پوئلیکی ههیه له بهرپاکردنی سازو ئاواز و ریتم و موسیقای ناوه وه)) (دهشتی، ۲۰۰۹، ۲۹) به

هه مان شیوهی هونه رهکانی دیکه ی بهخشینی ئاواز و ئاههنگ به شیعر دووباره کردنه وهی دهنگی

كۆتاي وشه له م داستانهدا به پيژيههكي پيويست بوونيان ههيه، كه ئاوازيكي گرنگ و به پييزي به داستانهدا به خشيوووه. بو نمونه له بهندي (٤٤) دهليت:

ياران به فرمان شازاده ويهردهن
نيگاش مهكردن سهرداران سهف
شازادهو ياران هم نوش ئافهريين
ياخود له بهندي (٦٠) دا دهليت :

وات ئه ي خان محمد دلير پووي جهنگ
كارسازي كهري به ئه ساسه وه
واتشان ئه ي خان به ويت مهنازي
به ي تهور مهكهر ي زبان درازي. (ئهميني، ٢٠١١، ٣٦٥-٣٦٩)

ليزهدا دهبينين چه ندياره بوونه وه ي دهنگه كاني (ن، ي) له كۆتاي وشه كاني نيوه ديپره كاندا جوريك له سهرواي ناوه وه ي پيكهيناوه، كه سوزو ئاوازيكي تايبه تي به ديپره شيعرييه كاني ئه م داستانهدا به خشيوووه، بيگومان ئه مانه ش كاريگه ريبه كي زور له سهه ههست و هوشي خوينهر دروست دهكات. كه واته سهروا گرنگترين رولي ههيه له به خشييني سوزو ئاوازيكي به جوش و خروش به شيعر، به پيبي ئه و هونه ره به رچاوانه ي، كه له م داستانهدا خاناي قوباديدا هه بوون له هه نديك له به نده كانيدا وهك نمونه ي شيعري داستانهدا كه خستمانه روو ئه وه ي، كه ديار و پوون بوو په گه زدووزي ناته واو و لقه كاني به پيژيهه كي زورينه و به رچاو ده توانين بلين (٩٠%) ي داستانهدا كه ي پيكهيناوه به تايبه ت په گه زدووزي ناته واوي جودا، ئه مه ش جوريك گرنگ و به پييزي هونه ر و شيوازي شيعرييه، ده بنه دروستكه ري هاوسه نكي دهنگي و ريمي سهرواداري به نده كاني داستانهدا كه و خستنه رووي مه به ست و نيازي داستانووس.

پاری دووهم

بنیاتی شیواز ئاستهکانی (دهنگ، وشه، پرسته)

تویژینهوه له شیواز و هونهره زمانهوانییهکان بهرچاو پوونی و زانیارییهکی گرنگمان دهدهنی سهبارت به سهرهتا و پهیدابوونی ئهدهب و ژانرهکانی، چونکه ((زمان ئهركیکی گرنگی گرتوته ئهستۆ ئهویش بریتیه له گواستنهوهی بیریک که لهوه و بهر له میشکی کهسیکا ههیه بو کهسانیکی دیکه (گوئگر، خوینهر)) (کاک، ۲۰۰۸، ۱۱). شاعیران و نووسهران بو کهیانندی مهبهست و ئامانجیان شیوازی زمان و دهربرینی تاییهت به خویان ههیه، تا چهنده گرنگی به جوانکاری و هونهری ئهوه شیوازهیان بدهن ئهوهنده بهرهمهکهیان کاریگر و سهرنجراکیشتر دهبیته، لهبهر ئهوهی ((ستایل دهنگ و ئاوازهی خودی نووسهره، تاییهته به کهسایهتی ئهوهوه، وهک پیکهینیی، پویشتی، دهستتووس و تهعابیری دهموچاوی، ستایل خودی کهسهکه، هونهرمهندهکهیه. ستایل دابهشکراوه و ههندی جار ئهه دابهشکردنه یارمهتیدهری تیگهیشتنه له چهشنی ستایل، ئاوان جوهرهکانی

أ- به گویرهی قوناغ- میتافیزیکی، ئاوگوستیان...

ب- به گویرهی نووسهرهکان- ستایلی شیشرونی، چۆسهری، میلتونی، ههمینگوایی.....

ج- به گویرهی زمانهکهی- زانستی، شیعری، رۆژنامهوانی.....

د- یان به گویرهی ئاست - بهرز، مامناوهند، نزم... بابته و جووری نویسنهکه. ئهه سه ئاستهی دواپی، ستایلی دیاری دهکرد، بو نمونه epic- داستانه شیعری دهبوایه به ستایلی بهرز بنوسرایه، بهلام ساتیر- تهنز و تهوس دهبوایه به ستایلی نزم بنوسرایه، بهلام دواپی شوپشی رۆمانتیکیهته ئهه ههرهمیهتهی ستایل گوپرا به شیوازیکی ترو ستایل وهک دهربریی کهسیهتی تاکی هونهرمهههده سهر دهکرا)) (هالیبرگ و دانهرانی تر ۲۰۱۸، ۱۷۰).

زانستی شیوازاناسی له ریگهی زمانهوه دیته کایه، چونکه زمان کهرهستهیهکی خاوی دروست بوونی ئهدهب و شیوازی دهربرینی مروقه؛ لهو ریگهیهوه دهتوانیت به باشترین و جوانترین شیواز راز و پهیامی خوی بگهیهنیهته بهرامبهر و شیوازیکی تاییهت به خوی دروست بکات، یاخود شیواز ریگهیهکه بو کهیانندی پهیام و مهبهست، گهر ئهوه ریگهیه به باشی بهکارهینرا ئهوه بهکارهینهری ئهوه ریگهیه شیوازیکی جوانی ههیه، چونکه جوانی و رازاوهی له شیوازهکهی بهکارهیناوه، بویه ((سانترین پیناسهی شیوازاناسی، رهنگه ئهوه بیته : میراتگری رهوانیژییه وه میژوویهکی دیرینی ههیه و لهسهه بنهمای زانستهکانی رهوانیژی و زمانناسی دامهزراوه)) (عبدالرحمن، ۲۰۲۱، ۶۸). یاخود زانستی شیوازاناسی له رهگهز و پیکهینهرهکانی: وشه و داپشتنی پرسته و چۆنیهتی بهکارهینانی زمان و گشت تاییهتمهندییهکانی وشه و دهربرین دهکۆلیتهوه؛ به هوی ئهه زانستهوه دهتوانین شیعری و پهخشانی سهردهمیکی له سهردهمیکی دیکه جیابکهینهوه و تاییهتمهندییهکانی ههر سهردهمیکیش بناسین و شیوازی ههر شاعیر و پهخشانونوسیکیش لهوانی دیکه جیا بکهینهوه) (بهار، ۱۳۳۴، ۱۰)

تویژینه‌وه له زمان و شیوازی به‌ره‌مه ئەدەبیەکانیش بریتین له ئاستەکانی (دەنگ، وشە، پرستە). خانای قوبادی شیوازیکی تایبەتی هەیه له به‌ره‌م و داستانە شیعرییەکانیدا، بە‌جۆریک خوینەر بە ئاسانی دەتوانیت ئەو شیوازه بناسیتە‌وه. لەم پارەدا هەول دەدەین ئاستی (دەنگ، وشە، پرستە) داستانە شیعری (سولتان ئیبراهیم و نوش ئافەرین) بخەینە ڕوو.

یەكەم : ئاستی دەنگ

له پاری پیشوودا ئاماژەمان بە جۆری ئاوازه‌کانی ناوه‌وه و لایەکان و دەرە‌وه‌ی داستانە شیعری (سولتان ئیبراهیم و نوش ئافەرین)دا، که خۆی له خۆیدا ئەمانە لایەنی گرنگی دەنگسازین، لەم پارەشدا ئاماژە بە چەند لایەنیکی دیکە‌ی دەنگسازى داستانە‌که دەدەین وەک زانستیکی گرنگی بە‌خشینی سۆز و ئاواز بە شیعەر، که ((ئەو زانستە‌یه که له هەردوو لقه‌زانستە‌کانی فۆنە‌تیک و فۆنۆلۆجی دە‌کۆلێتە‌وه. فۆنە‌تیکیش لقیکه له زانستی دەنگ، که له پەیدا بوونی دەنگ و ژمارە‌ی دەنگە‌کان له هەر زمانیکدا دە‌کۆلێتە‌وه، هەروە‌ها ئاماژە بە‌وه‌که‌رە‌ستانە‌ ده‌کات، که بە‌شداری له دروست کردنی دەنگ دە‌کات بە‌تایبەت (دەم، لوت، مە‌لاشوو)، که‌واتە بە‌کورتی فۆنە‌تیک لایەنی تیوری دەنگ دە‌گریتە‌خۆ. فۆنۆلۆجیش لقیکه له زانستی دەنگ، تیايدا ئاماژە بە‌یاساکانی دەنگ دە‌کات وە‌کو (یاساکانی پە‌یدا‌بوونی دەنگ، تیچوونی دەنگ، جیگۆ‌رکی دەنگ،...هتد) بە‌وه‌ واتایە‌ی فۆنۆلۆجی لایەنی پراکتیکی دەنگ دە‌گریتە‌خۆ)) (خۆشناو، ۲۰۱۴، ۸). دووبارە‌کردنە‌وه و جۆره‌کانی لایەنی گرنگی دەنگسازین له دروستکردنی ئاوازی شیعری.

***دووبارە‌کردنە‌وه:** دووبارە‌کردنە‌وه دە‌بیتە‌هۆی گە‌شه‌کردنی ئاوازی داستانە‌که، یاخود بە‌ره‌مه ئەدەبیە‌که، که چیژیکى تایبەت بە‌خوینەر دە‌بە‌خشی له کاتی خویندنە‌وه‌یدا، چونکه ((دووبارە‌کردنە‌وه یاسای سەرە‌کی دروست بوونی ریتمە و گرنگی تایبەتی له ناو دە‌قدا هە‌یه، ریتم له دە‌قدا، که له دەنگە (بێ‌دەنگ و دە‌نگدارە‌کانە‌وه) دە‌ردی‌ت بە‌هۆی دووبارە‌کردنە‌وه‌وه دروست دە‌بیت. دووبارە‌کردنە‌وه پە‌یوە‌ندی بە‌بە‌ستنه‌وه‌ی نیوان ریتم و واتاشه‌وه هە‌یه خۆی دە‌چیتە‌خزمە‌تی واتا بۆ‌جه‌ختکردنە‌وه‌ی واتاکه‌و دە‌بیتە‌شی‌وه‌یه‌کیش بۆ‌رێ‌کخستنی ده‌ق)) (ده‌شتی، ۲۰۱۵، ۶) هەروە‌ها (نازک الملائکه) دە‌لێت: ((دووبارە‌کردنە‌وه دیارده‌یه‌کی پیشکه‌وتووی شیوازه‌گه‌رییه کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئاستی ده‌نگی و ده‌لالی ده‌بیت و پە‌یوە‌ندییه‌کی به‌هێزی به‌زمانی شیعرییه‌وه هە‌یه)) (الملائکه، ۱۹۷۸، ۲۳۵). دووبارە‌کردنە‌وه‌ش چە‌ندین جۆری هە‌یه له‌وانه:

أ- دووبارە‌بوونە‌وه‌ی دەنگ له‌سه‌ر ته‌وه‌ری هاو‌نشینی: شاعیران بۆ‌به‌خشینی لایەنی جوانی و ئیستاتیکی به‌شیعەر ئەم هونەرە‌ی شیعەر بە‌کارده‌ینن، تا ئاوازیکی خۆش و به‌چیژ به‌به‌ره‌مه‌که‌یان ببه‌خشی‌ت له‌وانه دووبارە‌کردنە‌وه‌ی دەنگە بزویته‌کانی (ا، و، ی).

***دەنگى (ا)** دەنگىكى خۇش ئاوازە و يەككىكە لە دەنگە دريژەكانى زمانى كوردى و پوون و ئاشكرايه؛ لەم داستانەدا زۆر بەدى دەكرىت دەتوانين بلىن (۸۰٪) لە سەرجهم بەند و بەيتەكاندا دووبارە بوووتەو؛ لە بەندى(۱۸) دا دەلىت:

ساي وەقتى لەشكر ياران دايەن حەساي شايژادە وائش يا حەيي جەبار
خوداي بى شەريك تاك تەنياي فەرد بى خوردو بى خاوا ئاگادار جە دەرد
ئوميدم بە تون پادشاي شاهان يا رەهنوماي راي گوم كەردە رايان. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۱۴۸)

دەبينين لەم سى ديژەدا دەنگى (ا) بە ريژەيهكى زۆر دووبارە بوووتەو، بە جورىك لە ديژى يەكەمدا (۱۰) جار ديژى دووهم (۷) جار ديژى سىيەم (۹) جار . خانا لەم سى ديژەدا دەپارپتەو و داوا لە(خوای گەورە)دەكات؛ وەسف و ستايشى پەروەردگار دەكات، بەوہى ريگا نيشاندەرى پى و نبووہكانە و دەلىت ئوميدم پیتە سەرکەوتنم بەدى، جا بەو پىيەي دەنگى (ا) دەنگىكى دريژ و پوونە، بۆيە بۆ وەسف و ستايشى پەروەردگار و گەياندننى داواكەي بەكارى هيتاوە.

***دەنگى (و)** : ئەم دەنگەش بە هەمان شيوە ئاوازي تايبەت بە شيعر دەبەخشى خانا ئەم دەنگەشى وەك دەنگەكانى ديكە بۆ بەخشينى ئاوازيكى خۇش بە بەرھەمەكەي بەكارهيتاوە لە سەرجهمى داستانەكە بە ريژەيهكى گونجاو بەدیدهكرىت ليژەدا چەند نمونەيهك دەخەينه پوو. لە بەندى (۲۶)دا دەلىت:

مەيموونە خاتوون شيرين دلکيش پوو كەرد بە مەسكەن مولک بابوي وئش
بە باھۆ چون بەور روستەم داستان جەمال چون خوسرەو شاه سەرمەستان.(ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۲۱۱-۲۱۰)
ئەم دەنگە لە ديژى يەكەم (۵) جار و لە ديژى دووهم (۶) جار لە وشەكانى(مەيموونە، خاتوون، پوو، مولک، بابوي، چون، بەور، روستەم، چون، خوسرەو) دووبارەبوووتەو.

***دەنگى (ى)** : دەنگىكى نەرم و دريژە شاعير بۆ دريژەدان بە مەبەست و ئامانجى تايبەت بە بابەتى شيعرەكە بەكارى دەهينى لە بەندى (۱)دا دەلىت:

چون ئاھووي چۆلگەرد خاسەي ديارى نيين ژ سەرکار هيچ شەھرەيارى
يە شار تو بى ئەي بينايى چەم رەونەق دادەي رەنگ رەمەق رەميدەم
ساكە وەي تەوردى شازادەي چينى ئەي باز تەپلان وەي نازەنينى. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۶۱-۷۹).

لە ديژى يەكەم (۹) جار ديژى دووهم (۸) جار ديژى سىيەم (۹) ئەم دەنگە دووبارە بوووتەو، كە بيگومان ئاوازيكى خۇش و پەنگينى بەم داستانە بەخشيوە، گەر لەسەر ئەم بابەتە بەردەوام بين پەي بە چەندين نمونەي ديكەي لەم جۆرە دەبين، بۆيە ئەم چەند نمونەيه وەك نيشاندەرى بوونى ئەو ھونەرى جوانكارىيە لەم داستانەدا خراوتە پوو، تا دەرفەتى زياترمان ھەبيت بۆ خستەنەرووي جۆرەكانى ديكەي دووبارەبوونەو لە داستانەكە.

دووباره کردنه وهی دهنگی نه بزویینی (م) یاخود (ش): دووباره کردنه وهی ئەم دهنگانهش گێزانه وهی داستانه که بهرده وامتر و رهنگینتر دهکن، چونکه ((دووباره بوونه وه زیاده نییه، ههروهک ههندی کهس دهلین له شیعری نویدا به زۆری شاعیر بهمه بهست له پیناوی واتادا ئەوه دهکات و خویتهر و وەرگر له بیزاری دوور دهخاته وه)) (به زنجی، ۲۰۲۰، ۴۶). بۆ نموونه له بهندی (۱۹) دا دهلیت:

مه واناو مه وات مه سۆزا چون شه م
 دهرونش بی کهیل جه په ژاره و غه م
 مه وات نازه نین ده رمان زام م
 مه تله ب و موراد مه قسوود کام م.
 یاخود له بهندی (۲) دا دهلیت :

شازاده بچ دهنگ شی به سه رینش دیا به و جه مال شوخ شیرینش
 دیش که نازه نین نه شیرین خاوه ن زولفانش نه ده ور جه مین به لاوه ن. (ش). (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۷۸-۱۶۸)
 ب- دووباره بوونه وهی جووته دهنگ: ((رواله تیکی دیکه ی دووباره بوونه وهی دهنگ مه سه له ی هاتنی (جووته دهنگ) ه له ههردوو پارچه ی وشه و پیکهاته زمانیه لیکدراوه کان (ناو و ئاوه لئاوی لیکدراو، گریی وهسفی و گریی ئیزافی)) (دهستی، ۲۰۰۹، ۳۲). ئەم جووره دووباره بوونه وهیه له سه رجه می داستانه که زۆر به روونی به دیده کریت بۆ نموونه له بهندی (۳) دا دهلیت:

وات ئەهی سهروه ناز نازدار ناز م
 مه خفی بۆ جه لات راز و نیاز م
 ئەسه باب موتریب به سازی سه د رهنگ
 چه نی موتریبان شهیدای شوخ شهنگ
 به فه رمان ئەمر شای شیرین جه مال
 دایه هۆریزا ده رزه مان ده رحال
 نیایشان به ناز په ی شوخ دلدار
 دهنگ بولبولان نه گول و گولزار
 چون شایباز شوخ به ئاره زووی دل
 داخل بی وهتوی ئەو گولزارو گول. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۸۴-۸۷)
 وشه کانی (نازدار نازم، راز و نیازم، شوخ شهنگ، شای شیرین، گول و گولزار، شایباز شوخ، گولزارو گول) دووباره بوونه وهی جووته دهنگ، که له ناوه ند و کوتایدا هاتوون، بیگومان ئەمه ش جوانی و رازاوه ی تایبه تی به داستانه که به خشیوه؛ به ریژه یه کی گونجا و پیویست بوونیان هه یه له م به ره مه دا وهک ((جه مین جام، شوخ شه م، به ناز و نیاز، چه نگ و چه قانه، سازو زه مانه، ساز و ئاوازه، شوخ و شهنگان، نازدار بیگهرد، فه رقاشان جۆشان، شه خسی سیاپۆش، شوخ شهیدای شهنگ، گولستان بووستان، خاس و عاو، شاه و شازاده، رهنگاو رهنگ، وهنه وشه ی وهش بۆ، سهخت و سه همناک، بچ تان و بچ پۆ، مه یۆ مهویه رۆ،.....)) (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۸۵-۱۴۷).

دووهم : ئاستی وشه : وشه سازی زانستیکه توێژینه وه له وشه ی زمان دهکات محمد معروف فتاح له کتیبی زمانه وانیدا باس له نه بوونی پیناسه یه کی گونجاو دهکات بۆ وشه و دهلیت: ((هه رچه نه ده وشه دانه یه کی زمانی یه کجار دیرین و بلاو ئاشنایه تا ئیستا پیناسه یه کی ورد و قول و ته واوی نه خراوته پوو وه چوار جوور به کاره ییان به رچاو دهکه وی: وشه ی فۆنۆلۆجی وشه ی ریزمانی وشه ی رینووسی وشه ی واتایی)) (فتاح، ۲۰۱۱، ۸۹-۹۴) بۆ شیکردنه وهی ئاستی وشه له م داستانه ی

خانای قوبادیدا زیاتر مەبەستمان لە وشە و واتاییە، کە نووسەری پێشوو بۆ پێناسەکە دەلیت: ((وشە و واتایی بچووکترین دانە بیره، کە بەهۆی دەنگەوه دەربیری، دیسان ئەو پێناسانە کە وشە بە بچووکترین دانە دادەنێن کە بتوانی ئەرکی رسته یان گوتن ببینیت هەر ئەم جورە وشەیه دەگرەوه)) (فتاح، ۲۰۱۱، ۹۵).

لەبەر ئەوەی لە داستاندا مەبەستی سەرەکی گەیانندی واتا و پەيامی بابەتی سەرەکییە، بۆیە ((نرخ و گرنگی و تام و چێژی شیعەر، بەرزی و نەرمی و رەواجی شیعەر لە واتا کە پەیدا و دەیکەملینی)) (بیدار، ۲۰۱۲، ۹۳) داستاننوسان بۆ هۆنینهوهی داستانە کە یان زمانیکی سادە و ساکار و وشە سادە بەکار دەهینن، چونکە داستان گیرانەوهی رۆوداویک یان چەند رۆوداویکە بە چەند هەزار بەیتیک بۆ ئەم مەبەستەش ((زمانی دیالۆگ پێویستە زمانیکی ساکار بیت و بە ئاسانی مەبەست و ئامانجە کە بگەیهنیت)) (عەبدوللا، ۲۰۱۱، ۳۷۷). خانای قوبادی وەک شاعیرانی دیکە شێوەزاری هەورامی بە کیشی (۱۰) برگەیی ئەم داستانە هۆنیووتەوه، کە کیشیکی برگەیی سادە و ئاسان و ئاوازدارە، هەر ئەمەشە وایکردوو وشە و زمانیکی سادە و ساکاری بەم بەرەمه ببهخشی. چەند هونەرێکی وشەسازی ئەم داستانەیان رازاندوووتەوه لەوانە :

أ- وشە سادە و ناسادەکان: داستانە کە بە وشە سادە و ساکار هۆنراوتەوه بۆ خستنه‌پرووی جوری وشەکانی داستانە کە چەند نمونەیه ک لە بەندەکانی سەرەتا و کوتایی داستانە کە دەخەینه روو لەوانە:

بەندی (۱) واتن شازادە شەیدای شوور عەشق نشت وه تۆی کەشتی لوا یه‌ی دەمشق

۲ ۳ ۲ ۱ ۲ ۱ ۱ ۱ ۲ ۱ ۱ ۳

بەندی (۲) گۆش بدهن وه راز زەمانه‌ی وه‌رین به‌یان کەم رازان شای نوش ئافه‌رین

۱ ۲ ۱ ۱ ۳ ۲ ۲ ۱ ۲ ۱ ۳

بەندی (۳) خانم ئید شنه‌فت شای شیرین شه‌که‌ر نه‌ دورج ده‌هان ریزنا گه‌وه‌ر

۲ ۱ ۳ ۱ ۲ ۲ ۲ ۱ ۱ ۲

بەندی (۴) خانا چیش که‌رۆ چه‌رخ‌ی چه‌یی واز به‌کسه‌ر فه‌نا که‌رد ئه‌ی سازو ئاواز

۲ ۱ ۲ ۲ ۲ ۱ ۲ ۲ ۱ ۲

بەندی (۵) سه‌حه‌ر فه‌راشان خان سیای زه‌نگ هۆر پیچا ته‌ناف خه‌یمه‌ی سیاره‌نگ

۲ ۳ ۱ ۲ ۱ ۲ ۲ ۲ ۱ ۲

بەندی (۵۹) جه‌ دمای یه‌ک ماه شای بوله‌ند ئه‌خته‌ر که‌فت نه‌ ته‌داره‌ک عه‌رووسی دولبه‌ر

۱ ۱ ۱ ۱ ۱ ۲ ۲ ۳ ۱ ۱ ۲

بەندی (۶۰) ئینه‌ کارشه‌ن ئه‌ی دنیای غه‌دار هه‌زار که‌س به‌ دام که‌ردن گرفتار

۲ ۲ ۱ ۱ ۲ ۲ ۲ ۱ ۱ ۲

بەندی (۶۱) چه‌ند لاشه‌ی دیوان نه‌ رووی خاک که‌فته‌ن چه‌نی غه‌رق هون به‌ زه‌مین جفته‌ن

۱ ۲ ۲ ۱ ۱ ۲ ۲ ۱ ۱ ۲

بهندی (٦٢) ته‌له‌ب كهرد ياران خان محمه‌د وه پيش پهرى ته‌داره‌ك بهى عه‌رووسى وپيش

٢ ٢ ١ ٣ ٢ ١ ١ ٣ ٢ ٣ ١ ٣ ٢

بهندی (٦٣) نيشته نه‌رووى هه‌وا وپنهى باد بهرد تا ته‌شريف وه‌لاى فه‌ياز عابيد بهرد (ئه‌مبى، ٢١١، ٥١-٣٩٢)

٢ ٢ ٢ ٢ ٢ ١ ١ ١ ٢ ٢ ٢ ٢ ١

به‌نده‌كان	وشه‌ى (١) برگه‌بى	وشه‌ى (٢) برگه‌بى	وشه‌ى (٣) برگه‌بى	وشه‌ى (٤) برگه‌بى
١	٦	٤	٢	-
٢	٦	٤	٢	-
٣	٤	٧	-	-
٤	٣	٩	-	-
٥	٣	٦	١	-
٥٩	٦	٤	٢	-
٦٠	٤	٧	-	-
٦١	٧	٦	-	-
٦٢	٥	٤	٣	-
٦٣	٤	٨	-	-
كوى گشتى	٤٨	٥٩	١٠	٠

له ئه‌نجامى ئه‌م شىكرده‌وه‌يه‌دا، كه بو به‌نده‌كانى سه‌ره‌تا و كو‌تايى ئه‌م داستانه ئه‌نجام درا؛ پروون بوويه‌وه، كه زوربه‌ى وشه‌كانى ئه‌م داستانه وشه‌ى (٢، ٣) برگه‌بى ساده و ساكاره وشه‌ى ئالوزى تيدا نييه، ئه‌مه‌ش بو تواناو ليه‌اتوووى خانى مه‌زن ده‌گه‌رپته‌وه له‌وه‌ى ويستووويه‌تى زمانىكى ساده‌و كورت و پوخت به‌كاربه‌يتى له هونينه‌وه و گه‌ياندى په‌يامى ئه‌م شاكاره مه‌زنه‌يدا.

ب- به‌كاره‌يتانى وشه‌ى بيگانه: به‌كاره‌يتانى وشه‌ى عه‌ره‌بى و فارسى له شيعرى كلاسىكى به‌شيوه‌يه‌كى بلاو بوونى هه‌بووه له‌و سه‌رده‌مه‌دا شاعيرانى كورد كه‌وتوونه‌ته ژير كارىگه‌رى ئه‌و دوو زمانه‌وه به تايبه‌ت، به‌لام خالىكى گرنه‌گ و ديار لاي شاعيرانى هه‌ورامى له به‌كاره‌يتانى وشه‌ى ئه‌و دوو زمانه ئه‌وه بووه، كه وشه‌كانيان به شيوه‌ى هه‌ورامى به‌كاره‌يتاوه، ياخود هه‌وراماندويانن وه‌ك تويزه‌ر (له‌ون قادر) ده‌ليت: ((مامه‌له‌ى شاعيرانى هه‌ورامان، كه له چوارچيوه‌ى ليكسىكى شيعرى وشه‌سازيدايه، كه له راستيشدا له زمانانى تریشدا، نه‌ك هه‌ر له زمانى شيعريدا، به‌لكو له زمانى ئاسايى و پوزانه‌شدا ئه‌و وشانه‌ى كه پوزگار و پيداويستى زمان لوولى داونه‌ته زمانىكى تره‌وه، ئه‌گه‌ر شياو بووبن، ئه‌وا گه‌لاله و نه‌قاريان كردوون و له‌گه‌ل ياسا و ريساي زمانه‌كه‌ى خوياندا ساچاندوويانن)) (عبدالرحمن، ٢٠٢١، ٣٨).

خانای قوبادیش ههروهک شاعیرانی دیکه‌ی گۆرانی وشه و دهسته‌واژه فارسییه‌کانی به‌کارهیناوه ده‌توانین بلیین به‌شیک له وشه‌کانی ئەم داستانه‌ی خانای قوبادی فارسین و کردوونی به‌هه‌ورامی، ئەمه‌ش ده‌شی نزیکی و هاو‌په‌گی هه‌ورامی و فارسی هۆکار بیت که‌وا شاعیرانی گۆران به‌ زۆری وشه فارسییه‌کانیان به‌کارهیناوه. بۆ نمونه له به‌ندی (۱۷) دا ده‌لیت :

یه‌کی جه دیوان قه‌د وینه‌ی منار ده‌ست و پا چون فیل ئەنگوشت چون خیار

گه‌رده‌نش وینه‌ی شتور دراز بی ددانش وینه‌ی سوفره‌ی گوراز بی. (قوبادی، ۲۱۱، ۱۴۶)

وشه‌ی (ئەنگوشت) فارسییه‌که‌ی (انگشت)ه، که بۆ وشه‌ی (په‌نجه) به‌کارهیناوه به‌هه‌ورامی ده‌بوو بنووسرابا (په‌نجیش چون خیار) وشه‌ی (چون) بۆ چواندن و هاوشیوه‌بیه‌کان به‌کاردیت بۆ هه‌مان مه‌به‌ست وشه‌یه‌کی دیکه له هه‌ورامیدا به‌کاردیت ئەویش (پیشه). به‌هه‌مان شیوه وشه‌ی (شتور) واته و شتر، یاخود له به‌ندی (۱۸) دا ده‌لیت:

روح که ئید شنه‌فت گوشار بی جه غه‌م وات قه‌سه‌م به‌زات دارای موعه‌زه‌م

ئه‌ر بکه‌ی ده‌وای بال شکه‌سته‌م ساپیش بۆ زامان هه‌وناو جه‌سته‌م

نه‌خده‌تکاری نه‌دارووم درێغ نه‌بۆم هه‌رگیز نه‌کارت فارێغ.

له به‌ندی (۶۳) دا ده‌لیت:

به‌عد ژ ساعه‌تی ئاماوه به‌هۆش شوکرانه‌ی ده‌رگای سه‌تار سپۆش

قلفه‌ن ده‌ر قه‌سر وه‌ته‌لای ئەحمه‌ر مه‌یۆت وه‌ بیروون شه‌راره‌ی شه‌ره‌ر

ره‌نگش قرمه‌زن ها نه‌ تۆی قه‌فه‌س وه‌ شوعله‌ی ئاته‌ش بسۆزان قه‌فه‌س. (ئهمینی، ۲۱۱، ۱۴۶، ۴۰۰-۴۰۱)

وشه‌کانی (گوشار، شکه‌سته‌م، ته‌لای ئەحمه‌ر، بیروون، قرمه‌زن، ئاته‌ش) سه‌رجه‌م فارسین و به‌ گۆرانکارییه‌وه به‌کارهیناون، هه‌روه‌ها (وشه‌کانی موعه‌زه‌م، فارێغ، به‌عد) له‌بنه‌په‌تدا عه‌ره‌بین و فارس به‌کاریان ده‌هینن. به‌م شیوه‌یه.

وشه	فارسییه‌که‌ی	مانا‌که‌ی	وشه	فارسییه‌که‌ی	مانا‌که‌ی
شنه‌فت	شنفت	بیستن	گوشار	گشار	فراوان
موعه‌زه‌م	معظم	گه‌وره	شکه‌سته‌م	شکه‌سته‌ام	شکاوم
فارێغ	فارغ	بیکار	به‌عد	بعد	دوای
ته‌لای ئەحمه‌ر	طلا احمر	ئالتوونی سوور	بیروون	بیرون	ده‌ره‌وه
قرمه‌زن	قرمز	سه‌وزه	ئاته‌ش	اتش	ئاگر

به‌م جو‌ره چه‌ندین وشه‌ی فارسی ده‌بینین له‌م داستانه‌دا وه‌ک وشه‌کانی (به‌عد، ستاره، ئاب، مورێخ، به‌خت به‌رگه‌شت، زه‌ر خه‌رید، داروم، تیز، ره‌هوار، بارگیری، شام، سیا، جه‌نه‌ت، عه‌زیم، سه‌همناک، خه‌یلی، پاین، خدمه‌ت، بۆسا، ته‌له‌ب، روز، ماه، سفیده، نیگا، وه‌قت، خواب، قرمز، زام، که‌فت،.....هتد). ئەتوانین بلیین له‌گه‌ل ئەوه‌ی خانا ئەم وشه و ده‌سته‌واژه فارسییه‌کانی به‌کارهیناوه به‌گشتی کاریگه‌رییه‌کی ئەوتوی نه‌کردووه‌ته سه‌ر مانای داستانه‌که؛ له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەو ده‌سته‌واژه و

وشانه‌ی به شیوه‌ی هه‌ورامی نووسیوو، جگه له‌مه‌ش به‌شیکی زۆریان نامۆ نین بۆ خوینهری کورد له به‌شیکی زۆری به‌ره‌می شاعیرانی کۆن به‌دیده‌کریڤ و جیگایان له ئه‌ده‌بی کوردیدا دیاره. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زمانی داستان زمانیکی گێرانه‌وه‌ییه له‌م داستانه‌شدا ئه‌فسانه‌یه‌کی له‌پاده‌به‌ده‌ر به‌کار هاتوو، بۆ ئه‌م گێرانه‌وه‌ییه‌ش به‌شه‌کانی ئاخاوتنی (ناو، ئاوه‌لناو، جیناو، کردار، کات و شوین، ئامرازه‌کانی په‌یوه‌ندی و مه‌رج و گه‌یاندن و....هتد) به‌پێژیه‌کی زۆر فراوان به‌کاره‌ینراون، بۆیه دیاریکردنی پێژیه‌ی به‌شه‌کانی ئاخاوتن کاریکی زه‌حمه‌ته؛ ده‌کرێ بلیین پێژیه‌ی ئه‌و به‌شانه‌ی ئاخاوتن، که بۆ وه‌سف و ستایش و هه‌والگه‌یاندن به‌کاره‌ینراون وه‌ک ئاوه‌لناوه‌کان، ئاوه‌لکاره‌کان ... زیاترن له به‌شه‌کانی دیکه، چونکه پێژیه‌ی هه‌والگه‌یاندن له‌داستان زۆرتریه.

پ- دووباره‌کردنه‌وه: دووباره‌کردنه‌وه‌ی یه‌کیکه له‌و هونه‌رانه‌ی، که شاعیران بۆ مه‌به‌ستی سه‌رنج‌راکێشی و به‌خشینی جوانیه‌کی تایبه‌ت و یه‌کسانی ئاواز و دلنیاایکردنه‌وه‌ی واتای به‌ره‌می ئه‌ده‌بی به‌کاریده‌هینن، یاخود ((ئامانج له دووباره‌کردنه‌وه به‌هیزکردنی واتایه‌و پوونکردنه‌وه‌یه‌تی، له هه‌مان کاتیشدا به‌هیزکردنی تۆنی ریتمه له قه‌سیده‌دا)) (الجنابی، ۲۰۱۳، ۱۵۴). واته شاعیر مه‌به‌ستی له دووباره‌کردنه‌وه‌کان گه‌یانندی په‌یام و ئامانجه‌کانیه‌تی له‌گه‌ل پازاندنه‌وه‌ی ئاواز و ئاهه‌نگی به‌ره‌مه‌که‌ی. دووباره‌کردنه‌وه‌ش چه‌ندین جوړی هه‌یه له‌وانه (ده‌نگ، وشه و گری و رسته) له ئاستی ده‌نگسازیدا دووباره‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند ده‌نگیکمان له‌م داستانه‌ی خانای قوبادی خسته پوو له‌م پاره‌شدا چه‌ند نمونه‌یه‌ک له جوړه‌کانی دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه له‌سه‌ر ته‌وه‌ری هاوئیشینی و جینشینی داستانه‌که ده‌خه‌ینه پوو. بۆ نمونه له به‌ندی (۱۳) دا ده‌لیت :

یه‌کێ چون مه‌جنوون جامه‌ که‌ردش چاک	یه‌کێ ویش مه‌دا نه‌ رووی ته‌خت خاک
یه‌کێ بار وه‌ لیو هیجران که‌شیده	یه‌کێ مه‌ریزا ئه‌سرین نه‌دیده
یه‌کێ نه‌داخش سه‌رتاپا سیا	یه‌کێ جه‌ عه‌شقش ته‌رک که‌رد دنیا
یه‌کێ غه‌لتان بی نه‌پای ئه‌یوانش	یه‌کێ خاک مه‌که‌رد وه‌بان شانش
یه‌کێ نه‌ هیجران هه‌رده‌م مه‌نالا	یه‌کێ خاک بورج به‌ ده‌م مه‌مالا. (ئه‌مینی، ۲۰۱۱، ۱۲۵)

له‌م دێرانه‌دا خانا به‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی (یه‌کێ) مه‌به‌ستیه‌تی گرنگی و پله‌و پایه‌ی (نۆش ئافه‌رین)مان بۆ باس بکات، که سه‌رجه‌م چین و توێژه‌کان به‌ خه‌من بۆ پفاندنی کچی پاشای ولات له‌ لایه‌ن عه‌لقه‌می دیوه‌وه. که‌سه‌کان خه‌م و په‌ژاره‌که‌یان به‌ شیوازی جیاواز ده‌رده‌برن، به‌جوړیک یه‌کیک هاوشیوه‌ی مه‌جنوونی کردوو و یه‌کیک قوپی پیواوه و، یاخود یه‌کیک فرمیسکی پشتوو و ته‌رکی دونیای کردوو و خۆی ره‌شپۆش کردوو.... هه‌موو ئه‌مانه بۆ ده‌رخستنی هه‌سه‌ره‌ت و ئاه‌ی ناخی که‌سه‌کانه له‌ ونبوونی ئه‌و کچه شوخ و شه‌نگه‌ی پاشا. واته خانا به‌مه‌به‌ست ئه‌م دووباره‌کردنه‌وانه‌ی ئه‌نجامداوه، تا له‌لایه‌ک جوانی و پازاوه‌ی ئاواز به‌ داستانه‌که به‌خشێ و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه ئه‌وه‌مان پێ بلیت، که له‌ سیسته‌می فه‌رمانه‌روای ئه‌وسه‌رده‌مه‌دا چه‌نده گرنگی به‌ خیزانی پاشا دراوه، یاخود بۆ نیشان دانی جوانی و شوخ و شه‌نگی له‌ پاده‌به‌ده‌ری (نۆش ئافه‌رین)ه،

به جوړيک بووه سهرجه م شازاده کان عاشقی بوون و به داخ بوون له پښانديدا؛ بوويه ((دووباره کردنه وه چه نديک په يوه سته به زمانه وه هيڼدهش به شيوازي نوسه روه، کاتيکيش دووباره کردنه وه توخمه کاني شيوه و ناوه پوک له قسه کردندا دهر بکه ویت، نه وه شيواز به رجه سته بووه، به و مانايه ي که دووباره کردنه وه کان به شيوي ريکهوت و سروشتي نه بن، به لکو نوسه ر به مه به ست و له روانگه ي ئيستاتيکيه وه دايان بن)) (که سنه زاني، ۲۰۲۲، ۱۳۶). له بهر نه وه ي داستان مه ودايه کی فراوان و ئالوژي هه يه و نه فسانه يه کی زوري تيدا به کار دیت، بوويه جوړه کاني دووباره کردنه وه ي به شه کاني ئاخاوتني زياتره له چاو به ره مه نه ده بييه کاني ديکه، نه مه ش بو مه به ستی به خشيني ئيستاتيکيه کی تايبهت و ئاوازي جياوازه به داستان، تا خوینه ر بيزار نه بيت له خویندنه وه ي چند هزار به يتيکی داستاندا. نه م داستان به پيزه ي خانای قوباديش نه و تايبه تمه ندييه هونه رييه گرنگه ي به ريژه يه کی فراوان تيدايه. ليره دا چند نمونه يه کی ديکه ده خينه روو له دووباره کردنه وه ي به شه کاني ئاخاوتن وه ک(ئامراز، جيناوي نيشانه، وشه ي ساده و ليکدراو، گري، ناو، ئاوه لئاو، کردار... هتد).

- به ندي (۴) گامه بو ساوه گامه کرد نه فشار گاگا مه نوشا پيال يي گولنار ئامراز
- گا ده ست نه زولفان مه وهر د نه چيندا په خش مه کرد به رووي جام جه ميندا
- يه شه ربهت يه جام يه باده و ساقی يه مه زه ي شه راب يه عومر باقی
- يه عيش يه نيشات يه کامه رانی ئينه به زم خوش يه شادمانی جيناوي نيشانه
- ئينه نه و به هار دیدار ياوهر يه شيره ي نه بات يه ريژه ي شه کهر
- يه له عمل له بان حیات باقی يه شه راب و که يف يه ئيمای ساقی
- به ندي (۱۴): هفت تاقه ن هر تاق چون تاق نه خزه ر يه ک تاق جه تلاو يه ک تاق جه نه حمه ر وشه ي ساده
- به ندي (۱۹) هه ردو و که ردشان نيگای چه م وه هم هه ردو و بي هوش بين خه جل و ماتم وشه ي ليکدراو
- به ندي (۱۷) جه ناگا سه دای دوورباشان خيزا جه دوورباش دوورباش عالهم مه خيزا فريز (گري)
- به ندي (۲۰) واتن نه ي نازار نازار باوان نه لبهت شازاده ئاما وه ي مه کان ناو
- به ندي (۳) وه قتي نه ساسه ته ريب بي ته مام دايه شي به لای شوخ جه مين جام کردار، ئاوه لئاو
- واتش هوريزه شوخ جه مين جام نه ساسه ي موتريب که رده نم ته مام ئاوه لئاو، کردار
- به ندي (۶۲) به رسم قانون عه قدشا وانا به رهويه ي و نيشان عه قدشا وانا فريز (گري)
- به ندي (۶۳) وات ساحيقيران گوش دهر وه عه رزم عه رزم واجيبه ن واجيبه ن عه رزم فريز (گري)
- په ري مه تل به من داروم ئوميد نه ر قبول که ري وه تو م هه ن ئوميد ناو

له به ندي (۱) دا جيناوي نيشانه ي (نه ي) چند جاريک دووباره کردو وه ته وه، هه رچه نده له هه وراميدا بو جيناوي نيشانه، يا خود ئامازهدان به شتيک (نه ي) به کارنايهت، به لکو (ئى) به کارده ي نرييت، ده کري نه مه ش يه کيک بيت له هه له ي نووسين له داستان هه که دا، چونکه به پي ي نه و دستنوسه ي ديکه، که له بهر ده ستمانه به م شيويه نووسراوه (اى).

جیناوی نیشانه

یهک پۆزنه تهقدیر ئه‌ی چه‌رخه پیره
ئه‌ی ساحیب چه‌رخ ته‌مام پر نه‌قشه
ئه‌ی چادر که‌بود بی چل و سوینه
ئه‌ی ئاگای ده‌ردان ژ بان سه‌ره
ئه‌ی ژ ده‌نگ پای موور خه‌به‌رداره
ئه‌ی کون فه‌یه‌کون هیچ که‌س نه‌وزینه. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۵۸-۵۹)

لیره‌دا ده‌بینین، که به جیناوی نیشانه‌ی (ئه‌ی) وه‌سف و ستایشیکی جوانی (په‌روه‌ردگار)ی کردووه به‌وه‌ی، که ئاگاداری هه‌موو شتیکه بریارده‌ری رۆژ و شه‌وه خاوه‌نی گیان و رۆحه... پاشان ئاماژه به‌ ئایه‌تیکی (قورئان)ی پیرۆز ده‌دات ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (سوره‌تی یس: ئایه‌تی ۲۸) واته‌ کاری خوای گه‌وره وایه ئه‌گه‌ر شتیکی ویست پیی ئه‌لی ببه‌و ئه‌بی. به‌و زمانه ده‌پارێته‌وه که که‌س نه‌خات؛ رۆوتتر بلێین که‌س توشی شکست نه‌کات، که‌واته ((دووباره‌کردنه‌وه یه‌کیکه له تایبه‌تمه‌ندی ده‌قی ئایینی و عیرفانی، سرووته ئایینی و ده‌قه عیرفانی و ته‌نانه‌ت کتیبه ئاسمانییه‌کانیش له‌سه‌ر دووباره‌کردنه‌وه بونیانراون، رۆلی دووباره‌کردنه‌وه ئه‌گه‌رچی له رۆکه‌شدا ئاواز و موسیقا دروستکردنه، به‌لام له بونیادی قولدا ئه‌رکی جه‌ختکردن و پیداکرییه، وه‌ک چۆن ژماره‌یه‌کی زۆر ده‌ربهرین له قورئاندا هه‌ن، چ وه‌ک وشه، چ رسته و ته‌نانه‌ت نزا و چیرۆک، ئاواش له گێرانه‌وه‌ی چیرۆکا به هه‌ردوو ئاراسته‌ی فه‌زاسازی و ئاوازداری و مانابه‌خشین دیت)) (که‌سنه‌زانی، ۲۰۲۲، ۱۳۶). به‌م جو‌ره، گه‌ر به‌رده‌وام بین له دیاریکردنی دووباره بوونه‌وه‌ی به‌شه‌کانی ئاخاوتن له‌م داستانه‌دا ئه‌وا چه‌ندین نمونه‌ی دیکه ده‌دۆزینه‌وه، بیگومان ئه‌مه‌ش بو سه‌لیقه‌و ده‌ستره‌نگینی خانای قوبادی ده‌گه‌رپێته‌وه له هونه‌ری داستانه شیعردا.

یه‌کیکی دیکه له لایه‌نه‌کانی دووباره بوونه‌وه جو‌ره‌کانی ره‌گه‌زدۆزییه. ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌ی دووباره بوونه‌وه له داستانه‌که‌دا له پاری بنیاتی ئاواز (ئاوازی ناوه‌وه) ئاماژه‌مان پیداووه و چه‌ند نمونه‌یه‌که‌مان له به‌نده‌کانی داستانه‌که‌ خستوووه‌ته رۆو.

د- **وشه‌ی هاو واتاو هاو واتا‌ئاسا:** ئه‌و وشانه ده‌گرێته‌وه، که هه‌مان واتا و مه‌به‌ست بگه‌یه‌نن له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له رۆخساردا جیاوازی بن. واته ((ئه‌و وشانه‌ی که جیاوازی له رۆخسار و ده‌ربهرین دا و وه‌ک یه‌کن له رۆوی واتاو، یاخود بریتییه له‌و وشانه‌ی که له هه‌موو چوارچێوه و به‌کاره‌ینانیکدا ده‌توانین بیانگۆرینه‌وه یان له‌بری یه‌کتر به‌کاریان به‌نین)) (سعید، ۲۰۰۶، ۴۶). یاخود وشه‌ هاو واتاکان ((ئه‌و وشانه‌ن که واتاکانیان وه‌ک یه‌ک بن و له زۆر باردا بتوانن له‌سه‌ر ته‌وه‌ری جی نشینی شوینی یه‌کتر بگره‌وه، هاوتا ئاساش ئه‌و وشانه‌ن که واتاکانیان به‌یه‌که‌وه په‌یوه‌ست بن و له‌یه‌ک گیلگه‌ی واتاییدا Semantic field پیکه‌وه کو‌بینه‌وه)) ((ده‌شتی، ۲۰۰۹، ۴۵). که‌واته هونه‌ره‌کانی ئیستاتیکی ده‌ق به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌بینه‌هۆکاری جیاکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیه‌کان له زمانی ئاسایی رۆژانه؛ به

واتايه کی دیکه ئەم هونەرانی جوانکاری وهک وشه هاو واتاکان و هونەرەکانی دیکه ی وهک رەگەزدۆزی و ئەوانه ی پێشتر ئاماژەمان پێدان شیوه و تاییه تەندییه ئەدەبییه کانی دهق دیاری دهکەن و دەبنه هۆی ئەوهی، که خوینەر کات و ئاوه زێکی تاییه تی هەبیت بو تیگەیشتن له و به رهه مه ئەدەبییه، چونکه ((هۆکاره گه وره کانی خاوبوونه وهی پرۆسه ی لی تیگەیشتن له به رهه می ئەدەبی، بریتیه له به رجه سته بوونی هارمۆنی و که ره سه پیکه وه گونجاوه کان (وهک کیش، سه روا، سه روادار، رەگەزدۆزی، گەمە ی دەربرین)، پیکهاته و تهکنشینییه ئاساییه کان (لیکچواندن، دژیه کبون) ئالوگۆرکردن و جیگرته وهی وینه ی زمانی، (خوازه، خواستن) که دەبنه هۆی لادان له نۆرمی ئاماژه یی و واتایی. ئەم هۆکارانه سه رنجی خوینەر به لای خۆیاندا راده کیشن و دەبنه هۆی ئەوهی درهنگ له په یامه که بگات به واتايه کی دیکه، دەربرینی ئەدەبی به پشتبەستن به تهکنیک و پیکهاته بونیادییه کانی خۆی، خۆی نامۆ و به رجه سته دهکات و سه رنجی خوینەر به لای خۆیدا راده کیشیت. ئەم به نامۆکردنه سه رده کیشیت بو تاییه تەندیی شیواز و دەبیته هۆی تاییه تەندیی ستایی که سیک له به رامبه ر زمانی ئاسایی دەربریندا)) (فتوحی، ۱۳۹۵، ۷۴). خانا بو به خشینی جوانی و تاییه تەندییه کی گرنگی هونەری ئەم لایه نه جوانکارییه ی له م داستانه دا به کار هیناوه لی رده دا نمونه له چند به ندیکی ئەم داستانه دهخه ی نه روو، که وشه هاو واتاو هاو واتا ئاساکانی به روونی تیدا به دیده کریت.

هاو واتا	به ندی (۷) دایم ده رده دار جه ده رد و داغش	حه سره ت مه ند به شه وق به هار باغش
	یهک وه زیری داشت دانا و هۆشیار	جه حال رازان ده وران خه به ردار
	واتش ئەهی وه زیر جای عه قل و هۆشم	مزانی من مات ده روون پر جۆشم
	به ندی (۱۵) ئەنگوشت حه سره ت مه به رده ن نه ده م	واتی پاره بین جه په ژاره و خه م
هاو واتا ئاسا	به ندی (۱۶) هه فت پشته ن وه زیر جه هانگیر شابی	جه کارو کردار واسیته ی شابی
	مه دۆم به ده ستت به ر چه نی ویت	مه خفی نه هانی که س نه زانو پیت.
	به ندی (۱۷) ته ی که رده ن راهان سه حرا و بیابان	لوان تا چه ندی به مه غریب یوان
	شه ست هه زار نه فه ر دیوی جادووکار	سه دای نه عره ته چون ئەبر به هار.
هاو واتا ئاسا	به ندی (۱۸) شازاده دیا جه میوه ی رهنگش	جه یۆست و جه شاخ به رگ قه شه نگش
	میوه ش سیا بی به رگش سه بزپه نگ	یۆستش قه رمز بی، چون لاله ی گولپه نگ
	جه ناگا سه دای وه لوله و غه ریو	ئاواز ناخۆش ده نگ سه دای دیو
	ئه وسا که ئامان به قه سر زه رکار	یاقوت و گه وه ر دانه ی مایه دار
هاو واتا ئاسا	به قه ده ر ویشان به رده ن جه واهیر	جه سیم و جه زه ر جه له عل و گه وه ر
	جه و ده م هۆریزان به ته عجیل و تاب	نیشتن نه که شتی ویشان دان نه ئاب
هاو واتا	ئه ی بیابانه بی پایان دوورهن	به مولک و مه کان مه غریب مه نشوورهن
	جه په هلوی ئەو باغ یهک کۆه عه زیم	سه خت و سه همناک پر ته رس و پر بیم

هاو و اتا	بهندی (۱۹) <u>روح ته‌له‌ب كهردش واتش ئه‌ی یارم</u> <u>هامراز و هامدهم هم مه‌ده‌دكارم</u>
	په‌ی كئ سهرگردان و ئیل و لاتم
	مه‌بۆ تو به <u>شه‌وق به شادی و ده‌ماخ</u>
	روح وات عزیزم منه‌ت به گیانم
	<u>مه‌وانا و مه‌وات، مه‌سۆزا چون شه‌م</u>
	مه‌وات نازهنین ده‌رمان زامم
	مه‌تله‌ب و موراد مه‌قسوود كامم.
	ده‌رونش بی كه‌یل جه په‌ژاره و غه‌م
	من به <u>ئه‌مر تو به‌نده فه‌رمانم</u>
	زوو من ببه‌ری به تو‌ی قه‌سر خاك
	په‌ی كئ نه هیجران ده‌رد و غه‌م و ماتم

تا په‌یدا نه‌كه‌م ماه قه‌سه‌ب پۆش جه لام حه‌رام بۆ خورد و خواب و نۆش. (ئه‌مینی، ۲۰۱۱، ۶۵-۲۰۹)

له‌م چه‌ند دیره‌دا وشه‌ هاو و اتاكان و هاو و اتا ئاساكان هیلیان به‌ژیردا هینراوه و ده‌ست نیشانكارون؛ ئه‌م جووره و شان به‌ریژه‌یه‌کی به‌رچاو و پیویست له‌م داستانه‌دا به‌دیده‌کرین له‌وانه: (جۆش و خرۆشا، سیحرو ئه‌فسوون، شیوه و جه‌مال، خورد و نۆش، رجا و لاله، شوخ و شه‌نگ، شادی و كه‌یف، قین و قیله، شه‌وق و شادی، مه‌دح و سه‌نا، وه‌قال و قیل.....هتد)، ئه‌مه‌ش بۆ مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی شاعیر ده‌گه‌ریته‌وه له‌ گه‌یاندنی په‌یامی شاكاره‌که‌ی، كه‌ په‌نا بۆ ئیستاتیكای ئه‌ده‌بی له‌ فۆرم و شیوه و ریکخستنی به‌شه‌ ئاخواتنه‌كان ده‌بات بۆ دروستکردنی هاوسه‌نگی له‌ نیوان ناوه‌رۆک و روخساردا، تا کاریگه‌رییه‌کی ئه‌وتۆ له‌سه‌ر خوینه‌ر دروست بکه‌ن. كه‌واته ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه ئیستاتیکیانه وای له‌ به‌ره‌می داستانی کردووه به‌پیی تیه‌په‌رینی ئه‌و هه‌موو کاته خوینه‌ری تاییه‌ت به‌ خۆی هه‌بیت و چیژ له‌ خویندنه‌وه‌ی وه‌رگیه‌یت.

ئه‌م داستانه‌ی خانای قوبادیش پراو پره له ئیستاتیكای هونه‌ری گه‌رانه‌وه‌یی و زمانه‌وانی، هه‌ر ئه‌م تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش وای کردووه ئه‌م به‌ره‌مه‌ی ته‌واو جیاواز بیت و مۆرکی تاییه‌تی خۆی پیوه‌بیت وه‌ک حه‌مه‌ره‌شید ئه‌مینی ئاماژه‌ی پیکردووه، ده‌لیت: ((هیچ گومان له‌وه‌دا نییه كه‌ دانه‌ری یه‌که‌می ئه‌م به‌سه‌ره‌اته (خانای قوبادی‌یه)) (ئه‌مینی، ۲۰۱۱، ۷)، هه‌رچه‌نده ریزه‌یه‌ک گۆرانکاری و ده‌ستکاری له‌ لایه‌نی هونه‌ری؛ وه‌ک سه‌روا و زیاد و که‌می برگیه‌یی و وشه‌سازی و ...هتد پیوه‌ دیاره، كه‌ له‌ لایه‌ن نووسه‌ره‌وه‌ی داستانه‌که‌وه ئه‌نجام دراوه، به‌لام ((بیگومان ئه‌و ناته‌واویانه‌ی له‌م به‌سه‌ره‌اته‌دا ده‌که‌ونه پیش چاو هه‌لناگه‌رینه‌وه بۆ دانه‌ری ئه‌م به‌ره‌مه‌ واته‌ خانا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خانای قوبادی یه‌کیکه له‌ گه‌وره‌ترین شاعیرانی کورد و له‌ دانانی شیعره‌دا بالا ده‌ست بووه)) (ئه‌مینی، ۲۰۱۱، ۸).

سییه‌م / ئاستی رسته: سه‌رنجدان و شیکاری له ئاستی ریزمانی و رسته هه‌ر به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی ئه‌رکیکی گرنگ و وردی تویره‌ره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ریکخستن و ریزبه‌ندکردنی به‌شه‌کانی ئاخواتن به‌ گشتی و جووری رسته‌کان به‌ تاییه‌تی ده‌بنه‌ هوکاری به‌خشینی ئیستاتیکا و سه‌رنج راکیشانی خوینه‌ر بۆ ده‌ق، بۆیه رسته به‌شیک گرنگی زمانه‌وانییه و ئاستی ریزمانی پیکده‌هینیت. رسته وشه‌یه‌که یاخود کۆمه‌له وشه‌یه‌که، كه‌ به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت و به‌ پیی ریساو یاسای تاییه‌تی زمانه‌وانی ریز ده‌کرین؛ هه‌موو ئه‌و کۆمه‌له وشه‌یه به‌سه‌ر یه‌که‌وه و اتایه‌کی ته‌واو ده‌به‌خشن. چه‌ندین پیناسه بۆ

رسته كراوه له لايهن نووسه رانه وه له وانه ((رسته بلاوترين دانه ي زمانى گه ورهيه كه زوربه ي زمانه وانه كان داني پيداده نين و دهيناسنه وه و باوه ريان وايه كه ده تواني چاري روان و پوله ريزمانيه كان بكات)) (فه رهاي، ۲۰۱۳، ۴)، (نه ريمان عه بدوللا خوشناو) به وردى بيرو بوچوونى زمانسان و نوسه راني خستووه ته روو له باره ي پيناسه ي رسته وه له وانه ((دنه سرين فه خرى ده لیت: رسته كوومه له وشه يه كي ريكخراوه بو مه به ستيك به پي ياساي زمان وه د. وريا عومهر ئه مين ده لیت: رسته گه وره ترين دانه ي ريزماني زمانه، ئامانجى هه ره سه ره كيي ريزمان پيناسيني رسته يه)) (خوشناو، ۲۰۱۲، ۱۱).... هتد پاشان لايه ني كه م و كور ي هه ريه ك له پيناسه كان دياريده كات به وه ي، كه رسته وه ك كوومه له وشه يه ك يان وه ك دانه ي گه وره ي ريزمان يان وه ك بكه ر و كردار.... هتد داده نين پنيوايه كه هه ر يه ك له م پيناسانه گشتگير نين له سه ر يه ك جو ر رسته له ئه ده بي كورديدا په يره وه ده كرين بو نمونه ئه و پيناسه يه ي ده لیت: رسته له كوومه له وشه يه ك پيك ديت ئه مه گشتگير نييه، چونكه رسته هه يه له تاكه وشه يه ك پيكه اتووه وه ك (هات، روشت، مرد) به م جو ره بو هه ريه ك له پيناسه كان روونكر دنه وه ي پيوست ده خاته روو له كو تايدا ده لیت ((ده كرى بلين ئه م پيناسانه ي خواره وه تاراده يه ك زانستين. *رسته گه وره ترين دانه ي زمانه، كه خاوه ن روانيك ي ريك و پيكه. *رسته بريتيه له وشه يه ك يان زياتر، كه واتايه ك بدات به ده سته وه. *رسته بريتيه له فريزي ناوي و فريزي كاري)) (خوشناو، ۲۰۱۲، ۱۴).

وه ك له سه ره تا دا ئامازه مان به وه كرد، كه زمانى داستان زمانيكى ساده و ساكاره داستانوس زمانى ئاساي خه لكى به كار ده يني به شيوازيكى جياواز، هه روه ها ((شاعير ده يه وي ت په ياميك بگه يه ني و مه به ستيه تي خه لكى تينگه ن، به لام تينگه يشتنيك به رينگايه كي جياواز)) (جان كو هين، ۱۹۸۶، ۹۵)، بو يه بنياتي رسته له داستاندا ساده و پوخته، له بهر ئه وه ي داستان به ره ميكي گيرانه وه ييه و ديالوگ و دواندن بوونيان هه يه و به شيعر ده هونريته وه؛ شيعر يش ياساي تاييه ت به خو ي هه يه به هو ي لاداني زمانى و واتاييه وه سه رنجرا كيشتر ده بيت لاي خو ينه ر؛ واته شاعير بو به خشيني جوانى و ئاواز و ريم و ريكخستنى كيش... لاداني زمانى و واتايى و پيش و پاشكردنى به شه كانى ئاخاوتن به كار ده يني، ئه م جو ره لادانه ش كاريگه ريه كي ئه وتو له ناوه رووك و واتاي داستان ناكات ((بو يه له رووي واتاوه ناكري گرفت بو زمانى شيعرى ساز بكري، چونكه رسته شيعريه كان له دوخى تاييه تي خوياندا كه دوخى لادانه زمانيه كانه ده بنه رسته ي واتادار، به لام گرنگ ئه وه يه خو ينه ر شاره زاي دوخه كه بي و بزاني جو له و گه شه ي واتا تييدا چونه)) (ئبراهيم، ۲۰۱۲، ۱۲۰). داستاني (سولتان ئبراهيم و نوش ئافه رين) ي خاناي قوبادى به زمانيكى ساده هونرا وه ته وه، ده كرى له رووي روان و پيكه اتنه وه ئامازه به جو ره كانى ديكه ي رسته وه ك (ليكراو، ئالوز، رسته ي ناوي، كاري.... هتد) بده ين، كه لايه ني شيوازگه رى ده ق و به ره مه ي ئه ده بين، به لام تيشك خستنه سه ر ئه م لايه نانه سنورى تويزينه وه كه مان فراوانتر ده كات، له داستاندا بنياتي رسته ي ساده و جو ره كانى رسته ي وه ك

هه‌والگه‌ياندن، داخوای، پرسپاری، مه‌رج) به‌زوری په‌په‌و ده‌کرین، بویه ئه‌م جورانه‌ی رسته به پیی به‌نده‌کانی داستانه‌که ده‌خه‌ینه پرو و شییانده‌که‌ینه‌وه.

أ- رسته‌ی هه‌والگه‌ياندن: ئه‌و جوره رسته‌یه‌یه، که قسه‌که‌ر هه‌والیک به گوینگر ده‌گه‌یه‌نیت واته ((رسته‌ی هه‌والگه‌ياندن به‌و رستانه ده‌گوتریت که قسه‌که‌ر زانیاری یان هه‌وال ده‌گه‌یه‌نیت و باسی ده‌وروبه‌ری خوی ده‌کات واته له رسته‌ی هه‌والگه‌يانندا قسه‌که‌ر سه‌رچاوه‌ی زانین و زانیارییه)) (خوشناو، ۲۰۱۱، ۳۰). به‌و پییه‌ی گێره‌په‌وه له داستاندا گێره‌په‌وه‌یه‌کی هه‌مووشترانه ده‌بیتته سه‌رچاوه‌ی زانیاری و هه‌والگه‌ياننده‌کان، بویه رسته هه‌والییه‌کان له داستاندا به پله‌ی سه‌ره‌کی و رێژه‌یه‌کی زۆرینه بوونیان هه‌یه. چه‌ند نمونه‌یه‌ک له رسته هه‌والییه‌کانی داستانی (سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافه‌رین)ی خانای قوبادی ده‌خه‌ینه پرو.

به‌ندی (۱) واتن شازاده شه‌یدای شوور عه‌شق نیشته وه‌توی که‌شتی لوا په‌ی دمشق

وه تاج و تۆمار جو‌قه‌ی شا قه‌سه‌م راستی هه‌ر ئێده‌ن بی زیاد و بی که‌م. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۵۱)

واته وتیان شازاده‌ی عاشق به که‌شتی رۆشت بو دیمه‌شق، سویند به تاج ته‌ختی شا راستییه‌که هه‌ر ئه‌مه‌یه نه زیادی هه‌یه نه که‌م. گێره‌په‌وه هه‌والیک ده‌گه‌یه‌نیت هه‌والی رۆشتنی شازاده به که‌شتی بو دیمه‌شق، وه‌ک ده‌زانین رسته‌ی هه‌وال ده‌شی راست بیت یاخو ناراست، بویه خانا به سویندیک دلنیامان ده‌کاته‌وه، که هه‌واله‌که‌ی راست و دروسته، پاشان ده‌ست ده‌کات به گێرانه‌وه‌ی داستانه‌که له‌م به‌نده‌دا رسته‌کان سه‌رجه‌م هه‌والگه‌يانندن تا کاتیک که‌شتییه‌که‌یان تیکده‌شکیت و له ناو دارستانی‌که‌دا خویان ده‌بیننه‌وه گه‌نجیک ده‌بینن ده‌بیتته هاوکاریان له دۆزینه‌وه‌ی رینگاکه له‌و کاته‌دا گێرانه‌وه‌که به رسته‌ی پرسپاری و وه‌لام به‌رده‌وام ده‌بیت، به‌جۆریک دیریک یان چه‌ند دیریک ده‌بنه رسته‌ی پرسپاری و دیری دواتریان ده‌بنه وه‌لام له‌کو‌تاییدا به‌نده‌که به‌رسته‌یه‌کی واتایی و موسیقایه‌کی به‌هیز داده‌خریت.

به‌ندی (۲) وات ئه‌ی شازاده یه دمشق شارهن بده‌ر مزگانی مه‌زلگه‌ی یارهن

مه‌کان و ماوای نۆش ئافه‌رینه‌ن ئه‌و خودا ره‌شته‌ی ئه‌و بی قه‌رینه‌ن

شازاده شنه‌فت موژده ژ هه‌مید وانا شوکر زات دانای که‌س نه‌دید. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۶۴)

له‌م به‌نده‌دا هه‌مید هه‌والیک به شازاده ده‌دات و ده‌لێت شازاده مژده‌م بده‌ری ئه‌مه شاری دیمه‌شقه شوین و ماوای یاره شازاده، که ئه‌م موژده‌یه ده‌بیسیتیت له خۆشیا سوپاسی خوای گه‌وره ده‌کات؛ لێره‌دا گێرانه‌وه‌که ده‌بیتته وه‌سف و ستایش، که شازاده به وه‌سفیکی جوان و خۆش ئاواز وه‌سفی شاری یاره‌که‌ی ده‌کات، پاشان به‌رده‌وام ده‌بیت له گێرانه‌وه.

به‌ندی (۷) مه‌لیک محمد نام شازاده‌ی گوزین شیر شیرانگیر چون به‌ور غورین

ئه‌ویش که عاشق نۆش ئافه‌رین یوارید وه‌ی مه‌کان وه‌ی سه‌رزه‌مین بید

دایم ده‌رده‌دار جه‌ده‌ردو داغش هه‌سه‌رته‌مه‌ند به شه‌وق به‌هار باغش (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۹۴-۹۵).

لیره دا ههوالی غه م و په ژاره ی مه لیک موحه مده مان بو ده گپرتته وه، که بو وه زیره که ی باس ده کات هه ولده دات به دیداری یاری بگات، به لام له هه ولکی بو بینینی نوش ئافه رین شازاده سولتان ده بینیت له ژووری خو شه ویسته که ی زور بیتاقه ت ده بی، پلانی کوشتنی بو داده نیت، پاشان به رده وام ده بیت له گپرانه وه که و به رسته هه والیک و کوتایه کی دانه خراو به نده که ته واو ده کات و ده لیت:

چهنی غولامان په سهند کرده ی ویش هوریزان لوان نه په ی کار ویش

نه پای قه سر زه ر شین یه ک جاهی ویشان دا په نهان نه گوزه رگاه ی. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۰۱)

ئهم کوتاییه دانه خراوه ی له م به نده دا به دی ده کریت یه کیکه له خاله هونه ریه به هیزه کانی خانای قوبادی، که ده یه ویت خوینهر به جوش و خرۆشه وه به رده وام بیت له خویندنه وه ی داستانه که، تا بزانت ئاخو ئهم پلانه ی مه لیک محمد به چ ئاقاریک ده گات ئایا شازاده سولتان ده کوژریت؟ ئایا ئهم پلانه نابیته هوی دروست بوونی شه ر و ئازاوه یه کی گه وره له کوشکی شادا؟ ئهمانه و چه ندین پرسیری دیکه لای خوینهر دروست ده بیت، بو یه خوینهر بو وه رگرتنی وه لامه کانی به حه سره ته وه به رده وام ده بیت له خویندنه وه.

به ندی (۲۳) خانای قوبادی ده روون پر نه دهر د سهرله وحه ی ئهلواح جه دوه لکاری که رد

به حه رف راوی دانایان پیش به ی ده ستور که رده ن تای رشته تاکیش

خامه ی عه تر ئامیز نوکته ی ره قه م ساز به ی ده ستور بییه ن ئه ی راز و ئاواز

سه حه ر شازاده نه خاو بی بیدار که رده ش ئاره زووی جه مال دلدار

نیگا که رد به جای خوابگای دولبه ر دیش نوش ئافه رین نه دارو ئه سهر. (ئهمینی، ۱۸۹، ۲۰۱۱-۱۹۰)

له م به نده شدا خانا هه والی ئه وه مان پیده گه یه نیت، که هه رچه نده ده روونی پره له خه م و دهر د، به لام ئهم رازه، یاخود ئهم سهرله وحه ی شیکاری کردووه؛ به جو ره وشه یه کی ره وان هاوشیوه ی داناکانی پیشوو به ده ستور ئهمه ی کردووه؛ عه تر واته بو نخۆشی له ئامیزی پینووسه که ی بووه؛ واته هینه به جوانی و بو نخۆشی ئهم شیکارییه ی کردووه به ده ستور ئهم راز و ئاوازه ی هونیه ته وه، لیره دا به م وه سفه جوانه، که بو خامه و پینووسی خو ی ده یکات بو مان دهر ده خات، که ویستوو یه تی ئهم به ره مه ی به وه پی هونه ری و لیها تووی به ونیتته وه، پاشان به رسته یه کی هه والی ده ست ده کات به گپرانه وه که ی و ده لیت به یانی شازاده له خه وه ستا ئاره زووی بینینی دلداری جوانی کرد سهیری جیگای خه وه که ی یاری کرد بینی له وئ نییه..... هتد به م جو ره ئهم بارودوخه پریمانییه به رده وام ده بیت و رسته ی هه والگه یانده به ریژه یه کی زورینه و به رچاو بوونیان هه یه ده کرئ ده یان و سه دان نمونه ی دیکه بخه یه روو.

ب-رسته ی فه رمانده ان (داخوازی): ئاخاوتنی مرؤف چالاکییه کی رۆژانه و سروشتیه، که له

ریگه ی زمانه وه ده توانیت په یوه ندیه کانی له گه ل ده ورووبه ری ریکبخت؛ واته زمان هۆکاریکی گرنگه بو گه یانده ی مه به ست و داخوازییه کانی. رسته ی فه رمانده ان یه کیکه له ئه رکه کانی زمان و ((به و

پرستانه دوتريټ كه كهسى يه كه م، واته قسه كه ر داوا له كهسى دووهم واته گوټگر دهكات، كاريك ئه نجامبدات يان ئه نجامنه دات)) (خوشناو، ۲۰۱۲، ۳۴)، ياخود ((ئه م جوړه پرسته يه كه كيكه له جوړه كاني پرسته ي داخوازي كه قسه كه ر داوا له كهسى دووهم دهكات كاريك بكات، يان هلوټسټيك بنويټ، يان به پيچه وانه وه بو قه دهغه كړدني كاريك به كارده ټيرټ)) (فهراهي، ۲۰۱۳، ۴۹) كه واته پرسته ي فه رماندان ئه و جوړه پرسته يه يه، كه كه سيك خواستكي هه يه و دهخوازيټ كه سيكي ديكه خواسته كه ي جي به جي بكات. ئه م جوړه پرستانه له داستاندا به پريژه يه كي فراوان بوونيان هه يه، له بهر ئه وه ي داستان به شيعر هونراو ته وه جواني و گه وه هري شيعر ييش به هوي زمانه واني و تاييه تمه ندييه كاني ده رده كه ويټ؛ به پي ئه ركه كاني له ريكخستن و ريزبه نكردني ئاسته كاني (دهنگ، وشه، پرسته... كان به شيويه كي هونري له ناو ديږه كاندا و گونجانديان له گه ل بابته كاني داستاندا، به كارهياني هونري لاداني زماني به مه به ستي به خشيني ئيستاتيكا به شيعر. واته لادان له هه ريه ك له و ئاستانه ده بنه هوي جياوازي له نيوان زماني ئاسايي و زماني ئه ده بي به تاييه ت زماني شيعر. خانا ئه م جوړه ي پرسته ي به زوري له سه ره تاي به نده كاندا به كارهي ناوه، ئه مه ش لايه نيكي گرنگي هونه ريه پوليكي باشي هه يه له پشودان به خوټنر، تا كاتيک ده گاته ناوه پوكي رووداو گيږانه وه كه؛ خوټنر پشوويه ك وه ربرگريټ و به وزه و توانايه كي باش داستانه كه بخوټنيته وه. له خواره وه چه ند نمونه يه ك له پرسته داخوازيه كاني داستاني (سولتان ئيبراهيم و نوش ئافه رين) ده خه ينه روو.

به ندي (۲) گوش بدن وه راز زه مانه ي وه رين به يان كه م رازان شاي نوش ئافه رين.

به ندي (۳) وات ئه ي سه روه ناز نازدار نازم مه خفي بو جه لات رازو نيازم

نه ده ري به ده ر راز نه هانيم هر تق بزانيم هر من بزانيم

ته لب كه رد دايه وات ئه ي هام رازم ره فيق موونس مه حره مي رازم

ئارو يه ك گو فته ها نه ده ماغم ئيمشه و ئاره زوي گولزار باغم

ئيمشه و يه ك جه وان ميهمانمانه ن هم ديده و هم روح هم جانمانه ن

فيدات بام دايه يار غه مخوارم چراغان كه ره باغ گولزارم

گولاو پاشي كه ن ته مام ئه خياوان بو بدو نه بوي حه وزو سه راوان. (ئهميني،

۲۰۱۱، ۷۳-۸۶)

له به ندي (۲) به پرسته يه كي داخوازي داوا دهكات و ده لټ: گوي بگرن بو رازي زه مانې پيشوو با بوټان باس بكم رازي شاي نوش ئافه رين، پاشان ده ست به گيږانه وه كه ي دهكات، كه شازاده به دزييه وه ده روات نوش ئافه رين ببينيټ؛ به ياني دايه نه كه لني ده پرسې ئه مشه و ئه وه كي بوو له ژووره كه ت ئه ويش فه رمانې پي دهكات به كه س نه لټ و نه يني بيټ له لاي دواتر فه رمانې پي دهكات كو شك برازي نيته وه به چراو روونكي و گولاو پڙيني كات، چونكه ميوانيكي خوشه ويستي هه يه.

به ندي (۷) گوش بدن به داستان پر نه جه فاو ده رد كي به دام سه خت موبته لا نه كه رد

به ندي (۱۰) گوش دن به داستان زه مانه ي وه رين وه ي ته ور كه رد به يان جه نوش ئافه رين

بهندی (۱۲) گوش بدن به کار چهرخ چهپی واز ههنگامه‌ی عه‌زیم چه نهو مه‌بۆ ساز

گوش دن به راز زهمانه‌ی وهرین چه نهو بشنه‌وین چه نۆش ئافهرین

بهندی (۱۴) گوش بدهر به من بشنه‌وه رازم بزانه مه‌تلەب رازو نیازم

بهندی (۱۸) گوش دن به داستان خانای خان قوباد وهی دنیای بی پۆ ههرگیز نه‌وین شاد

شازاده واتش مه‌که‌ن مدارا هۆریزن بشین به دهشت و سارا

بهندی (۱۹) خانای گوش بدهر چه‌رخ که‌چ نه‌به‌رد کئ به دام سه‌خت موبته‌لا نه‌که‌رد

مه‌بۆ تو به شه‌وق به شادی و ده‌ماغ زوومن ببهری به توی قه‌سر خاک

بهندی (۲۱) خانای نه‌ی دونیا نه‌مه‌یۆ به‌کار نه‌ی داستان وچه په‌ری رۆزگار

بهندی (۲۲) گوش دهر به داستان زهمانه‌ی که‌چ باز هه‌نگامه‌ی عه‌زیم چه ته‌ور مه‌بۆ ساز. (ئه‌مینی،

۲۰۱۱ ۹۴-۱۸۳). خانای به‌گشتی له به‌رهمه‌کانیدا رسته‌ی داخواری به‌کار ده‌هینیت له‌م داستانه‌شدا له

زۆربه‌ی به‌نده‌کاندا راسته‌وخۆ داوا له گوینگر ده‌کات، که گوینی بۆ بگریت، هه‌ندیگ جاریش

ئامۆژگاری گوینگر ده‌کات دلی به دونیا خۆش نه‌بیت و هه‌ندی سیفه‌تی دزیوی دونیا ده‌خاته رۆو؛ ئەم

حاله‌تانه‌ی زیاتر له کاتی گێرانه‌وه‌ی رۆوداوی ناپاکی و کوشتن و ناخۆشییه‌کاندا ده‌خاته رۆو، له

هه‌مان کاتدا ئەو ئامۆژگارییه‌ بۆ خۆی ده‌کات و ده‌که‌ویته‌ گفتوگۆکردن له‌گه‌ل خۆی بۆ نمونه له

بهندی (۱۹، ۲۱) دا ده‌لێت خانای گوینی له ده‌ورو زهمانه‌ی که‌چ بگره، پاشان له خۆی ده‌پرسی کئی به

داوی سه‌خت گرفتار نه‌کرد، خانای ئەم دونیا به‌کار نایه‌ت، یاخود سودی نییه ئەم داستانه بلی بۆ

رۆزگار؛ لێره‌دا له خه‌می داها‌توو و هانی خۆی ده‌دات، که دونیا بۆ که‌س نامینی و ته‌واو ده‌بیت،

بۆیه باشتره ئەم داستانه بنووسیت بۆ نه‌وه‌ی داها‌توو.

بهندی (۲۵) خانای گوش بدهر دنیا بی شه‌رمه‌ن ههر رۆ به ره‌نگی بازارش گهرمه‌ن

گاه‌ی مه‌دۆ نۆش گاه‌ی مه‌دۆ ره‌نج گاه‌ی مه‌دۆ سه‌نگ ده‌می مه‌دۆ گه‌نج. (ئه‌مینی، ۲۰۱۱، ۲۰۸)

واته خانای گوینی بگره دونیا بی شه‌رمه‌ ههر رۆژی به ره‌نگی بازارێ گهرمه‌ جارێک خۆشی و

نۆشت ده‌داتی جارێک ره‌نج و ماندوو بوونت ده‌داتی... هه‌تد پاشان به‌رده‌وام ده‌بیت له گێرانه‌وه‌که‌ی،

که زه‌لغه‌م نۆش ئافهرین ده‌بات بۆ چپای زه‌رغام شازاده زۆر توپه‌ ده‌بی ده‌ست ده‌کات به جینی‌دان

به زه‌لغه‌م، جا مه‌به‌ست له‌م فه‌رمانکردنه‌ به‌ خۆی و خسته‌نه‌رووی دونیا، که خۆشی و ناخۆشی تێدایه

له‌وه‌دایه، که گێرانه‌وه‌که‌ی ره‌نگرێژی لایه‌نی ئیستاتیکا و هونه‌ری بکات و پیمان بلیت دونیا ئیستا

ناخۆشی و غه‌م به‌ شازاده ده‌دات؛ له کاتیگدا رۆژانی پێشوو له‌و په‌ری خۆشی و شادیدا‌بووه، بۆیه

بۆ هه‌موو که‌سیک خه‌م و خۆشی تێدایه.

پ-رسته‌ی پرسیا‌ری: به‌و جۆره رسته‌یه ده‌وتریت، که قسه‌که‌ر زانیاری له باره‌ی شتیگ، که‌سیگ،

رۆوداویگ..... نییه، یاخود دلنیا نییه له زانیارییه‌که‌ی بۆ زانین یان دلنیا بوون له‌که‌سی به‌رانبه‌ر، که

گوینگره ده‌پرسیت له ریگه‌ی جیناوه‌کانی پرس وه‌ک (کئ، که‌ی، کوئ، چی، چۆن، کام....) هه‌ریه‌که له‌م

جیناوانەش بۆ مەبەستی تاییبەت بەکار دێن بۆ نمونە (کێ) بۆ پرسیارکردنە لە کەس (کە ی) بۆ پرسیارکردنە لە کات... واتە ((مەبەست لە پرسیارکردن دەستخستنی زانیارییە. لە پستە ی پرسدا گوێگر بە سەرچاوە ی زانیاری دادەنرێت، چونکە قسە کەر زانیاری لا نییە دەیهوێ بە هۆی پرسیارکردنە و ئەو زانیارییانە بە دەست بێنێ)) (فەرهادی، ۲۰۱۳، ۴۷)، هەندیک جاریش قسە کەر لە خۆی دەپرسێت؛ بۆ نمونە لە دوا ی کردنی کاریک یان نەکردنی، جا لە رابردوو بێت یاخود داها توو لە دۆخیک تاییبەتدا بێر دەکاتە وە و پرسیار لە خۆی دەکات لە و جۆرە پرسیارانەش (من بۆ ئەو کارەم نەکرد؟) (چۆن ئەو بابەتەم باس نەکرد؟) (لە پینا و کێ چاوەرێ بکەم؟) (تو بلیت بە یانی کێ سەردانم بکات؟)..... هتد واتە ((لەم جۆرە پستە یدا قسە کەر پستە ی پرسیاری ئاراستە ی خۆی یان بیسەر دەکات بە مەبەستی ئاشنا بوون بە زانیاری و هەوایی نوێ)) (کە ریم، ۲۰۱۴، ۱۴۲). یاخود پستە ی پرسیاری ((بە و پستانە دەگوتریت کە قسە کەر بۆشاییەکی لە زانیارییەکانی هە یە، بە و واتایە ی قسە کەر شتیک نازانیت یاخود لە لای رۆون نییە، بۆ یە بە هۆی پرسیارکردنە وە زانیارییەکانی دەست دەکە ویت، کە واتە لە پستە ی پرسیارکردندا گوێگر سەرچاوە ی زانین و زانیارییە، هەروەها تاییبەتەندی پستە ی پرسیاری نیشانە ی پرسیار لە کوتایدا دادەنرێت وە لە زمانی کوردی بە دوو شیواز دروست دەکرت: ۱- بە هۆی جینا وەکان پرس: (کێ، کام، بۆ، چۆن... هتد) (۲- بە هۆی ئاوازە وە)) (خۆشناو، ۲۰۱۲، ۳۲-۳۳). بۆ نمونە لە بەندی (۱) دا دەلیت:

بەندی (۱) واتش عەزیزان چۆن کەفتەن راتان
 وە بان دیدەم گەرد پالاتان
 چتەور ناوەر دین تە شریف وە یانە
 بفرمان بچیم وە بەندە خانە

حەمید، کە سەرەتا دەبێتە قسە کەر زانیاری نییە لە بارە ی شازادە سولتان و وەزیرە کە ی کاتیک دەیان بێنیت، بە جیناوی پرس ی (چۆن و بۆچی) دەپرسیت. واتە وتی ئازیزان چۆن رێگە تان کە وتوو تە ئیرە؟ خۆلی پیللا و تان سەرچاوم. بۆچی تە شریف تان نە هینا و تە ماله وە؟ فەرموون با بچین بۆ مالی بەندە. ئە توانین بلین خالیکی گرنگ لێرە دا ئە وە یە، کە خانە دە یە ویت بە هۆنیە وە ی ئەم ئادابی سەلام کردنە میوان دۆستی و خانە دانی نە تە وە یی پیشان بدات. ئاوەزی گەنجیک دەردە خات، کە یە کەم جارە دوو کەس دەبێنیت خیرا هەست دەکات غەریبەن بە و پەری ریز و شکۆ وە سلاویان لێ دەکات و خولقیکی گەرم و خانە دانیان لێ دەکات، کە دەبێتە هۆکاری سەرسامی و خۆشحالی زۆری شازادە و وەزیرە کە ی و دەلین:

شازادە و وەزیر خەلیخ خوشحال بین
 واتشان ئە حسەن هەزار ئافە رین

پاش چەند ساتیک و سەرنجدانی شازادە و وەزیر لە شوینی ئە و گەنجە سەریان سوور دەمی نێ
 چۆن بە تەنها لە و دارستانە دەژیت وەزیر لێ دەپرسیت و دەلیت:

وەزیر کاردان فەهمیدە ی گوزین
 وات واچە پە ریم تو چ کارەنی
 پەرسا ژ حەمید وە لە فز شیرین
 وە تەنیا نە تو ی ئە ی تالارەنی
 حەمیدیش لە وەلامدا دەلیت:

واتش پاز من بی حد شمارهن

به ختم سیاهن چاره من ناچاره من

ئیه بواجین حالات ویتان

ئیه وسای شهرح ویم ماچوو په ریتان

له بهر ئه وهی شوینه که و مه به ست و گفتوگو که چاوه پروان نه کراوه، بویه جگه له رستهی پرسپاری رستهی سه رسوورمانیشی تیدایه وهک (وات وچه په ریم توچ کاره نی؟) (وه ته نیا نه توئی ئه ی تالاره نی؟! (واتشان ئه حسه ن هه زار ئافه رین!)، پاشان شازادهش ده ست ده کات به گپرا نه وهی رازو نیازی و هوکاری سه فه رکرده که ی و ده لیت:

به عزم ده مشق نه هانی عادل

ته ی که ردیم راهان مه نزل به مه نزل

ته ی مه راحل مه نزل ته ی که ردیم

ته شریف وه له ب ده ریا ئاوه ردیم. (ئهمینی، ۲۰۱۱-۵۶)

به م جوړه به رستهی پرسپاری و وه لام، یا خود دیالوگ و دواندنی نیوان شازاده و وه زیره که ی له گه ل همید ئه و گه نجه له دارستان بووه هاوړی و هاوکاریان به رده وام ده بیت. لیره دا له نیوان رستهی دیره کاندای دیریک ده بیته پرسپاری دیری دواتر ده بیته وه لام به م جوړه به رده وام ده بیت، که چه ندین رستهی موسیقایی و واتایی دروست ده بیت کوتای به نده که ش به رسته یه کی داخواری داده خریت، که داوا له خوای گه و ره ده که ن هاوکاریان بیت له روشتن و گه یشتیان به دیمه شق.

به ندی (۵) دایه وات ئه ی شوخ نازدار بیگه رد

حه رفی مه په رسو جه لات نه بو درد

ئو که سه کی بی ئیمشه و هامرارت

ته کیه که رده بی دوو بازووی نازت

یه ره فتار نییه ن گرته نت نه سه ر

ئه گه ر بزاق پادشای سه روه ر

مه که رو وه په ند رووی روژگارم

گوربه مه وزو نه توئی شه لوازم. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۹۱-۹۲)

لیره دا دایه نه که ی ده بیته قسه که ر و زانیاری لا نییه، بویه پرسپاری له نوش ئافه رین ده کات و ده لیت: (حه رفی مه په رسو جه لات نه بو درد؟) (ئو که سه کی بی ئیمشه و هامرارت؟) واته وشه یه ک ده لیم لات نه بیته درد ئه و که سه کی بوو ئه مشه و بوو بووه هامرارت دواتر ئاگاداری ده کاته وه، که ره فتاره که ی هه له یه گه ر پاشا بزانی سه رکونه ی ئه و ده کات و ده ی کاته په ندی روژگار؛ نوش ئافه رینیش پارچه یه ک له خشلی ده داتی تا بیده نگ بیت و به که س نه لیت.

زمانی داستان زمانیکی گپرا نه وه ییه؛ ریزمانی گپرا نه وه ش تایبه تمه ندی خوئی هه یه له وانه: به کاره یانی ریزه یه کی زوری لایه نی هونه ریی گپرا نه وه و ته کنیکه گرنه گ و سه رنجرا کتیشه کانی وه ک (وه سف، گفتوگو، پلوت....) ئه مانه وا ده که ن، که پرودا و به سه ره اته کان بینه داهیتان وه به ره می گپرا نه وه ی وه ک داستان جیاواز بیت له گپرا نه وه ی ئاسایی، له به رئه وه ئاساییه سه ده ها جوړی رسته ی وه ک (هه والگه یانندن، پرسپاری، فه رمانی، سه رسوورمانی....) بوونیان هه بیت، چه ند نمونه یه کی دیکه ده خه یه روو له وانه:

به ندی (۷) مه لیک وات وه زیر ته نها بی یاوه ر

ته نها چون بشووم وه قه سر دل به ر

چیش و اچووم جوو عوزر لوام

چون مه سمووع بیو رازو زوبانم.

به ندی (۹) نیگا که ر نه کار زه مانه ی که چباز

چه نی کی که مه ر به سته ن وه ئه مجاز

چەنى كۆپ پۇشان وئىش وە بەقاوہ
 ئەى شەخسە كۆپ بۇ نەى شەو دەيجوور
 عەزم كۆ دارق چىشش مەقامەن
 بەندى (۱۰) ئەى بارە چىشەن نە پشت كەردەنت
 ئەفراسيا وات ئەى بەدەن سىيا
 ئەى كۆلە چىشەن نەى شەب دەيجوور
 بەندى (۱۷) ئەى چەرخ غەدار پۇر جە قەباحەت
 زوخا و جەرگش بە كۆپ نەنۇشا
 ھەر جە عارفان تا شەھرياران
 بەندى (۱۸) مورغ سەبز پەرسا پەى چى مەكۆشى
 شازادە پەرسا ئەى مورغ شيرين
 پەى چىش كەفتەنى نە تەخت زەمىن

مورغ وات فيدات بام، چونكە پەرساى لىم پەنەت مەواچوم سەرگوزشت وىم (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۹۷-۱۵۹)

كەواتە رستەى پرسىياري لە زماني كورديدا بە دوو جور دروست دەبىت يان بەھۆى جىناوى پرسەكانەوہ يان بەھۆى ئاوازەوہ، ھەرودھا ئەو دوو جورەش جياوازن بەوہى، كە ((جياوازي لە نيوان ئەو دوو جورەى رستەى پرسىياري بە شىئوہىەكى گشتى لەوہدايە، كە پرسىياركردن بەھۆى ئاواز داواى زانياري ناكات، بەلكو وەلامەكەى بە (بەلئ) يان (نەخىر) نادرىتەوہ)) (كەرىم، ۲۰۱۴، ۱۴۴). بەگشتى رستە داواى زانياري دەكات و وەلام بە (بەلئ) يان (نەخىر) نادرىتەوہ)) (كەرىم، ۲۰۱۴، ۱۴۴). بەگشتى رستە پرسىيارەكان لەم داستانەدا بەھۆى جىناوى پرسەوہ دروست كراون نىشانەى پرسىيار بۇ ھىچ يەكئىك لە رستە پرسەكان دانەنراوہ لە لايەن ساغكەرەوہى داستانەكە، ئەمەش دەبىتە رىگرييەك لە ناسىنەوہى ئەو رستە پرسانەى، كە بەھۆى ئاوازەوہ دروست دەكرين. نەك بۇ ئەم جورەى رستە، بەلكو بۇ جورەكانى دىكە نىشانەى پىويست بە خويان دانەنراوہ. بە بۆچوونى ئىمە ئەم خالە دەبىتە خەوشىك لە رىزمانى ئەم داستانە، چونكە نىشانەكانى وەكو(؟ / ...) تايبەتمەندى گرنگى رىزمانى و رستەسازين بۇ بەرھەمى داستانى.

د-رستەى سەرسورمان : ئەو جورە رستەيەيە، كە قسەكەر بەھۆى بينين، ياخود بىستن و ھەستىپىكردنەوہ ھەست و سۆزى خۆى دەردەبىت ئەو سەرسام بوونەشى بە جورە ئاوازيكى بەرز يان نزم دەردەبىت، جا ئەو ھەستە بۇ خۇشحالى بىت يان بۇ ناخۇشى، نىشانەى سەرسورمانىش، گەر وشەى سەرسورمان ھەبوو لە داواى ئەو وشەيەوہ دادەنرىت، گەر نەبوو نىشانەكە دەچىتە كۆتاي رستەكە. واتە ((ئەو رستەيەيە، كە واتاي ھەى ھۆلان و سەرسورمان لە پووداويك، ھەوالىك شتىك و ... ھتد، دەگەيەنئىت. رستەى خەبەردان، پرسكردن و فەرمانكردن لەگەل بەھىزكردنى ھىزياندا ماناي سەرسورمان دەگەيەنن)) (موكرىانى، ۱۹۸۶، ۶۷). تايبەتمەندى ئەم جورە رستەيە، جگە لە بوونى نىشانەى تايبەت بە خۆى وەك (!) وشە سەرسورمانەكان لە دوو شىوازي دەربىرىنى خۇشىي و

ناخوشیدا جیوازن و بو دوو مه بهستی جیواز دهرده بردرین، که له شیوازی خوشیدا ((وشه کانی (هه ربژی، ئافهرین، ئوخه،.....)) به کاردین واته لهم جوردها قسه کهر ههستی خوی به راستی و به بی دستکاری وهک چون له دهر وونیدا ههیه دهریده بریت، به جوریک ئه مجوره یان بو مه بهستی هاندان و دستخوشی کردن به کاردیت وهک: ئافهرین! بهیه کهم دهرچووی، به لام له شیوازی دووهم وشه سه رسوورمانه کانی (ئاخ، ئوف، پهکو، ئای.....) ئه مجوره بو داشورین و شکاندن و لایه نی خراپه کاری به کاردیت وهک: ئوف! له کچی ئه زهمانه)) (خوشناو، ۲۰۱۲، ۲۸). بو نمونه لهم داستانه ی خانای قوبادیدا له بهندی (۱۱) ده لیت:

هه رتا نیازت مه بو موبارهک
 بکه رو ئه نجام ته هیه و ته دارهک
 بیبه رو په ی ویش به شادۆمانی
 تو مه بی فارینغ به کامه رانی
 په سهند کهر ته دبیر شای دارا نگین
 واتش به وه زیر هه زار ئافهرین. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۱۹)

ئه مه گفتوگۆی نیوان باوکی نۆش ئافهرینه له گه ل وه زیره که ی، کاتیک مه لیک مه حموود پلان داده نیت بو کوشتنی شازاده سولتان ئیبراهیم، به لام ئه و شه وه نۆش ئافهرین شازاده سولتان ئیبراهیم رزگار ده کات و ئه فراسیاو ده کوژیت بو به یانی هه والی ئه م شه ره و کوشتنه ده گات به جه هانگیر شا باوکی نۆش ئافهرین زور شیرزه ده بیت نازانی چی بکات وه زیره که ی پلانیکی گونجاوی بو پیشنیار ده کات ئه ویش سه رسام ده بیت به پلانه که ی و ده ست خۆشی لی ده کات (واتش به وه زیر هه زار ئافهرین!) وشه ی (ئافهرین!) رسته که ده کاته رسته یه کی سه رسوورمان.

بهندی (۱۵) پادشا ئه ژنی خیلی بی خوشدل
 بؤسا ده ست و پا فه یازی کامل
 شا که نیگا که رد مه ردی دی وه چه م
 به که فت و بازوو به وینه ی روسته م
 شا خه یلی خوشحال په ری که مالش
 هۆریزا جه ته خت ده س گرت وه بالش
 ئاوه رد به نه زدیک نیشته جای ویش
 خه یلی ته وازع چه نی بکه ردش
 ده ست به رد په ری دورج گه رده ن ره ها که رد
 دورجش نه گه رده ن تووتی به رئاوه رد
 ته مام مه جلیس مه که رده ن نگا
 شازادان یه کسه ر چه نی پادشا
 تووتی به زبان فه سیح گوویا بی
 ئینشه لا به فه زل ئیسم عه زایم
 جه و دما واتش، سولتان ئیبراهیم
 مه ده دکارته ن فه یز نوور زات
 تو نۆش ئافهرین مه ده ری نه جات. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۳۳).

کاتیک فه یازی عابد تووتیه که ده داته پاشا و دورجیک ده کاته ملی و پپی ده لیت شازاده کان کو بکه ره وه با هه ر یه که یان ئه و دورجه ی ملی دهرینن تووتیه که له گه ل کامیان که وه ته قسه ئه وه ده بیته رزگار که ر و هاوسه ری نۆش ئافهرین له و کاته دا، تووتیه که له گه ل هه چکام له شازاده کان قسه ناکات ده گاته سه ره ی شازاده سولتان ئیبراهیم، کاتیک دورجی ملی تووتیه که دهردینی هه موو مه جلیسه که به سه رسوورمانه وه سه یر ده که ن (ته مام مه جلیس مه که رده ن نگا!) (شازادان یه کسه ر چه نی پادشا !)... هتد تووتی به زمانیکی پاراو به شازاده ده لی تو نۆش ئافهرین رزگار ده که یت، له به ر ئه وه ته وای

شازاده‌کان و هرچی له کۆشکدایه سه‌ریان سوور دهمینی له‌م کاره، بۆیه ده‌کرئ بلیین ده‌ربرینی خۆشحالی پاشا به‌دهست و پا ماچکردنی فه‌یاز له‌پای هه‌وال پیدانی به‌بوونی تووتیه‌ک بۆ رزگارکردنی کچه‌که‌ی و هاتنه‌گفتوگۆی تووتیه‌که له‌گه‌ل شازاده سولتان ئیبراهیم سه‌رجه‌م ئاماده‌بووان سه‌رسام ده‌کات، هه‌رچه‌نده ساغکه‌ره‌وه‌ی ئه‌م داستانه نیشانه‌کانی (پرس، سه‌رسوورمان....)ی دانه‌ناوه، واته گرنگی به‌خالبه‌ندی و نیشانه ناسی نه‌داوه به‌لام له‌ریگه‌ی ئاوازو ده‌ربرینی هه‌سته‌کان به‌جۆری جیاواز ده‌توانریت پرسته سه‌رسوورمانه‌کان دیاریبکړین.

به‌ندی (١٧) داغل بین به باغ جه‌زیره‌ی پر گول مه‌بی حه‌یرانش دلێ نه‌هزار دل

باغی دین چ باغ عه‌جه‌ب گولزاری نییه‌ن نه‌سه‌رای هیچ شه‌هره‌ یاری

میوه‌ی په‌نگاو په‌نگ به‌هه‌م په‌یوه‌سته ره‌نگا، ره‌نگ (لوعلوع) گول ده‌سته ده‌سته. (ئهمینی، ٢٠١١، ١٤٥-١٤٦)

کاتیک شازاده ده‌گاته جه‌زیره‌ی (گویا) سه‌رسامی باخ و گول و گولزاری ده‌بیت. پرسته‌کانی ئه‌م وه‌سفکردنی باخه‌ده‌بنه‌پرسته‌ی سه‌رسوورمان له‌وانه (مه‌بی حه‌یرانش دلێ نه‌هزار دل!) (باغی دین چ! باغ عه‌جه‌ب گولزاری) (نییه‌ن نه‌سه‌رای هیچ شه‌هره‌ یاری!).....هتد.

به‌ندی (١٨) شازاده واتش به‌یاران ویش ئه‌ی مه‌شع‌لانه ئینه‌یانی چیش

ئه‌لبه‌ت چه‌شم دێو یا چه‌ند به‌یانه ئه‌ی مه‌شع‌لانه جه‌ی بیابانه

جه‌به‌ین ویشان نه‌ی گفتوگۆبین ناکا زه‌نگیان ئامان نه‌که‌مین

هه‌فتا هه‌زار دێو قه‌د وینه‌ی چنار ده‌هه‌ن به‌غه‌وگا وینه‌ی سیامار

هه‌ریه‌کی سه‌نگی که‌مته‌ر بی نه‌کاخ به‌وینه‌ی زیوه‌ر که‌رده‌نش سوراخ. (ئهمینی، ٢٠١١، ١٥٤)

له‌دوای جه‌زیره‌ی گویا ده‌گه‌نه جه‌زیره‌ی (واق واق) له‌وێ پشووده‌دن، به‌لام بۆ دهمه‌و به‌یانی چه‌ند هه‌زار رووناکیه‌ک ده‌بینن شازاده به‌سه‌رسوورمانه‌وه ده‌پرسیت (ئه‌ی مه‌شع‌لانه ئینه‌یانی چیش؟! (ئه‌ی مه‌شع‌لانه جه‌ی بیابانه؟! (ئه‌لبه‌ت چه‌شم دێو یا چه‌ند به‌یانه؟! له‌م گفتوگۆیه بوون له‌ناکاو زه‌گییه‌ مروّف خۆره‌کان هاتن له‌وه‌سفی ئه‌م زه‌نگیانه ده‌لیت: (هه‌فتا هه‌زار دێو قه‌د وینه‌ی چنار!) (ده‌هه‌ن به‌غه‌وگا وینه‌ی سیامار!) (هه‌ریه‌کی سه‌نگی که‌مته‌ر بی نه‌کاخ!) (به‌وینه‌ی زیوه‌ر که‌رده‌نش سوراخ!).....هتد به‌ندی(٢١)

زه‌لغهم دیش ئاما نه‌بیره‌ی عادل له‌رزا ژو سامش سه‌رسام بی خجل. (ئهمینی، ٢٠١١، ١٧٨-١٨٠)

له‌پوو به‌پوو بوونه‌وه‌ی ده‌لغهم و شازاده سولتان؛ زه‌لغهم سه‌رسامی هیزو توانای شازاده ده‌بیت، زۆر شپه‌زه ده‌بیت (له‌رزا ژو سامش سه‌رسام بی خجل!) شازاده سه‌ره‌تا ده‌لغهم ده‌کوژیت زه‌لغهم، که‌ئهمه‌ده‌بینی په‌لاماری ده‌دات شازاده‌ش به‌مستیک لێ ده‌دات و بی هۆش ده‌بیت کاتیک به‌هۆش دێته‌وه به‌سه‌رسوورمانه‌وه ده‌که‌وێته‌وه‌سفی شازاده و ده‌لیت: (واتش ئه‌ی جه‌وان زۆردار زۆر مشت!)...هتد دواتر به‌رده‌وام ده‌بیت له‌وه‌سفی شازاده و تکای لێ ده‌کات که‌بیبه‌خشی؛ ئه‌ویش ده‌بیبه‌خشی و ئازادی ده‌کات.

بەندى(٦٣) مەيمونە خاتون وانا ئافەرىن

واتش مەرحەبا ئەى شىرى گوزىن

مەرحەبا وەزىر سەد جار ئافەرىن

نەجات دەھەندەى شازادەى ماچىن

سولتان ماچىن نىگەى چوار دەور كەرد

تەمامى شاھان وەنەزەر ئاوەرد

چى ژ خانەى فىكر شاه ساحىبىقىران

پەرى چىش پۇشان لىباس قەتران

واتش ئەى ياران نەمز يە چىشەن

ژەى بەرگ سىا دل وە ئەندىشەن

ياران يانى چىش بواچن پەرىم

يە چ خەبەرەن حالى كەن وە پىم

شازادە خەلىق تە عەجوب مەكەرد مامان وە خزمەت فەوج فەوج زەن و مەرد.(ئەمىنى، ٢٠١١، ٤١٢-٤١٣)

كاتىك خان محمد بە رېنمايى فەيازى عابىد تەلىسىمى زەرىرى جادووگەر لە كىوى قاف دەشكىنى و شووشەكە لە ناو جەرگى زەرىرى جادووگەر دەردىنى پاش چل رۆژ دەگاتەو بە شازادە پزگارى دەكات؛ مەيمونە خاتون زۆر خوشحال و سەرسام دەبىت دەلىت: (مەيمونە خاتون وانا ئافەرىن!) (واتش مەرحەبا ئەى شىرى گوزىن!) (كارى تۆ كەردى شىر بى مىسال!) (ھەرگىز نەكەردەن نە رۆستەم نە زال!) (مەرحەبا وەزىر سەد جار ئافەرىن!) (نەجات دەھەندەى شازادەى ماچىن!)، پاشان بە رېنمايى فەيازى عابىد چارەسەرەكە بەكار دىنى شازادە دىتەو ھۆش خۆى، جا لەو كاتەدا زۆر سەرى سوور دەمىنىت و دەلىت: (پەرى چىش پۇشان لىباس قەتران!) (واتش ئەى ياران نەمز يە چىشەن!) (ژەى بەرگ سىا دل وە ئەندىشەن!) (ياران يانى چىش بواچن پەرىم!) (يە چ خەبەرەن حالى كەن وە پىم!) شازادە خەلىق تە عەجوب مەكەرد!....ھتد ئەم ھەست دەربىرەنە چ خوشى بىت، ياخود ناخوشى دەبنە رىستەى سەرسوورمان.

واتە دەتوانىن بلىن زمانەوانى و رىزمانى گىرانەو بەگشتى و بەرھەمى داستانى تايبەتمەندى خۆى ھەيە بەوھى، كە داستانوس بە جورىك ھەموو كەرەستە و بەشەكانى ئاخوتن وەك ئەم جورانەى رىستە لە پرووى ناوەرۆكەو بەكار دەھىنىت، تا ببنە ھۆكارى گەياندىنى پەيام و ناوەرۆكى گىرانەو لەلايەك و بەخشىنى ئىستاتىكايەكى بى وىنە بە داستانەكە لە لايەكى دىكەو، بۆيە ((رىزمانى گىرانەو ھەش بە ماناى كۆمەلىك حوكم يان فورمول دىت كە ئەم ياسايە شىدەكەنەو، ئەم كۆمەلە ياسايە وەك زمان، لە خودى گىرانەو ھەو، دەرھىنراو، بە ئاسانى بەھوى ناسىنى دەستوورەكانەو دەتوانرىت گىرانەو لە ناگىرانەو جىابكرىتەو، ئەمەش پەيوەندى بە خەسلەتى مرۆفەو ھەيە بۆ گىرانەو، چونكە رەنگە ھەموان نەتوانن باش بگىرنەو، بەلام لە ھەموو كۆمەلگاكانى مرۆفایەتى دا كە مېژوو و مرۆفناسى لىى بەئاگايە، دەزانن بگىرنەو و لە مندالىيەو فىرى ئەمە دەبن، ھەر بۆيە ھەمووشىان دەتوانن گىرانەو لە ناگىرانەو يان بە واتايەكى تر چىرۆك لە ناچىرۆك جىابكەنەو. ئەمەش پەيوەستە بە ياسايەكى ناوەكىيەو، كە دىارى دەكات چ شتىك گىرانەو و چ شتىك گىرانەو نىيە. دواچار ھەموان لەسەر ئەو خالە رىكن، ئايا ئەو كۆمەلە رەگەزە گىرانەو پىكدەھىنن، يان نا، وەك چۆن لە زمانىكى دىارى كراودا، قسەپىكەرانى، دەزانن ئايا ئەو رەگەزانە رىستەيەكى مانادار دروست دەكات يان نا. ھەموو ئەمانەش پەيوەندى بە فىرکردنەو نىيە، بەلكو كەسى قسەكەر خۆرپسكانە ئەو دەكات)) (كەسنەزانى، ٢٠٢٢، ٢١-٢٢).

پاری سییه م

پوونییژی

یه کیکه له به شهکانی په وانییژی؛ له و هونه ر و بنه مایانه پیکدیت، که ده بنه هوکاری به خشینی پوونی و جوانی و سه رنجراکیشی قسه و بابته تی ئه ده بی به تایبه ت شیعر، دور خسته وه یان له لیلی و تم و مژی. واته له ریگه ی ئه م بنه مایانه وه یه ک واتا به شیوازی جوړاو جوړ ده رده بریت بو ئه م مه به سته ش پیویستی به هله لژاردنی وشه ی پوخت و له بار و ریخسته نیکی ژیریژییانه هه یه، له به ر ئه وه پوونییژی ((بو ئاشکراکردنی ورده کارییه له ریی بنه ماکانی، وه ک چواندن و خوازه و خواستن و درکه و ته وس، به م واتایه پوونییژی به مانا هونه رییه که ی ده رپرینیکی په وانه له گوزارشتکردن و دیاریکردنی مه به ست و مانای نیو دل)) (گه ردی، ۲۰۱۳، ۱۱۹).

به گشتی په وانییژی گرنگی و بایه خیکی زوری هه یه له سه رجه م به ره مه کاند له قورئانی پیروژدا له سوره تی (الرحمن) دا ئامازه ی پیدراوه ﴿الرَّحْمَنُ * عَلَّمَ الْقُرْآنَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ * عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ (سوره تی الرحمن، ئایه تی ۱-۴)، هه روه ها چند به شیکی هه یه، که ((به شهکانی په وانییژی کراونه ته سی: واتاناسی، پوونییژی، جوانکاری)) (مسته فا، ۲۰۱۱، ۲۰). زانستی پوونییژی ئه ده بی گرنگترین به شی ئه ده بییه، به جوړیک له شیوازاناسیدا یه که مین گوړانکاری شیوازی له پووی ئه ده بییه وه له ریگه ی پوونییژییه وه دیته کایه وه، هه روه ها ((پوونییژی دیارترین و گرنگترین زانستی په وانییژییه، چونکه زورترین هونه رهکانی په وانییژی که بریتین له خوازه خواستن درکه چواندن تیایدا کو بو وه ته وه که ئه مانه پیکه یینه ری وینه ی هونه رین له بوونیادی شیعریدا)) (فه رحان، ۲۰۱۵، ۲۶)، بویه هونه ری پوونییژی ((زانستیکه لییه وه فیری پووهکانی ده رپرین له واتای مه به ست ده بین، به هه ردو و واتای وشه ی بو دانراو و واتای عه قلیش پیکه وه)) (محمد، ۲۰۰۲، ۱۳). هه رسئ به شهکانی په وانییژی په یوه ندییه کی گرنگ له نیوانیاند هه یه، که ((په یوه ندی پوونییژی به واتاناسی په یوه ندی که رته به گشت، چونکه واتاناسی گشتگیرتر و فراوانتره، به لام هه رچی جوانکارییه ئه مه به رجه سته بوویکی هه سستی جوانییهکانی پوونییژی و واتاناسییه)) (الهیل، ۲۰۰۴، ۲۵۶).

عه زیز گه ردی ده لیت: ((پوونییژی باسیکی زور فراوانه و ئه و هه موو شتانه ده گریته وه، که په رده له پووی گوزاره لا ئه دهن و ده یخه نه به ر چاوه وه، یان بیرو باوه رییک ده گرن و ده یخه نه پوو، تاوه کو گوئیگر یا خوینه ر بتوان بگه نه کروکی مه به سته کان و لیحالیبب)) (گه ردی، ۱۹۷۲، ۱۸). که واته پوونییژی بنه مایه کی سه ره کییه بو دروست بوونی وینه ی شیعیری و ده ورینی گرنگ و گاریگه ری هه یه له شیعر و داستانه شیعیرییه کاند له په خشان و گوفتاری ئاسایی جیایانده کاته وه به پوونی و رازاوه یی ده یانخاته پوو و له خوینه ر ده کات به چیژو خو شییه کی تایبه ته وه بیان خوینیته وه، بویه ده کری ((په خشان به وه بچوونین، که به پی یان به پیاده به ره و ئامانجیکی دیاریکراو برۆین، به لام

دهتوانين شيعر و ويناكردنى ږوونبيژى به وه بچوښن، كه به سهما بهره و ئامانجه كه مان بږوښن)) (مندور، ۲۰۱۳، ۳۸).

به كارهيڼانى هونه ره كاني ږهوانبيژى به گشتى و زانستى ږوونبيژى به تايبه تى له داستانه شيعرييه كاندا واى كردووه، كه ږوخسارو ناوهره ږوكى داستان به ږيژه يه كى زورينه جوان و دهوله مه ند بكات، ئه مه ش تواناو ليها توويى گيره ره وه كان دهخاته ږوو له ږيڅخستن و هونينه وهى داستاندا له بهرته وهى ((له داستاندا ته واوى هونه ره كاني ږهوانبيژى دهينرښ وهك ئه وهى له شيعردا به شيويه كى گشتى هه ن، به لام په ږه وه كردنى هونه ره كاني ږهوانبيژى نابيت بيته هوكارى ئه وهى زمانى داستان زمانى قورس بيت، چونكه له داستاندا زمان ناكړى ئالوز بكرت تا ئاسانتر و ږوونتر بيت و زووتر لى تيبگه سهر كه وتووتر ده بى وه به لاغه تگه رى له ناو داستاندا ته نيا بو به مه به ستى جوانكارى به كارديت نه وهك بو ئالوز كردنى زمان و به كارهيڼانى هيما له داستاندا، ئه مه ش جياوازى نيوان شيعرى داستانى و شيعرى ئاساييمان بو دهرده خات)) (قادر، ۸۷). له بهر ته وهى له م توږينه وه يه دا سهرنجى زياترمان بو هونه رى ږوونبيژيه، بو يه به شه كاني ديكه ى ږهوانبيژى وهك (واتاناسى، جوانكارى) باس ناكه ين ته نها ږوونبيژى و دهرخستى بنه ماكاني ئه م هونه ره له م داستانه به ږيژه ي خاندا ده خينه ږوو. هونه ره كاني ږوونبيژيش برتښ له (ليكچواندن، خوازه، خواستن، دركه).

يه كه م ليكچواندن / ديارترين هونه رى ږوونبيژيه شاعيران له هونينه وهى به ره مه كانياندا به كاريدده يښن، تا ئه و مه به سته ي ده يانه و يت جوانتر و سهرنجراكيشتر، ياخود نه گونجاو ناشرينتر بيخه نه ږوو. واته ئه و شته ده چوښن به شتيكى ديكه، كه له خاسييه تدا هاوبه شن و لاي زورينه ي كومه لگاوه شتيكى زور جوان يان ناشيرينه، هه روه ها)) (يه كيكه له هونه ره هه ره دياره كاني ږوونبيژى و ږهوانبيژى ئاسانترين جوړى ئه و پيكه ينه ره ږهوانبيژيانه يه كه وينه بونيا د ئه ښن، له و باوه ږه داين كه سهره تاترين هونه ريك بيت نه ك هه ر له شيعردا، به لكو له زمانى ئاسايى ږوژانه ي خه لكدا له كاتى ئاخواتندا به كارده هينريت)) (سليمان، ۲۰۱۴، ۴۷).

ليكچواندن له ږيگه ي به راورد خالى ليكچوون و جياوازى دهخاته ږوو، به جوړيک ((وه بىر هيڼانه وهى ليكچوونه كه لايه نيک يان چند لايه ن له نيوان دوو شتى جياوازا ده گريته وه. بناغه ي ليكچواندن له ږوى دهر وونناسييه وه وه بىرهيڼانه وه (تداعى معانى) يه. واته شتيك ده بىنى شتيكى ترى وهك ئه وت بىرديته وه، كه ئه م شته ي بىنيووته شيويه ئه و ده دات يان له ئه ده بدا له سهر بنه ماي خه يال دامه زراوه له راستيدا ليكچواندنى ئه و دوو شته ي، كه باسده كريت له بىرو هوشى هونه ر يا نووسه ردا درووست بووه)) (پارسا، ۱۳۹۷، ۱۳) ئه م بىر هاتنه وه و ليكچوونه ي نيوان ئه و دوو شته ده بيته هوى درووست بوونى وينه ي شيعرى، واته ((بنه ماي پيکهاتنى وينه ي شيعرى، هونه ره كاني ږهوانبيژيه، له ناو هونه ره كانيشدا ليكوله ران و ره خنه گران ئه وه يان خستوته ږوو كه "ليكچواندن" ئاسانترين جوړى ئه و پيكه ينه ره ږهوانبيژيانه يه كه وينه كه ده ئه فرينيت، ليره وه شاعير سهر به ستر و

دەستکراوەتر دەبیت له ناو هونەری چواندندا پووبکاته خوازه و خواستن بو دروستکردنی وینه، چونکه دواچار ئەو هی زیاتر شاعیران دەبیتە جیگای سەرنجیان خوازهیه، هەم له پەخنی کۆن و هەمیش له پەخنی نوێ دا)) (عەلی، ۲۰۰۷، ۱۷۰). لیکچواندن چەند جۆریکی هەیه چەند نمونەیهک له جۆرە سەرەکییەکانی لیکچواندن لەم داستانەیی خانا دەخەینە روو ئەوانیش بریتین له لیکچواندنی (پەوان، جەختاو، قول، درێژ).

أ- لیکچواندنی پەوان: ((لەم لیکچواندندا تەنیا ئەو دوو بەشەیی، که هیچ کات له لیکچواندا ناسردرێنەوه دەمیتنەوه و ئەوانیش لێچوو لەوچوون. ئەم جۆرە لیکچواندنا له ئاستی هونەرییەوه له جۆرەکانی دیکە لەسەرتەر، چونکه خۆینەر بو خۆی بەبی ئەوزار دەبی بزانی ئەمە لیکچواندنا و هەر بوخۆیشی لیکچوونەکه ببینیتەوه، هەر بۆیەش زیاتر چێژی لی وەردهگری و لەلای پەوانیژان بایەخی زیاتری پێ دەدری. (پارسا، ۱۳۹۷، ۲۰-۲۱). بو نمونە خانا له بەندی (۲) دا دەلیت:

مەنالو مەوات ئەی سۆسەن خالم خۆم پەری تو وەکو زوخال

جەرگم گرگرتەن پەی تو بە تاوین خال، لێچوو / سۆسەن، لەوچوو) لێرەدا جیناوی لکاوی (م)، که بو کەسی یەکەمی تاک دەگەریتەوه واتە شازادە نیشانی دەدات، که خالی یارەکهی شازادە (نۆش ئافەرین) له گۆلی سۆسەن دەچیت واتە خالی یاری چواندوو بە گۆلی سۆسەن. (من، لێچوو / وەکو زوخال، لەوچوو) (جەرگم، لێچوو / تاوین، لەوچوو). خۆی چواندوو بە کتۆیک له خەلووز و پەژوو، که له خەمی دووری یار وای لێهاتوو، هەرودەها جەرگی چواندوو بە تاوی ئاگر، یاخود له بەندچی (۴) دا دەلیت:

یاوا بە خزمەت شوخ شەم روخسار تا نیشت وەبان کورسی زەرینکار

گا دەست نەزولفان مەوێرد وە چیندا پەخش مەکەرد بە رووی جام جەمیندا. (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۸۹) (روخسار، لێچوو / شەم، لەوچوو) روخساری یاری شوخی چواندوو بە شەم، واتە مۆم له جوانی و پووناکیدا. (پووی، لێچوو / جام جەمین، لەوچوو). شاعر پووی، یاخود دەم و چاو و ناوچاوی یاری چواندوو بە جام واتە ئاوینە بەمانای ئەو هی دەم و چاوی یاری وەک ئاینە بووه هیندە پاک بووه.

بەندی(۶): شازادە واتش ئەی گۆل جەمین من فیدای تو بام ئەی نازەنینم. (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۹۴)

(جەمین، لێچوو / گۆل، لەوچوو) جەمین / له (جبین)ی عەرەبییەوه هاتوو (تەویل، ناوچاو) بە مانای دەمووچاوی دیت، که چواندوو یەتی بە گۆل له جوانی و گەشاویدا. کهواتە لەم جۆرەیی لیکچواندندا ئەوزارو و پووی لیکچواندن نەهاتوو، هەرودەها له بەندی (۲۲) دا دەلیت:

نیشت وە لاشەوه سەول سۆسەن خال پەرسا ئەحوالات چگۆنەگیی حال

نازاران شوخ رەندان جەم جام هەردوو بەو حەرفە گریشان ئارام

شوخان تەرلان هەردوو بە دەمساز نەوجا بمانقو هەر بکەران راز. (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۱۸۶-۱۸۹)

خال، لېچوو / سهول سۆسەن، له وچوو) خالی (مەیموونە خاتوون) ئەو پەرییە زەلغەمی دیو له چالیك له گەل نۆش ئافەرىن بەندی كرددوون بە گۆلی (سهول، سۆسەن) چوواندوو گۆلی سهول گیایەکی گەلا پانی سهوزی هەیه و گۆلیکی پانی سوور ئەگریت، گۆلی سۆسەنیش جوړه گۆلیکی جوانی بۆنخۆشه و چەندین رەنگی هەیه. (نازاران، لېچوو/ شوخ رەندان جەم جام، له وچوو) مەبەست له (ن)، كه جیناوی لكاوه بۆ كه سی سییەمی كو (نۆش ئافەرىن و مەیموونە خاتوون) ه چوواندوونی به (رەندان) واتە زیرەك و جوان و شوخەكان وه (جەم) مەبەستی له جەمشید پاشایە (جام) واتە ئاوینەى ئەو پاشا خاوەن شكۆیەى، كه وهك ئاوینەكەى جەمشیدە هەموو دونیای تیدا بینووه؛ واتە هیندە جوان و قەشەنگن وهك ئاوینەكەى جەمشید هەموو دونیا دەبینیت له رووخساریاندا. (شوخان، لېچوو / تەرلان، له وچوو)، ئەو شوخانە، كه پەرى و ئادەمیزادن چوواندوونی به (تەرلان) واتە ئەو بالدارە یان مەله شوخ و شەنگەیه، كه له تیرەى باز و شەهینە له جوانی قەشەنگیدا.

بەندی (۲۶): واتش ئەى بابو پادشای سەرور یهك نهوجهوانی شیر دلاور

ساحیب یال و بال شیر غورپنەن فەرزەندە عزیز پادشای چینەن. (ئەمینى، ۲۰۱۱، ۲۱۱)

(نەوجهوانی، لېچوو/ شیر دلاور، له وچوو) مەیموونە خاتوون وەسفی شازادە سولتان دەكات بۆ باوکی دەچوینیت بە شیریکى ئازا و دلیر و نەترس. (غورپنەن، لېچوو/ شیر، له وچوو) شیوەى شازادەى بە شیر چواندوو (وه غورپنەن) مەبەستی له هاوارییەتى، كه چواندوویەتى بە دەنگى شیر.

بەندی (۶۲): دیان وه ئۇتاق دوو حۆرى جەبین دیان وه سوورەت سولتان ماچین

دیان هەردووشان بییەن وه زووغال شازادە چینی و شوخ نەونەهال (ئەمینى، ۲۰۱۱، ۳۸۸)

(دوو، لېچوو/ حۆرى، له وچوو) دوو مەبەستی له (خورشیدە خاتوون، شازادە سولتان) ه چواندوونی بە حۆرى بەهەشت له جوانیدا. (هەردووشان، لېچوو/ زووغال، له وچوو)، کاتیک له شەوی هاوسەرگیریدا جادووی رەشیان لیدەکریت بۆ بەیانی مەیموونە خاتوون و نۆش ئافەرىن دەچن دەبینن بوون بە زووغال رەشیتى هەردوویکیانی بە زووغال واتە خەلووز چوواندوو. بەم جوړه لەم داستانەدا چەندین نمونەى دیکە لەم جوړەى لیکچواندنى تیدا بەدى دەکریت.

ب- لیکچواندنى جەختاو: ((ئەو جوړه لیکچواندنەیه كه سى بنەرەتى تیدا باس کرابى و خرابیتە پروو ئەویش (لېچوو، له وچوو، پرووی لیکچوون)) ((ئەحمەد، ۲۰۱۹، ۱۹۷).

بەندی (۱) مەوات ئەى شەشە دانگ شاباز تەرلان ئەى شىمقار شوخ شەهنشای مەلان

ئەى بولبول شوخ بوستان شاھى عالم شەیدا كەرد بە دلروباھى

تۆ ماھ و خورشید خاوەر زەمینی یا مالک مولک ئەى سەرزەمینی

تۆ ئەر شیرینی شیرین نامتەن ئەر گولئەندامى كى بەهرامتەن

ئەر لەیل عامرى كى مەجنوونتەن كى تەوہلای چۆل توون بە توونتەن

من نمەزانوو حۆرى ریزوانى ئەتۆ كافرى یا موسلمانى (ئەمینى، ۲۰۱۱، ۷۱-۷۲)

سولتان ئىبراهيم بەم جوړه وەسفى جوانى نوښ ئافەرىنى كړدووه؛ واته شاعير له م وەسفه دا چەند چووانديكى كړدووه له وانه: (تو، واته نوښ ئافەرىن، لىچوو، شەشە دانگ، شاباز، تەرلان، شمقار شوخ، شەهنشای مەلان، بولبول شوخ بوستان شاهی، له وچوو) ه شاعير جوانى نوښ ئافەرىن دەچوینیت به چەندین بالدار و بولبولى گولستانى سەوز وه به شای مەله كان بۆ نمونە ئەو بالدارانەى له تیرەى هەلۆن وەك (شاباز، تەرلان، شمقار) وه به شەش دانگ دەچوینیت (شەش دانگ) به كەسك يا شتیک دەوتریت هیچی ناتەواو نەبیت، له هەمانكاتدا له زۆرزانیدا دەچوینى به (پوباهى) واته ریوى، كە هەموو كەسكى شەیدای خوى كړدووه، هەروەها به (ماه، خورشید، خاوەر زەمینى، مالک مولک) واته به مانگ و ئەستیره و ولاتى پوژه لاتی خاوەنى سەر زهوى وه به كەسایەتى ناو حەكایەت و داستانە فولكلورییەكان وەك (شیرین، گولئەندام، لەیل) به (خوری ریزوانى، موسلمان، كافر) دەچوینیت. ریزوانى، یەكێكه له باخەكانى بەهەشت، لێردا ئەو هەموو له وچووئەى هیناوەتەوه، كە نزیك (۱۱) له وچوو به بى ئەوزارى چواندن وه پوونیشی كړدووه تەوه، كە تەواوى شازادەكان له پیناو جوانى و زۆرزانى نوښ ئافەرىن توشى چەندین كیشە بوون، (جوانى، زۆرزانى/ پووى لىكچوون). دەتوانین بلین ئەمە تايبەتمەندییەكى گرنگى داستانە شیعەر و فولكلور، یاخود بەرەمه گیرانە وەبیهیەكانە بەگشتى، كە كەسك یان شتیک بچوینى به ژمارەیهى كى زۆر له شت.

بەندى (۲) پەردەى لەب یاقوت قرمز ئابدار پەسەند و مەحبوب شاهان خەریدار

دەهەن غونچەى گول شكوفتەى تازه بولبول به مینقار كەردەن ئەندازە (ئەمینى، ۲۰۱۱، ۷۸)

(لەب، لىچوو/ یاقوت، له وچوو/ قرمز ئابدار، پووى لىكچوون) لىوى یارى چواندووه به یاقوت وه لىوى سوور و ئاوداره هەروەك سوورى و ئاودارى و پىرشنگى یاقوت. (دەهەن، لىچوو/ غونچەى گول، له وچوو/ شكوفتەى تازه، پووى لىكچوون) دەمى یارى چواندووه به خونچەى گول پووى لىكچوونەكەى، ئەمەش بۆ جوانى و گەشاوئەى دەمى یارى ئەم جوړه لىكچواندنەى بەكار هیناوه، هەروەها شاعیر مەبەستى ئەوئەیه، كەچون گولیک تازه چرۆدەكات جوان و سەرنجراكیشە؛ یاریشى به هەمان شیوه جوان و سەرنجراكیشە، چونكە کرانەوئەى چرۆ و خونچەى گولیکى تازه به جوانترین گول دادەنریت واته لێردا شاعیر لىچوو له وچووئەى هیناوەتەوه ئامرازى چواندنەى نەهیناوه، كە واته دەبیت به چواندنەى جەختاو.

بەندى(۴۶): ئاما به جەواب نازار دولبەر نه دورج دەهان ریزنا گەوهەر

شوخی نەرووى تەخت گرتە بى قەرار رەنگینتەر نه رەنگ لالەى نەوبەهار(ئەمینى، ۲۰۱۱، ۲۹۸)

(نازار دولبەر، لىچوو/ ریزنا گەوهەر، له وچوو) (شوخی، لىچوو/ لالەى نەوبەهار، له وچوو) ئەمە گفتوگۆى نىوان خورشیدە خاتوون و كەنیزەكانییهتى ئەوان لىى دەپرسن له كوئى بووه ئەوئەىش وەلامیان دەداتەوه، كە مەیموونە خاتوونى بینىوو. شاعیر وەلامى خورشیدە خاتوون به گەوهەر دەچوینى، مەیموونە خاتوون به لالە واته گولى سەرەتای بەهار، پوونیدەكاتەوه، كە پەنگیتەر و جوانتره له و گولە؛ ئەوزار نەهاتوو.

پ-لیکچواندنی قول: له م جوړه لیکچواندنه دا، لیکچوون نه هاتووه، ئەمەش دەبیته هۆی ئەو هی خوینەر به زهین و سهرنجدانی خوئی، لیکچوونه که ببینیته وه، هەر بۆیه ش ئەم جوړه لیکچوواندنه ههستیکی خوشتەر ده داته خوینەر)) (پارسا، ۱۳۹۷، ۱۹). بۆ نمونه خانا له بهندی (۲) دا دهلیت:

بهندی (۲): مه گریو چون شه مع قه سر و عه ماره ت دلە ی دهر دینان مه دۆ وه غاره ت

ئه برووان که مان قه وس ئاسای قودره ت خه م که رده ن به ده ست قه واس سه نه عه ت (ئه مینی، ۲۰۱۱، ۷۶-۷۷). (قه سر، لیچوو/ چون، ئەوزار/ شه مع، له وچوو) (ئه برووان، لیچوو/ که مان، له وچوو/ ئاسای، ئەوزار).

بهندی (۲۱): خانا ئە ی دونیای بی تان و بی پۆ که رده لولول ئاسا مه یۆ مه ویه رۆ

نه عه رته پینکا چون ئه بر به هار په ی شه هزاده ی چین ئاوه رد په لامار (ئه مینی، ۲۰۱۱، ۱۷۵-۱۷۸). (دونیای، لیچوو/ که رده لولول، له وچوو/ ئاسا، ئەوزار) (نه عه رته، لیچوو/ چون، ئەوزار/ ئه بر به هار، له وچوو).

ت-لیکچواندنی دریز: ئەم جوړه یان ((هەر له ناوه که یدا دیاره که دهوتریت (دریز)، هه موو په گه زه کانی هونه ری لیکچواندنی تیدا هاتبیت، که په گه زه کانی لیکچواندنیس بریتین له (چوینراو، ئەوزار، پیچوینراو، رووی لیکچوون)) (که ردی، ۲۰۱۳، ۱۳-۱۴) بۆ نمونه خانا له بهندی (۲) دا دهلیت:

چه مه ی ئاو ساف وینه ی شیروقه ند ساف و خوشگه وار دانایان په سه ند

گول ئارای جه مین نه قش نیگارهن چمان که گولزار فه سل به هارهن

سه رگونا گول گول به وینه ی ئاته ش چون له عل مه عده ن ئاب دیده که ش. (ئه مینی، ۲۰۱۱، ۷۵-۷۷)

(چه مه ی ئاو ساف، لیچوو، وینه ی، ئەوزار، شیر و قه ند، له وچوو، ساف و خوشگه وار، رووی لیکچوون) (گول ئارای جه مین، لیچوو، چمان، ئەوزار، گولزار فه سل به هارهن، له وچوو، نه قش نیگارهن، رووی لیکچوون) ئەمه وه سفی باخی ناو کۆشکی نۆش ئافه رینه، کاتیک شازاده سولتان زۆر سه رسامی ئەو باخچه و گول و گولزاره ده بیت سه رچاوه ی ئاوی ساف و پاکی ناو باخه که به شیرو شه کر ده چوینی، که هینده تامی خوشه و پاکه زۆر خوش ده خوریته وه له جوانی و تام خوشیدا داناکان په سه ندیان کردووه. له ببینی نۆش ئافه رین ده که ویته وه سفکردنی پوخساری گول ئارایشتی یاری چواندووه به گولزاری وهرزی به هار له جوانیدا، که نه خشی سه ر تابلویه که، سه رگونای چواندووه به گول و ئاگر وه ئاوی سه ر دهم و چاوی چواندووه به کانگای له عل، که جوړه به ردیکی ئال و سه رنجراکیش و به نرخه. بهندی (۸):

شازاده جۆشا وینه ی شیر مه ست تاو دا به هیمه ت گرتش به ند ده ست. (ئه مینی، ۲۰۱۱، ۱۰۳)

(شازاده، لیچوو، وینه ی، ئەوزار، شیر مه ست، له وچوو، تاو دا به هیمه ت، رووی لیکچوون) ئەمه به رهنگار بوونه وه ی شازاده، مه لیک محمه، که شه ویک له کاتی پۆشتنی بۆ لای نۆش ئافه رین مه لیک محمد و پاسه وانه کانی ریگه ی لی ده گرن، به لام شازاده ناوبراو بریندار ده کات و چه ند پاسه وانیکیش ده کوژیت. شاعیر لیره دا ئازایی شازاده به و شیره ده چوینی، که هیمه ت و هیژیکی زۆری هیه و به رهنگاری هه موو ناخۆشی و مه ترسییه ک ده بیته وه، هه ولای ئازاردانی بدات له ناوی ده بات.

بەندى(۱۲):وېش دا نەرووى ئاب شاي پەرى سىفەت مەنمانا وېنەي بەت نەرووى شەت(ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۱۲۲).

(شاي، واتە نۆش ئافەرىن، لىچوو/ وېنەي، ئەوزار/ پەرى سىفەت، بەت، لەوچوو/ مەنمانا نەرووى شەت، رووى لىكچوون)، كاتىك نۆش ئافەرىن دەچىت بۆ سەرچاوەي پىرووزى نۆش تا خۆي بشوات و ئامادەبىت بۆ ھاوسەرگىرى، شاعىر نۆش ئافەرىن دەچوئى بە پەرى و بەت (بەت) ئەو بالئندە سىپىيە، كە لە مراوى گەورەترە. واتە نۆش ئافەرىن لە سىپىتى و پاكى لە بەت و فرىشتە دەچىت.

بەندى (۲۴): دېش يە چاھى تارىك و دشوار بەو تەور تارىكەن چون تەلىسم نار بەي چى بەي دەستور كارت درەنگەن يارت پەشىو حال چون سىياسەنگەن. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۲۰۵). (يە چاھى، لىچوو/ چون، ئەوزار/ تەلىسم نار، لەوچوو/ تارىك و دشوار، رووى لىكچوون)، (يارت، لىچوو/ چون، ئەوزار/ سىياسەنگەن، لەوچوو/ پەشىو حال، رووى لىكچوون)، زەلغەمى دىو نۆش ئافەرىن دەرفىنىت بۆ تەلىسىمى زەنگۆلە؛ لە چاللىكى قول و سامناك بەندى دەكات، شاعىر ئەو چالە بە تەلىسىمى ئاگر دەچوئى؛ تارىكى لە جادووى ئاگرىن دەچىت؛ دژوارو سامناكە، بەلام شازادە فرىاي دەكەوئىت لەو كاتەدا نۆش ئافەرىن گلەي لە درەنگ بەدەمەوە چوونى دەكات، شاعىر حالى يارى بە بەردى رەش بوو دەچوئى، كە هئىندە غەمى خواردووه و لە حال و وەزىكى پەشىودا بووه وەك بەردى رەش بووى لى ھاتووه.

بەندى (۶۲): واتن شازادە ئىمشەو نەپەردە ھەردوو بى ھۆشەن بە وېنەي مۇردە. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۳۹) (ھەردوو، لىچوو/ بە وېنەي، ئەوزار/ مۇردە، لەوچوو/ بى ھۆشەن، رووى لىكچوون)، شاعىر ھەردوو واتە(خورشيدە خاتوون و شازادە)ى چواندووه بە مردو، كە لە شەوى بەيەكگە يىشتىيان جادوويان لى دەكرىت لەم نمونەيەدا (بى ھۆشەن) ى ھىناو، كە رووى لىكچواندەن، واتە لە بى ھۆشيدا ھاو شىوھى مردوون، ئەمەش خوئىنەر بە تواناي زانستى خۆي ديارى دەكات.

دووهم خوازە/ ئەو ھونەرەي روونىژىيە، كە وشەيەك بۆ مەبەست و ماناي راستى خۆي بەكارناھىترىت، بەلكو لە برى مانايەكى دىكەي خوازراو بەكار دەھىترىت، بۆ بەخشىنى جوانى و قەشەنگى يان بە پىچەوانەو بە بەرھەمەكە، واتە ((خوازە برىتییە لەو وشە بەكار ھىتراوھى، بۆ بىجگە لە واتاي دروستى خۆي بەكارھىتراوھ، واتە سەبارەت بە راستەقىنەي خۆي، بۆ شتىك بەكارھىتراوھ، بىجگە لە خۆيەتى، ديارە ھاوچەشنىكىشى لەگەلدایە، رىگرە لەوھى بۆ واتاي دروستى خۆي بەكارھىتراوبى)) (السكاكى، ۲۰۰۰، ۱۷۰)، ياخود ((خوازە شىوھىەكى دىكە لە شىكرەنەو و روونكرەنەوھى ئەندىشەي شاعىرانە، قسە يان فىلىكى سەرنجراكىشە، كە بوئىز يان ئەدىب بە ئاوازىكى ھەلخەلەتتەر و خستەنە داوى گوئگر يان خوئىنەرەوھ لە ئەدەبدا بەكارى دەھىتت)) (سرمد، ۱۳۸۷، ۱۴۸). شاعىران لەرىگەي گوورنى ماناي وشەكان بۆ مانايەكى خوازراو ئىستاتىكا بە شىعر دەبەخشن دواچار ھەر ئەمەشە دەبىتە ھۆكارى دروست بوونى وېنەي شىعرى، بۆيە ((شىوازي شاعىر لە كار و

مامه له كړدنيدا، له گه ل وشه و دهسته واژه كان، شيوازيكي هونه ریی جوانكارييه و كاريكي هونه ريبه كه شاعير بنيادی دهنيت. كه رهسته ی سهره كي له و پرؤسه يه دا خوازه يه، كه به گواستنه وه ی وشه له مانا راسته قينه كه يه وه بو مانايه كي تر بنيات دهنريت، چونكه نه و واتا و مانا نوييه ی كه له ريگاي نه م هونه ره وه ده يگه يه نيت، واتا راسته قينه كه ی نايگه يه نيت.)) (نوري كاي، ۲۰۱۳، ۲۶۰). گرنگي خوازه له ناو به ره مه ی نه ده بي به تاييه ت له ده قی شيعريدا له وه دايه، كه شاعيران نازاد دهكات له به خشي ني مانای نو ی به وشه و دهسته واژه كان، نه مه ش هو كاريكي گرنگه له ده وله مه ندردي فره نگی وشه ی نه ته وه ی شاعيردا، چونكه خوازه ((ديارده يه كي زمانيه، به تهنيا تاييه ت نييه به زمانيك جيا له زمانه كانی دی، دروستبوونی نه م ديارده يه ش په يوه سته به به ره و پيشچوونی زمان)) (السامرائي، ۱۹۷۴، ۲۶۰). خوازه دوو جوړی هه يه، كه ((به پي به كارهي نانی له لايه نی ژيري و زماندا دابه ش ده بي بو دوو جوړ: يه كه م: خوازه ی ژيري المجاز العقی، نه وه يه وشه يه ك بدريته پال وشه يه ك كه مافی درانه پالی نه بي گهر له بهر بوونی په يوه ندي نيوانيان نه بي. واته تو كه كاريك ده ده يته پال ناويك ده بي نه و ناوه شياو بي بو نه و دانه پالو ژيري مروقيش دانی پيدا بني)) (گه ردي، ۲۰۱۳، ۱۶۶-۱۷۲). بو نمونه له به ندي (۱) دا ده ليت:

شازاده شنهفت موژده ژ حميد	وانا شوكر زات دانای كهس نه ديد
رووكه رد وه شار كيشا ناه سهرد	چهند بار سوچه قهسر دهمشق شارش كه رد
واتش نه لسه لام قهسر دولبه رم	هه م قبيله ی دونياو هه م تاج سهرم
.....زام نيش خارانم	هه م رو شنايي هه ردوو چه مانم (نه ميني، ۲۰۱۱، ۶۴۰)

شاعير له ديړی دوو هم مه به ست له (سوچه قهسر دهمشق شارش كه رد) وه سلاولي كړدي و وه سفكردي به قبيله و تاجی سهر و رو شناي هه ردوو چاوانی نه مانه نابنه بكه ري راسته قينه، ژيري نه وه په سه ند ناكات، كه قهسر و شاری ديمه شق ببنه قبيله و تاجی سهر و پووناكي چاو، به لكو دولبه ري ده بيته بكه ري راسته قينه، له بهر نه وه ی له و شار و قهسر ده ژيت نه و كارانه دراو ته پال قهسر و شار. به ندي (۱۷):

نه ی چه رخ غه دار پر چه قه باحه ت كی نيشته ن تيدا ساتی به راحه ت. (نه ميني، ۲۰۱۱، ۱۴۴).

ليرده شاعير وشه ی (چه رخ) ی به كار هي ناوه مه به ستي خه لکی چه رخ و زه مانه يه، كه غه دارن واته زالمی و زورداری خه لکی زه مانه ی داو ته پال چه رخ؛ مه به ستيه تي بليت: خه لکه زال م و بي ويژدانه كانی زه مانه چه رخیان به جوړيک ناخوش كړدوه، كه كه سانی ديکه دلخوش و ناسوده نابن تييدا. واته كاتيک، ده ليت: (نه ی چه رخی غه دار) ليرده زور پوونه، كه چه رخ ناتوانيت غه داری بکات، به لكو ده بيت بدريته پال كه سه كان، له بهر نه وه ی كه سه كان له و چه رخ و زه مانه دا ژياون غه داريه كه دراو ته پال چه رخ. به ندي (۲۵):

خانا گوش بدهر دنيا بي شهرمن	هه ر رو به رهنگی بازارش گهرمن
گاهي مه دو نوش گاهي مه دو رنج	گاهي مه دو سهنگ ده م مه دو گنج. (نه ميني، ۲۰۱۱، ۲۰۸)

ئەمە لەسەرەتای بەندی بردنی نۆش ئافەرىنە بۆ چىيى زەرغام لە لايەن زەلغەمەو خانە، كە دەلەيت (دنيا بى شەرەمەن) و ھەر رۆژەو كاريك دەكات جارئ خۆشى و جارئ ناخۆشى وە سەنگ و گەنج واتە گەنجينە و پارەداريت دەداتى، ئاشكرايە دونيا تواناي كردنى كارى بى شەرەمى نيبە، بەلكو كەسەكان و ڤووداوەكانى ناو دنيا ئەو كارە بى شەرمانە دەكەن؛ وەك ئەو كارەى زەلغەم. كەواتە دەبوو (كارى بى شەرەمەن)، كە دراووتە پال دنيا دەبوو بدرايەتە پال بكَهري راستەقینە، كە ڤووداوە كەسەكانى دونيان، بۆيە بەمە دەوتریت خوازەى ژيرى دانە پال كات، چونكە ژيرى ئەو كارانەى دراووتە پال دنيا پەسەندى ناكات.

سەبارەت بە پیناسەى خوازەى ژيرى عەزیز گەردى دەلەيت: ((خوازەى ژيرى بریتىيە لەوہى كە شتيك بدريتە پال شتيكى تر كە لە راستیدا هەق نەبیت بدريتە ئەو وەك: ئەسكەندەر لەشكرەكەى داراي شكاند، وەنەبى ھەر بە تەنھا ئەسكەندەر چەكى ھەلگرتبى دوژمنى بەزانديت، بۆى ھەيە ھەر شەريشى نەكردبیت، بەلام ئەوئەندە ھەيە ئەو فەرمانى بە سەربازەكان داوہ بۆ ليدان و ڤەتاندى دوژمن، سەربازەكان دوژمنيان شكاندووہ كەچى ناو بۆ ئەسكەندەر، كەواتە ئيمە شكاندنى لەشكرەكەمان دايە پال ئەسكەندەر ھەر لەبەر ئەوہى فەرمان و ژيرى ئەوى تيايە)) (گەردى، ۱۹۷۲، ۸۶) بۆ نمونە لەم داستانەدا خانە لە بەندى (۵۶)دا دەلەيت:

فەرمان خان محمد رەفيق رازم	مەحرەم عەزیز رازو نيازم
نامە ئينشاكەين بە جەهانگير شا	لازمەن جەى وەقت شا بكَهين ئاگا
ئەوہل ئيبتيادا بە نام خودا	دووہم بە ئيقبال فەر پادشا
فاريغ بيم جە شەر ڤاگەى ڤر خەتەر	نە جەفای ديوان سزای جانەوہر
سكەندەر شيوہ شای دارا شكۆ	بەدەر مزگانى موژدە بۆ بە تو
كاخ سولەيمان ئەو سيا غولە	ھەم بەرباد كەردم ديو زەنگولە
جای ئادەمى خوار جەھەم كەردم پاك	جانەوہرانم يەكسەر كەرد ھەلاك
جەزيرەى واق واق زەنگى ئادەم خوار	مەغريب شارم گرت تا خەتا ديار
خاتونە خانم ھەم بەر ئاوہردم	شای فەرەنگيش تەسەرۋف كەردم

بە زۆر بازوو ديوم دا شكەست ئاوہردم بە دەست شوخ ديده مەست. (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۳۴۵-۳۴۶) كاتيك شازادە سەرکەوتوو دەبیت لە چەندین ڤوودا و شەڤى ديو و زەنگى و ئەو پاشا و شازادانەى، كە نۆش ئافەرىن نەبوو بە نسيبان، بۆيە ھەريەكەيان ڤيكي گەورەى بەرامبەر بە شازادە بۆ دروست بوو و ھەولى كوشتنى شازادەيان دا، جا كاتيك شازادە لە و ھەموو ھەول و شەڤە ڤزگارى دەبیت دەيەويت بگەريتەوہ بۆ ديمەشق فەرمان بە (خان محمد) دەكات نامەيەك بنوسى بۆ جەهانگير شا و ھەوالى سەرکەوتنەكانى بۆ بنيريت؛ لە نامەكەدا ھەموو سەرکەوتنەكان دەداتە پال خۆى و خۆى بە وينەى ئەسكەندەر لە قەلەم دەدات، لە كاتيكدا سەرجم ھاوہلەكانى بەژدار بوون، كە خان محمد، ھەمىد، فەرەنگى ديو بە تايبەت ڤوخ ئەو بالدارەى، كە بۆ ھەموو شەڤەكان ھاوكارى بوو، گەر ئەو

نه‌بوايه له جه‌زيره‌ی واق واق له ده‌ست زه‌نگيان پرزگاري نه‌ده‌بوو. واته شاعير شازاده ده‌کاته پال‌هواني سه‌ره‌کي، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فه‌رمان و ژيري به‌کار هيناره له سه‌رکه‌وتنه‌کاندا، بويه له‌م چهند ديره‌ی وه‌سفي سه‌رکه‌وتنه‌کانی شازاده وه‌ک خوازه‌ی ژيري به‌کار هيناره.

دووه‌م: خوازه‌ی زماني (المجاز اللغوي): ((بریتيه له گواستنه‌وه‌ی وشه له واتای دروستی (فه‌ره‌نگی)ی خو‌ی، که له بنجدا بو‌ی دانراوه، بو واتایه‌کی نو‌ی، ئه‌مه له‌به‌ر بوونی په‌یوه‌ندییه‌ک له نیوان واتای یه‌که‌م و دووه‌م، دياره ده‌بی هاوچه‌شنیکيشی هه‌بی، پرگري بکات له‌وه‌ی واتای یه‌که‌م مه‌به‌ست بی و بیر بو ئه‌وه ببات، مه‌به‌ست واتای دووه‌مه)) (عبدالله، ۲۰۱۱، ۱۶۵). واته به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌ک، که واتای بنه‌ره‌تی خو‌ی نه‌دات، به‌لکو واتایه‌کی نو‌ی بدات، یاخود ((واته لادانی وشه له مانای بنه‌ره‌تی خو‌ی بو مانایه‌کی تر له‌گه‌ل بوونی په‌یوه‌ندی یه‌ک له نیوان هه‌ردوو مانادا، نیشانه‌یه‌کیش هه‌بی قه‌ده‌غه‌ی مانای یه‌که‌م بکات)) (گه‌ردی، ۲۰۱۳، ۱۷۲). له به‌ندی (۳) دا ده‌لیت:

هۆریزا وه پا سهول خه‌رامان نه پای قه‌سر زه‌ر ئاما به دامان

دیده نه‌رابی ئه‌و شوخ نازدار که‌ی به‌یو وه باغ شیربه‌چه‌ی خونخوار. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۸۷-۸۸)

شاعیر، که ده‌لیت: (سه‌ول خه‌رامان) سه‌ول گولیکي جوانه گیایه‌کی گه‌لا پانی سه‌وزی هه‌یه و گولیکي پانی سوور ئه‌گریت، (خه‌رامان) واته شه‌نگ و شوخی؛ هینانی ناوی گولیکي شه‌نگ و شوخ مانای دروستی و فه‌ره‌نگی خو‌ی نییه مه‌به‌ستی مانای یاره، که وه‌ک سه‌ولی خه‌رامانه له جوانیدا، واته په‌یوه‌ندی له نیوان مانای یه‌که‌م، که سه‌ول خه‌رامانه له‌گه‌ل مانای دووه‌م، که یاره جوانیه، به‌لگه‌ش بو ئه‌مه نیشانه‌ی (هۆریزا وه پا)یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گولی سه‌ول له راستیدا توانای هه‌ستانه سه‌ر پی و پرۆشتنی نییه، ئه‌وه‌ی توانای پرۆشتنی هه‌بی یاره، که نۆش ئافه‌رینه، یاخود، که ده‌لیت: (شیربه‌چه‌ی خونخوار) واته شیر دله‌رق ئه‌م ناوه مانای دروستی و فه‌ره‌نگی خو‌ی نییه بو مانای ناوی شازاده سولتان هاتوو؛ واته وه‌ک شیر دله‌رقه له ئازاردانی یاره‌که‌ی، که به دره‌نگ هاتنی یاری ئازار ده‌کیشی، په‌یوه‌ندییه‌که‌ش له نیوان (شیربه‌چه‌ی خونخوار، شازاده سولتان) وه‌ک مانای یه‌که‌م و دووه‌م دله‌رقیه، شوینی (باغ) ده‌بیته نیشانه‌یه‌ک، که مه‌به‌ست له هاتنی (شیربه‌چه‌ی خونخوار) بو ناو باغی کۆشک مروقیکی دله‌رقی وه‌ک شازاده‌یه، باغی کۆشک شوینی شیرری راسته‌قینه نییه، به‌لکو شوینی له دارستان یان باخچه‌ی ئازده‌لاندایه.

به‌ندی (۴۵): گول تۆتۆ خه‌فته‌ن که‌فته‌ن وه‌ه‌مدا شکۆفته‌ن به‌شه‌وق نه حه‌لقه‌ی خه‌مدا. (ئهمینی،

(۲۸۷، ۲۰۱۱)

که ده‌لیت: (گول) مه‌به‌ستی مانای دروستی و فه‌ره‌نگی خو‌ی نییه بو مانای ناوی خورشیده خاتون هاتوو؛ واته وه‌ک گوله له جوانیدا، په‌یوه‌ندییه‌که‌ش له نیوان (گول، خورشیده خاتون) وه‌ک مانای یه‌که‌م و دووه‌م جوانیه، به‌لگه‌ش بو ئه‌مه نیشانه‌ی کرداری (خه‌فته‌ن که‌فته‌ن)ه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گولی راسته‌قینه له راستیدا توانای کرداری خه‌وتنی نییه، ئه‌وه‌ی توانای خه‌وتنی هه‌بیته خورشیده خاتونه، که واته گول خوازه‌ی زمانیه خوازاوه بو خورشیده خاتون، که وه‌ک گوله له جوانیدا.

بهندی(۱۳): گشت رهعنا قامهت گشت کهمهند دراز مهیون پهرئ تو وهعیشوهو وه ناز. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۴۰۰)

هینانی ناوی (رهعنا) بهمه بهستی مانای دروستی و فرههنگی خوی نه هاتوو، بهلکو بو ناوی ئهو کهسانه خوازراوه، که له کیوی قافن و فهیازی عابید خان محمد راده سپیری، تا بچیت تهلیسمی زهریری جادووگه بَشکینئ، تا خاو بهندی شازادهو خورشیده خاتون بهتال بیتهوه. واته ئهو کهسانه قامهتیان وهک گوله رهعنایه له جوانیدا، په یوهندییه کهش له نیوان (گوله رهعنا، کهسهکانا) وهک مانای یه کهم و دووهم جوانییه، بهلگهش بو ئه مه نیشانهی کرداری (مهیون) ه، واته هاتن، له بهر ئه وهی گولی رهعنا له راستیدا توانای کرداری هاتنی نییه، ئه وهی توانای هاتنی هه بیت کهسهکانی ناو ئهو کیوهن، که واته گول، ههروهها ((به پبی ئه م په یوهندی یه نیوان ههردوو مانادا خوازهی زمانی دهبی به دوو بهش، یه کهم: خوازهی بهربلاو، دووهم: خوازهی ویکچوون/ (خواستن الاستعاره)) (گهردی، ۲۰۱۳، ۱۷۳-۱۸۰) ئیمه له م تویرینه وهی دا دووهم جوړ (خواستن) دهخهینه پروو.

***خواستن (خواستن الاستعاره):** شاعیران هونه رهکانی رهوانیژیان هه موو کات به کارهیناوه، به تاییهت له به رهه مهکانی گیرانه وهی وهک داستاندا، له به ره ئه وهی هوکاریکی گرنگ و یارمه تیدهرن بو تیگه یشتن و گه یاندنی مه بهست و په یامهکانیان. بو نمونه (خواستن)، که یه کیکه له هونه ره گرنکهکانی روونیژی و بهشی دووهمی خوازهی زمانییه، له ریگه ی ئه م هونه ره وه دهتوانن ئیستاتیکیه کی فراوان به زمانی گیرانه وه که یان به خشن، ئه مهش ده بیته هوی ئه وهی، که خوینهر بچیته ناو دونیایه کی خه یالی و چیژیکی تاییهت له به ره مه که وه ربگریت و له لای په سه نترین بیت. خواستن چه ند پیناسه یه کی دیاریکراوی بو کراوه له وانه ((وشه ی metaphora میتافور یونانییه و به مانای "گواستنه وه" دیت و بو یه کهم جار ئه رهستو به کاری هیناوه، واته سیفه تیکی شتیک ده گوینه وه بو شتیک تر یان بو مروف، یان له سروشته وه بو مروف و به پیچه وانه شه وه. ئه مه گرنگترین و بلاوترین فیچه ری زمانه، که تاییدا یه ک شت، بیر یان، کاریک به وشه و دهر برین ده گه ریندریته وه بو شت، بیر، کاریکی تر، چونکه هه ندئ خاسییه تی هاوبه شیان هه یه)) (هالیبرگ، ۲۰۱۸، ۷۶). واته گونجاوه دیارده ی تاییه تی نیوان مروف و سروشت و گیاندار و بیگیان ئالوگور بگریت، بو نمونه دیارده ی سروشت بدریت به مروف وه گیاندار بدریت به بیگیان.

ئه توانین بلین بو پیناسه ی ئه م هونه ره چه ندین بوچوونی جیاواز هه ن له سه رچاوه کاندا، به لام ئه وهی روون و ئاشکرایه سه رجه میان هه مان مانا ده گه یه نن ئه ویش ئه وه یه، که ((له هه موویاندا خواستن گوړینی شتیک به شتیک دیکه، یا وشه ییک به وشه یه کی دیکه یه، له بهر په یوهندییه کی سنووردار، که هه میشه لیکچوونه)) (ویس، ۲۰۰۲، ۱۲۶)، ههروهها به شتیک له سه رچاوه کان جیاوازی نیوان (خواستن و لیکچواندن) یان خستووته پروو له وانه (سه عد فاروق) ده لیت: ((ئه گه ر لیکچواندن پشت به دوو بنه ما به سستیت، ئه وا خواستن له سه ر یه ک بنه ما ده وهستی، هه رچه نده به جوړیک له لیکچواندنیسی داده نریت، به لام به لابرندی ئه وزار و رووی لیکچواندن له خواستندا، له واقعیدا هه موو

ئەوانە دەكرين بۇ ئەوھى لە خەيالدا واى دابنين، كە بۇ خواستراو يەكسان بووھ بە ليخواستراو)) (شيخ بزینی، ۲۰۱۱، ۱۷۶). واتە ئالوگورپييه كان شوینی يەك بگرنه وه و ببه هوی به خشینی جوانی، تا خوینەر بتوانیت پهی به و ئالوگورپيانه بیات.

عەزیز گەردی زۆر بەروونی ئەو جیاوازییانهی باسکردووھ و دەلیت: ((ليكچواندن دوو بنه رەتی هەیه-لی چوو، لەوچوو، كەچی لە خواستن یا تەنها لەوچوو ئەوتری یا لیچوو ئەوتری و پەيوهستیکی لەوچووی ئەدریتی، هەردووکیان ری ئەكەون لە هاوبه شکردن لە شتیكه وه، بەلام ریگه و چۆنییه تی ئەو هاوبه شکردنە ئەگۆرئ، لە ليكچواندن لەوچوو تەواوتر و گەشاوهره لە لی چوو، بەلام لە خواستن هەردووکیان تیکه ل ئەكرين ئەو تیکه لکردنەش دوو شتەكە پتر لیک نزیك ئەكاته وه، لە ليكچواندنا ليكچوون ئەشی بوتری و ئەشی نەوتری كەچی لە خواستن بە هیچ جۆری ليكچوون نابی دیار بی ئەگەر دیار بکەوی لە خواستن ئەكەوی و ئەبی بە ليكچواندن)) (گەردی، ۱۹۷۲، ۷۲). خواستن تەنها لە بواری ئەدەبدا گرنگی پینه دراوه، بەلكو لە بواری دیکه ی وهك زانستی زمان گرنگی تایبەت بەخوی پیدراوه، چونكە بەکارهینانی ئەم هونەرە وشە و واتای تازه دروست دەكات، كە ئەمەش دەرڤه تیکي بەپیزه بۇ فراوانبوون و دەولەمەند بوونی فەرھهنگی وشە، بۆیه ((میتافۆر جۆریكە لە دانایی، چونكە لە راستی دا ئەو سەرنجە باوه راست نییه كە گوايه میتافۆر تەنیا جوانکاری و خۆش بەخشین و رازاندنە وه بی، بەلكو دركکردن و پهی بردنە بە دیارده پەنھانه كان وه زۆریه ی دەربرپینه ناسكەكان لە میتافۆره وه سەرچاوه دەگرن و لە هەمان كاتیشدا وریاکردنە وه و روژاندنی گویریگیشمان بۇ مسۆگەر دەكات، هەر بۆیه جیی خۆیه تی بە بەردهوامی بەرگی وشەكانمان بگۆرین و دەربرپینه كانمان خالیكەینه وه لە واتا باوه كانیان و پریان كەین لە وزه ی نوئ)) (علی، ۲۰۰۰، ۱۸). كەواتە دەتوانین بلیین خواستن یه كینكە لە هونەرە پر بەبایه خەكانی پوونییژی و لە ناو چواندندا هەلدەقوولی واتە چواندنیکي پوخته؛ بەکارهینانی وشهیه کی خوازاراوه، كە مەبهست و مانا راستیه كە ی خوی ناگه یه نیت، بەلكو مانایه کی خوازه یی دهگه یه نیت. شاعیران لە قوناعی رابردوو ئیستادا بە چری بەکاریان هیناوه و دههینن، تا ئەو ئاسته ی دهكرئ بلیین بەرھه میکی شیعرى نییه ئەم هونەرە بە پیزه ی تیدا بەكار نەهینرابیت. سروشت هەمیشه لای شاعیران گرنگ و ئیلهام بەخش بووه لە ریگه ی تایبەتمەندی سروشته وه هونەری خواستنیان بەكار هیناوه بە تایبەت شاعیرانی هەورامی، چونكە ((یه كیک لە تایبەتمەندییه كانی شیعرى شاعیرانی هەورامان لیریكای سروشته، باسی خەزانی پایزه، هەموو كاتیكیش لەگەل هەست و نەست و ئەندیشه ی مرؤفدا دەربردراوه، شاعیران بە میتافۆر (خواستن) ی قوول و بەراوردی دانسقه و چاوه رواننە كراو و دەربرپینی ناسك تابلویه کی تەواویان نەخشاندووھ)) (محەمەد، ۲۰۰۷، ۷).

لە سەرچاوه كاندا خواستن دابهش دهكریت بەسەر چەند جۆریكدا، كە ((خواستن بە پیی هاتنی یه كی لە هەردوولاكه ی كە بۇ خواستراو (المستعارله) و لی خواستراو (المستعارمنه) دوو بەشی هەیه یه كەم: خواستنی ئاشكرا (الإستعارة التصريحية)، دووهم: خواستنی شاراوه (الإستعارة المكنية)))

(گهردی، ۲۰۱۳، ۱۸۵-۱۹۴)، دیاره، که ئەم دوو جوورهش هەر یه که یان به پیتی تایبه تمه ندى خوئی لقی دیکه یان ههیه، به لām ئەم دوو جووره سهرهکی و دیارترین، بۆیه ئیمهش له م داستانهدا تهنها ئەو دوو جووره دهخهینه ڤوو.

أ- خواستنی ئاشکرا: ((ئەوهیه که ته نیا لیخواستراو (له وچوو) له رسته دا هاتبی، هەر به هوی ئەوهی که راسته وخۆ ناوی لیخواستراو (له وچوو = مشبه به) گۆردراوه بۆ مه بهستی خواستراو، پیتی دهگوتریت خواستنی ئاشکرا)) (پارسا، ۱۳۹۷، ۷۳) بۆ نمونه له م داستانهدا خانا له بهندی (۲۴) دا دهلیت:

ته مام گرد رازان سهول نازپهروهه یهک یهک حالی کهرد شیر دلاوهه. (ئهمینی ۲۰۱۱، ۲۰۷)

یار/ بۆ خواستراو دهرنه که وتوو. سهول نازپهروهه، شیر دلاوهه/ لیخواستراو، دهرکه وتوو.

جوانی، نازایه تی/ خواستراو حالی کهرد، واته تینگه یاند/ نیشانه ی خواستنه

ئهمه کۆتای گفتوگۆی نیوان نۆش ئافهرین و شازاده سولتانه، کاتیک شازاده سولتان نۆش ئافهرین رزگار دهکات له و چاله تهنگ و تاریکه ی زه لغمی دیو نۆش و مهیمونه خاتوونی بهند کردبوو، لیره دا سهول نازپهروهه، شیر دلاوهه) به مانای راستی و دروستی خویان به کار نه هاتوون، به لکو به شیوه ی خواستنی ئاشکرا به کاریهیناون شاعیر یار، که بۆ خواستراوه و دهرنه که وتوو، چواندوویه تی به گۆلی (سهول نازپهروهه)، که لیخواستراوه و دهرکه وتوو، به هه مان شیوه شازاده، که دهکاته یاری نۆش ئافهرین بۆ خواستراوه و دهرنه که وتوو چواندوویه تی به (شیر دلاوهه)، که لیخواستراوه و دهرکه وتوو.

بهندی (۴۵): که مهر بهند ته لا به ستهن نه پرووی پشت جفتی شه مامه ی ته لا نه پرووی مشت (قوبادی، ۲۰۱۱، ۲۹۱)

سنگی یار- مه مک/ بۆ خواستراو دهرنه که وتوو. جفتی شه مامه/ لیخواستراو، دهرکه وتوو.

ته لا، واته ئالتونی و جوانی/ خواستراو. مشت/ نیشانه ی خواستنه.

شاعیر وشه ی (جفتی شه مامه ی) بۆ واتای راستی خوئی به کار نه هیناوه، واته هونه ری خواستن له و وشه یه دا کۆبووه ته وه، چونکه مه بهستی ئەو شه مامه راستیه نییه، که بهری میوه یه که، به لکو مه بهستی ههردوو مه مکی یاره، ههروه ها وشه کانی (ته لا، مشت) یارمه تیمان ددهن، که بلین وشه که بۆ مانای دروستی خوئی به کار نه هاتوو، پرووی لیکچوونی ئەو دووهش ئالتونی و جوانیه.

بهندی (۴۶): ((ئاما به جهواب نازار دولبهه نه دورج دههان ریزنا گوهههه (ئهمینی ۲۰۱۱، ۲۹۸)

قسه ی یار / بۆ خواستراو دهرنه که وتوو. گوههههه/ لیخواستراو، دهرکه وتوو.

به نرخی قسه ی یار/ خواستراو. دههان، ریزنا/ نیشانه ی خواستنه.

شاعیر وشه ی (گوههههه ی) بۆ واتای راستی خوئی به کار نه هیناوه، چونکه مه بهستی ئەو گوههههه راستیه نییه، که بهردی به نرخی وهک یاقووت و ئەلماس و مرواری... ییه، به لکو مه بهستی قسه ی یاره، که وهک ئەو بهرده به نرخی، ههروه ها وشه کانی (دههان، ریزنا) یارمه تیمان ددهن، که بلین وشه که بۆ مانای دروستی خوئی به کار نه هاتوو، پرووی لیکچوونیش گرنگی و به نرخی قسه ی یاره.

بهندی (۶۳): هۆریزا وه جهخت ڤرتاف دا وهدهو لوا باوهرۆ ئەو نه مام نهو

قەدرى ليش گوزەشت ناما وە دما
يار / بۇ خواستراو دەرئەكەوتووه.
جوانى و شەنگى يار / خواستراو.

نیشانى ناما ژەو حۆرى لەقا (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۴۱۷-۴۱۸)
نەمام نەو، حۆرى لەقا / لىخواستراو، دەرئەكەوتووه.
باوهرق، ناما (يار) / نیشانەى خواستنه

ئەمە گفتوگوى (ئەمىر ئومەراى قاف)ە لەگەل شازادە سولتان، كە چىرۆكى عاشق بوونى خۆى بە
(نور ئەلەين) دەگىرپىتەو، شاعىر وشەكانى (نەمام نەو، حۆرى لەقا) هىناون، كە هونەرى خواستنى
ئاشكران بۇ (يار)، كە بۇخواستراو و دەرئەكەوتووه چواندوويەتى بە(نەمام نەو، حۆرى لەقا)، كە
لىخواستراون و دەرئەكەوتوون ئەوھشى خواستراو جوانى يارە، كە جوانى و گەشاوھى نەمامى تازە و
حۆرى بەھەشتى گواستووهتەو بۇ يارەكەى.

ب- خواستنى شاراو: ((ئەو خواستنه تىايدا چوینراو دەرئەكەوت و پىچوینراو دەرئەكەوت. ئەو
جۆرەيە، كە تىايدا لىخواستراو دەرئەكەوتووه تەنھا دەرئەكەوتىكى بۇ كراو بەيەك لە پەيوەستەكانى يان
خاسىيەتتىك لە خاسىيەتەكانى، لەگەل دەرئەكەوتنى بۇ خواستراو)) (كرىم، ۲۰۲۱، ۲۰۳). واتە لە ناوھەكەيدا
دەرئەكەوت، كە پىچەوانەى جۆرى يەكەمى خواستن بىت لەم جۆرەياندا (لىچوو) دىت و (لەوچوو)
دەرئەكەوت، ((بەلام پەيوەست-لازم-يىكى لى وەرگىرى بىرئەكەوت بىچوو)) (گەردى، ۱۹۷۲، ۷۷). لە بەندى
(۱۷)دا دەلىت:

ئەى چەرخ غەدار پر جە قەباحەت كى نىشتەن تىدا ساتى بە راحت (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۱۴۴).
چەرخ / بۇ خواستراو دەرئەكەوتووه مرقوف / لىخواستراو، دەرئەكەوتووه
چەرخ غەدر ئەكات / خواستراو لە مرقوفەو غەدر ئەكات،

لەم دىرەدا خواستنى شاراو لە (چەرخ غەدار)ە لىكچواندى چەرخى كرىووه بە مرقوف، ئادەمىزاد
لابراو، كە لەوچوو، بەلام پەيوەستىكى لى وەرگىراو، كە غەدارىيەو دراو بە لىچوو، كە چەرخە وە
ھەر وشەى (غەدار)ە دەبىتە نىشانەى خواستنهكە. واتە كاتىك، دەلىت: (ئەى چەرخى غەدار) ئاشكرايە
غەدارى بۇ مرقوف بەكاردىت بۇ چەرخ بەكار نايەت، چونكە چەرخ ناتوانىت غەدارى بكات، بەلكو
مرقوف غەدارى دەكات. واتە وشەكە لە مرقوفەو خواستراو بۇ چەرخ، پووئتر بلىين (چەرخ /
لىچوو... لەوچوو نەھاتووه، بەلام بەھوى وشەيەكى تايبەتەو كە (غەدر)ە خوینەر تىدەگات، كە
لەوچوو مرقوفە)

يەككىك لە تايبەتمەندىيەكانى ئەم داستانە بوونى ئەفسانەيەكى زۆرە، خواستنى شاراو لەم دىرەدا
(دنيا)يە چوینراو بە دىو واتە(دنيا) چوینراو باسكراو ناوى دىو كە(زەلغەم) پىچوینراو باسنەكراو
(بى شەرمن) نىشانەى خواستنهكەيە، لەبەر ئەوھى بى شەرمى شىاوى دونيا نىيە، بەلكو شىاوى
دىو كەيە، واتە ئەم سىفەتانە لە دىو كەدا ھەن نەك لە خودى دونيا. شاعىر لەم دىرەدا مەبەستى بى
شەرمى زەلغەمى دىو، كاتىك جارى پىشوو نۆش ئافەرىن دەرئەكەوت شازادە دەرپات رزگارى دەكات
عەلقەم دەكوژىت و دەيەوئىت زەلغەمى برايشى لەناوبەرىت، بەلام زۆر دەپارپىتەو، تا شازادە
نەيكوژىت، شازادەش لى خوئە دىت و ئازادى دەكات، بۇ جارى دووھم دىسان لە شەويكدا

فرسەت دەھینى و نۆش دەرفىنىتەو، تا تۆلەى براكەى بکاتەو، جا شاعیر لیرەدا مەبەستى لە بى شەرمى ديوەكەيە، كە لە ئاستىكدايە بە پفاندنى يارى ئازارى شازادە دەدات، لە كاتىكدا ئەو لىي خوش بوو. بەندى (٤٤): ناوهردن نه خاو دیدەى زەمانە هەرکەس بوینۆ مەبۆ دیوانە. (ئەمینی، ٢٠١١، ٢٨١)

زەمانە/ بۆ خواستراوہ دەرکەوتووہ مرۆڤ/ لیخواستراوہ، دەرئەکەوتووہ

دیدە / نیشانەى خواستنە زەمانە دەبینى/ خواستراوہ لە مرۆڤەوہ ئەبینى.

شاعیر لەم دیرەدا خواستنى شاراوہى لە (دیدەى زەمانە)دا هیناوەتەو، واتە زەمانە وەك مرۆڤ، زیندەوهران چاوى هەيە و دەبینى (زەمانە، لیچوو) بە (مرۆڤ) چوینراوہ نیشانەى خواستنەكەش دیدە واتە چاوە بەو دەزانین زەمانە بە مرۆڤ چوینراوہ، كەواتە جوړى خواستنەكە شاراوہیە، لەبەر ئەوہى لیچوو كە (زەمانە)یە هاتووہ و لەوچوو كە (مرۆڤ)ە نەهاتووہ، هەمان نمونە لە بەندى (٤٥) دا دەلیت:

بە وینەش نییەن نە پووى زەمانە ناوهردن نه خاو دیدەى شش جەهان. (ئەمینی، ٢٠١١، ٢٩١)

شش جەهان / بۆ خواستراوہ دەرکەوتووہ مرۆڤ/ لیخواستراوہ، دەرئەکەوتووہ

دیدە / نیشانەى خواستنە شش جەهان دەبینى/ خواستراوہ لە مرۆڤەوہ ئەبینى.

جیاوازی لەگەڵ نمونەى پیشوو، تەنھا وشەى زەمانە بوو تە (جەهان)، كە هاو واتان، دەلی شش جەهان، واتە مرۆڤى شەش جیهان ئەم جوانییەى خورشیدە خاتونیان لە خەویشدا نەبینیو، نەك لە راستیدا لە هەردوو بەندەكەدا وەسفیکى پر لە هونەرى پوونبێژییانەى خورشیدە خاتونى کردوو.

بەندى (٥٨): گۆل خەندە كەردەن یاران جە شادى بەدل كەردشان موبارەك بادى. (ئەمینی، ٢٠١١، ٣٥٨).

گۆل / بۆ خواستراوہ دەرکەوتووہ مرۆڤ، یار/ لیخواستراوہ، دەرئەکەوتووہ

خەندە كەردەن / نیشانەى خواستنە گۆل خەندە دەكات/ خواستراوہ لە سروشتەوہ بۆ

مرۆڤ. خواستنى شاراوہ لە (گۆل)دایە چوینراوہ بە مرۆڤ، واتە(گۆل) چوینراوہ و باس كراوہ، مرۆڤ پیچوینراوہ و باس نەكراوہ (خەندە كەردەن)كەواتە خەندەكردن دەبیتە نیشانەى خواستنەكە و بەوہدا دەزانریت، كە گۆل بە مرۆڤ چوینراوہ، لەبەر ئەوہى خەندەكردن سیفاتى گۆل نییە، بەلكو سیفاتى مرۆڤ، یارە. بەندى(٦٣):

نە شەوق شوعلەى شەمس بال زەرین مەدھۆش و مات بى دلەى ئاگرین. (قوبادى، ٢٠١١، ٤٣٥).

خواستنى شاراوہ لە (شەمس بال زەرین)ە لیكچواندنى شەمس، واتە خوړى کردووہ بە مرۆڤ، ئادەمیزاد لابراروہ، كە لەوچووہ، بەلام پەيوەستىكى لى وەرگیراوہ، كە بالە دراوہ بە لیچوو، كە شەمسە وە هەر وشەى (بال)ە دەبیتە نیشانەى خواستنەكە. واتە كاتىك، دەلیت: (شەمس بال زەرین) ئاشكرايە مرۆڤ بالى هەيە نەك خوړ. كەواتە وشەكە لە مرۆڤەوہ خواستراوہ بۆ خوړ، پوونتر بلین (شەمس/ لیچووہ... لەوچوو نەهاتووہ، بەلام بەھۆى وشەيەكى تايبەتەوہ كە (بال)ە خوینەر تیدەگات، كە لەوچوو مرۆڤە.

سپیه درکه: داستان ئەو ژانرەیه بواری داهینانی هونەری فراوانە؛ کات و دەرفەتیکی لەبار لەبەردەم داستاننوسدا هەیه بۆ خستەنەرۆوی توانا هونەرییەکانی خۆی، بەو پێیە لەم ژانرەدا هونەرەکانی رەوانیژی و بونیادی جوانیناسی بەگشتی بەکاردهینرین. شارەزایانی ئەدەب هەر لە رابردوو تا ئیستا درکییان بە گرنگی و کارتیکەری درکه کردوو بە شیوازیکی دەربڕینی ئەدەبی پێناسەیان کردوو لەوانە دکتۆر(عەزیز گەردی) دەلیت: ((درکه ئەوەیە وشەیهک یا کۆمەڵە وشەیهک بێنی که واتایەکی دروستی خۆی هەبێت هەر لەو کاتەدا لەرستەکه مانایەکی تر بدا بەدەستەوه وه مەبەست ئەم مانایە ی بەم دوایی یە بێت)) (گەردی، ۱۹۷۲، ۸۸). یاخود ((درکه شیوەیهکی ئاخاوتنه، که جیگه‌ی ناوی شتی‌ک به ناوی چەند شتیکی تر دەگریته‌وه، که یه‌کسه‌ر ئەوت بێر دەخاته‌وه بۆنمونه بوتل و خواردنه‌وه، رۆژنامه- رۆژنامه‌نووس، تەنووهر و ژن، مۆزارت-بۆ مۆسیقای مۆزارت...)) (هالیبرگ، ۲۰۱۸، ۷۸). واتە درکه دەستەواژەیه‌که، که قسه‌که‌ر به شیوازی واتای نهیانی دەری دەپریت، تا وشەکان کاریگەر بن، لەبەرئەوه‌ی گەر وشەکان بە شیوازی ئاسایی دەربڕین کاریگەر نابن، بۆیە دەبێت نووسەر بە شیوازی هونەری واتاکان بگه‌یه‌نێت ئەم شیوازه هونەرییەش لە (درکه‌دا) وهک هونەریکی رەوانیژی بەدیده‌هینریت، چونکه ((درکه ئەوەیە، قسه‌که‌ر مەبەستی چه‌سپاندنی یه‌ک له ماناکانه، به‌لام به‌و وشانه‌ گوزارشتی لیناکات، که له‌ زماندا بۆ ئەو مانا مەبەستی دانراون، به‌لکو به‌ره‌و مانایه‌کی تر دیت، که به‌دواهاتوو و هاو واتای مانای مەبەسته، له‌بری ئەو دەست به‌وه ده‌گریت و ده‌یکاته به‌لگه‌یه‌ک بۆ گه‌یاندنی مانای مەبەسته)) (الجرجانی، ۲۰۰۱، ۶۰).

درکه‌و خوازه جیاوازن وهک (عەزیز گەردی) دەلیت: ((درکه به‌ره‌لستی ئەوه ناکات که مانا نه‌ژادیه‌که‌مان مەبەسته بێت که ئەلی ی(فلان چۆک درێژه) ئەتوانی بلیی مەبەسته چۆک درێژییه و هیچی تر به‌بی ئەوه‌ی بۆ مانا درکاوه‌که بجیت، که چی له‌ خوازه‌دا به‌ پیچه‌وانه‌ی ئەمه‌ نیشانه‌یه‌ک هه‌یه به‌ره‌لستی ئەوه ئەکات مانا راسته‌قینه‌که‌مان مەبەسته بێت که ئەلی ی (شیریکی چه‌کدارم دی) هەر ئەبی مانا خوازاوه‌که‌ت مەبەسته بێت که (پیاوی ئازا)یه، وه ناتوانی بلی ی مەبەستم (شیری راسته‌قینه‌یه) چونکه نیشانه‌یه‌ک هه‌یه ئەبی به‌ به‌ره‌لست ئەویش وشه‌ی (چه‌کدار)ه، چونکه چه‌کداری هەر بۆ پیاوی ئازایه‌ نه‌ک شیر ی راسته‌قینه‌)) (گەردی، ۱۹۷۲، ۸۸-۸۹). واتە له‌ خوازه‌دا وشه‌یه‌ک ده‌بێته نیشانه، که خۆینه‌ر زووتر وشه‌ خوازاوه‌که‌ بدۆزیت‌وه، به‌لام له‌ درکه‌دا ده‌کرێ وشه‌ درکپیکراوه‌که بۆ مانای خۆیی و مانا نه‌ینیه‌که‌ی پشته‌وه‌شی به‌کاربه‌ینریت، بۆیه درکه ((ده‌بی وشه‌ یان رسته مانای بنه‌رته‌ی خۆی هه‌بی، له‌هه‌مان کاتیشدا مانایه‌کی په‌یوه‌ستیش بگه‌یین، مەبەسته‌ش په‌یوه‌سته‌که بی، مانا بنه‌رته‌که‌ش قه‌ده‌غه‌ نه‌بی، به‌مه‌ش واتە: مانای په‌یوه‌سته‌ ده‌بی به‌ مەبەستی سه‌ره‌کی له‌دەربڕینی به‌م شیوازه، مانای بنه‌رته‌ ده‌بی به‌ (په‌یوه‌ستراو) دووه‌میش ده‌بی به‌ (په‌یوه‌سته‌)یه‌که‌م مانای فه‌ره‌نگی خۆی له‌ده‌ست نادات په‌یوه‌ندیش له‌ نیوان هه‌ردوو ماناکه‌شی (المجاورة) ده‌بی)) (موحسین گەردی، ۲۰۱۳، ۲۲۶).

درکه له چەند بنه‌مايه ک پیکهاتوو، که ((زانایانی رهوانیژی هاوړان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هونه‌ری درکه له‌سه‌ر سڼ کۆله‌که وه‌ستاوه و بنیاتنراوه ئه‌وانیش: ۱- درک پیکراو(المکنی یه): بریتییه له واتای دروست که زاراوه‌که بۆی به‌کارهاتوو له‌مه‌وه ده‌گوازیته‌وه بۆ په‌یوه‌سته‌که. ۲- درک بۆ کراو (المعنی عنه): بریتییه له واتای په‌یوه‌ستی درک پیکراوه‌که، که قسه‌که‌ر له ریگه‌ی درکه‌وه هیما و ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات. ۳- نیشانه- القرینه: نیشانه له درکه‌دا ده‌بیت به هۆیه‌ک بۆ به‌رگری کردن له بوونی واتا ده‌ره‌کییه‌که، واته نیشانه‌ی درکه جیاپه له نیشانه‌ی خوازه)) (کریم، ۲۰۲۱، ۲۲۳-۲۲۴).

به پیتی سه‌رچاوه‌کان درکه چەند جوړیکی هه‌یه، که ((به وردبوونه‌وه له‌و دابه‌شکردنانه‌ی رهوانیژان بۆ به‌شه‌کانی(درکه)یان کردوو، ده‌گه‌ینه ئه‌وه‌ی بلین: درکه سڼ جوړی هه‌یه ئه‌وانیش بریتین له: ۱- درکه له سیفه‌ت (الکناية عن الصفة) ۲- درکه له مه‌وسوف(الکناية عن الموصوف) ۳- درکه له هاوگری (الکناية عن النسبة) له‌وه‌شدا ته‌واوی رهوانیژان په‌کران و چ دابه‌شکردنیکي دیکه‌ی نییه)) (مسته‌فا، ۲۰۱۱، ۲۰۹).

یه‌که‌م/ درکه له سیفه‌تدا: ئه‌و جوړه درکه‌یه‌یه، که ((له‌جیاتی ئه‌وه‌ی که‌سییک یا شتییک بی، سیفه‌تیکی ئه‌وانه‌ بی)) (پارسیا، ۱۳۹۷، ۹۴). یاخود ده‌ریا جه‌مال پیتی وایه، که درکه له سیفه‌تدا ((ئاوه‌لناویشی پیده‌گوتریت، ئه‌م جوړه درکه‌یه و دروست ده‌بیت که درکه‌که سیفه‌تی دیاری کراوی که‌سییک یان شتییک بدرکینیت، وه‌ک ئازایه‌تی، جوانی، گه‌رمی، هه‌ژاری...هتد واته راسته‌خۆ ئه‌و سیفه‌ته‌ه‌رناخت که مه‌به‌ستییه‌تی، به‌لکو هه‌لو‌یستییک پیشان ده‌دات و له‌ویوه تو سیفه‌ته‌که دیاری ده‌که‌یت)) (جمال، ۲۰۰۹، ۲۴۸) له دوو جوړی (درکه له سیفه‌ت، له خود)دا به پیتی زوو، ده‌رنگ درککردن کراون به دوو به‌ش(درکه له سیفه‌تی دوور و نزیک) (درکه له خودی دوور و نزیک)، که ((درکه‌ی نزیک ئه‌وه‌یه خوینه‌ر به ئاسانی و به‌بی لیکدانه‌وه‌ی زۆر واتای درکه‌که‌ی بۆ پوون بیته‌وه، به‌لام درکه‌ی دوور ئه‌وه‌یه له سیفه‌تییک یان له چەند سیفه‌تییک نه‌توانین به ئاسانی و راسته‌وخۆ بگه‌ین به خودی وه‌سفکراو، به‌لکو له‌ریگای ئه‌م سیفه‌ته‌ه‌ یان ئه‌م سیفه‌تانه بگه‌ین به خودی شته‌که که وه‌سفکراوه‌که‌یه)) (فیود، ۲۰۱۰، ۲۳۳-۲۳۴) بۆ نمونه‌ه‌ خانا له‌به‌ندی (۱)دا ده‌لایت:

شازاده په‌رسا کین ئه‌ی جه‌وان به‌ی ته‌وره گوستاخ لوا به مه‌یدان. (ئه‌مین، ۲۰۱۱، ۶۸)

گوستاخ / درک پیکراو چاو نه‌ترسی و بی شه‌رمی و قسه‌زانی / درک بۆکراو

ئه‌مه‌ گفتوگۆی نیوان شازاده و هاوړیکانییه‌تی، کاتییک ده‌چنه بازارپی دیمه‌شوق سه‌رجه‌م شازاده‌کان خۆیان ئاماده کردوو، تا نۆش ئافه‌رین بینن، شازاده سولتان یه‌کی له شازاده‌کان له مه‌یدانه‌که ده‌بینی و ده‌پرسی ئه‌مه‌ کییه؟ به‌و شیوه به بی شه‌رمی و بی ترس و قسه‌زانانه ده‌دویت. درکه له‌م دیره‌دا له وشه‌ی (گوستاخ)دا به‌رجه‌سته ده‌بی، واته ئه‌مه وه‌سفکراوه‌که‌یه مه‌به‌ست لپی (بی ترسی و قسه‌زان)ی شازاده‌که‌یه، له‌بری ئه‌وه‌ی بلین ئه‌م جه‌وانه چاو نه‌ترس و قسه‌زانه کییه؟ که‌وا به بی ئه‌وه‌ی شه‌رم له که‌س بکات له‌م مه‌یدانه ده‌دوی، ده‌لی (به‌ی ته‌وره گوستاخ لوا به مه‌یدان) له مانای

یه که مه وه، که (گوستاخ) ه به مانای دووهم، که (بی شهرمی و قسه زان) بیه دهگهین، ئەمهش دهبیتته درکه له سیفهتی دوور. بهندی(۱۳):

بهو تهوور گرهی نار جهرگش مه دا جۆش مه شنهوا کزهی جهرگ ویش به گۆش. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۲۵)
گرهی نار جهرگش مه شنهوا کزهی جهرگ ویش/ درک پیکراو غهم و خهفته و په ژاره/ درک بۆکراو. ئەمه دهرخستنی بارودۆخی شازاده سولتان ئیبراهیمه، کاتیک عهلقه می دیو نۆش ئافهرین دهرفینیت، که هه واله که ده بیستی زۆر په ریشان ده بیت. درکه له م دیردها له (گرهی نار جهرگش، مه شنهوا کزهی جهرگ ویش) دا بهرجهسته بووه، واته ئەمه وه سفرکراوه که یه مه بهست لئی ئاگر و جهرگ نییه به مانای وشه، به لکو مه بهستی له وهیه، که هینده په ریشانه وهک ئەوه وایه به راستی جهرگی بسوتی و گوئی له کزهی سوتانه که ی بیت. لیردها خوینهر به ئاسانی دهتوانی درک به ئازار و ئەشکه نجه بکات. که واته له مانای یه که مه وه، که (گرهی نار جهرگش، مه شنهوا کزهی جهرگ ویش) ه به مانای دووهم، که (ئازار و غهم و ئەشکه نجه) یه دهگهین، ئەمهش دهبیتته درکه له سیفهتی دوور.

بهندی(۱۵): مه کیشه جه فا جه دهر د و داغش ناوه ردهن زهره ر گولج نه باغش. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۳۱)
گولج نه باغش/ درک پیکراو ئەندامانی جسمی یار/ درک بۆکراو

ئەمه گفتوگۆی نیوان (فهیازی عابید) و (جههانگیر شا) یه باوکی نۆش ئافهرینی، کاتیک کچه که دهرفینریت له لایهن عهلقه مه وه زۆر نیگه ران ده بیت خهم دهخوات، به لام فهیازی عابید دلته وای دهکات، که هیچ زهره ری پی نه گه یشتوو، واته (گولج نه باغش) مه بهسته راگه یه نراوه که یه، به لام لیردها مه بهستی له واتا رانه گه یه نرا و دووره که یه، که ده لیت: (گولج نه باغش) مه بهستی جوانی و گهنجی سه رجه م ئەندامانی جهسته ی نۆش ئافهرینه وهک چاو روومه ت..... واته له مانای یه که مه وه، که (گولج نه باغش) ه به مانای دووهم، که (جوانی و گهنجی ئەندامانی جهسته ی نۆش ئافهرینه وهک چاو روومه ت.....) یه دهگهین، ئەمهش دهبیتته درکه له سیفهتی دوور.

دووهم/ درکه له خودی شت مه وسوف: ((لیردها سیفه تیک یان چه ند سیفه تیک دهگوتری، که ته نیا له یهک شتدا ههن، بهو شتانه دهگهینه ناسینی خاوه نی سیفه ته کان، که مه وسوفه، یان زاته، وهکو نانه خۆری پینج ئەنگوست، چلکی دهست... هه موو مه ته له کانی کورد له و جۆره ن)) (گهردی، ۲۰۰۲). له

بهندی (۱) ده لیت: ئەی چادر که بود بی چل و سوینه ئەی دوون دهوران نه زان چوپینه ئەی ئاگای دهردان ژ بان سه ره ئەی شادی تاسهر وه کهس نه دهره

ئەی ژ دهنگ پای موور خه به رداره ئەی قه رار داده ی له یل و نه هاره ئەی گیان کیش گیان جانداران سینه ئەی کون فهیه کون هیچ کهس نه وزینه. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۵۸-۵۹)
واته ئەم ئاسمانه شینه بی راگر و پایه، ئەم دهورانه، که نازانین چۆنه، ئەوهی ئاگای له دهردهارانه له سه ره وه، ئەوهی که یف و خۆشی تا سه ر به کهس نادات، ئەوهی ئاگای له دهنگی بالدارانه، ئەوهی بریارده ری شه و پۆژه، ئەوهی خاوه نی گیانکیشی گیاندارانه، ئەوهی خاوه نی هیزیکی گه وره یه، که ئاماژه به ئایه تیکی (قورئان) ی پیرو ز ده دات ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

(سورھتی یس: ئایەتی ۲۸) واتە کاری خوای گەورە وایە ئەگەر شتیکی ویست پێی ئەفەرمیت ببەو ئەبێ. لێرەدا دەبینین، کە سەرجهەم ئەو سیفەتە تەنھا لە (خوای گەورە و میهرەبان) دا هەن ئەم سیفەتە وەسف و ستایشیکی جوانی (پەرەردگار) ن داوا دەکات لە خاوەنی ئەو سیفەتە جوانانە، کە شکست نەهین. ئەمە سەرەتای داستانە کە یە، کە وەزیرە کە ی سولتان خۆی دەناسینیت و داوا لە (خوای گەورە) دەکات، کە سەریانخات لە بە دەستە پێنای ئامانجە کە یان ئەویش گەیشتنی شازادە سولتانە بە نۆش ئافەرین. درکە لە سەرجهەم ئەو سیفەتە تەنھا بەرجهەستە دەبیت، واتە مەوسوفی ئەم سیفەتە (خوای گەورە) بە لگەش بۆ ئەمە ئەو یە، کە هیچ هیزیک نییە خاوەنی ئەم سیفەتە بیت، جگە لە خوای تاک و تەنیا، کە واتە لە پێگە ی ئەو سیفەتە ی سەرەو دەگەین بە مانای دووهم یان خاوەن وەسف، کە هیزو توانای (خوای مەزن) ه، ئەمەش دەبیتە درکە لە خودی دوور.

بەندی (۲۳): شازادە نەوجا شکوفا چون گول وات شوکرم بە تۆن دانای بی موشکل. (ئەمین، ۲۰۱۱، ۱۹۵)

دانای بی موشکل / درک پیکراو خوای گەورە زانا و بی کیشە / درک بۆکراو.

ئەمە سوپاسی شازادە یە بۆ خوای گەورە، کە دەچیتە تەلیسمی زەنگۆلە بۆ پرگارکردنی نۆش ئافەرین، کە زەلغەم پەندوو یە تی. درکە لە (دانای بی موشکل) دا بەرجهەستە بوو واتە (خوای گەورە زانا و بی کیشە) ئەم دەربەرینە درکاوە بوو تە وەسف بۆ خاوەنە کە ی، کە (خوای گەورە) یە بەمەش دەبیتە درکە لە خودی دوور.

سێیەم / درکە ی درانە پال: ((ئەو هەش وا ئەبێ کە سیفەتیک یا کۆمەلە سیفەتیک بەدەیتە پال کە سیکە وە یا شتیکی وە، بەلام وانەبێ راستە و خۆ ناوی کە سە کە یا شتە کە بینێ کە سیفەتە کانی ئەدەیتی بە لکو هەموو سیفەتە کانی ئەدەیتە پال شتیکی کە ئەو شتە تاییبەت بی بە کابراوە کە سیفەتە کانی لەو شتە دا هەبوون مانای وایە لە کابراشدا هەن)) (گەردی، ۱۹۷۲، ۹۳) نمونە ی ئەم جۆرە درکە یەش لەم داستانە ی خانا لە بەندی (۴۹) دەلیت:

سوار بی خورشید نازار دلتهنگ زولف کەرد بەیداخ شەر ئاشووب جهنگ (ئەمین، ۲۰۱۱، ۳۱۵).

زولف کەرد بەیداخ شەر / درک پیکراو درێژی و جوانی و شەکاوە ی زولفی یار / درک بۆکراو. شاعیر دە یە ویت بلیت زولفی یار وەک ئالای شەر بەرز و شەکاوە یە و پەخشکراوە بە سەر هەموو بەرە ی جەنگدا، بەلام راستە و خۆ ئەمانە ی نەوتوو، بە لکو ئەم سیفەتە تە ی داوە تە پال شتیکی تر، کە ئالای شەر، بەمەش لیکچوون لە نیوان زولفی یار، کە خاوە یە و (بەیداخ شەر) واتە ئالای شەر، کە لە پووی ئەرکە وە چوون یە کن درووست بوو، بەمەش درکە ی درانە پال درووست بوو.

بەندی (۵۶): کلید فەرەح عەقل و هوشمەن جە عیب و عیلات پەردە پۆشمەن (ئەمین، ۲۰۱۱، ۳۵۶)

کلید فەرەح، پەردە پۆشمەن / درک پیکراو پێنیشاندەری خۆشی و کە یفی عەقل و هوش / درک بۆکراو

کاتیکی عیزەت خانی وەزیری جەهانگیر شا، کە دەکاتە باوکی (سەلیم) خیانە تی لی دەکات؛ ژەهر دەداتە سەلیمی کوپی، تا بیکاتە ناو خاوەنە کە ی شازادە؛ جەهانگیر شا، کە بەمە دەزانیت فەرمان دەدات بیکوژن؛ داوا لە سولتان ئیبراھیم دەکات، کە خان محمدی وەزیری بداتی، تا بیکاتە وەزیری

خۆی؛ شازاده رازی نابیئت. لیله دا شاعیر دهیه ویئت بلایت خان محمدی وه زیرم وهک چۆن کلیل هۆکاری کردنه وهی چه ندین ده رگای خۆشییه؛ خان محمدیش ئاوايه بۆم و رزگارکه رمه، به لام راسته و خۆ ئه مانه ی نه وتوه، به لکو ئه م سیفه تانه ی داوه ته پال شتیکی تر، که کليلة، به مه ش لیكچوون له نیوان هۆشیاری رزگارکه ری خان محمد، که خوازه یه و کلیل رووی ئه رکه وه چوون یه کن، به مه ش درکه ی درانه پال دروست بووه.

که واته سه رجه م ئه و هونه رانه ی، که له ئاستی شیعر ی خرا نه روو ده ور یکی ئیجگار گه وره یان هه یه له به خشینی ئیستاتیکا و واتایه کی تاییه ت و به پیز به داستانه که، به جۆریک خوینه ر چیژ له خویندنه وه ی وه رده گریت، چونکه ژانری شیعریش به هۆی تاییه تمه ندیه کانی وهک (کیش، سه روا، خه یال، زمان، ره وان بیژی.....) له ژانره کانی دیکه ی وهک په خشان جیا ده کریته وه، هه روه ها به به کاره یانی ئه م توخمانه له شوینی تاییه تی خو یان و به شیوازی هونه ری به ره مه میکی ئه ده بی به پیز دروست ده بیئت، به لام به لبردنی یان ئالوگۆر کردنی هه ریه ک له وانه ده بیئه هۆی تیکدان و که مکردنه وه ی به های ئه ده بیی و هونه ری به ره مه که. که واته شیعر کاریگه ری له سه ر زمان و وینه ده کات به وه ی به هۆی زمانی وینه و خواستن و خوازه.... به ره مه میکی پر له ئاواز و موسیقی ده هیئته کایه وه، که بۆ تیگه یشتنی پیویستی به بیرلیکردنه وه و تیرامان هه یه.

بەشى سىيەم

بنياتي هونەريي داستانه شيعري

(سولتان ئيبراهيم و نۆش ئافەرين)ى خاناي قوبادى لە ئاستى گيړانەوهدا

پارى يەكەم / تەكنيكەكانى گيړانەوہ

يەكەم / وەسەف

دووەم / گەتوگۆ - ديالۆگ

سىيەم / خۆدواندن - مۆنۆلۆك

چوارەم / سەفەر

پىنجەم / خەون و فانتازيا

پارى دووەم / توخمەكانى گيړانەوہ

أ- پالەوان

ب- پرووداۋ

پ- شوين

ت- كات

بهشی سیئهم

پاری یه کهم

ته کنیکه کانی گئیرانه وه له داستانه شیعی (سولتان ئیبراهیم و نوش ئافه رین)

گئیرانه وه هونه ریکه له رابردوو و ئیستادا جیگای بایه خ و گرنگی پیدان بووه له هه موو بواره کانی ژیاندا؛ سه ره له دانی په یوه سته به گه شه کردنی مرۆقه وه؛ سنووریکی فراوانی هه یه رۆژانه به کارده هینریت، چ به شیوه ی هونه ری یان ئاسایی؛ گئیرانه وه بریتیه له خسته پرووی روو دایک و به سه ره هاتیک له لایه ن که سیکه وه بو که سانی دیکه، یاخود دروستکردنی وینه و دیمه نیک به ئامانجی گه یاندنی زانیاری ناخ و دهروونی گئیره وه به شیوه و زمانی شیعی، یاخود په خسانی؛ گئیرانه وه ی بابته و روو داوه کان، هه ندیک جار په یوه ستن به کاتی رابردوو، یاخود داها توو هه ندیک گئیرانه وه ش هه یه ئه فسانه و فانتازیای زوری تیدا به کارده هینریت، واته چۆنیه تی گئیرانه وه له که سیکه وه بو که سیکه دیکه ده گوریت به پیی توانای هونه ری گئیره وه، تا چهند ته کنیک و توخمه کان له شوین و کاتی گونجاودا ده خاته روو هینده گئیرانه وه که به پیز و سه رنجراکتش ده بیت لای گوینگر، گئیرانه وه به تایبته له ژانره ئه ده بییه کاندای رۆل و ئامانجی فراوانی هه یه، به لام ئیمه لیره دا مه به ستمانه رۆلی ته کنیک و توخمه کانی گئیرانه وه به یه نه روو له ژانریکی گرنگی وه ک داستاند؛ سه ره تا ته کنیکه کانی گئیرانه وه له داستانی (سولتان ئیبراهیم و نوش ئافه رین) دا، پاشان توخمه کانی گئیرانه وه ده خه یه نه روو. ته کنیکه کان بریتین له: (وه سف، گفتوگو- دیالوگ، خۆدواندن- مۆنۆلوگ، سه فه ر، خه ون و فانتازیا)

یه کهم / وه سف : وه سف یه کنیکه له ته کنیکه گرنگ و به بایه خه کانی گئیرانه وه؛ چونکه رۆلیکی گه وره ی هه یه له خسته پرووی سه رجه م توخمه سه ره کییه کانی گئیرانه وه، بۆیه شاعیران ئه وه ی، که له ژیاناندا هه یه و هه سته پیده که ن به هه ر پینج هه سته که و کاریگه ری هه یه له سه ریان؛ له ریگه ی ئه م ته کنیکه وه گوزارشتیکی جوانی بو ده که ن. نوو سه ران له هه موو قوناغیکدا گرنگیه کی تایبته تییا ن پیداره وه ((ئه م ته کنیکه له سه ده ی پینجه می زاینیه وه سه ریه له داوه و به تایبته تی بو ئه وه به کارده هات، که وه سفی شته هونه رییه کانی پیده کرا، له م رۆژگاره ی ئیستاشدا دوا ی ئه وه ی چهن دین گۆرانکاری و نویگه ری ها توونه ته نیو دونیای ئه ده به وه، ده توانین وه سف به یه که یه کی گرنگ و به نه رته تی ده ق دابننن، له به ر ئه وه ی ده بیته مایه ی فراوان کردنی)) (ئه حمه د، ۲۰۱۹، ۳۵۷) سه به ره ت به پیناسه ی وه سف (کاروان مه دی) ده لیت: ((شیوازیکی دارشتن ئامیزه، باسی رووکاری هه سته و نا هه سته وه سف کراو ده کات و ده خاته به ر دیده، ره نگیکی وینه گرته، چاو دیده ده وینی، شیوه و ره نگ و سیبه ره کانی بو ده وینی، هه لگری کۆمه لیک ماناو ده لالاتی سه ره به خۆیه له ناو ده قدا، زانیاری له سه ر شت و بابته و کاره کته ر و شوین ده به خشی، پینشینی ده کات و مه یلی چاوه پروانی و به رده وامبوون و به دوادا چوون لای خوینته ر ده وروژینی، وه کو ته کنیکیکی کات رۆلی هه یه له وه ستان و خا وکردنه وه ی بزواتی

گيڙانه وه)) (عوسمان، ۲۰۰۸، ۲۰). هه روه ها وهسف ئامپازيكي سه ره كيبه بو پازاندنه وه و دهوله مندكردي دهق گيڙانه وه؛ په يوه ندييه كي به هيز له نيوان وهسف و گيڙانه وه دا هه يه، به جوريك كه ((وهسف پيويستيه كي سه ره كي گيڙانه وه يه زور زحمه ته بي وهسف بتوانين بگيڙينه وه، به لام كاريكي ئاسانه وهسف بكهين بي گيڙانه وه)) (محمد، ۲۰۰۶، ۱۷۶).

كه واته وهسف له گيڙانه وه دا به راسته وخو و ناراسته وخو كاريگه ري هه يه له بنياتي كه سايه تي و به ره و پيشبردني رووداوه كان؛ په يوه ندييه كه يان يارمه تيده ره له راگرتي كاتي گيڙانه وه ي دهق به ره مه ئه ده بيه كان؛ داستانه كانيش وهك دهق ده بنه پانتاييه كي فراواني ئه م ته كنিকে به پيزه، چونكه ((داستان ئه و جيگا و شوينه يه كه وهسف ده توانيت رولي خو ي تيدا بگيڙيت و مه زني خو ي دهر بخت، هه روه ها تواناي زماني و دوزينه وه ي شتي تازه له و ئه نجامه دا بينيته كايه وه)) (واخرون، ۲۰۱۲، ۷۳). به كار هيناني وهسف له دهقه ئه ده بيه كان جياوازه؛ له هه نديكياندا به ريزه يه كي كه م به كار ده هينريت، به لام له هه نديكي ديكياندا به پيچه وانوه به ريزه يه كي زياد سودي لي وهرده گيڙيت، به هه موو جوره كاني وهك (وهسفي جولاو، وهستاو، دهره كي، ناوه كي) به راده يه ك، كه به ته واوي پشت به م ته كنিকে ده به ستيت وهك دهقه گيڙاوه كان. گيڙانه وه خستنه رووي چهند رووداويكه؛ نووسه ر به جوريك هونه ري جيهانيكي خه يالي دروست دهكات و هه ولده دات له ريگه ي ته كنিকে كاني گيڙانه وه وا له خوينه ر بكات هه ست به و جيهانه خه يالييه بكه ن و لي تي بگه ن، جا يه كيك له و ته كنিকে گرنگانه وهسفه، چونكه وهسف ((روليكي سه ره كي ده گيڙيت له شيوازي ريتمي دهقه كه، واته له وهستان و خاوكردنه وه ي جولهي گيڙانه وه، له هه مان كاتدا روخساري دهرده خات و كاته كان دياريده كات، هه روه ها ويناي روخساري كه ستييه كان دهكات، ئه و چوارچيوه يه كه ستي و پاله وانه كان تيدا ده جولينه وه و رووداوه كان تيدا رووده دن دياريده كات)) (تاوكوزي، ۲۰۱۲، ۱۰۱-۱۰۲).

ته كنكي وهسف به پي تيپه پيني كات له رول و ئهرك و ليكدانه وه گورانكاري به خو يه وه بينيوه، چونكه ((له سه ره تادا مانايه كي تهسك و دياريكراوي هه بوو، به سترابوو وه به دهرخستن و پيشانداني ديوي دهره وه و رواله تي شته كان، به لام له ئه نجامي ئه و گورانكار بيانه ي به سه ر جور و شيوازي گيڙانه وه دا هات له و ته وهره تهسكه ي كه خو ي به رواله تي دهره وه ده به سته وه دهرچوو. تواني شوربيتته وه ناخي شته كان و ديوي ناوه ويان پيشانبدات)) (ئه حمد، ۲۰۲۱، ۱۰۳).

ده توانين بليين وهسف چهند ئهركيكي گرنگي هه يه جگه له پازاندنه وه ي دهق، له بهر ئه وه ي په يوه ندييه كي به هيزي له گه ل توخم و ره گه زه كاني ديكي دهقدا هه يه؛ گيڙه وه ده توانيت سووديكي كه وره ي لي وهر بگريت له به ره و پيشبردني دهق و به خشيني جوانيناسي به دهقه كه ي، بو يه وهسف ((به جولينه ري سه ره كي رووداوه كان داده نري، هاوكات وهسفي شوينه كان و وهسفي ديمنه سروشتيه كان و وهسفي كهش و هه وا كه ئماژه به داهاتني وهرزه كاني سال دهكات)) (عه لي، ۲۰۰۹، ۷۶). ئهركيشي بريتيه له: ((۱- ئهركي جوانكاري و پازاندنه وه ي دهقه به هو ي به لاغه ته وه، كه ئهركي

کۆنى شاعيرانه له گيترانه وهدا. ۲- ئهركى شيكرده وه ده بينيت، كه راقهى رهه ندهكانى دهروون و رفته ركهكانى كاره كتر دهكات. ۳- ئهركى راکيشانى خه يالى خوينه ر ده بينيت)) (يوسف، ۲۰۱۵، ۱۴۳-۱۴۴).

داستان وهك به رهه ميكي گيترانه وه زمانكي ساده و ساكار به كار ده بينيت، بويه وه سف له دهقى داستانيدا سادهيه و زياتر ئهركى رازانده وهى دهقه كهيه، به و پييهى داستان مولكى ميلله ته؛ نووسه ر له سنوورى بييرى گشتيدا وه سفه كان ده خاته روو، نهك به پيى ليكدانه وهى دهروونى خوى مه به سته كانى خوى بهو نيته وه؛ داستانووس جوړه وه سفيك ناكات، كه هزرى خوينه ر ماندوو بكات زياتر وه سف بو ئه وه به كار ده بينيت، تا ژيانى ئه و قوناغ و سه رده مه بخاته روو وهك وه سفكردى ديارده كو مه لايه تيبه كان و جل و بهرگ و تهختى پاشايه تى و بيستان و گول و گولزارى باغ و... به شيويه كي گشتى تهكنيكى وه سف په يوه سته به توخمى (پاله وان، شوين) ه وه وه سفكردى كه سه كان و ديمه نه كان به ساده يي ئه نجام ده دريت؛ پياوان وه سفى پاله وانيتى و نازايه تى و ليه اتوو بيان ده كريت؛ ژنانيش زياتر وه سفى جوانيى و شوخ و شهنگى و زيره كييان ده كريت؛ جوانى ژن لايه نيكي بهرچاو ديارى كراوه له دهقه كاندا، بويه ((هونه رى وه سف، به واتاى نيگار كيشانى شيعرى به تايبه تى جوانيى ژن، ههروهك له شيعرى گه لانى دنيا دا، ئاواش له شيعرى كوردى به گشتى و ديالىكتى گورانى (هه ورامى) دا به تايبه تى گه يشتو وه ته ئاستيكي به رزى هونه رى)) (محه مه د، ۲۰۰۸، ۵۸). بو نمونه له م داستان هى خاناي قوباديدا له به ندى (۲) دا ده لئيت:

نيجا كه رد شه خسي زومورودى تراز	جه توى قه سر زه ر نيان به سه د ناز
يهك ده س ره ختخواب ئه و به وينه ي گول	وسته ن نه روى تهخت دانه ي مه داخل
يهك نازه نيئي هانه دلئ رهخت	بييه ن به چه يران رهخت و قه سر و تهخت
شهوق مدو به ناز شوخ نازه نين	شه معى نه سه رين، يهكي نه پاي ن
چه م نيا وه هم شوخ دلروبا	بو ي عه تر عه ن به ر مه يو نه ئه و جا
به ي شك ل و شيوه شوخ ناوه رى	نييه ن چ ئارام نه خو رى و په رى
ئه ر به يو زوبان ته مام مووى ئه عزام	وه سف جه مالش نه بو ته مام
چيشش به يان كه م عاله م بزائو	حه يفه ن جه واهير مه خفى بمانو
شيريني وهى تهو ر جه پا تا وه سه ر	نييه ن جه سووره ت بو تخانه ي نازه ر
ديده چون چه يران په روه رده ي پاى كاو	هه ركه س مه وينو ساف مه بو به ئاو
جه لاي سيا زولف دانه رووى جه مال	بييه ن وه په رده ي ريژه ريژه ي خال
گول ئاراي جه مين نه قش نيگارهن	چمان كه گولزار فه سل به هاره ن
سه رگو نا گول گول به وينه ي ئاته ش	چون له عل مه عده ن ئاب ديده كه ش
په رده ي له ب ياقوت قرمز ئابدار	په سه ند و مه حبووب شاهان خه ريدار
دههن خونچه ي گول شكوفته ي تازه	بولبول به مينقار كه رده ن ئه ندازه. (ئهميني، ۲۰۱۱-۷۶-۷۷)

سولتان ئىبراهيم بۇ يەكەم جار نۆش ئافەرىن دەبىنى، كاتىك بە دىزىيەو دەچىتە كۆشك؛ لىرەدا گىرەپەو دەسفىكى زۆر جوان و ھونەرىيانەى(نۆش ئافەرىن) دەكات؛ لەسەرەتادا دەسفى قەرەوئىلەو پىخەف و...، كە دەلئىت: شازادە چوویە ناو كۆشك قەرەوئىلەيەكى بىنى چوار قاچى ئالتوونى ھەبوو؛ پىخەفىكى بەسەردا درا بوو؛ نازەننىك دەستى گرتبوو ھەنەو لەسەر ئەم قەرەوئىلەيە بوو؛ سەرچەم قەسر و تەختەكە سەرسامى جوانىيەكەى بوون، پاشان دەكەوئىتە دەسفى پووخسارو قژى و..... واتە وشەكانى (حۆرى و پەرى، جەواھىر، شەمع، شەوق، بوتخانەى ئازەر، سیا زولف، گولزار فەسل بەھارەن، سەرگونا گول، ئاتەش، لەعل، لەب ياقوت، قىزىق ئابدەر، دەھەن خونچەى گول، شكوفتەى تازە..... ھەموویان دەسفن بۇ پوخسار، كە سىمبولى جوانى(نۆش ئافەرىن)؛ خوئىنەر بە ئاسانى تىدەگات ئالوزىيەكى ئەوتۆى تىدا نىيە؛ جوانكارىيەكى بەرزى ھونەرى تىدا بەرچەستە بوو، كە خوئىنەر دەخوئىتتەو ھەست بە جوانى و شوخ و شەنگى نۆش ئافەرىن دەكات، كاتىك جوانىيەكەى دەچوئىتتە بە حۆرى و پەرى و گولى بەھارو.....

دەبىنىن لە دەسفا زىاتر ھونەرى (لىكچواندن) بەدەدەكرىت، لەبەر ئەوئى لەم ھونەرى پوونىزىدا وئىنە بە ئاسانى دەگاتە خوئىنەر. كەواتە دەسفا لەم چەند دىرەدا ئەركى رازاندەوئى بىنىيوە؛ دەكرا بەچەند دىرەكى كەم ئەم دەسفا بەخاتە روو، بەلام گىرەپەو بە (۳۶ دىرە شىعر) دەسفىكى دىرەى جوانى نۆش ئافەرىن كىردو، مەبەستى ئەوئى، كە جوانىيە لە رادەبەدەرەكەى نۆش ئافەرىن نىشان بدات؛ دەسفى دەروونى سولتان ئىبراهيم بىكات بەرامبە بە جوانى يارەكەى، ھەرودەھا ئەم دەسفا دەبىتە ھۆكارى خاوكردنەوئى رەوتى گىرەپەوئى، لەبەر ئەوئى جولەى تىدا نىيە تەنھا دىد و بىركردنەوئى شازادەى بۇ جوانى يارەكەى، ھەرودەھا دەتوانىن بلىن، كە ئەم دەسفا لە جۆرى دەسفى دەستادە. واتە ((پىرۆسەى دەسفا كە دەبىتە مایەى خاوكردنەو و رادەستاندنى بەرەوئىشچوونى رەوتى گىرەپەوئى، پەيوەندى بە ساتىكى دىارىكراوى بەسەرھاتەكەو دەبىت، دەكەوئىتە دەروئى كاتى پووداوەكە، دەبەستىتەو بە دەرخستىن و پىشاندانى سىما و سىفەتەكانى كارەكتەر و شوئىن و شتەكانەو لەرووى ناساندەو)) (فايەق، ۲۰۰۸، ۲۷). لە بەندى(۴۴)دا دەلئىت:

خورشىد نە سەر تەخت گرتەنش قەرار	شەوق مەدا چون شەوق شۆلەى خۆرئىوار
ئاھىر كەفت نە جەرگ سفتەى شازادە	جە نىگای ئەو شوخ فەرەنگى زادە
مەدھوش بى نەشەوق نازار دلکیش	یەكسەر شى وەباد عەقل و قام و ھوش
خورشىد چ خورشید رای تارىف نىيەن	نە وئىنەى حوران نە چون پەرىيەن
نە وئىنەى شىرىن شار ئەرمەنەن	نە تەرسای شار نە جە فەرەنگەن
نە چون گولئەندام خاقان چىنەن	نە چون ھومەيلا گیسوو مشكىنەن
نە چون زولەيخا مىسرى موقامەن	پەرى و جن و دىو نە سەوداش سامەن
پەى شوخى و شەنگى شىرىن عالەم	دەدەى زەمانە ناوەرەدن بە چەم
عارفان شەيدای ریزەى قەندشەن	شاهان گرفتار تاي كەمەندشەن

دهرويش و مسكين سهرنه سهوداشهن مورشيدان خهستهى تيغ مهوداشهن

جه ئادهم بهرى سهر پشتهى نوورهن پهري بههشتهن هم وينهى حوورهن. (ئهميني، ۲۰۱۱، ۲۸۰-۲۸۱) ئهمه وهسفى خورشيدة خاتوونه كچى (قاتب شا)ى پادشاي فهرهنگ، كاتيگ شازاده له سوپاي زيگوات رزگاريان دهكات قاتب شا وهسييهت دهكات و دهليت به شازاده داوايهكم ههيه بوم جى بهجى بكه ئهويش ئهوهيه؛ خورشيدة خاتوون بكه به جيگرهوهه له پاشايهتى و تاجى پاشايهتى لهسهر دا بنى؛ دواى مردنى شازاده وهسييهتهكهى بهجى دهگهيهنيت؛ خورشيدة خاتوون دهبهنه كلتسا بو ريوهرسى تاج لهسهر نانى؛ لهم كاتهدا گيرهرهوه وهسفيكى دريژى جوانيى خورشيدة خاتوون دهكات، به(۳۲دير)، بهههمان شيوهى وهسفى بهندى پيشوو ئهم وهسفهش له جوورى وهسفى وهستاوه. ليرهدا خورشيدة خاتوون، بهجوړيگ پيشان دهكات، كه هيج كهس و جوانيگ ناگات به جوانييهكهى ئهوه؛ جوانييهكهى دهچوينيت به جوورى و پهري بههشت، ههروهها ناوى كچانى جوانى چهند شاربيكيش دههينيت، كه بهوانيش ناچى، ههرچهنده ناوبانگيكي زوريان ههيه له جوانيدا، ئهمهش ئاماژهدانه بهوهى، كه(له گيرانهوه كوئنهكاندا، چ ئاييني و چ ئهفسانه و ههقايهت، شارهكان سيحري خوئانيان ههيه. ههر يهك له شارهكان تايبهتمهندى خوئ ههيه. بو نمونه له شيعرى كلاسيكدا چين و ماچين، ئهوه شوئنانهن به ناوهئنيان كچى شوخ و قهشهنگ و مامز و ميسك ديته زهينهوه. كشمير به ئاوريشم و ئهسفههان به بابته بازرگانبييهكان.....)). (كهسنهزاني، ۲۰۲۱، ۲۳۶). بهگشتى وهسفهكاني ناو ئهم داستانه دريژن، مهبهست لهمهش رازاندنهوهى دهقى داستانهكهيه له لايهكهوه؛ له لايهكى ديكهشهوه توانا و ليها تووي هونهرى خاناي قوبادى دهخاته پروو له وهسفهكاندا.

ههنديك جار خانا وهسفى ئازايهتى و ليها تووي ژنان دهكات له رزگار كردنى خو شهويستانيان بو نمونه له بهندى (۹) دا وهسفى ئازايهتى نوش ئافهرين دهكات لهكاتى رزگار كردنى سولتان ئيبراهيمدا، كه(مهليك محمود) پيلان بو كوشتنى دادهنيت؛ وهزيرهكهى رادهسپيريت بو ئهوه كار، ئهويش لهگهله چهند سهربازيكي لهكاتى پوشتنى سولتان ئيبراهيم بو لاي نوش ئافهرين بى هوشى دهكهن؛ نوش ئافهرينش دهچيت، تا بزانيت بو دواكهوتوه؛ له ريگا چاوى به كهسينك دهكهويت، كه كوئيك لهسهر پشتييهتى لى دهپرسيت ئهوه چييه به كوئتهوه؟ ئهويش وا دهزانيت، كه نوش ئافهرين له خوئانه، بوئه دهليت:

موژده بهر وهلاى جهمع سهروهان	واچه كارسازى وپشان بكهران
سولتان ئيبراهيم گرتهنم نه دوش	به وينهى بى گيان كه ردهنم بى هوش
نوش ئافهرين دى گوفتار وهى تهرزه	سهرتا پاى بالاش ئاما به لهرزه
دهست بهرد قهبزهي تيغ كيپشا نه غهلاف	داش نهفهرق سهر شهقش كهرد تا ناف
غهلتان به زام فهرق وپشهوه	ئهسلا سهدايي ناما پيشهوه
شيرين به چابك مدارا نه كهرد	شازاده نه دوش وهزير بهر ئاوهرد
گرت به دوشهوه روو كهرد به يانه	فاريغ نه كهردش چهرخ زهمانه

پاشان له پریگه مالوه توشی (۴۰) پاسه وانی ناو بازار دهبیت ده که ویتته شهر له گه لیان؛ سهره تا سهردهسته که یان، که ناوی ئه فراسیاو دهبی لئی ده پرسیت و ده لیت:

غورپا وات ئه ی شه خس نه ی زولمات تار	نه ئه هل شاری یا جه ناییکار
ئه ی باره چیشه ن نه پشت که رده نت	جه خه زانه ی کئ تو ئاوه رده نت
دلبر وینه ی شیر زه نه نده ی خه تر	دامان مه ردیش دا نه رووی که مه ر
ده ست پیکا وه تیغ هوون به رهنده ریز	به وینه ی پله نگ نه جا که رد ئاخیز
ئه فراسیاو وات ئه ی به دهن سیا	په ی چیش مه گیلی کوچه و گوزه رگا
ئه ی کۆله چیشه ن نه ی شهب ده ی جور	گرته نت نه دۆش چون دوزدان ده ستور
نۆش ئافهرین وات خون جه رگ تون	قابر ئه روح مه وت مه رگ تون
نه عره ته پیکا شیر دۆر شناس	وات جه ده ست من نه بو ت خه لاس

ده ست به رد په ی قه بزهی شمشیر پر بیم
داس نه موهره ی پشت، که ردش به دوو نیم
غه لتان بی نه خاک که فت نه گوزه رگا
ده رسات نه ئه و جا گیانش بی ته با.. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۱۳-۱۱۴).

له م چند دیره دا زیره کی و ئازایه تی نۆش ئافهرین وه سفکراوه، که چند که سیک ده کوژیت له پیناو رزگار کردنی خو شه ویسته که یدا. ئه م وه سفه به وه سفیکی جولاو داده نریت، چونکه ((وه سفی جولاو ئه و وه سفه یه، که نووسه ر نایه به شیوه یه کی دوور و دریز وه سفه که مان بو بکات و دیالوگه کانی نیوان کاره کته ره کان رابگری، به لکو هه ردووکیان تیکه ل به یه کتری ده کات، ناوه ناوه وه سف ده کات و پاشان دیالوگی ئه کته ره کان دیتته وه ناو، واته وه سفی کاره کته ره کان ناکات له دۆخیکی وه ستاودا، به لکو له دۆخیکدا وه سفیان ده کات، که ده جولین و کرداره کان ئه نجامده دن)) (ئهممه، ۲۰۲۱، ۱۰۶). له بهر ئه وه ی وه سفی هه لسوکه وت و جولانه وه ی پاله وانه کان ده کات، کاتیک شهر ده کن، له گه ل ئه وه شدا گفتوگۆی نیوانیان له بیر ناکات و ئامازه به هه موو گفتوگۆکانیان ده کات، ئه مه ش به رده وانی رووداوه کانی گپانه وه که ده گه یه نیت، بویه به وه سفی جولاو داده نریت.

له وه سفی پاله وانه کاند هه ردوو بنه مای وه سفی کورت و دریزی په پره و کردوو، به لام به زوری وه سفی دریزی خستوو ته روو، بو نمونه له زوربه ی به نده کاند وه سفیکی زوری ئازایه تی و لیها تووی پاله وانی سهره کی داستانه که (سولتان ئیبراهیم) ی کردوو، که رووبه رووی چه ندین دیو درنج و جادووی و کیشه و سه ختی و شهر ی زور دهبیتته وه؛ بو نمونه به ندی (۱۷) دا ده لیت:

یه کئ جه دیوان قه د وینه ی منار	ده ست و پا چون فیل ئه نگوشت چون خیار
گه ردنش وینه ی شتور دراز بی	دندانش وینه ی (سورفه) ی گوراز بی
هۆریزا نه رووی ته خت خۆل و خاک	ده س دا به ساتور به ور سینه چاک
دانه فه رق سهر دیو به د کردار	شه قش که رد تا ناف به وینه ی خیار (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۴۷-۱۴۸)

ئه مه شه ر کردنییه تی له گه ل دیوه کانی جه زیره ی گویا، که به لیها تووانه سهرده که ویت. له به ندی

(۲۳) دا ده لیت:

جه ناگا ديوي ئاما په ديدار
 مووی نازاش چه تهرح سهر حهلقهه کی کهمهند
 بهد شکل و زوردار قهد ويتهی منار
 زياتر مه بی چه په شم گووسفند
 نه سایه ی ئه و موو مهگرتن ئارام
 رووکهرد به مهلعوون واتش بهدگه وههر
 کهردش به دوو نیم به ويتهی خیار
 دهرسات پهیدا بی گهرد و غوباری
 سایهقهه ی شهرهر بهرق و نهزاری... (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۹۸-۱۹۹).

تایبه تمه نندییه کی ئه م داستانه بوونی ئه فسانه یه کی زوره، به تاییهت له خستنه رووی توانا و نازییه تی شازاده، که توانای بهرهنگار بوونه وهی، چه ندین دیو درنج..... ههیه، بو نمونه دیویکی بهو جوړه زه به لاج، وهک خه یار دهکاته دوو پارچه، لیره دا ده بینین، که ((مروف به شیوه ی مروف خویشی، چ ژن، چ پیاو پالوانی ئاماده و سهره کی نیو دهقه ئه فسانه یه کانه، لهو پالوانانه ی که ئاسایین و که چی کاری ئه فسانه یی دهکن)) (حهسن، ۲۰۲۰، ۱۸۲). کهواته ویناکردنی مهیدانیکي شهر له نیوان شازاده و دیویک و وهسفر دنیکی ئه فسانه یی نازییه تی و لیها تووی شازاده، توانای بهرزی هونه ری خانای قوبادی دهخاته روو له هونینه وهی ئه م داستانه دا. بو وهسفی شوین له بهندی (۲) دا ده لیت:

باغی دین چ باغ عهجه ب گولزاری
 مو شک بو، خوشرهنگ چراغان به کول
 عه رعر چناران چه بهرزی دهماغ
 چه مه ی ئاو ساف ويته ی شیروقه ند
 جارییه ن رووی سهوزهی فه زاوه
 جهرگه ی نارهوان دار ئه رغهوان
 لاره ی یاسه مهن ويته ی تاجداران
 سیب و بهی بوخوش نه سایه ی داران. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۷۴-۷۵)

وهسفی سروشت، گول و گولزار لهو وهسفانه یه، که دهچنه خانه ی وهسفی شوینه وه، له بهندی (۴۵) ده لیت: فهرش ئه نداز باغ مه داخل به گول
 وهنه وشه ی وهش بو رهحان و سونبول
 لاله و یاسه مهن نه رووی سه بزه ی باغ
 نه یگار مه ئاب گول به ستهن وه دهسته. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۲۸۷-۲۸۸) له م دوو بهنده دا ويته یه کی هونه ری فو توگرافییانه ی زور جوانی سروشت به دیده کهین، که شاعیر وهسفی گول و گولزار و سهوزایی باخی ههردوو عاشقانی سولتان ئیبراهیم (نوش ئافهرین و خورشیده خاتون) دهکات له بهندی (۲) دا به (۱۵ دیره شیعر) و له بهندی (۴۵) دا به (۱۱ دیره شیعر) وهسفی شوین دهکات.

بهندی (۲۴): دیش یه چاهئ تاریک و دشوار بهو تهوور تاریکه ن چون ته لیسم نار. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۲۰۵)
 له م دیره دا وهسفی کورتنی شوینی خستووه ته روو؛ ئه مه ئه و چاله یه، که زه لغمه می دیو نوش ئافهرینی تیدا بهند کردووه له ته لیسمی زهنگوله (تاریکی و دشواری و قول و سامناک و چواندنی به

تەلیسمی ئاگر) چەند وەسفیکی کورتی ئەو چالەن، خوینەر تەنیا ئەو چەند سیفەتە ی چالەکە دەبینی؛ ئیتر نازانی چۆنە؛ خانا وەسفی زیاتری ناکات، سەرجم وەسفی ئەو چالە لەو دێرەدا دەخاتە روو، ئەمەش ئاماژە یە بۆ ئەو ی، کە شوینەکە لە بابەتیە وە دەگۆریت بۆ خودی؛ شاعیر دە یە ویت شیوازی رزگارکردنی نۆش ئافە رین لە لایەن سولتان ئیبراھیمە وە لە دێرەکانی دواتردا بە خیرایی بگە یە نیتە خوینەر. خانا وەسفی ناخ و دەروونی پالەوانەکان دەکات و لە وەسفی بابەتی دوور دەکە ویتە وە.

لە بەندی (٤٩-٥٠) دا دە لیت:

خورشید عالەم شای شیرین چاره

گیلاوہ بە سەد داد و پەژارە

شی بە تۆی حەرەم نیشت نە پەردە ی غەم

نە تەخت شاهی یاوا بە ماتەم

نە داغ هیجران دووری شازادە

تەرک کەرد خۆراک پیالە و بادە

شی بە تۆی خەلۆت پەردە نشین بی

پەری شازادە مات و غەمگین بی

نە شەوق شادی نە مەیل بادە

حەرەم کەرد نە داغ دووری شازادە. (ئە مینی، ٢٠١١، ٣١٦-٣١٨)

لەم دێرەدا باری دەروونی خورشیدە خاتوون وەسفر او، کاتیک مائاوا یی لە شازادە دەکات زۆر غەمبار دە ییت، ئاگای لە تەختی پاشایەتی و بەر یو بەردنی ولاتی نامینی و پشگو ییان دەخات، تا هەندیک لە وەزیرەکانی بریار دەدەن کیانوشی ئامۆزای ئاگادار بکەن، بۆ ئەو ی هیرش بکات و شوینی خورشید بگری تە وە، چونکە پێیان وایە ئیتر خورشید بۆ پاشایەتی گونجاو نییە.

کەواتە ئەم داستانە دە و لە مەندە بە تەکنیکی وەسفف، لە وەسفی (پالەوان، شوین....)، زۆر بە ی جۆرەکانی وەسفی تیدایە، وەکو وەسفی وەستاو، کە وەسفی شتەکان دەکات لە دۆخیکی وەستاودا وەسفی جولاو لە دۆخیکی جولە ییدا، وەسفی پالەوان لەو کاتە ی کە لە ناو شوینەکاندا لە مەملانی و جولەدان یان وەسفی دەرەکی، کە وەسفی روخساری دەرەو ی شوین و پالەوانەکان دەکات، هەر وەها وەسفی ناوەکی، کە وەسفی ناخ و دەروونی پالەوان یان توخمەکانی دیکە دەکات، کە کاریگەرییان لە سەر ناخی پالەوانەکان هە یە.

دووهم / دیالۆگ (گفتوگۆ): دیالۆگ یەکیکە لە تەکنیکەکانی گێرەنە وە، کە گێرە رەو دە لە قوناغەکانی زۆر رابردوودا بە کاریهێناو، تا بتوانی بە شیو یەکی گونجاو و سەرکە وتوانە بەر هە مە گێرەنە وەکە ی بە ئەنجام بگە یە نیت. دیالۆگ ((شوینیکە کارەکتەرەکانی لیو بە دیار دەکە ویت بۆ لە یە کتر گە یشتن و قسە گۆرینە وە، وادە بی قسە ی یە کتر پەسەند دەکەن و هەندیک جاریش نایکەن، خوینەریش تییان دەگات)) (موفتی، ٢٠١١، ١٦٨). واتە قسە کردن و گۆرینە وە ی بیرو را لە نێوان دوو پالەوان یان زیاتر بە تەکنیکی دیالۆگ ناسینراو، چونکە ئەو گفتوگۆ یە ی نێوان پالەوانەکان دە ییتە هۆکاری دەر خستی زۆر بە ی راستییە نادیارەکان و ناسین و جیاکردنە وە ی پالەوانەکان لە یە کتری، بۆ یە دیالۆگ ((شیوازی کە سایە تییه کان لە رووی روخسارە وە و ناوەر پۆکە وە دەر دەخات، هەر رستە و وشە یە ک لە ریگای کارەکتەرەکان دەر دە چیت، گوزار شتە لە خودی خویان، یان ئەو واقیعی لە ژیان و

كۆمەلگاگەيدا ھەيە دەيخاتەروو)) (عەبدوللا، ۲۰۰۸، ۷۲)، ھەروەھا ديالوگ ھۆكاريكى گىرنگە بۆ بەرھوپپىشچوونى رەوتى گىرپانەو، بەجۆرىك ((نوسەر لە رېي دايەلوگەو دەتوانىت بارى دەروونى و ھەلوئىستى كۆمەلايەتى و سىياسى و فكري و ئاينى كارەكتەرمان پى بناسىنىت)) (ئەلوھنى، ۲۰۰۶، ۱۵)، جا كاتىك نوسەر ئەو سىفەتانەي پالەوان بناسىنىت؛ بە دريژايى گىرپانەو كە جۆرى پالەوانەكان بە ئاسانى دەناسرىنەو، گەر پوونكردەنەو زىاترىش لە بارەيانەو نەخاتە روو، لەبەر ئەوئەي نوسەر سىفەتى گشتى پالەوانەكانى لە رېگەي گفتوگوى نيوانيان دەخاتە روو.

رېژەي بەكارھىنانى ديالوگ لە ناو جۆرەكانى ئەدەب جىاوازە، بۆ نمونە لە ھەندىكياندا دەبىتە سەرەكتىر تەكنىك لەوانە دراما، چونكە ((ئەو سىفەتەي دەقى دراما لە وانى تر جىا دەكاتەو، بوونى ديالوگە و ھەك رەگەزىكى بنچىنەيى لە ژانرە ئەدەبىيەكانى تىرىش ديالوگيان تىدايە، بەلام ھىچيان بە ھىندەي دراما ھەك رەگەزى سەرەكى تىياندا كار ناكات)) (حەسەن، ۲۰۰۴، ۱۰۴).

بەگشتى ديالوگ ھەك تەكنىكەكانى دىكە ئەركى تايبەت بەخۆي ھەيە، كە ((ئەركىكى قورسى لەسەر شانە لە ھونەرەكانى گىرپانەو، چونكە شاعىر/نوسەر خۆي بە دوور بگرىت و بىھويت شوئىنپەنجەي لە گىرپانەوئەي رووداوەكاندا دەرئەچىت، ئەوا ئەركەكە بەشىكى زۆرى دەكەويتە سەر ديالوگى كارەكتەرەكان و مەيدانىان بۆ چۆل دەكات، ديالوگى نيوان كەسەكان ديالوگى ئاسايى پوژانە نيە، بەلكو ھونەرى بەرزە لە داستاندا، چونكە داستان گەرەتەي بەرھەمى گشتگىرى مەللەتە، پالەوانەكانىشى نمونەي خانەدان و پايە بەرزە، بۆيە ديالوگەكانىشيان ھونەرەتەي لە گفتوگوى ئاسايى)) (جەمىل، ۲۰۲۱، ۲۷۵)، ياخود ئەركى ديالوگ لە دەقى ئەدەبىدا برىتتەيە ((۱-دروستكردى كارەكتەر و ھەسفردى كارەكتەرەكان. ۲-بەرە و پىشبردنى رووداوەكان. ۳-كەمكردەنەوئەي قورسايى ئەرك. ۴-خستەرووي رووداوەكان. ۵-پازاندەنەوئەي شوئىن. ۶-پىدانى زانىارى پىويست بە خوئىنەر.)) (يونسى، ۱۳۸۲، ۳۵)

لە داستاندا ديالوگى پالەوانەكان بە روونى بە دىدەكرىت؛ لە رېگەيەو بەرزى و ئاستى لىھاتووييان دەخريتە روو، بەجۆرىك ((ئەو تەكنىكە زۆر بە بەرھراوانى، بە ھاوكارى تەكنىكەكانى دىكەي ھەكو ھەسەف، بە شىوئەي جىاجىا بەكارديت. دەتوانرىت گفتوگوى نيوان پالەوان و كەسىتتەيە بەشدارەكانى دىكە بخريتە روو، كە بە زۆرى لە رېگاي گىرپەرەو، بە شىوئەيەكى ناراستەوئەي گفتوگوى نيوان كەسىتتەيەكانمان دووبارە بۆ دەگىرپتەو، كەواتە گفتوگۆ ھەر لە دىرىنەو لە داستانەكاندا شوئىنى بووئەو و بەكارھاتوئە)) (ئەحمەد، ۲۰۱۹، ۳۴۲). لەبەر ئەوئەي لە داستاندا شاعىر خۆي كارى گىرپانەو ئەنجام دەدات؛ جۆرى گىرپانەو ناراستەوئەيە. لەم داستانەدا خانا خۆي راناوى (ئەوئەي گۆشەنىگاي (ھەمووشتران)ى بەكارھىناو، لە رېگاي دەستەواژەكانى (وات، واتن، واتش.....)) خۆي تىكەل بە گىرپانەو كە كر دوو و بووئە گەيەنەرىك بۆ گەياندى گفتوگوى پالەوانەكان بە خوئىنەر. بۆ نمونە لە بەندى (۷) دا دەلىت:

واتش ئەي ھەزىر جاي عەقل و ھوشم مزانى من مات دەروون پر جوشم

ئىنه چن وهختەن مولک و مال و شار
نه شار دەمشق گۆشه نشين بيم
من ئامام نازار به زۆر بوهروم

به جا گوزاشتم پهى شوخ دلدار
غەريب ولات ئەى سەرزەمىن بيم
به ئارەزووى دل نىكاحش كەرووم.....

ئەمە گفتوگوى نىوان مەلىك محمد و وهزيرەكەيه تى؛ كاتىك سەرجه م شازادەكانى دىن بو ديمەشق، تا بەختى خويان تاقي بکەنەوه و هەولى به دەستهيئانى نوش ئافەرين بەدن؛ مەلىك محمد يەكئىكە لەو شازادانە، ليرەدا دەيه وييت نوش ئافەرين ببينيت، بەلام نازانيت چۆن؟ دەكە وييتە گفتوگو لەگەل وهزيرەكەى؛ سەرەتا به (۱۲دېرە شيعر) وهسفى دەروونى خوى دەكات، كە چەندە پەريشانە بو يارى و دەليت: دەروم خۆمى پى دەناسينم، بەلكو مەيلى هەبيت به ببينم؛ وهزيرەكەشى دەليت:

وهزير وات ئەى شا سەرم نەپاتەن
شاى نوش ئافەرين يەك لەنجە دارو
چەند كەس شازادە ئىقلىمات نشين
ئيسە ئەر تو مەيل ئەى كارە پيئەن
گوفتار رازت يەكسەر كەر تەمام

سەرم ها نەپات هەرچ رەزاتەن
هەزار كەس پەريش ئەرواح مەسپارو
نە پايەى قەسرش كەفتەن ماتەمىن
هۆريزه بشو پەروا جە كيتەن
واچە نە خزمەت شوخ جەمىن جام.....

وهزيرەكەى ريگاي نيشان دەدات، كە چۆن بروات (مەلىك محمد) يش دەليت:

مەلىك وات وهزير تەنها بى ياوهر
بەلكم نە رووى راه غولامان شاه
چيش واچووم جاو عوزر لوام
پاشان وهزير وهلامى دەداتەوه و دەليت:

تەنها چۆن بشوم وه قەسر دل بەر
بياوان به من جە راى گوزەرگا
چۆن مەسموع ببو راز زوبانم.....

وهزير وات ئەر تو خەيالت پەوسەن
ئەى لىباس و بەرگ جە ويت رەها كەرد
سىاپوشى كەر جە سەر تا دامان

خاترت بەى تەور پر جە وهسوهسەن
به ويتەى زەنگى رووى ويت سىا كەر
بنمانى جە شكلى چەشن غولامان. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۹۵-۹۷)

ئەمە گفتوگوى نىوان دوو لە كەسيتييهكانى داستانەكەيه؛ ئەم گفتوگۆيه ديمەنيكى شانويى نيشان دەدات؛ گيرەپهوه، تا ئەم ديرهى گفتوگۆكە به سەربەخوى بەشدارى ناكات، تەنها لە پرسىيار و وهلامەكاندا دەليت: (مەلىك وات، وهزير وات)، واتە بهو وشانە دەكە وييتە نىوان خويئەر و پالەوانەكانەوه، هەروەها خويئەر لەريگەى ئەم جورە گفتوگۆيهوه دەتوانيت چەندىن زانىارى و هەوال بەدەست بهيئى، كە يەكئىك لە شازادەكان ئوقرەى ئەوهى نيه، تا كاتى ببينى نوش ئافەرين ئارام بگرى؛ دەيه ويت بروات بو كۆشكەكەى و ببينيت، بەلكو عاشقى ببیت، هەروەها ئەوه بەدیدهكریت، كە گفتوگۆيهكى سادە نيه، بەلكو وهسفى دەروونى مەلىك محمدمان بو دەخاتە روو، كە ولاتى خوى بەجيهيشتوو، تا خووشەويستەكەى بەدەست بهيئى. واتە شاعير(پشت به هەردوو توانستى وهسفى و شيكردەنەوه دەبەستيت، لەم حالەتەشدا كەسى قسەكەر زۆر به وردى و لەسەرخوا لە شتەكان رادەمىنى و وهسفىكى قوليان دەكات ئەنجام لە ريگاي خەيالىكى زيندوووهوه، كە وهسفى جولەو

هه‌لچوونه‌کان ده‌کات، شته‌کان شی ده‌کاته‌وه، چونکه شیکردنه‌وه پشت به وه‌سفکردن ده‌به‌ستیت)) (سه‌عید، ۲۰۱۳، ۶۴) دواتر گێره‌په‌وه ئه‌م پۆله له که‌سه‌یه‌تییه‌کان وه‌ر ده‌گرێته‌وه و خۆی به شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ گێرانه‌وه‌که ئه‌نجام ده‌دات، تاکۆتایی به‌نده‌که و ده‌لیت:

ته‌دبیر وه‌زیر به‌ خاتر ئاوه‌رد وینه‌ی زه‌نگیانیان لیباس سیا که‌رد..... (ئه‌مینی، ۲۰۱۱، ۹۷)

به‌گشتی له‌م داستانه‌دا جووری دیالۆگی ساده و لیکدراو، یاخود شیکاری به‌ دیده‌کریت، که له دیالۆگه ساده‌کاندا پالنه‌وانه‌کان ئالوگۆری زانیاری ساده ده‌که‌ن، واته ئه‌و زمانه‌ی له‌م جووره گفتوگۆیانه‌دا به‌کارده‌یت زمانیکی ساده‌یه و دووره له‌ ته‌م و مژی و ئالۆزی، یاخود ((دیالۆگی ساده بریتیه له‌ گفتوگۆی ئاسایی و ساده‌ی نیوان کاره‌کته‌ره‌کان، که تیندا به‌ شیوازیکی دوور له‌ ئالۆزی و به‌ زمانیکی ئاسایی نزیک له‌ قسه‌ی پۆژانه ده‌دوین)) (مجید، ۲۰۱۷، ۴۷۹). خانا له‌ به‌ندی (۵۱) دا ده‌لیت:

مه‌یموونه خاتون په‌یدا بی ده‌رده‌م **که‌فت نه‌ خاک پای خورشید عالم**

خورشید وات خاتون چون خه‌به‌ر زانی **ویت به‌ی ته‌ور به‌ شار فه‌رنگ یاونای**

خاتون وات ئارۆ سه‌یر سارام که‌رد **ئاره‌زووی شازاده‌م به‌ خاتر ئاوه‌رد**

ئامام که‌ خه‌به‌ر به‌رسۆ جه‌ تو **بزانوون جه‌ کۆن شیر پر شکۆ**

تا من وارید بیم به‌ی ماوا و به‌ی جا **زانام شازاده‌ها نه‌ پرووی سپا**

شازاده وات خاتون ئه‌ی یار وه‌فا **چۆنه‌ن چ ته‌وره‌ن عبدالرحمن شا**

واتش شا بابام دیده‌ش نه‌ راته‌ن **ئاره‌زوو به‌ گه‌رد خاشاک پاته‌ن..... (ئه‌مینی، ۲۰۱۱، ۳۲۸)**

ئه‌م دیالۆگه له‌ نیوان (شازاده سولتان، خورشیده خاتون، مه‌یموونه خاتون) ه دیالۆگیکی ساده‌یه هاوشیوه‌ی قسه‌ی ئاسایی پۆژانه‌یه، کاتی‌ک خورشید له‌ بارودۆخیکی سه‌خته به‌هۆی هیرشی کیانوشی ئامۆزایه‌وه، شازاده فریای ده‌که‌ویت و پزگاری ده‌کات، له‌و کاته‌دا مه‌یموونه خاتونیش دیت. خانا ته‌نها له‌ دیری سه‌ره‌تا به‌ راسته‌وخۆی وه‌ک گێره‌په‌وه ده‌رده‌که‌ویت، پاشان به‌ کاره‌ینانی جیناوه‌کانی که‌سی سینییه‌می نادیاره‌وه گفتوگۆی پالنه‌وانه‌کان له (۶ دیره‌ شیعری دواتر) دا به‌ خوینهر ده‌گه‌یه‌نیت؛ واته خانا به‌هۆی ده‌ربڕینی (خورشید وات، خاتون وات، شازاده وات) به‌ پرونی ده‌ریده‌خات، که خۆی دیالۆگه‌کان ده‌گێرێته‌وه. شیوه‌ی دیالۆگه‌کانیان پرسیار و وه‌لامیکی ساده‌یه سه‌باره‌ت به‌ گه‌یشتنی مه‌یموونه خاتونه؛ ئه‌و پرسیار و وه‌لامانه مانای ئه‌وه‌یه، که پالنه‌وانه‌کان له‌ پێگه‌ی دیالۆگه‌وه زانیارییان به‌ یه‌ک به‌خشیوه؛ زانیارییه‌کانیش ساده‌ن، راسته هۆکاری هاتنی مه‌یموونه خاتون تامه‌زروی هه‌وال پرسینی شازاده‌یه، به‌لام زیاتر وه‌سفی تامه‌زروییه‌که‌ی ناکات؛ بۆیه به‌ دیالۆگی ساده داده‌نریت. له‌ گفتوگۆی نیوان مه‌یموونه خاتون و باوکیدا؛ دیالۆگیکی لیکدراو، شیکاری به‌ دیده‌کریت، چونکه ((دیالۆگی شیکاری هه‌ندێجار له‌ سه‌ر بنه‌مای وه‌سف و شیکردنه‌وه داده‌م‌زری و تیندا له‌ روانگه‌ی وه‌سفی قوول و ورده‌وه تیرامان ئه‌نجامده‌دریت، ئه‌م جووره دیالۆگه گفتوگۆیه‌کی قووله‌و پروونکردنه‌وه و پاقه‌کردن له‌خۆ ده‌گریت و پشت به‌ به‌لگه و پاسا و ده‌به‌ستیت به‌ ئامانجی قایلکردن)) (مجید، ۲۰۱۷، ۴۸۲)، به‌ندی (۲۶) ده‌لیت:

واتش ئه‌ی فه‌رزه‌ند نوور دنیا و دین
واتش ئه‌ی بابۆ پادشای سه‌روه‌ر
ساحیب یال و بال شیر غورینه‌ن
به باهۆ چون به‌ور پړۆسته‌م داستان

چون نه‌جاتت بی جه ده‌ست له‌عین
یه‌ک نه‌وجه‌وانی شیر دلاوهر
فه‌رزنده‌ه‌ه‌زیز پادشای چینه‌ن
جه‌مال چون خوسره‌و شاه سه‌رمه‌ستان

ه‌ه‌لقه‌م فه‌وت که‌ردش جه‌ رووی ده‌ریا بار قه‌سر سوله‌یمان که‌ردش یه‌خته‌سار.. (ئه‌مین، ۲۰۱۱، ۲۱۱)
لیزه‌دا ده‌بینین، که‌ وشه‌ و ده‌ربرینه‌کانی ئه‌م دیالۆگه‌ ساده‌ نین، به‌لکو‌ خانا به‌ ده‌ربرینی لیک‌دراو
وه‌سفکراو دیالۆگه‌که‌ ده‌خاته‌ پوو، له‌ ریگه‌ی ئه‌م گف‌توگۆیه‌وه‌ ئازایه‌تی و لی‌هاتووی شازاده‌ سول‌تان
ده‌رده‌خات، له‌سه‌ر زاری مه‌یموونه‌ خاتوونه‌وه‌ به‌ (۹دیره‌ شیعر) وه‌سفی سه‌رجه‌م کرداره
پاله‌وانیتییه‌کانی ناوبراو باس ده‌کات، که‌ چۆن به‌ره‌نگاری چه‌ندین سه‌ختی بووه‌ له‌وانه‌ه‌لقه‌م،
زه‌لغه‌می دیو، زه‌نگی مرۆف‌ خۆری کوش‌تون، ته‌لیسمی زه‌نگۆله‌ی شکانه‌دوووه‌.... تا توانیوویه‌تی
نۆش ئافه‌رینی خۆشه‌ویستی پزگار بکات. به‌ خسته‌ن‌پووی ئه‌م پاله‌وانیتییه‌ی شازاده‌؛ خانا به‌های
مه‌زنی و جوانی ه‌ه‌شقمان بو وینا ده‌کات، به‌وه‌ی شازاده‌ ته‌نها له‌ پیناو پزگارکردنی یاری گویی به
هیچ مه‌ترسییه‌ک نه‌داوه‌ و سه‌رکه‌وتوو بووه‌. وه‌ک له‌ پینشته‌ردا ئاماژه‌مان به‌ بوونی ئه‌فسانه‌یه‌کی زۆر
له‌م داستانه‌دا کرد، له‌ ته‌کنیکی دیالۆگیشدا ئه‌م ئه‌فسانه‌یه‌ ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌. له‌ به‌ندی (۱۸)دا خانا
گف‌توگۆی نیوان شازاده‌ و (روخ)ی بال‌دار ده‌گی‌رته‌وه‌ و ده‌لیت:

شازاده‌ په‌رسا ئه‌ی مورغ شیرین
مورغ وات فیدات بام، چونکه‌ په‌رسای لیم
من روخم نامه‌ن نه‌ عام مه‌نشوورم
پۆژی ه‌ه‌وای مه‌یل سارام که‌فت نه‌ سه‌ر
واتم لوقمه‌یی نه‌ی جای ویرانه
په‌ی به‌چه‌کانم بوهران به‌کام
ناگا یه‌ک زه‌نگی په‌تیاره‌ی دروشت
مه‌لعون ناغافل شانا لیم وه‌ قه‌ست

په‌ی چیش که‌فته‌نی نه‌ ته‌خت زه‌مین
په‌نه‌ت مه‌واچووم سه‌رگوزه‌شت ویم
به‌لئ رای یه‌ک سال جه‌ مه‌کان دوورم
ئاره‌زووی ئه‌ی جام ئاوه‌رد به‌ نه‌زه‌ر
په‌یدا که‌م به‌رووم تا ئاشیانه
بیاوم پینشان چاشت یا وه‌قت شام
چناری قه‌وی گرته‌بی نه‌مشت
به‌ زه‌رب ئه‌و دار یه‌ک بال‌م شکه‌ست.....

روخ به‌ (۱۰دیره‌ شیعر) حالی خۆی به‌ شازاده‌ ده‌لیت، شازاده‌ش ده‌لیت:

شازاده‌ واتش ئه‌ی مورغ گوستاخ
زام رووی به‌ده‌ن ه‌ه‌م شکه‌سته‌ بال
چون ه‌ه‌رده‌ جاران په‌رواز که‌ی په‌ی ویت
روخیش ده‌لیت:

ئه‌من به‌ ده‌رمان تو مه‌که‌رووم چاخ
مه‌که‌رووم ساریژ نه‌ی جاگه‌ ده‌رحال
تو من مه‌به‌ریت به‌ ده‌ریای موحیت

وات قه‌سه‌م به‌ زات دارای موعه‌زه‌م
سارپیش بو زمان هووناو جه‌سته‌م
نمه‌بۆم ه‌ه‌رگیز نه‌ کارت فارینغ

روخ که‌ ئید شنه‌فت گوشاد بی جه‌ خه‌م
ئه‌ر بکه‌ی ده‌وای بال شکه‌سته‌م
نه‌خده‌مه‌تکاری نه‌دارووم درینغ

ئەم گەفتوگۆيەي نىوان (روح، شازادە) (۱۶دېرە شىعر)ە. گىرەپرەوہ لە رېگەي ئەركەكانى دىالۆگەوہ، كە يەككە لە ئەركەكانى بەرەو پېشبردنى رووداوەكانە؛ توانىوويەتي شازادە لە شوينى زەنگىيە مروڤ خۆرەكان رزگار بكات، ئەويش بە هينانى ئەفسانەي بالداريک بەناوى (روح)، واتە ئەوہي لەم گەفتوگۆيەدا بەروونى بەدەدەكرىت ئەوہيە، كە خانە ئەفسانەيەكي لە رادەبەدەري بەكارهيناوہ بو بەردەواميدان بە ھۆننەوہي داستانەكەي، كە ئەو بالدارە چەند كەسيك لەسەر پشتى سەردەخات دەيانبات بو دەرياي موحيت، شازادە تواناي گەفتوگۆي ھەيە لەگەل ئەو بالدارەدا؛ دەتوانين بلين مەبەستى خانە لەخستە رووي تواناي پالەوانى سەرەكي لە قسەكردنى لەگەل بالدارەكاندا؛ بېرەينانەوہي موعجيزەي پيغەمبەر سولەيمانە لە گەفتوگۆكردنى لەگەل گيانلەبەراند، چونكە شازادە بە دريژايى داستانەكە تواناي قسەكردنى ھەيە لەگەل بالدارەكان و ديو درنج و؛ تەنانەت تواناي گوڤرتنيشى ھەيە، كاتيك ھەر لەم بەندەدا گوڤي لە دوو بالدارى سەوز و سوور دەبيت باس لە بەر و پيشت و گەلای ئەو دارە دەكەن، كە وەك چارەسەر بەكارديت. دەليت:

شازادە بيدار ياران شين نە خواب	نە پای يە درەخت دل بە کامياب
جە بان ئەو دار نيشتن وەيەك شاخ	ناگا جفتى مورخ ئاما بە گوستاخ
جای سەبزه و قرمز چون شەمامەي زەر	يەكئى قرمز بى يەكئى سەبزه پەر
پۇست ئەي درەخت پەي چى مەنۆشى.....	مورخ سەبز پەرسا پەي چى مەكۆشى

ئەم دوو بالدارە بەردەوام دەبن لە پرسىار و وەلام لەگەل يەكتردا شازادە گوڤي لە تەواوى گەفتوگۆكەيان دەبيت پاش فرينى بالندەكان دەروات بو لای دارەكە، تا پيشت و گەلا و بەرەكە بەينيت بو چارەسەرکردن.

شازادە دەردەم ھۆريزا بە جەخت مدارا نەكەرد ياوا بە درەخت.... (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۱۴۹-۱۵۰)

چەندىن دىالۆگى دىكە ھەن لەم داستانەدا، ھەريەكەيان ئەركيک يان چەند ئەركيک دەگيرن. يەككى دىكە لەو ئەركانەي دىالۆگ لەم داستانەدا ھەيەتي خستە رووي لايەنى چاكە و خراپەي پالەوانەكانە واتە ((دىالۆگ ئەركيکى ترى ھەيە ئەويش بە ديارخستنى چاكە و خراپەيە لە ئەنجامى قسەي كارەكتەرەكانەوہ بەدەردەكەويت بو ئەوہي مەلانىكان بەردەوام بن لە داستاندا و رووي خراپە و چاكە بەدەر بخات و بەردەوام مەلانىكان لە ئەنجامى قسەي خراپ و كردارى خراپەوہ بەدەر دەخات)) (جەمىل، ۲۰۲۱، ۲۸۹). بو نمونە لە بەندى (۵۴)دا دەليت:

شازادە مەسعود روو كەرد نە مەيدان	واتش ئىبراھىم بى نام و نيشان
بەيو نە مەيدان نەبەرد بنمانىم	حەق شار دەمشق نەتو بستانىم
خان محمد واتش مەلعوون گومرا	كەم بکەر بى جا شووم بى حەيا
تو چ حەد دارى شازادەي سالار	تەلەب بکەرى نە رووي کارزار. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۳۳۴)

ليزەدا گىرەپرەوہ لە رېگەي ئەم جۆرە گەفتوگۆيانەوہ ھەولەدەدات لە لايەكەوہ رووداوەكان بەرەو پيشتەوہ ببات؛ لەلايەكى دىكەوہ لايەنى چاكە و خراپەي پالەوانەكان بخاتە روو؛ بەمەش رقى نەينى

ئەو دوو شازادەيەي مەغریب دەردەخات بەرانبەر شازادە سولتان، کاتیک لە دیمەشق شازادە سولتان دەبیته ریگر لە بەردەمیاندا بۆ بە دەستەینانی نۆش ئافەرین، بۆیە هەول دەدن تۆلەي لی بکەنەو. لە کاتی گەرانەوێ شازادەو هاوولانی بۆ دیمەشق؛ شازادە دەکەوێتە بیروی خورشیدە خاتون دەروات بۆ لای و بۆ ولاتی فەرەنگ؛ سەرجم هاوولانی بە خان محمد دەسپیری؛ دواي رۆشتنی شازادە سولتان؛ شازادە مەسعوود و سەعید بە چل هەزار سوپاوە ریگەیان لی دەگرن. دەکەونە مەملانی و پیکدادان لەگەڵیاندا؛ خان محمد فەرمان دەکات بە حەمید نۆش ئافەرین و سەرجم هاوولان بباتە کیویکی بەرز، تا پارێزراو بن، خۆي دەچیتە مەیدانی شەرەکە و دەلیت:

جە کۆ هات بە وار روو کەرد نە سپا	واتش ئەي مەسعوود شووم رووسیا
بە یۆ بە مەیدان یە کایەک تەنیا	تا سەرش نە قەلب بکەر ووم جیا
واتش ئیبراهیم فیرارش کەردەن	ئیسە تۆ ئامان ئەجەل ئاوەردەن
شای نۆش ئافەرین ماہ زەر ئەفشان	تۆ بدەر وە من ویت بوەر رەوان.....
خان محمد واتش مەلعوون موردار	ئومیدم بەستەن بە دانای جەبار
تا روح مەندەن هەم گیان شیرین	سەر مەنیۆم نە پای شای نۆش ئافەرین.....

لەرێگەي ئەم گفتوگۆیەو خۆینەر خیرا هەست بە روودانی شەرپوو پیکدادانیکی گەرە دەکات، چونکە چەندین وشەي هەجوو داشۆرین لە لایەن پالەوانەکانەو دەربراون، ئەمەش یەکیکی دیکەيە لە لایەنە هونەراییەکان ئەم داستانەي خانای قوبادی، کە بەرێژەيەکی بەرچاوی بەدی دەکریت بە جیاواز لە بەرەمەکانی دیکەي. ئەرکیکی دیکەي دیالۆگ لەم داستانەدا دەرخیستی خالی لاوازی پالەوانەکانە. بۆ نمونە لە بەندی (٤٦) دا دەلیت:

شازادە دیا جەمال خورشید	جە پا تا وەسەر لەرزا وینەي بید
شازادە چوون خاک دەروون کەیل غەم	کەفت نەخاک پای خورشید عالەم
واتش چیش مەبۆ گیانم بۆ فەدات	ئارۆ بسپارووم گیان نە قەدەمگات
خاتونە واتش شازادەي غەمبار	ویت سبوک مەکەر جە خدمەت یار
هیچ باکت نەبۆ شای والا مەقام	سەد چون خورشید مەکیشی نەدام
ئەلحەمدولیللا دەولەت یار تەن	دوعای گەنجولەرش مەدەدکار تەن

ویت سبوک مەکەر گیانم بۆ فیدیت وەزیر و نەدیم تەعنە مەدەن لی. (ئەمین، ٢٠١١، ٢٩٤-٢٩٥)

کاتیک خورشیدە خاتون لە ناو باخەکەیدا لەگەل مەیمونە خاتون دانیشتون؛ فەرمان دەکات بە دایەنەکەي، کە شازادە ئاگادار بکات و بیهینیت بۆ ناو باخەکە؛ لەو کاتەي، کە شازادە خورشید دەبینی هیندە سەرسامی جوانییەکەي دەبیته لە هۆش خۆي دەچیت، لیڕەدا گیرەرەوێ خالی لاوازی شازادە دەخاتە روو، کە توانای بینینی جوانی خورشیدە خاتونەي نەبوو؛ بەرادیەک گەشتە ئەو ئاستەي وەک داری بی بلەرزیت و بکەوێتە خاکی بەر پیی یاری، ئەمەش کە مەکردنەوێە لە پالەوانیتی شازادە، سەرەپای ئەو هەموو کردارە پالەوانییەتیەي کە دەیکات، کەچی لاواز و بیهیزە بەرانبەر هیزی جوانی

ياری، خورشیده خاتونیش پیی دهلیت له سه رخوبه و خوت سوک مه که، تا وه زیر و هاوه لانت توانجت لی نه دن.

که واته ته کنیکی دیالوگ رۆلیکی گرنگ و کارای گپراوه له م داستانه دا؛ بووه به ناسنامه ی هزری پالنه وان کان و جیا کردنه وه یان له لایه نی به خشنده یی و قاره مانی و یارمه تیده ر، له هه مانکاتدا خراپه کاری و ناپاکی...، که ناراسته وخو له ریگه ی گپره ره وه بو خوینه ران گوازاوه ته وه.

سییه م / مۆنۆلۆگ (خۆدواندن) : زاراوه ی مۆنۆلۆگ له وشه کانی ((monos)) (تاک) و (logos) (قسه کردن دروستبووه)) (فلکی، ۱۳۸۲، ۴۲). واته تاکدهنگی وه یه کیکی دیکه یه له ته کنیکه کانی گپراوه؛ گرنگی و تایبه تمه ندی خو ی هه یه، که ((دهربرینی دهنگیکی نارپه زایی خوده به رامبه ر به هه موو کیشه و چه زه چه پینراوه کان، راسترین و واقعیتترین دهربرینه، ناتوانرئ به ئاشکراو پر به دم هاوار بکرئ و دهربردرئ)) (موفتی، ۲۰۱۲، ۲۳۰). ده توانین بلیین مۆنۆلۆگ بریتییه له لیکدانه وه و شیکردنه وه ی هزرو هوشی پالنه وان له لایه ن خودی خو یه وه سه باره ت به دیارده یه ک، یاخود دیمه نیک به بی دهربرین، کاتیک پالنه وان ناخی ئالۆز و ناجیگیره، یاخود سه رسامه و مه به سستییه تی ئه و ئالۆزی و سه رسامیییه ی به ئاشکرا دهرنه بریت، تا دلنیا نه بیته وه له و دیارده یه ی بووه ته هۆکاری ئالۆز بوونی ناخی، بویه له گه ل خو ی ده که ویته گفتوگو و راگوپینه وه، له به رئه وه ی کیشه و ئالۆزییه که هی خودی خو یه تی خو ی ده بیته قسه که ر و گو یگریش وه هه ر خو شی هه ولی چاره سه رکردنی ده دات به بی وهرگرنتی بوچوونی دیکه.

مۆنۆلۆگ و دیالوگ دوانه یه کی دانه براون له ناو ده قدا، دیالوگ راگوپینه وه یه له نیوان دوو که س یان زیاتر؛ له ریگه ی دیالوگ و دهرخستنی بیروبوچوونه کانه وه خوینه ر تاراده یه ک شته شاراوه کانی پالنه وانی بو ئاشکرا ده بیته، به لام زۆریک له نه ینی و بیروبوچوونی پالنه وان هه یه به دیالوگ ناخریته روو، ته نها به دانپیدانانی پالنه وان خو ی نه بیته، بویه ((مه نه لۆگ ئه و کاته له دایک ده بیته، که دیالوگ نه توانیت گوزارشت له زمان و باری دهررونی ناخه په نگخواردوووه که ی کاره کته ر و نووسه ر بکات)) (عه بدوللا، ۲۰۰۸، ۸۱). گپره ره وه، کاتیک بییه ویت راستگویی ناخ و دهررونی پالنه وان کانی بخاته روو ئه م ته کنیکه به کارده هینیت، چونکه ((له مه نه لۆگدا فیکر و بارودۆخی کاره کته ر و خواست و ئاره زوو ه شاراوه کانی وه دهرده که ون)) (حه سه ن، ۲۰۰۴، ۱۰۳).

که واته مۆنۆلۆگ رۆلی زیاتری هه یه له خستنه پرووی لایه نه شاراوه کانی ناخی پالنه وان، تا دیالوگ، چونکه خوینه ر له ریگه ی مۆنۆلۆگه وه راسته وخو زانیاری ناخی شاراوه ی پالنه وانی پیده گات، له به ر ئه وه ی پالنه وان خو ی هه ولی به خشینی زانیارییه کانی ناخی ده دات، بویه (ده کریت دیالوگ و مۆنۆلۆگ ئیش و کاره کانیان کورته یه وه بو چه ند خالیک: ۱- هه ردووکیان زانیاری سه باره ت به پالنه وان ده به خشن. ۲- دیالوگ گوفتاره کانی ئاشکران، مۆنۆلۆگ به نه ینین و کاره کته ره کانی تر ئاگادار نین. ۳- دیالوگ له نیوان دوو که سدایه، مۆنۆلۆگ له خودی یه ک کاره کته ردا یه. ۴- پسته ی دیالوگ زیاتره،

مۆنۈلۈگ كەمترە. ۵-دىيالۇگ بەزىمانى شىعر و پەخشانە، مۆنۈلۈگ زۆربەى كات بە پەخشانە)) (جەمىل، ۲۰۲۱، ۳۰۱-۳۰۲).

بەگشتى مۆنۈلۈگ چەند ئەركىكى گىرنگى ھەيە لە ناو دەقدا لەوانە: (۱-دەرخستنى ناخى پالەوان و ئاشناکردنى خوینەر بەو زانىارىانەى لەناو ھۆش و ناخى ئەواندا ھەيە. ۲-يارمەتى پالەوان دەدا لە دەربىرنى بۆچوونى ناخى بە شىۋەيەكى چىر. ۳-بەخشىنى كىتو پىرى بە دەق لە گەياندىنى ئەو زانىارىانەى حىكايەتخوان دەيەويىت بە خوینەريان بەدات. ۴-دەبىتە ھۆكارىك بۆ بەرجەستەكردن و زياتر واقىعى بوونى پالەوان)) (قادىر، ۲۰۰۹، ۲۴۴). لەبەرئەۋەى مۆنۈلۈگ گوزارشتە لە ترس و دلەراۋكى و تورەبوون و بەگشتى خۆشى و ناخۇشىيەكانى پالەوان و كەس گوئى لى نىيە جگە لە خۆى؛ زۆر گىرنگى بە جوانكارى زمان و رىكخستنى وشەيى نادات وە ((ئەو كاتەى كارەكتەر دىتە دواندن، راستگۆترىن دوانە، چونكە لەگەل ھىزىكى شاراۋە دىتە دواندن، نووسەر يان كارەكتەر گوزارشت لە ئىش و ئازار و گىرقتەكانى خۆى دەكات)) (عەبدوللا، ۲۰۰۸، ۸۲)، بۆيە ئەو ھىزە شاراۋە و راستگۆيەى بەبى ھونەرى جوانكارى زمان دەردەخات؛ زياتر لە شىۋەى زمانى ئاسايى رۆژانەدا سەرجم ھەستى ناخى خۆى بەرامبەر بە دىمەن و رووداۋ، ياخود كەسەكانى دەوروپەر دەخاتە روو.

داستانىش ۋەك ژانرەكانى دىكەى گىرپانەۋە بەفراوانى ئەم تەكنىكەى تىدا بەكارھىنراۋە، بەجۆرىك ((ھونەرى مۆنۈلۈگ زۆر كۆنەۋە لە داستانە بەرايىيەكانى گىرىكدا بەكارھاتوۋە و (ھۆمىرۇس) لە ھەردوۋ داستانەكەى خۆيدا ئەم ھونەرى بەكار ھىناۋە)) (قادىر، ۲۰۰۹، ۲۴۷)، ھەروەھا لە داستاندا ئەم تەكنىكە بۆ ئەو مەبەستە بەكاردەھىنرىت، تا زياتر پالەوان بناسىنرىت و دەربكەويىت، چونكە داستانەكان بە زۆرى لە رىگەى پالەوانەۋە دەناسرىنەۋە، واتە ((لە داستاندا پالەوان گىرنگىن توخمە و مۆنۈلۈگىش پەيوەندى راستەوخۆى بە پالەوانەۋە ھەيە و لە ناخى ئەۋدا دروست دەبىت)) (قازى، ۲۰۰۷، ۵۳).

رەخنەگران چەند جۆرىك لە مۆنۈلۈگ دەستنىشان دەكەن؛ بەگشتى دوو جۆر مۆنۈلۈگ ھەيە ئەۋانىش: ((مۆنۈلۈگى راستەوخۆ، مۆنۈلۈگى ناراستەوخۆ)) (خدر، ۲۰۰۷، ۱۰۹)، بەلام لەبەر ئەۋەى داستان تايبەتمەندى خۆى ھەيە بەۋەى، كە ((لە داستاندا حىكايەتخوان لە جۆرى (ھەمووشتزان) ھەمەش ماناي وايە ئەو راناۋەى بۆ گىرپانەۋەى داستان بەكاردىت راناۋى سەربەخۆى(ئەۋە)، بۆيە لە داستاندا تەنيا دوو جۆرى مۆنۈلۈگ بەدى دەكرىن كە يەككىيان (مۆنۈلۈگى ناراستەوخۆ) يەۋ ئەۋى دىكەشيان (خۆدواندن. ۵)) (قادىر، ۲۰۰۹، ۲۴۷). لە مۆنۈلۈگى ناراستەوخۆدا گىرپەرەۋە ئەۋ جۆرە زانىارىيانەى پالەوان دەخاتە روو، كە خوینەر مەبەستىيەتى، واتە ((گىرپەرەۋە بۆچوون و خواست و ئارەزوۋە تايبەت و نەھىنىيەكانى كارەكتەر لەسەر زمانى خۆيەۋە دەگوازيتەۋە، لە راستىدا ئەمجۆرە مەنەلۈگە تىكەلەيەك لە ھزرو بىرو ئەندىشەى كارەكتەر و قسەى گىرپەرەۋەيە)) (حەسەن، ۲۰۲۱، ۱۱).

خۆدواندن: ئەۋ جۆرە تەكنىكەيە، كە پالەوان لەگەل خۆيدا بەدەنگى بەرز قسە دەكات، واتە لەبەر خۆيەۋە سەبارەت بە دياردەيەك، ياخود دىمەنىك دەدويىت، لەرىگەى ئەم خۆدواندەنىشىيەۋە بە

خوینەر دەناسریت، یاخود خۆدواندن بریتییه له ((ئاخوتن له گەل خۆ، که کارهکتهر بیر و بۆچوون و ههست و سۆزی خۆی دهردهبریت تاوهکو خوینەر ئاگاداری خواست و ئامانجهکانی بیت و لهه ریگهیهوه زانیاری سهبارهت به کارهکتهرهوه دهست خوینەر دهکهویت)) (میرصادقی، ۱۳۸۸، ۱۷)، گێرهپهوه راستهوخۆ مه بهستی ناخی ناخاتهروو، به لکو له ریگهیی حیکایهتخوانهوه ههست و سۆزی ناخی دهخاته روو، له ههمانکاتدا ((تایبهتمهندییه دهروونیهکانی گێرهپهوهش بۆ خوینەر ئاشکرا دهبیت)) (میرصادقی، ۱۳۸۶، ۵۱۴).

خۆدواندن و مۆنۆلۆگ دوو جۆری تهکنیکی شهپۆلی هۆشن، هههچهنده ههردووکیان زانیاری ناخ و دهروونی پالهلان دهخهنه روو، بهلام جیاوازی لهنیوانیدا ههیه، که ((جیاوازی خۆدواندن لهگهڵ مهنهلوگ ئهوهیه: له خۆدوانندا کارهکتهری چیرۆک بهدهنگی بهرز بۆ گوینگر، دویترایک قسه دهکات و ئهوه قسانهیی کارهکتهر له مهنهلوگدا دهیکات گوینگر و دویترای نیه، جگه لهوهی کارهکتهر له ئامادهبوونی کهسانی دی بی ئاگایه، جیاوازییهکی دی ئهوهیه گهیااندنی سۆز و بیرى پهیوهست به چینی و کاری هونهری له کاتیک مهنهلوگ پیش ههموو شتیگ گهیااندنی ناسنامهی زهینییه)) (موفتی، ۲۰۱۲، ۲۳۰). بهشیک له بنهمای هونهری داستانی (سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافهرین)ی خانای قوبادیش به تهکنیکی (مۆنۆلۆگی ناراستهوخۆ و خۆدواندن) بنیاتنراوه. له بهندی (۷) دا دهلیت:

خهیاڵ کهرد نه دل ئینه یانی چیش
 کئ بۆ ئهیی جهوان بی خوف و ئهندیش
 نیشتهن ههم زانوو دلبر به گوستاخ
 مهنۆش باده به زهوق و دهماغ
 ههچ باکش نییهن جه شای کهمه ر لال
 ئهفشار مهکهرد شهمامان کال
 من شازادانم پهکایهک دییهن
 ئهیی جهوان نهو توول شازاده نییهن (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۹۹)

ئهمه ئهوه مۆنۆلۆگه ناراستهوخۆیهیه، که مهلیک محمد لهگهڵ خۆی دهیکات؛ بههۆی وتتی (خهیاڵ کهرد نه دل) دا دهردهکهویت، حیکایهتخوانه زانیاری ناو دلی مهلیک محمد بۆ خوینەر دهگوازیتهوه، له ههمانکاتدا نیشانهیهکی روونه بۆ ناسینهوهی جۆری مۆنۆلۆگهکه، که ناراستهوخۆیه و له دلی خۆیدا دهویت، چونکه مهلیک محمد خۆی به تهنهایه، کاتیک دهچیت بۆ بینینی نۆش ئافهرین، بهلام دهبینیت گهنجیک له ژوورهکهی نۆشدایه و نهناسراوه به شازادهکان ناچیت له دلی خۆیدا دهکهویته گهتوگۆکردن، رووتتر بلین گێرهپهوه له ریگهیی ئهم مۆنۆلۆگهوه راستی و دروستی گهتوگۆی ناو دلی مهلیک محمد وهک پالهلان بۆ خوینەر روون دهکاتهوه، تاوهکو خوینهریش ئاگاداری ناخ و دهروونی ئالۆزی پالهلان بیت، که دووچاری دلپاوی و ناسهقامگیری دهروونی بووه و زۆر سهخته له لای پهکیکی دیکه بینیت، که بی ترس له ژووری ئهوه کچهیه، که عاشقییهتی و دهیهویت بیکاته هاوسهری داهاووی خۆی. بهندی(۹):

شیرین مهکهردش خهیاالی نه دل
 به خهیاالی تهشویش لیش مهبی حاسل
 ئهیی شهخسه کئ بۆ نهی شهو دهیجوور
 ئهیی کوله چیشهن ئاوهردن جه دوور
 عهزم کۆ دارۆ چیشش مهقامهن
 با من پهرسووم ئهوه مهرد چیش نامهن (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۱۱)

خانا له رېگه ی ئەم مۆنلۆگه وه راز و نیازی ناخی نۆش ئافه رینمان له و کاته دا بۆ ده گوازیته وه له شیوه ی پرسیارو وه لآمدا، که به مۆنلۆگیکی ناراسته وخۆ داده نریت، چونکه نۆش نیازه که ی دهرنه بریوه، کاتیک گێره ره وه ده لیت: (شیرین مه که رده ش خه یالی نه دل) واته له دلی خویدا گفتوگو که ی ئەنجامداوه، کاتیک نۆش گومان ده که ویته دلییه وه له درهنگ هاتنی شازاده؛ دهراته دهره وه ی کۆشک، تا بزانیته بۆ نه هات؛ له رېگه که سیک ده بین ی کۆلیک له سه ر پشتیه تی؛ جیگه ی گومانه له لای؛ ده که ویته گفتوگو له گه ل خوی و ده لیت: ئەمه کی بیت؟ کۆله که ی چی بیت؟ بۆ کو ی دهروات؟ مه به ستی کو ی هه یه و و پله ی چیه؟ با پرسم ناوی چیه؟ گه ر ئەم ته کنیکه نه بیت له ناو داستاندا خوینه ر چۆن له م رووداوه نیازی پاله وانی بۆ روون ده بیته وه، بۆیه گێره ره وه ی داستان له رېگه ی دهرخستنی ناخی پاله وانه کانه وه به م ته کنیکه رپره و ی رووداوه کان به ره وپیشه وه ده بات و وه لامی ئەو پرسیارانه ی لای خوینه ر دروست ده بن ده داته وه، ئەمه ش ئاستیکی هونه ری به رز به داستانه که ده به خشیت. به ندی (۱۹):

<p>دوعا مه که رد و مه سۆزا و مه وات یه په ی چی مه یلت دهر باره م سه رده ن مه ر نه زانی من سفته ی داخ که ی ره ها که رۆ بوینوت وه چه م</p>	<p>ئهی یار شیرین رۆح بۆ فیدات سه رت نه جامه ی خامۆشی به رده ن گیرو گرفتار ته لیسم کاخ تا ساکن ببۆ جه خۆف عه لقه م (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۶۸)</p>
--	---

ئەمه لیکنانه وه و بیرکردنه وه ی نۆش ئافه رینه، که به خۆدواندن ی له گه ل خوی دهریته روو، کاتیک عه لقه می دیو ده یرفینیت بۆ کۆشکی سوله یمان، لیرده دا خانا بنیادیکی هونه ری جوان و وینه بۆ کیشراوی دروستکردووه؛ بی ئاگایی نۆش ئافه رین سه بهاره ت به گرنگی پیدانی له لایه ن شازاده سولتانه وه دهرده خات؛ له وه ی که گله ی لی ده کات وا ده زانیته یاری مه یلی سارده و نایه ت رزگاری بکات؛ له سه ره تادا به شیوازی پرسیارکردن ده لیت: مه گه ر نازانی من داخ کراوم و گرفتاری ته لیسمی کاخ؟ بۆ خۆت خامۆش و بیده نگ کردووه؟... لایه نی ئالۆزی ناخ و بی توانایی و ره شبینی پاله وان پیشان ده دات، ههروه ها خانا به م خۆدواندنه زهمینه یه کی له بار بۆ خوینه ر دهره خسینیت، که له دیره کانی دواتردا چی رووده دات؛ ئەویش، کاتیک نۆش ئافه رین ئەمه ده لیت و لا ده کاته وه ده بین ی شازاده له ته نیشتیدا وه ستاوه؛ له و کاته دا هه ردووکیان بی هۆش ده بن، واته خانا به خستنه رووی گله بیه کانی نۆش ئافه رین خوینه ر ئاماده ده کات، که ئەگه ر شازاده له و کاته دا بیت بۆ رزگارکردنی خۆشه ویسته که ی نه بیته رووداویکی کتوپر، به مه ش ئەو په یامه ده گه یه نیت، که عاشقان و خۆشه ویستان دلیان له یه ک پاکه وه ک ده لین (دل ئاوینه ی دل)ه، خیرا گله بیه کانی نۆش ده گه نه شازاده و دیت به هانایه وه.

له دیره کانی دیکه دا و پاش به هۆش هاتنه وه یان شازاده سه ره جه م سه ختییه کانی رېگه ی بۆ باس ده کات، که چه ند رووداوی ناخۆش هاتوونه ته سه ر رېگه ی له پینا و رزگارکردنی؛ ئەم روونکردنه وانه ی شازاده ش ئەوه دهرده خات، که نۆش ئافه رین به ده نگ ی به رز له به رخۆیه وه

گلەببەکانی دەرپرپووه، بۆیە شازادە پاساو بۆ درەنگ گەیشتنی دەهینتەوه، لەبەر ئەوه بە خۆدواندن دادەنریت، ھەر وھا خانا خۆدواندنیکی دیکەى نۆش ئافەرىنى خستووھتە ڤوو، کاتیک لە چالیکی تارک بەندکراوه لەلایەن زەلغەمەوه لەبەر خۆیەوه پەژارەو خەمبارى خۆى باس دەکات. بەندى(٢٤):

داخل بى وه چا شیر دلاوهر	دیش نیشتهن غەمبار سەول نازپەرور
بەسۆز دەروون مەسۆزا و مەوات	جاگەت خالییەن رۆحم بۆ فیدات
مەر نمەزانى یارت ئەسیرەن	گەردەنش جەبەند تەوق و زەنجیرەن
من دایم پەى تۆ زار و غەمینم	لە زیندان دێو ماتەم نشینم....
ئەى میوهى درەخت زیندەگانى من	ئەى ئاب حەیات جاویدانى من

پەى چى بەى دەستور کارت درەنگەن یارت پەشیو حال چون سیاسەنگەن. (ئەمینی، ٢٠١١، ٢٠٥).
کاتیک شازادە ئەم خۆدواندەى نۆش دەببستیت دەلیت:

واتش حازرم گیان شیرینم منیش سەرگەردان نۆش ئافەرىنم. (ئەمینی، ٢٠١١، ٢٠٥).
بەم جۆرە خانا لەرپگەى ئەم خۆدواندەوه بارودۆخى پالەوانەکان دەگۆریت و ڤووداوهکان بەرەو ئاراستەیهکی دیکە دەبات، ئەویش رزگارکردنى نۆش ئافەرىنە لەو چالەدا، واتە تەکنیکی خۆدواندن دەبیتە ھۆکارى دەرختنى پەرىشانى و ئازارى پالەوان لە دوورى خۆشەویستەکەى وە خۆینەر تا ئاستیکی باش ئاگادارى ئەو حالە سەختەى پالەوان دەبیت.

لەم داستانەدا چەندین مۆنۆلۆگى دیکە بەدیدهکرین، کە ھۆکارى بەهیزی و پتەوى بنیاتی داستانەکەن؛ لەوانە: مۆنۆلۆگى نزاکردن و سوپاسگوزاریى (خودای گەرە) لەلایەن پالەوانەوه بە مەبەستى کوتایى هینان بە بارودۆخى ناھەموار و ئازار بەخش، هیشتنەوهى بارودۆخى خوشى شادى، واتە ((ھیچ کاتیک نەبووه مەرۆف بەرامبەر بە خودا قسەى خۆى بکات ڤووبەڤوو، قسەکردن لەگەل خودا ڤووینەداوه لە شیوہى دیالوگدا (جگە لە گفتوگۆى چەند پیغەمبەرىک بەرامبەر بە خودا) واتە مەرۆف ئەو کاتەى داواى شتیک لە خودا دەکات ھاوشیوہى دیالوگىکى ئاسایى چاوەرپى وەلامى راستەوخۆ نییە، بەلکو مەرۆف بە پەنھانى و لە نیو دلى خۆیدا راز و نیازی خۆى بۆ خودا ئاشکرا دەکات، چونکە دەزانیت خودا دەتوانیت داواکەى ببستیت بە بى دەنگ ھەلبرین و قسەکردنیش)) (قاضى، ٢٠٢١، ٧٣). لە بەندى(٢٤) دا دەلیت:

وات یارەب ئامان گوناکارانم	خەجالەت نەکار شەرمەسارانم
بە نوور خورشید ماہ تابانت	بە ئافەرىدەى چەتر و سەیوانت
بیاوہ بە داد پادشای شاهان	روزی دەھەندەى جەمە گومراھان
ساکە شازادە دل ئاوەرد بە جۆش	واتش یا کەریم سەتار سەرپۆش
یا کانى کەرەم پادشای شاهان	یا دەلیل خەیر گوم کەرەدە راھان
ئومیدم بە تۆن پادشای سەرور	نەجاگەى غەریب ناوەروروم زەرەر
یا کەس بى کەس بى کەسان کەس	سیواى زات تۆ نییەن دادپەس

به‌دهريم نه‌جات نه‌ی کاخه چۆله

نه‌ی ته‌لیسم سه‌خت مولک زه‌نگۆله

يارم گرفتار ته‌لیسم ديوه‌ن

ديو به‌دکردار مه‌ردم فریوه‌ن

بابۆم نه‌ شار چين ديده‌ش نه‌رامه‌ن

ئینتیزار دیدار هر وه ته‌مامه‌ن. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۲۰۰-۲۰۳)

لیره‌دا خانا هاوار و خواست و نزای شازاده بو لای(خوای گه‌وره) ده‌خاته روو، کاتیک زه‌لغه‌م نۆش ئافه‌رینی رڤاندووه بو ته‌لیسمی زه‌نگۆله بو لای ئارایش دیو، ئەم شویننه شوینیکی ئەفسانه‌یی زۆر سه‌خت و دژواره؛ هه‌ولێ زۆر ده‌دات تا ده‌رگای ئەو شویننه بکاته‌وه، به‌لام بی سووده له ماندووتیدا خه‌وی لی ده‌که‌وێت؛ فه‌یازی عابید دێته خه‌وی رینمایی ده‌کات، که له‌وحه‌یه‌ک له ژیر به‌ردیکی ره‌شه له‌لای ده‌سته راستیه‌وه ده‌لێت: هه‌رچی لی نووسراوه جی به جی بکه، له‌وه‌شدا نوسراوه، گه‌ر به سی تیر ئارایش دیو نه‌کوژیت بو هه‌تا هه‌تایه وه‌ک پارچه به‌ردیک ده‌مینیته‌وه، جا کاتیک شازاده له تیری یه‌که‌م و دووه‌م سه‌رکه‌وتوو نابیت بو تیری سییه‌م زۆر ده‌پارێته‌وه له (خوای گه‌وره)، خانا ئەم نزاو پارانه‌وه‌یه‌ی شازاده به وه‌سفکردنیکي جوانی (خوای گه‌وره) رازاندووه‌ته‌وه، پاشان به‌رده‌وام ده‌بیت له مۆنۆلۆگه‌که‌ی و بی توانایی خۆی نیشان ده‌دات؛ داوا له (خوای گه‌وره) ده‌کات رزگاری بکات، چونکه باوکی به تامه‌زرۆیه‌وه له چين چاوه‌رێیه‌تی.

ده‌بینین خانا مۆنۆلۆگیکي هونه‌ری به‌پیزی خستووه‌ته روو، قسه‌و ناخی پالّه‌وان له شیوه‌ی ده‌ربیرینی ترس و غه‌م و په‌ژاره بو (خوادی ته‌نها و که‌سی بی که‌سان) ده‌گه‌یه‌نیته خویننه‌ر، له هه‌مانکادا پالّه‌وان چاوه‌رێی وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی کردارییه، چونکه برّواو متمانه‌یه‌کی به‌هیزی به (خوای گه‌وره) هه‌یه، بۆیه له‌گه‌ل هاویشتنی تیری سییه‌م وه‌لامی نزاو پارانه‌وه‌کانی به کرداری ده‌دریته‌وه ئارایش دیو ده‌کوژیت، به‌مه‌ش ته‌لیسمه‌که به‌تال ده‌بیت و نۆش ئافه‌رین رزگار ده‌کات. خانا به‌م مۆنۆلۆگه ده‌یه‌وێت په‌یامیکي گرنگ و جوان بگه‌یه‌نیت، ئەویش برّوا بوونه به هیز و توانای (خوای تاک و ته‌نها)، پیمان ده‌لێت، گه‌ر هیزیکی وا گه‌وره نه‌بیت کێ له توانایه‌تی ئەو شویننه ئەفسانه‌یه‌ ترسناکه بېریت و پیره‌ژنیکي وا پر له مه‌ترسی بکوژیت، بۆیه ئەتوانین بلین خانا له گه‌یاندنی په‌یامه دینییه‌که‌ی به شیوه‌یه‌کی به‌رزی پر له هونه‌ری زۆر سه‌رکه‌وتوو بووه. له زۆر به‌ندی دیکه‌ی ئەم داستانه‌دا له‌م جۆره مۆنۆلۆگانه به‌دی ده‌کریت. به‌ندی(۴۶):

ئه‌سه‌رد کیشا ئەو نه‌ پووی گه‌ردوون واتش یا که‌ریم هه‌م ره‌ب بی چون

قودره‌تت فره‌ن حه‌یی که‌ره‌مدار جه‌قه‌تره‌ی مه‌نی هه‌م ئاو موردار

خه‌لقت که‌رده‌ن شوخی به‌ی وینه مه‌ده‌هوشۆ به‌ره‌نگ ته‌لای خه‌زینه‌. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۲۹۱-۲۹۲)

خانا له رێگه‌ی ئەم مۆنۆلۆگه‌وه سه‌رسامی یه‌کیک له پالّه‌وانه ئەفسانه‌یه‌یه‌کان، که (مه‌یموونه خاتوون)ه و وه‌ک په‌رییه‌ک به‌رامبه‌ر هیز و توانا و ده‌ستره‌نگینی (خوادی تاک و ته‌نها) له دروستکردنی مرقّدا ده‌خاته‌روو، کاتیک ده‌چیت، تا بزانیته دایه‌نه‌که‌ی بو نه‌گه‌رپایه‌وه؛ ئەو ناردبووی بو شاری فه‌ره‌نگ، تا هه‌والی شازاده‌ی بو به‌نیته‌وه، به‌لام دایه‌نه‌که‌ی که (خورشیده خاتوون) ده‌بینیت سه‌رسامی جوانیی و شوخ و شه‌نگی ده‌بیت، به‌جۆریک هیز جوله‌یه‌کی نامینیت، خانا وه‌سفی

باغ و جوانییه که ی خورشیده خاتون به (۲۷ دیره شیعر) دهوئیتته وه، پاشان مهیمونه خاتون خوی دهرات، ئه ویش به هه مان شیوه ی دایه نه که ی سه رسامی ئه و جوانییه ده بیته؛ به هه مان شیوه خانا به (۱۷ دیره شیعر) وه سفیکی هونه ری به رزی جوانییه که ی دهکات؛ له کوتایدا مهیمونه خاتون ده که ویتته گفتوگو کردن له ناخی خویدا خاناش ئه و گفتوگو و سه رسامییه مان بو ده گوازیته وه.

له و چهند مۆنۆلۆگانه ی، که خرا نه روو بو مان روون ده بیته وه، که له داستانی (سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافه ریند) دا مۆنۆلۆگی ناراسته خو ریژه ی زیاتره له خۆدواندن؛ خانا له م داستانه یدا ئه م ته کنیکه ی به شیوه یه کی هونه ری به کارهینا وه و سه رکه وتوو بو وه؛ هه رچه نده به قولی ناخی پاله وانه کانی نیشان نه دا وه؛ واته مۆنۆلۆگه کانی قول نین، ئه مه ش په یوه سته به ئاستی هونه ری نووسینی داستان له و قوناغه ی شاعیردا، به لام بنه مای داستانه که ی پی به هیز کردوو ه؛ له ریگه ی ئه م ته کنیکه وه توانیوو یه تی ململانی و روودا و ناخی پاله وانه کانی داستانه که بخاته روو.

چوارهم / سه فهر : بریتیه له چالاکی که سیک، یاخود چهند که سیک و ئه نجامدانی پرۆسه ی به جیهیشتنی شوینی نیشته جی بوونیان بو شوینیکی دیکه؛ ئه م جیهیشتنه ش بو جی به جی کردن و به ده ستهینانی چهندین مه به ست ئه نجام ده دریت له وانه: سه فهری بازرگانی، سه فهری وهرگرتنی پشو و چیژ بینن، سه فهری چاره سه رکردنی نه خو شیی.... واته گو رینی باری ژیانی که سی گه شتیاره. سه فهر ته کنیکه ی هونه ری کونه شاعیران و نووسهران وه ک ئامرازیکی سه ره کی له به ره مه کانیاندا به کاریانهینا وه، که بو وه ته هۆکاری ده ستپیک و بنه مای به هیزکردنی ته کنیکه هونه رییه کانی دیکه ی ناو به ره مه کانیان، به تایبته به ره مه گیرانه وه ییه کان، چونکه ((به شیوه یه کی دینامیکی یه که کان به یه که وه ده به ستهینه وه؛ روودا و ململانیکان به شیوه یه کی گونجاو په ره ده سینن وه جولای به دوای یه کداهاتی روودا وه کان به شیوه یه کی گونجاو و لوژیکی به ریوه ده چیت)) (حلیفی، ۲۰۰۶، ۱۱۴-۱۱۵). له ده که گیرانه وه ییه کاند سه فهر ده بیته هۆکاری به خشینی سیفه تی پاله وانیتی به پاله وان، چونکه له زور باردا هۆکاری ئه و سه فهره وای لیده کات گو رانکارییه کی زور له ژیانیدا رووبدات و بیکاته که سیک به توانا و به هیز و لیهاتوو، وه ک (ت. س. ئیلیوت) ده لیت: ((بگه رین بچولین ئه ی گه ریده کان، به دلنیاییه وه کاتیک دینه وه ئیوه ئه و که سانه نابن که پیشتر روشتوون)) (فهیم، ۱۹۸۹، ۷). واته روودا وه جو ربه جو ره کان و سه رکیشیه کانی سه فهر وا له پاله وان ده که ن شاره زاییه کی فراوان له زور به ی بواره کانی ژیان وه وه ر بگریته.

داستان وه ک ژانریکی گرنگی ئه ده بی گرنگی و بایه خیکی تایبه تی به م ته کنیکه دا وه، له بهر ئه وه ی ((سه فهر و داستان دوو زارا وه و دوو هاو ری گیانی به گیانی یه کترن و ناتوانن به بی یه کتری هه لیکه ن، چونکه گه شت و سه فهر کردن یه کیکه له ته کنیکه گرنگه کانی داستان، هه تا ئه وه ی له زور داستاندا ده بیته توخمی بنه رته ی و سه ره کی داستانه که؛ هیچ داستانیکی به رچاو ناکه ویت، که ئه و توخمه یان ته کنیکه ی تیدا نه بیته و لئی بیبه ش بیته، که پاله وان و قاره مانی ناو داستانه که پیی

هه‌لدهستیت و ئەنجامی‌ده‌دات)) (ئەحمەد، ۲۰۱۹، ۴۱۷)، یاخود زۆر جار ڕووداوه سەرەکییەکه ((له باره‌ی پالەوانیکه‌وه‌یه، که به‌هۆیه‌ک له هۆیه‌کان له باری ژبانی ئاسایی خۆیدا، دەست به‌گه‌شتیک ده‌کات بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی شتی‌ک، به‌لام ئەو شته‌ له‌میان‌ه‌ی سه‌فه‌ریکی درێژدا، په‌یوه‌ست ده‌بێته‌وه به‌ شتی تر، وه‌ک ئە‌لقه‌ی زنجیری‌ک یه‌ک به‌یه‌کی ڕووداوه‌کان له‌گه‌ڵ یه‌ک تی‌هه‌لکیش ده‌بن، تا پالەوان ده‌یه‌وێت بگات به‌ خواستیکی، ڕووبه‌رووی مه‌رجیک ده‌بێته‌وه. بۆ به‌جیه‌پێنانی مه‌رجه‌که‌ش، تووشی مه‌رجی تر ده‌بیت، به‌لام پالەوان به‌ زرنگی خۆی و یارمه‌تی هێزه‌ بانمرووییه‌کان و ئاژهل و مرو‌قی باش، به‌ خواسته‌که‌ی ده‌گات. له‌ میان‌ه‌شیدا دیو، ئەژدیها، پی‌ریژنی به‌دغه‌ر و به‌دکاری ناحه‌ز به‌ سزای خۆیان ده‌گه‌ن)) (که‌سه‌زانی، ۲۰۲۲، ۸۵). بۆ نمونه له‌ داستانی (سولتان ئیبراهیم و نوش ئافه‌رین) ی خانای قوبادی سه‌فه‌ر ته‌کنیکی بنه‌ره‌تییه. پالەوانی سه‌ره‌کی له‌ ولاتی چین سه‌فه‌ر ده‌کات بۆ ولاتی دیمه‌شق، به‌مه‌به‌ستی گه‌یشتن به‌ (نوش ئافه‌رین). ئەم سه‌فه‌ره‌ی پالەوان سه‌فه‌ریکی دوور و درێژ و پر له‌ سه‌ختی و دژوارییه، چه‌ندین دیو، ئەژدیها دینه‌ سه‌ر ڕیگه‌ی، سه‌ره‌تا به‌ سه‌فه‌ریکی ده‌ریایی پالەوان ده‌ست پێ ده‌کات؛ له‌ به‌ندی (۱) دا ده‌لێت:

واتن شازاده شه‌یدای شوور عه‌شق نیشته‌ وه‌ تۆی که‌شتی لوا په‌ی ده‌مشق

بچیم بزانیم شازاده چیش که‌رد وه‌رووی ده‌ریاوه‌ چون ته‌شریفش به‌رد

شازاده ئە‌ورق نیش وه‌تۆی که‌شتی نه‌زاناش وه‌نه‌رد به‌خت به‌رگه‌شتی

که‌شتی راهی بی وه‌ باد مو‌راد ده‌ رۆز ویا‌را بی که‌م و زیاده‌ (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۵۱-۵۲).

شازاده‌ی ولاتی چین (سولتان ئیبراهیم) له‌ ڕیگه‌ی بازرگانیکی شاری دیمه‌شق وینه‌ی (نوش ئافه‌رین) که‌چه‌ شازاده‌ی ولاتی دیمه‌شق ده‌بینیت و عاشقی ده‌بیت، ئەم نه‌پتییه‌ی لای هاو‌پێیه‌کی نزیک‌ی باس ده‌کات، که‌ (خان محمد)ه، له‌ هه‌مانکاتدا وه‌زیری باوکییه‌تی، که‌ باوکی به‌و هه‌واله‌ ده‌زانیت به‌هیچ جو‌ریک‌ رازی نابیت به‌ سه‌فه‌رکردنی شازاده، بۆیه‌ شازاده به‌ نه‌پتی بریاری سه‌فه‌ر بۆ ولاتی مه‌عشووقه‌که‌ی ده‌دات، خان محمد، که‌ به‌مه‌ ده‌زانیت بریار ده‌دات ببیته‌ هاو‌پێی سه‌فه‌ره‌که‌ی.

واتا گێره‌په‌وه‌ بۆ دروستکردنی ڕووداوێکی گ‌رنگ، که‌ مه‌ودایه‌کی فراوانی هه‌بیت بۆ درێژه‌دان به‌ داستانه‌که‌ی به‌ ته‌کنیکی سه‌فه‌ریکی نه‌پتی دوو له‌ پالەوانه‌کان ده‌ست پێ ده‌کات، مه‌به‌ستی سه‌فه‌ره‌که‌ی شازاده له‌ پیناو عه‌شق و خۆشه‌ویستییه؛ ئەو هێزی عه‌شق و خۆشه‌ویستییه پالنه‌ری ناخ و ده‌روونی ده‌بیت بۆ چاره‌نووسیکی نادیا‌رو پر له‌ سه‌ختی و دژواری، به‌لام بریاری سه‌فه‌ری خان محمد بریاریکی هاو‌پێانه‌یه، به‌جو‌ریک‌ هێنده‌ به‌ وه‌فا و دل‌سوژه‌ تا کو‌تایی سه‌فه‌ره‌که‌ زۆر به‌ دل‌سوژی له‌گه‌ڵی ده‌میتیه‌وه‌ و ده‌بیته‌ پشت و په‌ناو یارمه‌تیده‌ریکی به‌ توانا، له‌ هه‌مانکاتدا به‌م بریاره‌ی خۆشه‌ویستی و وه‌فا بۆ پاشاکه‌ی دووپات ده‌کاته‌وه، به‌وه‌ی که‌ ناهیلیت کوره‌که‌ی بی یارو یاوه‌ر بروات بۆ ئەو سه‌فه‌ره‌ پر له‌ مه‌ترسییه، هه‌رچه‌نده‌ ده‌زانیت پاشاکه‌ی نارازییه، کاتیک (عادل شا) به‌مه‌ ده‌زانیت زۆر نیگه‌ران ده‌بیت ده‌لێت:

عادل شا ژ حه‌رف خاسه‌ی غولامان یه‌خه‌ی که‌یانی ئاوه‌رد وه‌ دامان

سه‌رو سوره‌تش کویاوه ژبه‌رد هه‌رتا که تاواش شین و زاریش کرد

له‌و کاته‌دا عادل شا هیچی بی ناکریت، چونکه زور دوورکه‌وتوونه‌ته‌وه، بویه نزایان بو دهکات به سه‌لامه‌ت بگه‌رینه‌وه ده‌لایت:

واتش ئه‌ی فه‌رزهدن شازاده‌ی چینم فیدای گیانت بو گیان شیرینم

.....وایت یارت بو خواوه‌ند ژسه‌ر نیگه‌ردارت بو. (ئه‌مین، ۲۰۱۱، ۵۱)

له‌ پیشتردا ئاماژه‌مان به‌وه کرد، که ساغکه‌ره‌وه‌ی ئه‌م داستانه ئاماژه‌ی به‌وه داوه له‌ چهند شوینیکی ده‌ستتووسه‌کاندا چهند وشه‌یه‌ک نه‌ماوه و کال بوونه‌ته‌وه وه‌ک ئه‌م نمونه‌یه، به‌لام لیره‌دا ده‌رده‌که‌وایت ئه‌و وشانه‌ی له‌ نیوه‌ دیری دووم فه‌وتاون ئه‌و وشانه‌ن بو نزاکردن داده‌ریژرین. له‌م داستانه‌دا چهند سه‌فه‌ریکی دیکه هه‌ن له‌لایه‌ن پاله‌وانی سه‌ره‌کی و پاله‌وانه‌کانی دیکه‌وه؛ ئه‌توانین بلین سه‌رجه‌م سه‌فه‌ره‌کان په‌یوه‌ندیان به‌ بنیاتی پاله‌وانی سه‌ره‌کیه‌وه هه‌یه، که پاله‌وانه‌کانی دیکه ده‌بنه‌ رینیشاندەر و یارمه‌تیده‌ریکی دلسۆز له‌ سه‌فه‌ره‌کانیدا بو نمونه سه‌فه‌ری (حه‌مید مه‌لاح)، پاش ئه‌وه‌ی شازاده و وه‌زیره‌که‌ی که‌شتیه‌که‌یان تیک ده‌شکیت ریگه‌یان ده‌که‌وایته دارستانیک (حه‌مید مه‌لاح) ده‌ناسن، که ئه‌ویش به‌ هه‌مان شیوه‌ی شازاده‌ گرفتاری (جه‌هانسۆز) کچی ئه‌سکه‌نده‌ر شایه، کاتیک بارودۆخی یه‌کتری باس ده‌که‌ن؛ هه‌ردوولا به‌لین به‌ یه‌کتر ده‌دن هاوکاری یه‌کتر بکه‌ن، حه‌مید به‌وه‌ی شازاده بگه‌یه‌نیته‌ دیمه‌شق و شازاده‌ش به‌وه‌ی، که هاوکاری بکات له‌ به‌ده‌سته‌ینانی (جه‌هانسۆز) دا، تا له‌ کوتایی داستانه‌که هه‌ردوولا به‌لینه‌که‌یان ده‌به‌نه‌ سه‌ر و ده‌گه‌ن به‌ خۆشه‌ویسته‌کانیان. له‌ ده‌سپیکی ئه‌م سه‌فه‌ره‌دا ده‌لایت:

چۆل و بیابان هه‌رده وه هه‌رده وینه‌ی ئاهوان وه‌له‌د گوم که‌رده

حه‌مید به‌له‌د بی، ویش پیشره‌وی که‌رد وه‌شهب و وه‌رۆز راهان ته‌ی مه‌که‌رد

چل رۆز وه شتاب قه‌تره‌ی جه‌هد و جه‌خت مه‌همیزدان مه‌رکه‌ب وه‌وه‌قت و بی وه‌قت

یاوا وه‌جاگه‌یی ده‌مشق دا دیار حه‌مید مه‌لا ئاما وه‌گوفتار

وات ئه‌ی شازاده یه‌ ده‌مشق شاره‌ن به‌در مزگانی مه‌نزلگه‌ی یاره‌ن. (ئه‌مین، ۲۰۱۱، ۶۳-۶۴)

له‌پاش گه‌یشتیان به‌ دیمه‌شق شازاده سولتان به‌ نه‌ینی ده‌چیته‌ کۆشک و خۆی به‌ نۆش ئافه‌رین ده‌ناسینیت، ئه‌ویش عاشقی ده‌بیت، چهند جاریکی دیکه به‌و جووره یه‌کتر ده‌بینن، تا رۆژیک نۆش ئافه‌رین ده‌چیته‌ سه‌ر سه‌رچاوه‌ی نۆش، به‌مه‌به‌ستی غوسلکردن وه‌ک نه‌ریتیک له‌و سه‌رچاوه‌دا و خۆ ئاماده‌کردن بو دیاریکردنی هاوسه‌ری داها‌توویی؛ له‌و کاته‌دا (عه‌لقه‌م) ی دیو ده‌یرفینیت، پاش وه‌رگرنتی زانیاری له‌ فه‌یازی عابید دلنیا ده‌به‌نه‌وه، که عه‌لقه‌می دیو نۆش ئافه‌رینی له‌ (ده‌ریای موحیت و قه‌سری سوله‌یمان) به‌ندکردوه، له‌به‌رئه‌وه به‌ پیشنیازی فه‌یازی عابید له‌ریگه‌ی توتیه‌که‌وه، که هه‌ر کاتیک توتیه‌که‌ ناوی هه‌ریه‌ک له‌ شازاده‌کانی هینا ئه‌وه ده‌بیته‌ رزگارکه‌ری نۆش؛ توتیه‌که‌ش ناوی شازاده سولتان ئیبراهیم له‌ ناو هه‌موو شازاده‌کاندا ده‌هینیت بو رزگارکردنی نۆش، بویه شازاده ده‌ست به‌ سه‌فه‌ر ده‌کات بو کۆشکی سوله‌یمان. واته‌ گیره‌ره‌وه بو به‌ره‌وپیشبردن و

گورانکاری گه شه سهندوویی پالەوان و ئاراسته کردنی بهرزو نزمی پیرپهوی پروودانی پرووداوهکان
سهفهری دووهمی پالەوانی دهخاته پروو و دهلیت:

شازاده و یاران راهی بین بهرا پشت بهستن به زات یهکتای بی هامتا

تهی کردن راهان سهحراو بیابان لوان تا چهندی به مهغریب یوان

نیشتن نه گهشتی کهردشان شیتاب به مودهی سی ماه ویهرد نه رووی ئاب. (ئهمینی، ۲۰۱۱، ۱۴۴-۱۴۵)
پاش ریگهیهکی دوور، چهندین سهختی له دورگهی گویای مروفقخورهکان به یارمهتی روخ دهچنه
کۆشکی سولهیمان نوش رزگار دهکات، لهو کاتهدها عهلقهه دیت دهکونه شهپرکردن، عهلقهه دهکهوئیته
دهریا له ههمانکاتدا (زهلغهه و دهلغهه) ی برای عهلقهه نوش دهرفینن بو رهوزهی دلگوشاد؛ شازادهش
به یارمهتی روخ دهروات بو رهوزهی دلگوشاد بو رزگارکردنی نوش؛ دهلغهه دهکوژیت و له زهلغهه
دهبووریت، له کاتی گهراوهیاندا دووباره زهلغهه نوش دهرفینیت دهبیاته تهلیسمی زهنگوله؛ شازاده
رزگاری دهکات لهگهه (مهیموون) ه خاتوون، دهچنه شاری پهریان بو ماوهی چل روژ لهوی دهبن.

مهیموونه خاتوون شیرین بی گهرد رهویهی بوزورگی ههم به جا ئاوهرد

ئهوهنده خدمت کهر چه ئەندازه رهد تا چل روژ تهمام مه رهخهس نه کهرد

جه دمای چل روژ یاد وهتهن کهرد ته شریف به حوزوور شای پهریان بهرد

جهرووی بوزورگی روخسههت بدهر پیم تا شووم به وهتهن مولک بابوی ویم. (ئهمینی،

۲۰۱۱، ۲۲۲-۲۲۳).

کهواته گیرهپهوه ههموو ئەم سهفهراهی پالەوانی سهرهکی، که ئەو سی دیوه (عهلقههه، زهلغههه،
دهلغههه) ناچاری دهکهن بیانکات بو شوینه سهرسوپهینهه و فانتازیاکانی (دورگهی گویا، کۆشکی
سولهیمان، رهوزهی دلگوشاد، تهلیسمی زهنگوله)، بهمه بهستی رزگارکردنی خو شه ویستی؛ وهک
تهکنیک و بنیاتیکی هونهری بو روژ و خزمهتی کهسیتی پالەوان و پروودا و توخمهکانی دیکه
بهکارهیناوه، روونتر بلین گیرهپهوه ئەو دیو و شوینانهی بو بهرز بوونهوهی پروودا و بو لوتکه و
دواتر کوتایی پیهینان و خستهه پرووی ئەنجامهکان بهکارهیناوه، واته تهکنیکی سهفهه وای کردووه
پرووداوهکان و سههجهه توخمهکانی دیکهی داستانهکه بهردهوام له گوران و گه شه کردندا بن.

سهفهری پالەوانیکی دیکه، ئەویش (ئهمیر سهلیم) ه، که کوپی یهکتیک له وهزیرهکانی باوکی نوش
ئافهرینه به ناوی (عیزهت خان)، تکایهکی زور له پاشا دهکات بیته هاوسهفهری شازاده؛ پاشاش
رازی دهبیته، بهلام ئەم سهفههه سهلیم بو مه بهستی ناپاکیکردن و کوشتنی شازاده به ژههر و
بهدهستهینانی نوش ئافهرینه؛ رینیشاندهری ئەم ناپاکیکردنهش باوکییهتی؛ پیی دهلیت له دواي جی به
جی کردنی پیلانهکهت دهگه ریتهوه بو دیمهشق و دهبیته پالەوانی رزگارکردنی نوش؛ ئەوکاتهش پاشا
نوش ئافهرین دهکاته هاوسههه تو، بویه دواي رزگارکردنی نوش له لایهه شازادهوه و له کاتی
گهراوهیاندا بهرهو دیمهشق شهویک له دارستان پشوو ددهن سهلیم به فرسههتی دهزانیت
پیلانهکهی جی بهجی دهکات.

گۆش بدەر بە ئەو ناپوختە و ناخام
ئەویش گرفتار نۆش ئافەرىن بى
شەو ئاما ناپاک رووسىيەى كەم فام
زەرەپەى نەو شىرەى زەرەبى ئامان

جە ئەمىر سەلىم دىوانەى كەم فام
دايم جە داغش ماتەم نشين بى
كەس حازر نەبى شى بە لای تەعام
بە مەخفى پىزا نە پرووى تەعامان. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۲۲۷)

لېرەدا گىرەپەرەو بە دەرخستنى سەفەرى ئەم پالەوانە پروودا و مەملاننىكان و شەر لە نىوان سەلىم و ھاوپىيانى شازادە دەخاتەرەو، كۆتايى ئەم مەملاننىيەش بە كوشتنى سەلىم دەبىت بە دەستى نۆش، كە خانە مەبەستىيەتى ئازايەتى، تواناي نۆش ئافەرىن لەو پرووداوە بخاتە روو، نۆش پاش گەرەنەو ھىان سەرچەم ئەو ناپاكيە بۆ باوكى دەگىرپىتەو ھە باوكىشى (عيزەت خانەى) ھەزىرى بانگ دەكات و لىي دەپرسىت، ئايا ئاگادارى ئەو ھە بوويت؟ ناوبراويش ھەرچەندە دەلەت من ئاگادارى نيازى كورەكەم نەبووم، بەلام پاشا باوهرى پى ناكات و سزاي كوشتنى بەسەردا دەسەپىنىت. كەواتە ئەم سەفەرەى پالەوان سەفەرىكى كاتى بوو، چونكە ويستوويەتى دواى گەشتن بە ئامانجەكەى بگەرپىتەو بۆ ولاتى خۆى؛ گىرەپەرەو ئەم سەفەرەى بۆ سەرەتاي چەند پروودا و گوراپانكارىيەكى داستانەكە بەكارىيەناو، بەلام پالەوان لە كاتى گەرەنەو ھىدا بەھۆى خراپەكارى و خىانەتكردن و بىوھەفايىيەو ھىانى دادەنىت، لە ھەمانكاتدا ئەم خىانەتكردەنى دەبىتە ھۆى كوشتنى باوكىشى، كە ھەردووكان دەكرىن بە پەند بۆ ھەموو ئەوانەى خىانەت لە پاشا و خىزانەكەى دەكەن، بۆيە لېرەدا گەر تەكنىكى سەفەر نەبوايە پرووداوەكان بەو جورە نەدەگەشتنە خويئەر، بەلام سەفەر بوو تە ھۆكارى درىژدەپىدەرى پرووداوەكانى داستانەكە.

كاتى گەرەنەو ھى بۆ دىمەشق توشى چەند شەرپىكى دىكە دەبىت لەوانە شەرپكردن لەگەل دوژمنانى پاشاي فەرەنگ؛ بەھۆى ئەو ھى، كە يارمەتى باوكى خورشىدە دەدات و پزگارى دەكات لە دەست دوژمنەكانى ئاشنايەتى پەيدا دەكات لەگەل خورشىدە خاتوون و عاشقى دەبىت ماوھەكەش لە ولاتى فەرەنگ دەمىنەو، پاشان سەفەر دەكەن بەرە و دىمەشق، بە ھەمان شىوھ توشى چەند شەرپىكى دىكە دەبىتەو لەلایەن ئەو شازادانەى ھاتبوونە دىمەشق، تا نۆش ئافەرىن بىتتە ھاوسەرىيان ئەوانىش: (مەلىك بەھمەن، ئەلىياس، توفان، شازادە مەسعود، سەئىد)، كە بەھۆى پىلانى ئەمانەو دەچىت بۆ (شارى ھەلەب، ولاتى مەغرىب) توشى چەندىن كىشە و سەختى دەبىتەو؛ دواچار لەم شەرپانەشدا سەرکەوتوو دەبىت؛ دەگاتەو دىمەشق پاش ماوھەكە مانەو ھى لەوئى؛ دەگەرپىتەو بۆ ولاتى خۆى، كە چىنە لەوئى زەماوەند دەكات. بەم جورە دەبىن، كە سەرەتا و كۆتاي داستانەكە سەفەركردى پالەوانى سەرەكى و ھاوپىكانى بوو. كەواتە تەكنىكى سەفەر لەم داستانەدا بنەمايەكى گرنگ و سەرەكى بنىياتى كارەكتەرەكان بوو، ھەر ھەھا ھۆكارى دروست بوونى پروودا و پىكادانەكان و فراوانبوونى بۆ ئاستى لوتكە و كۆتايى ھىتان بوو، لە ھەمانكاتدا بوو تە بنەمايەكى گرنگ بۆ خستە پرووى شوئىنى نوئى و گونجاو بۆ پروودانى پرووداوەكان، ئەمەش بۆ توانا و سەلىقەى

گيرپرهوه دهگه پيستهوه له هه لېژاردنى سهفهري پاله وانه كان، كه تهكنيكى سهفهري كردووه ته بنه مايه كى هونهري سهركه وتوويى داستانه كه ي.

پينجه م / خهون و فانتازيا :

أ- خهون: دياردهيه كى بايه لوژى ناموى مروڤه، كه له كاتى ناناگاييدا روڤى گهشت دهكات بو جيهانئيكى جياواز، له وانه يه ئه و جيهانه جيهانئيكى خوښى و شادى بيت يان به پيچه وانه وه جيهانئيكى ناخوش و سامناك بيت، يا خود خهون ريگه يه كه بو شيكرده وهى ترس و يادگار ييه كان وه رهنگدانه وهى راستى ژيان و بيركرده وهى روژانه ي مروڤه. به دريژايى ميژوو گرنگى و بايه خى زور به خهون دراوه له هه موو بواره كانى ژياندا؛ بو نمونه له بواري ئاينيدا، كه بو سه رجه م ئاينه كان گرنگ بووه؛ به تايبهت له ئاينى پيروزي ئيسلام، كه له (قورئانى پيروزي) و فهرمووده كانى پينغه مبه ر(د.خ) دا به روونى باسكراوه، به جوړيك خهون په يامئيكى خوداييه بو پينغه مبه رانى به مه به ستي گه ياندى به جيهانى مروڤايه تي به شيويه يه كى راست و دروست. دوو جوړ خهون هه يه خهونى (خوش و ناخوش) وه ك پينغه مبه رمان (محمد) (د.خ) دهفه رميت ((الرؤيا من الله والحلم من شيطان)) واته خهونى خوش له لايه ن خوداويه، خهونى ناخوش له لايه ن شه يتانه وه يه.

به گشتى هه موو مروڤئيك خهون ده بينئيت؛ پيوستيه دهروونى و جهسته ييه كان روڤى گرنگيان هه يه له رهنگدانه وهى خهونه كاندا بو نمونه، گه كه سيك به برسئيتى بخوايت له وانه يه خهون به خوړا كه وه بينئيت..... هتد واته ((خهون، زنجيره يه ك خه يالكردن و وينا كرده، كه له كاتى نووستندا رووده ات. خهونه كانئيش جياوازيان هه يه، له رووى يه كانگيرى و دروستى و لوژيكى له يه كترى جياده كرئنه وه. له باره ي ليكدانه وهى خهون (سيگموند فرويد) ده لئيت: خهونه كان برئيتن له و ئامرازانه ي كه دهروونى مروڤ په ناي بو ده بات، بو تيركردى حه ز و ئاره زووه چه پيئراوه كان(كبت)، به تايبهت ئه وانه ي كه تيركرديان ئه سته م و قورسه له ژيانى راسته قينه و واقيعدا)) (ئه حمه د، ۲۰۱۹، ۳۷۴).

جيهانى خهون جيهانئيكى ئازاده؛ مروڤ تواناي هه يه گوړانكارى بكات له زوربه ي بواره كاندا واته ريسا و ياسايه كى تايبهت نييه له م جيهانه دا، كه مروڤ پابه ندى بيت، بو يه ((ياساكانى ئه و لوچيكه په يره و ناكه ن كه له كاتى بيداريدا به سه ر هزرمانه وه بالا ده ستن هه ردوو چه مكى شوين و زه مه نى تيدا پشتگوئى خراوه... بايه خئيكى زور كه م به ياساكانى شوين ده دهن به ئاسانى ده توانين له ساتئيدا، له شوينئيكه وه بو يه كئيكى تر بروين دوو كه س بكه ينه يه ك كه س، يان كه سيكمان هه بي له ناكاو بيته كه سيكى تر)) (فروم، ۲۰۱۱، ۱۸). له هه موو قوناغه كاندا خهونزانه كان هه ولى ليكدانه وهى خهونه كانيان داوه؛ هه نديك جار ليكدانه وه كان جياوازن له گه ل واقيعدا بو نمونه خهون بينين به پرسه و خه م و ناخوښى ليكدانه وهى دلخوش بوونى كه سه كه يه له واقيعدا، يا خود خهون بينين به كه سيكى مردوو، كه له خهونه كه دا مردوو كه ده ستي بگريئت وا ليكده دريسته وه ئه و كه سه ي خهونه كه ي بينيويه له ماويه كى كه مدا ده رميت....

ئەوئى لىرەدا مەبەستمانە بوونى خەونە لە بەرھەمە ئەدەبىيى و فولكلورىيەكاندا، كە بەرپژەيەكى بەرچاۋ سووديان لەم تەكنىكە وەرگرتوۋە؛ بە تايبەت لە داستاندا، كە رۆلئىكى گىرنگ دەگىرپىت؛ گىرپەرەوۋە بۇ دروستكردنى مەملانى و پروداۋەكان، ياخود بەگشتى گۆران لە توخمەكانى دىكەي داستانەكەدا بەكارى دەھىتت؛ بۇ نمونە لەم داستانەي خانادا بنىاتى پرودانى مەملانى و شەركردنى شازادە لەگەل زەلغەم لە تەلىسمى زەنگۆلە بە تەكنىكى خەون بەرە و پىشەوۋە دەپرات لەبەندى (۲۳)دا

دەلئىت: سەراسىمە بى خاكش كەرد وەسەر ئاخر بى ھۆش بى نە پاى قاپىي دەر

ئاما نە خاۋش عابىد پەر ھۆش واتش شازادە دەروون پەر نە جۆش

ھورپزە نە خاۋ خودا يارتەن داناي زولجەلال نىگادارتەن

بشۇ بنىشە شازادەي سەرمەست جە تەرەف راست سەنگ سفىد ھەست

تۆ بشۇ بەوجا شازادەي چىنى لەوحى پەر نەخەت نەوجا مەوینی

ھەرچى نويسىان نە رووى لەوح زەر سەعى كەر تەمام بە عەمەل باۋەر

ئىد وات غايب بى عابد پەر ھەر شازادە نە خاۋ سەر كىشا ۋە بەر(ئەمینی، ۲۰۱۱، ۱۹۵-۱۹۶)

كاتىك شازادە دەچىت بۇ رزگار كردنى نۆش ئافەرىن لە تەلىسمى زەنگۆلە شوئىنىكى ترسناك و سەختە؛ سەردەكەوئىت بەسەر چىاكەدا دەرگايەك دەبىنى زۆر ھەولەدەت بىكاتەۋە ناتوانىت لە تاۋ ماندوئىتەيدا خەوى لى دەكەوئىت؛ لەو كاتەدا فەيازى عابىد دىتە خەوى و دلنەۋايى دەكات و دەلئىت خاۋى گەورە يارمەتیدەرتە، پاشان شوئىنى بەردىكى سىپى پى نىشانەدەت، كە لە ژىرىدا لەوحەيەك ھەيە و پىنى دەلئىت ھەرچى تىدا نووسراۋە جى بەجىنى بكة؛ لەو كاتەدا شازادە بەخەبەر دىتەۋە و رىنمايەكانى فەيازى عابىد جى بەجى دەكات. لىرەدا خانا بەھوى ئەم خەونەۋە پروداۋەكان فراوان دەكات، بەھوى شازادە دەچىتە ناۋ تەلىسمەكە و پروبەرووى چەندىن دىۋى زەبەلاح دەبىتەۋە، بەجۆرىك تا ئىۋارە دىۋ دەكوژىت زۆر ماندوو دەبىت دەست دەكات بە پارانەۋە لە خوداي گەورە بۇ رزگار بوونى ھىندە دەپارپىتەۋە، تا خەوى لى دەكەوئىتەۋە دووبارە. لەبەندى (۲۴)دا دەلئىت:

رئزا نە دىدەش ئەسرىن ھونىن ئاخر بى ھۆش كەفت نە رووى سەرزەمىن

سەرتاپا جە ھون ئەسرىن بىي تەر ئاما نە خاۋبش عابد خوش فەر

واتش شازادە شىر بەچەي خونخوار توفىق مەدۇ پىت پادشاي جەبار

لەوح بگىر بە دەست رووبەرووى ماران دەفع مەبۇ تەمام ماران ھەزاران

ساكە ئىد شەنەفت بەور سىنە چاك ھۆرپزا نە رووى ئەو خاك نمناك(ئەمینی، ۲۰۱۱، ۲۰۱)

ۋاتە بۇ دوۋەم جار عابىد دىتە خەونى و رىگاي نىشان دەدات، ئەۋىش بەردەوام دەبىت، تا دەگاتە شوئىنىك ئارايىش دىۋى پىرەژن دانىشتوۋە؛ سەبرى لەوحەكە دەكات نووسراۋە دەبىت بە سى تىر ئەۋ پىرەژنە بكوژىت، گەر ئەۋە ئەنجام نەدەيت بۇ ھەمىشە ۋەك بەردت لى دىت، ئەۋىش دەست بە ھاۋىشتى تىرەكان دەكات لە يەكەم و دوۋەمدا سەركەوتوۋ نايىت، بۇيە زۆر دەپارپىتەۋە دووبارە خەوى لى دەكەوئىتەۋە

به زار و زهوير روو مالا نه خاک
 ههم ديسان جه نهو عابيد پر هوش
 واتش نهى فوزهند پادشاي چيني
 سى دهفعه تيدا ئيسم شاي مهردان
 ئينشه لا به عهون داناي لامهكان
 مهدهى جه نهو ديو مهكهرى بى گيان. (ئهميني، ۲۰۱۱، ۲۰۴).

ئەتوانين بلئين له سهرجهم داستانهكهدا خانا تهنها لهم سى كاتهدا و له نيوان شازاده سولتان و فهيازى عابيدا تهكنيكي خهونى بهكارهيناو، ئەمەش بوو ته باشترين بنهما بو رووداو هكاني نهو ئەشكهو ته ترسناكه، كه بهشيوهيهكى سهركهوتوانه رووداو هكان رهوتى خويان وهرگرتوو، يهك له دواى يهك شازاده بهسهر سهختيهكاندا سهردهكهويت رووبهرووى مملانيكان دهبيتهوه و نوش ئافهريين رزگار دهكات، واته تهكنيكي خهون بوو ته هوكارى رينيشاندهرى سهركهوتنهكاني، چونكه ((خهون تهكنيكيكي زيده كاريگه ره و گرينگيهكيش زياتر له وهدايه كه كات و شوين و سنوور و دوور و نزىكى و داب و نهريت و لوژيكي و نالوژيكي نازانيت، سنور و بهربهستهكان دهبريت، دهركا داخراوهكان دهكاتوه، كيوه بهرزهكان تهخت دهكات و دهرياي بى بن و بى پهى دهكات شهقاميكي خووش و تهخت)) (ئهممه، ۲۰۱۹، ۳۸۲-۳۸۳).

كهواته، گهر تهكنيكي خهون نهبوايه گيرهپهوه چون رينمايي و زانياريهكاني فهيازى عابيدي بگوزتايهتهوه بو شازاده بو رزگاركردى لهو شوينه، بويه خانا سى جار به بهكارهيناني نهو تهكنيكي رهوتى رووداو هكاني گهياندوو ته لوتكه و نهجامهكيشي خسته روو، كه رزگاركردى نوش ئافهريين بوو لهو ئەشكهو ته ترسناكهدا، له ههمانكاتدا خهون بويه هوى دروستكردى تهكنيكي ديالوگ له نيوان شازاده و فهيازى عابيدا.

ب- فانتازيا : جيهانيكي بى سنوور و ئازاده دووره له راستى و واقيع و پر له خهياله؛ له ژيانى مروقهكاندا ههنديك ريساو ياسا و پيگريى جياواز ههن، كه ئەمانه و ايان لى دهكهن ئازاد نهبن له دهبريني خولياكانياندا، بهجوړيك نهتوانن هزو ويستهكاني ناخيان به شيويهيهكى ئاسايى دهبرين، بويه بى سنوورى و ئازادى ئەم تهكنيكي ((نهو جيهانه ئالوزهيه، بو ساتيكيش بيت هيو و ئاوات و هز و ئارهزووهكاني واقيع به خه و خهياى دينيتهدى وه دهكرت به جيهانيكي جوانتر و تهواوتر بزاني، له جيهانى ئاسايى، ئەو و يش به هوى بوونى خهون و خهياى و ئەنديشه، ههروهها تيروانين و بيركردنه وهمان بو دياردهو شتى ديكه، كه تا ئيستا له جيهانى ئاساييماندا وون و ناديارن)) (موحسين، ۲۰۰۰، ۱۵۳-۱۵۲).

وشه و زاراوهى فانتازيا ((له سهردهمانى كوون و نويدا له نيو ئەدهبى ههموو گهلانى دنياىدا بهرچاو دهكهويت و له بنهردا له وشهى (fantasia)ى يونانييه وه هاتوو، كه ئەو و يش له وشهى (fhaiinein) وه هاتوو كه وشهيهكى فلهسهفويه. بهلاى (ئهفلاتوون) وه به واتاي (كاريگهري ههله تاندنى بينينه، بهلاى (ئهرستو) شهوه به واتاي ئەنديشهى بهرهمدار هاتوو)) (ئهممه، ۲۰۱۹، ۳۹۱).

واته ئەم تەکنیکە وەک چەمکیکی بەکارهاتووی ناو دونیای ئەدەب و ھونەر لە قوناغەکانی رابردوودا چەسپینراو؛ پشتی بە خەیاڵ بەستوو. ھەندیک لە مرقەکان ھیزی بیرکردنەو و ھزریان ھیندە فراوانە توانای دروستکردنی ئەو جیھانەیان بۆ ھەز و خولیاکانیان بەشیوەیەکی سەرکەوتویی ھەیە؛ لەرێگەیی بیرکردنەو ھەیکە قوڵ و وردەو و ئەو جیھانە بە جوانترین شیوە دروست دەکەن، بەمەش دەبنە کەسانیکە جیاواز و بەھرەدار وەک شاعیران و نووسەران، بۆیە ئەم تەکنیکە یەکیکە لە تەکنیکە گرنگەکان لە ناو بەرھەمە ئەدەبیەکاندا نووسەران لە رابردوو ئیستاشدا بۆ بەخشینی ئیستاتیکا بە بەرھەمەکانیان بەکاریان ھیناوە، تا بتوانن بابەتی قەدەغەکراو لەرێگەیی ئەم تەکنیکەو بەخەنە ڕوو، چونکە فانتازیا لە جیھانیکە خەیاڵی پیک دیت؛ خەیاڵیش سنووری نییە، بۆیە نووسەران پێویستییان بەو جیھانە بێ سنوورییە ھەیە لە دەولەمەندکردنی بەرھەمەکانیاندا، واتە ((لە جیھانی فانتازیدا دەتوانیت ھەموو ئەو بیرو تێروانینانە بخریتە ڕوو، بەبێ ئەوھی ھیچ شتیکی شەری و یاسایی و نەریتی و کۆمەلایەتی بێتە بەر بەست لە بەردەمیدا، چونکە جیھانیکە لە ھەموو سانسۆریک دامالداو و بە تەواوی ئازاد و سەر بەستە، وەک چۆن ھیچ کەسیک ناتوانیت بەر بەست و سانسۆر لەسەر خەون بینینی ھیچ کەسیک دابنیت، بە ھەمان شیوەش ناتوانی سانسۆر بخریتە بەردەم جیھانی فانتازی، چونکە پەيوەندی نیوان فانتازیا و خەون کاریکی بەلگە نەویستە)) (ئەحمەد، ۲۰۱۹، ۳۹۳).

بوونی فانتازیا لە ناو ئەدەب بەگشتی و بەرھەمە گێرانەو ھەییەکاندا بە تایبەتی ھۆکاری سەرنجراکیشی و بەپێزی بەرھەمەکە و سەرچەم توخمەکانییەتی، چونکە ((لە بەرھەمی فانتازیدا پێویستە دیاردەیی سەرۆ-سروشتی ھەبیت، ئیتر لەوانە ھەیکە ئەم دیاردەیی کەسیک بیت، یان ڕووداویک بیت، یاخود لەوانە ھەیکە شوینیک بیت، مەرجیش نییە بەردەوام ئەم سەرۆ-سروشتی لیکدانەو ھەیکە لۆجیکی یاخود واقعی بۆ بکریت)) (تاتانی، ۲۰۱۵، ۵۱) بەھۆی ئەم دیاردەیی سەرۆ-سروشتی بەرھەمەکە دەبیتە جیگەیی سەرنجی گوێگر و گەشەکردنی بە شیوەیەکی زیندووییەتی، تا چەندین قوناغیکی داھاتوو. لەوانە بەرھەمی داستان، کە ئەم تەکنیکە کەم تا زۆر لە ھەموو داستانیکدا بەکارهاتوو.

ئەم داستانەیی خانای قوبادی فانتازیای بەرێژەییەکی زۆرینە تیدا بەکارهاتوو؛ لە زۆر بەی توخمەکاندا ڕەنگی داوھتەو وەک (پالەوانی، شوین، ڕووداوی...)ی فانتازی. خانای بۆ فراوان بوونی سەرچەم تەکنیک و توخمەکانی داستانەکەیی جیھانیکەیی فانتازیی دروست کردوو بە بوونی خیزانیکەیی دیو، کە لە دایک بەناوی (ئارایش) دیو و پینج کورپی بە ناوھەکانی (عەلقەم، زەلغەم، دەلغە، زەرفام، گولفام) وە کچیکەیی بە ناوی (زەریر) پیک هاتوو، سەرھەتا بە کارەکتەری (عەلقەم)ی دیو، ئەو جیھانەیی دروست کردوو، کە وەک ھەموو ئەو شازادانەیی عاشقی جوانی نۆش ئافەرین دەبن، ئەویش عاشقی دەبیت، واتە جیھانیکەیی عاشقایەتی و خۆشەویستی لە نیوان دیو و مرقەدا دەکاتە سەرھەتای بەکارھێنانی تەکنیکەیی فانتازیا لە بەرھەمەکەیدا، بەلام ئەم خۆشەویستیە یەک لایەنە و تەنھا لەلایەن (عەلقەم)ی دیوو دەبیت، بۆیە لەکاتی خۆشۆردنی و خۆ ئامادەکردنی لە سەرچاوەی نۆش بۆ

دياريکردنى هاوسهري داهااتووي نۆش ئافهرين دهرفينييت بو تهليسمي زهنگۆله، كه له بهندي(۱۳)دهلييت:

ناگا چه كردار زهمانهي كهچباز
دهستي پهي باهوي دولبر ئاوهردش
شيرين هاوار كهرد نه سهرچهشمهي نۆش
جهو دهم چه رووي غهيب دهستي بي دراز
هوركهند نه زهمين رفانا و بهردش
خهيلي فهان كهرد ئاخري بي خاموش. (ئهميني،
۱۲۴،۲۰۱۱)

كاتيک باوکی و خهلكی شار و كۆشك بهمه دهزانن زور غه مبار دهبن و ههولي دۆزينهوهي دهدهن؛ خانا به (۳۳دیره شيعر) پهرووشي خهلكی شار بوون بووني نۆش دهخاته روو؛ له بهندي دواتردا (۱۴):دهلييت:

جه دماي چهندي ههم ئاما بههوش
ديش نيشتهن ديوي عهجيپ شكوهي
ديو بهد سيرهت ئاما به ئاواز
گۆش بدر به من بشنهوه رازم
ئينه دوو سالهن گرفتار توم
عهلقهم نامهن چه ئهسل نهژاد
مهبو چهنی من به شاد بنيشي
نازهنين زاناش هيچ چارهش نييهن
واتش ئهي عهلقهم بهلي به يهك شهرت
ديو قهبول كهردش راز و مودهعاش
واتش ئهر دهربارهم زهپههين لوتف بو
من به ده ساله موهلهت دهم به تو. (ئهميني، ۱۲۷،۲۰۱۱-۱۳۰)

ديمهنه فانتازييهكه له وهدايه، كه له دونياي واقيع و راستيدا، ههرگيز ديو عاشقي مروقيك ناييت، ههروهها بهو شيوه مهرجي بو دابنييت و بييهوييت بيكاته حهلالی خوی وه رازی بييت نهك يهك سال، بهلكو ده سال چاوهري بي بکات؛ خانا له پريگهي ئه خيزانه ديوهوه چهندين ديمهن و رووداوي جور به جوري فانتازيي دروست کردوه، لهوانه رووداوي ململاني عهلقهم و شازاده، به كوشتني عهلقهم کوتاي دييت، دووباره پفاندي نۆش له لايهن (زهلغهم، دهلغهم) هوه بو لاي (ئارايش ديوي) دايكيان، بهههمان شيوه شازاده سهركهوتوو دهبييت و ههرسيكيان دهكوژييت، بهلام رووداوي توله كردنهوهي (زهرفام، گولفام) له شازاده سولتان دهخاته کوتايي داستانهكه لهكاتي گهرايهوهي شازاده و نۆش و سهرحهم هاوهلاني بو ولاتي چين بهمهبهستي زهماوهندكرن، شهويك لهكاتي خهوتنيان لهناو خيوهتيكدا ههردوو ديو پهلاماريان دهدهن، سهرهتا زهرفام پهلاماري شازاده دهوات، بهلام شازاده نازايانه دهيكوژييت، گولفام له پشتهوه داريك دهكيشييت بهسهري شازادهدا بي هوش دهبييت، لهو كاتهدا نۆش بهخه بهر ديتهوه و وهك شيير پهلاماري گولفام دهوات و دهيكوژييت. بهندي(۶۱):

شازاده‌ی چالاک فرسه‌ت دانه پیش
 دانه که مهرگش تیغ هندی کیش
 که مهرگای ناپاک دیو ره‌جیمه
 به وینه‌ی خه‌یار که‌رد به‌دوو نیمه
 گولفام ناغافل زهربه‌ی سه‌همناک
 دا چه شازاده ئوفتاد نه رووی خاک
 به ئه‌مر بیچوون بینای کردگار
 شای نۆش ئافه‌رین نه‌خاو بی بیدار
 دا نه فه‌رق دیو زهربه‌ی مووشکاف
 که‌ردش به دوو نیم تا به‌کول ناف(ئهمینی، ۲۰۱۱-۳۷۸-۳۷۹)

به‌م دیمه‌نی رووبه‌روو بوونه‌وه‌یه و چه‌ندین دیمه‌نی شه‌پرکردنی دیکه‌خانا وینه‌ی فانتازی و ده‌خولفینیت، که ئه‌و توانا و هیزه‌ی شازاده و نۆش هه‌یانه له کوشتنی ئه‌و دوو دیوه‌دا، هیچ کات مروّقی ئاسایی ئه‌و هیزه له راده‌به‌ده‌ره‌ی نییه، چونکه قه‌باره‌ی گه‌وره‌یی و به‌هیزی دیوه‌کان ده‌چوینیت به مناره یان شاخ.... کاتیک هینده قه‌باره گه‌وره بن که‌سانی ئاسایی چون ده‌توانن بکه‌ونه شه‌پرکردن له‌گه‌لیان؟ شازاده و نۆش ئافه‌رین به‌شمشیر وه‌ک خه‌یار ده‌یانکه‌ن به دوو که‌رته‌وه، بویه گومانی تیدا نییه، که ئه‌و دیمه‌نانه به ته‌واوی دیمه‌نی فانتازین.

به‌هه‌مان شیوه توله‌کردنه‌وه‌ی (زه‌ریر)ی کچی ئارایش دیو له شازاده، که کوتا ئه‌ندامی ئه‌و خیزانه‌یه ده‌خاته کوتایی داستانه‌که، کاتیک شازاده سولتان و خورشیده خاتوون هاوسه‌رگیری ده‌که‌ن له شه‌وی یه‌که‌میاندا (زه‌ریر) جادویی ره‌شیان لی ده‌کات، فه‌یازی عابید له ریگه‌ی تابلویه‌که‌وه ریئمایان ده‌کات به شکاندنی ته‌لیسمی زهریری جادووگه‌ر ته‌نها له لایه‌ن (خان محمد) وه‌ه له کیوی قاف و ده‌ره‌ییانی شووشه‌یه‌ک له‌ناو جه‌رگی زهریر؛ به‌و شیوه ئه‌و جادوویی به‌تال ده‌بیته‌وه و شازاده و خورشیده خاتوون به‌هۆش دینه‌وه. له وه‌سفی جوانی سروشت و پاله‌وانه ژنه‌کاندا، چه‌ندین دیمه‌نی سه‌رنج‌راکیشی فانتازیای دروستکردوو، به‌جۆریک وه‌سفی واقع تیده‌په‌رین و ده‌بنه‌خه‌یالی و فانتازی له وه‌سفی نۆش ئافه‌رین له به‌ندی(۲) دا ده‌لیت:

دیده چون جه‌یران په‌روه‌ده‌ی پای کاو هه‌رکه‌س مه‌وینۆ ساف مه‌بۆ به ئاو

ئه‌بروان که‌مان قه‌وس ئاسای قودره‌ت خه‌م که‌رده‌ن به ده‌ست قه‌واس سه‌نعه‌ت(ئهمینی، ۲۰۱۱، ۷۷)
 یاخود له وه‌سفی خورشیده خاتووندا له به‌ندی (۴۵) دا ده‌لیت:

چون نور خورشید نه بورج چواره‌م نیشته‌ن نه رووی گول به‌و به‌رزه تاره‌م

جه‌لادا خالان شوخ شه‌م جه‌مین واتی گرسه‌نده‌ن ته‌مام سه‌ر زه‌مین(ئهمینی، ۲۰۱۱، ۲۸۹)

ئه‌توانین بلین گیره‌ره‌وه بۆ به‌خشینی جیهانیکی فانتازیا چه‌ندین دیمه‌نی فانتازیای خستوه‌ته روو، له‌وانه:

۱- بوونی تابلویه‌کی ریئیشانده‌ر، که سه‌رجه‌م زانیارییه‌کانی تیدا نووسراوه بۆ چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کان له‌لایه‌ن فه‌یازی عابید ده‌دریت به شازاده سولتان.

۲- بوونی بالنده و شوین و گیانه‌وه‌ر و گژو گیای سه‌رسوپه‌ینه‌ر و فانتازیا. بۆ نمونه وه‌ک تووتی

تووتی به زبان فه‌سیح گویا بی ئیبتیدا هه‌رفش به بسمیلا بی

جهو دما واتش سولتان ئيبراهيم

ئينشەلا بەفەزل ئيسم عەزاييم

مەدەدكارتەن فەيز نوور زات

تۆنۆش ئافەرين مەدەرى نەجات ن(ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۱۳۷)

هەرودھا بوونى شوينى فانتازىيىاي وەك دورگەي گۆيا، كە زەنگىيە مروّفخۆرەكان لى بوون. بەندى (۱۷):

پەرسا ناخودا ئينه چ جاھەن

يە جەزيرەي باغ كام پادشاهەن

واتش جەزيرەي گۆيا نامشەن

شاهان حەسرەتمەند پەي ديدارشەن

جا گرتەن تيدا جانەوهران چەند

ئينسان مەوهران چون بادام قەند. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۱۴۵)

بوونى درەختى عود و سەنج؛ دوو بالئندە سوور و سەوز، كە شازادە گفتوگۆكەيان دەبيستت لەبارەي وەسفى ئەو درەختە، كە چەندىن سوودى ھەيە لەوانە (گەلاكەي دەبىتە ھۆي چاككردنەوھي برين....)، ھەرودھا بوونى بالئندەي (روخ)، كە لەلايەن زەنگىيە مروّف خۆرەكان بريندار كراوھ و بالى شكاوھ، بۆيە شازادە گەلاي عود و سەنج بۆ چاككردنەوھي بالى (روخ) بەكاردەھيتت، ئەويش لە بەرامبەردا دەليت: ھەتا ماوم لە فەرمانت دەرناچم لەو كاتەدا شازادە و ھاورپىكانى رزگاريان دەكات و بەرھو دەرياي (موحيت) دەيانبات، تا كۆتايى داستانەكە يارمەتى دەرى شازادە دەبىت.

خانا بەبوونى (توتى، روخ، دار عوودو سنج، دوورگەي گۆيا، كۆي قاف، كۆشكى سولەيمان...) چەند ديمەنيكى جوانى فانتازىيىاي دروست كردووه، لە دۇنياي واقيع دا بالئندەيەك بوونى نيبە، كە ھىندە بە توانا بىت چوار كەس لەسەر پىشتى ھەلگريت و بۆ ماوھەيەكى دوور و دريژ بيانگوازيتەوھ؛ لەھەمانكاتدا گيرەپرەوھ بەمەبەستى بەرزكردنەوھي ھيز و تەرازووي پرووبەروو بوونەوھي شازادە و ھاورپىكانى وەك پالەوانانى خۆشەويست لەلايەن خۆي و گوئگرەوھ لەگەل نەيارانياندا ئەم جىھانە فانتازىيەي بەكارھىناوھ.

۳- بوونى خۆشەويستى نيوان (مروّف و پەرى) نيوان (شازادە سولتان، مەيموونە خاتوون)دا، كە پەربىيە و لە كۆتايى داستانەكەشدا ھاوسەرگىرى دەكەن.

كەواتە تەكنيكى (فانتازيا) رۆلئىكى بەھيزى ھەيە لە بنياتى گىشتى و توخمەكانى ئەم داستانەدا؛ ھيز و ھونەرى بالاي بە گيرانەوھي داستانەكە بەخشيوھ، بووھتە ھۆكارى سەرنجراكىشان و تيرامانى گوئگر و بەخشىنى جوانى و چيژئىكى تايبەت بەداستانەكە.

پاری دووهم توخمه کانی گئیرانه وه

یه کهم / پالاهوان: بونه وه ریکه، که له مروئیک یاخود هه ندیک کات له دیو پهری و بالنده یه ک..... پیکدیت له بهرهمه گئیرانه وه بییه کاندایا به ئه نجامدانی کرده وه یه ک؛ ئه و کرده وه یه ده بیته هوی دروست بوونی رووداو؛ به و پئیه ی رووداوی داستان رووداویکی گوره یه پالاهوان ئه و رووداوه گوره یه ده بیته کایه وه، بویه پالاهوان توخمیکی گرنگی ناو بهرهمه گئیرانه وه بییه کانه به تایبته له داستاندا، که سه ره کترین توخمه؛ گئیره وه کان هه لیانده بژیرن و له گه ل هزر و ئه ندیشه ی خویندا ده یانگونجینن بو گه یاندنی مه به سستی سه ره کی ده قی گئیرانه وه که یان، یاخود)) کاره کتر کومه لیک خاسیه تی جه سته یی، عه قلی و دهرونییه، پیکهاته ی تاک پیکده هینیت، هاو کات له چوارچیوه ی سیسته میکی کومه لایه تییدا ده ژیت)) (مهنتک، ۲۰۲۱، ۱۳۳). ههروه ها پالاهوان تاکی ناو کومه لگایه جیانا کریتته وه له نه ریتی کومه لگا، چونکه ((له مندالدانی کومه لگه له دایک ده بیته به و مانایه ی رهنگدانه وه ی واقعی کومه لگایه، بویه ده بیته به بوونه وه ریکی کومه لایه تی په تی)) (هوار، ۱۹۷۶، ۱۴).

دروستکردنی پالاهوان گرنگترین و هه سستیارترین ئه رکی نووسه ره، چونکه ئه م ئه رکه به شاره زابوونیکی فراوان ئه نجام ده ریت، پیویسته گئیره وه هینده زانیاری زور بیت گونجاندن له نیوان پالاهوانه کاندایا بکات، بویه ((نووسه ره ده بی که سه کان وا پیشان بدات، که هه لسوکوت و کار و کرده وه یان له گه ل یه کدا ریک بیت و ناوک نه بی، ئه م لایه نه ش چه سپاو بیت)) (سابیر، ۲۰۰۰، ۱۵۸). واته گونجاندنی کار و کرده وه ی پالاهوانه کان و ئاگادار بوون له و تایبته مه ندیبیانه ی ده به خشرینه پالاهوانه کان له لایه ن گئیره وه ی بهرهمه ئه ده بییه که وه بیت.

پالاهوان په یوه ندیبیه کی به هیزی به سه رجه م توخمه کانی دیکه وه هه یه؛ ئه و په یوه ندیبیه هینده به هیزی، که توخمه کانی دیکه له ریگه ی پالاهوانه وه ده خشرینه روو بو نمونه رووداو، یاخود شوین، گه ر گئیره وه بیه ویت شوینیک بناسینیت له ریگه ی پالاهوانه وه ده یناسینیت، تا بیته هۆکاری راست و دروستی ئه و زانیاری و ناساندنه ی شوین له بهرهمه که ییدا، بویه سه رجه م توخمه کانی دیکه له ریگه ی ئه م توخمه وه بهرجه سته ده بن، ههروه ها گرنگیه که ی له وه دایه، که ((له ئه نجامی گفتوگوی سه رجه می که سه کانه وه حیکایه ته که مان بو درده که ویت، نه ک ته نها له لایه ن که سیکه وه که بۆمان بگئیریتته وه)) (خدر، ۲۰۱۲، ۱۶۹). واته بوونی سه رجه م پالاهوانه کان بایه خیکی زوریان هه یه له هه موو بهرهمه گئیرانه وه بییه که دا، چونکه رهفتار و گوفتاریان هۆکاری به ره و پیشبردنی توخمه کانی دیکه یه.

وه ک هه موو توخمه کانی دیکه ی گئیرانه وه پالاهوان چه ند جوړیکی هه یه له داستاندا، که گئیره وه به پئی ئه ندیشه ی خوی دابه شیان ده کات؛ (سه نگر قادر) جوړه کانی به م شیوه یه دیاری کردووه ((۱- له رووی کاریگه ریبیان له سه ر په وتی رووداوه کان: ۱- کاره کته ری سه ره کی و لاوه کی هه ن. ۲- له رووی بوونی کاریگه ری رووداوه کان له سه ریان: کاره کته ری چه سپاو و په ره سین هه ن. ۳- له رووی ده رکه و تنیان

له ناو ده قدا: کاره کتھری ساده و باز نه یی هه ن. ۴- له پرووی چۆنیه تی ئه و کارانه ی له ناو ده قدا ئه نجامی ده دن: کاره کتھری ئه رینی و نه رینی هه ن)) (قادر، ۲۰۰۹، ۱۷۶). ئه و پالنه وانانه ی گرنگیه کی زۆریان هه یه و له سه ره تا تا کۆتایی داستانه که بوونیان هه یه پالنه وانانی سه ره کین، له به ره ئه وه ی پالنه وانانی سه ره کی له داستانه ئه رک و به شداریه کی زۆری هه یه له دروستکردن و گۆرینی رووداوه کانه؛ کرداره کانی جیگای سه رنجی خوینه رن، چونکه له پرووی جه سته یی و هزر و فکریه وه توانایه کی له راده به ده ری هه یه، که که سانی ئاسای ئه و جوړه توانایه یان نییه، هه موو کار و کرده وه کانیان بویره و لیهاتوانه یه، بۆیه پالنه وانانی سه ره کی)) (له رووداوه کانه جی تی تیرامان و سه رنجی زۆرینه یه و پیی ده وتیریت "protagonist") (Abrams, 1999, 244)

پیویسته پالنه وانانی سه ره کی دژیه کی له ره وشت و کرداره کانیاندا نه بییت، بۆ ئه وه ی نه به نه جیگه ی ره خنه لیگرتن، له به ره ئه م هۆکارانه شه خوینه ر ده بیته لایه نگری پالنه وانانی سه ره کی، که واته له داستانه پالنه وانانی سه ره کی خاوه نی تایبه تمه ندیه کی گه وره یه، بۆیه ((پالنه وانانی داستانه زۆر گرنکه و رووداوی سه ره کی داستانه که و هه موو که سیتییه به شداره کانی ناو رووداوه که له خزمه ت و به رزکردنه وه ی پالنه وانانی سه ره کیدان)) (العطار، ۲۰۱۲، ۶۴).

یه کیک له تایبه تمه ندی پالنه وانانی ناو داستانه خانه دانیه تی واته مندالی پاشا و میر و ئاغا کانی ولاتیان بۆنمونه له م داستانه دا (سولتان ئیبراهیم) کورپی پاشای چینه وه (نۆش ئافه رین) کچی پاشای دیمه شقه، که هه ردووکیان پالنه وانانی سه ره کین؛ پالنه وانانه لاهه کییه کانیس ئه و جوړانه ن، که هاوکارن له ده رخستن و په ره پیده ری پالنه وانانی سه ره کی؛ به پیی ئه و ئه رکه ی هه یانه گۆرانکاری له ده قی گێرانه وه که دا ده کن؛ ئه رکی هه ندیکیان دژیه تی پالنه وانانی سه ره کییه وه به پیچه وانوه هه ندیکی دیکه یان ده به نه یارمه تیده ر و پینیشاندهری پالنه وانانی سه ره کی، ئه مه ش بۆ مه به سته ی دروستکردنی مملانیی و هاتنه کایه ی رووداوه کانه، واته)) (کاره کتھره سه ره کییه کان ئه رکی هه لسه وپاندنی رووداوه کان و به شداری راسته و خویان له گۆرینی رپه وه ی رووداوه کانه ده که ویته سه ر. هه رچی کاره کتھره لاهه کییه کانن ئه و له خزمه ت کاره کتھره سه ره کییه کانه ده بن و روشنایی زیاتر ده خه نه سه ر ژیان و ره فتار و هه لوسته کانی ئه وان)) (قادر، ۲۰۰۹، ۱۷۴).

له م داستانه ی خانای قوبادیدا (۳۶) کاره کتھر بوونیان هه یه؛ پالنه وانانی سه ره کی داستانه که (سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافه رین) ه، که ناو نیشانی داستانه که به ناوی ئه و دوو پالنه وانانه وه یه، هه روه ها له سه ره تاوه تا کۆتایی رۆلیان هه یه؛ سه ره تا سولتان ئیبراهیم له ریکه ی بینینی وینه یه کی نۆش ئافه رین له لایه ن بازرگانیکی دیمه شقه وه، که وه سفی جوانی و شوخ و شهنگی نۆش ئافه رینی بۆ ده کات عاشقی ده بییت و بریاری سه فه ر ده دات بۆ دیمه شق، چونکه ده یه ویت بگاته مه عشوقه که ی به هه رنرخیک بییت؛ هه یچ گرنگیه ک به نارازیبوونی خیزانه که ی نادات، بۆیه به دزی خیزانه که یه وه ملی ریکا ده گریته به ر و به ری ده که ویت له گه ل خان محمدی وه زیری باوکی؛ له و سه فه ره یدا توشی

چەندىن گىروگرفت دەبىتتەو؛ لە كۆتايى داستانەكەشدا ھەردوو عاشق بەيەك دەگەن؛ واتە خانە پووداويك و بەسەرھاتيكي پالەوانى سەرەكى دەگىرپتەو، بۆيە زەمىنەى كات و شوين بەمەبەستى خستنه پووى پووداوەكان دروست دەكات. بەندى(۱):

مەرد توجارى ژ شار ديمەشق ديوانەى دەيرى شەيداي شوور عەشق

ژ تەقدىر چەرخ بيناي بيھتەرين توجار دمشق راگەش كەفت وەچين

تەسویر سوورەت دوخت جەھانگير ئاوەرد وە خدمەت شازادەى دلير

نيگای سوورەت كەرد شازادە لالپوش ژ عەشق دولبەر كيشا يەك خرۆش(ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۵۹)

بەندى(۶۲): بەرەسم قانون شاهانە دەستوور ئەساسەى عەرووسى كەردن بە زەرور

دوو ھەفتە تمام شادى نياشان شای نۆش ئافەرين عەقد كەردشان. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۳۸۵)

نۆش ئافەرين كچى پاشاي ديمەشقه، لەگەل ئەوەى سەرجم شازادەكانى جيهان دینە ديمەشق تا ھاوسەرگىرى لەگەل بکەن، بەلام ئەم عاشقى شازادەى چين سولتان ئىبراهيم دەبیت، خانە جگە لە جوانى ئازايەتى و زيرەكيبەكەيش دەخاتە پوو، واتە خانە ھاو ئاستيبەكى لە نيوان (نۆش ئافەرين و سولتان ئىبراهيم) دا زۆر بەسەرکەوتوويى دروستکردوو، كە ھەردووکیان خانەدانن، ئازاو ليھاتوون، عاشق و جوان و زيرەکن.... ئەمەش بوو تە ھۆكارى سەرکەوتوويى بنياتى پالەوانى داستانەكەى.

پالەوانىكى دیکەى سەرەكى ھەيە ئەویش(خان محمد)ى وەزيرى باوكى شازادە سولتان ئىبراهيمە؛ ھۆكارى بوونى بە پالەوانى سەرەكى ئەوہيە، كە رۆلئىكى گرنگ و بەرچاوى لە گۆرینی رەوتى پووداوەكان و ئايندەى پالەوانەكانى دیکەدا ھەيە، لەگەل ئەوہشدا لە سەرەتاوہ تا كۆتايى داستانەكە رۆل و ئەركى جواميرانەى ھەيە و ھاوکار و يارمەتيدەريكى باشى سولتان ئىبراهيمە. بەندى(۱):

بەندە ژ خزمەت بابۆش وەزيرم

نامم خان محمد وەزير عادل ئيسا نەى جەنگەل مەندەبىم خەجل. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۵۸)

نيوہ دىپرى دووہم نمونەيەكى دیکەيە لەم داستانەدا، كە لەناوچووہ؛ دلسۆزى خان محمد زۆر بى وينەيە بەرامبەر بە سولتان ئىبراهيم بۆ نمونە لە كاتى گەرانەوہيان بۆ ديمەشق شازادە (سەعيد و مەسعود) بە لەشكرەوہ رینگەى لى دەگرن بۆ تۆلەکردنەوہ، بەلام پيش ئەو شەرە سولتان ئىبراهيم دەروات بۆ لای مەيمونە خاتوون؛ ھاوپيكانى و نۆش ئافەرين بە خان محمد دەسپيريت، بۆيە لەكاتى ھيرشکردنەكە لەوى ناييت؛ خان محمد زۆر دلسۆزانە ھاوسەفەرەكانى دەپاريزيت و دەيانباتە سەر شاخيكى بەرز و خۆى دەچپتە مەيدانى شەرەوہ بە ھەمىد دەلييت: بەندى(۶۲):

يا ئارق سپا ماوہرووم نەبيخ يا سەرم مەكەن بە ئەلماس تىخ

ھەر وەقت كوژيام نە مەيدان كار سەر نيام نەپراى شازادەى سالار

ھەر وەقت شازادە ئاما وە ئەى جا قەسەمت مەدۆم بە زات ئەللا

بواچە خان محمد ديدەش نەپرات بى ئينتيزار بەگەرد، خاشاك پات بى. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۳۳۶-۳۳۷)

له كۆتا بهندا زهريرى جادوگر جادو له سولتان ئىبراهيم و خورشيد خاتون دهكات؛ خان محمد به ئازايهتى و سوارچاكي خوييه وه ئه و جادووه به تال دهكات وه. به ندى (٦٢)

خان محمد په نا بهرد وه خوداوهند
 روو كهرد وه تهليسم وه بى چون و چهند
 كيشا نه عره تهى ئه لاهو ئه كهر
 دهست وه تيخ تيز بهرد وه بان سهر

دا ژ فهرق سهر ئه و جادووى جهزير
 تا وه كه مهرگا خشت بى چون شهب دهيجوور. (ئهميني، ٢٠١١، ٣٩٦-٤٠٦)

كاره كته ره كانى ديكه سه رجه ميان لاهه كين، چونكه دهركه و تنيان سنوورداره كارى گه رييان له چاو كارى گه رى پاله وانه سه ره كيه كان كه متره. بۇ نمونه دوو مه عشوقه كهى سولتان ئىبراهيم، له نيوه و كوتايى داستان كه روليان دهست پى دهكات، كه سولتان ئىبراهيم بۇ گه يشتن به نوش ئافه رين و له و ريگه پر له كوسپ و گيرو گرفتهى گه يشتنى به مه عشوقى دوو خانمى ديكه ده ناسيت و عاشقيان ده بيت پهرى يهك به ناوى (مهيمونه خاتون) و (خورشيد خاتون) وهك مرؤفك، كه ئه مهش تايبه تمه ندى كه ديكهى ئه م داستان ه، كه خانا عاشقى و خوشه ويستى له نيوان مرؤف و په ريدا دروست كر دووه، ئه وهى جيگه سهرنج و تيرامانه نه بوونى ئيره ييه له نيوان (نوش ئافه رين، مهيمونه، خورشيد خاتون) دا، سه رسامى جوانى يه كتر دهن و ده كه ونه وه سفى جوانى يه كتر. به ندى (٥١):

خاتون هى پهرى نيگاي باغش كهرد
 شوخى نه رووى تهخت به دل په سهند كهرد
 مه دره وشو به ناز نه توى بهرگ زهر
 به تال كهر دهن شوق ئه و شه مس خاوه
 مه يلى به له نجه نيگاي هه وا كهرد
 جه و ده ما خورشيد خالان لاجوهرد

ديش نه بالاي سهر به در مونيرى
 زولف دهستهى كه لاف دايم دلگيرى... (ئهميني، ٢٠١١، ٢٩٠-٢٩٢)

كاتيك نوش ئافه رين، مهيمونه به هيزى عه شقى شازاده سولتان ئىبراهيم به رامبه ر به خورشيدى عاليه مگر ده بينن، له برى ئيره يى و دژايه تى كردن دلته نگ دهن و ده گرين بويان هه مو وه و ليك دهن بۇ به يه كگه يشتنيان. به ندى (٥١):

ويتش لوا به ناو سه راچهى حهره م
 هردوو هوريزان كهر دشان پيشواز
 شازاده ده رده م عه له يك سهند به ناز
 خه يلى ده سبازى كهر دن نه ئه و جا
 خاتون و خورشيد هه ر دوو دى به چه م
 پيشوازي كهر دن به سه د عيز و ناز
 نيشتن نه رووى تهخت هه رسى به دلواز
 خاتونه خانم هوريزا وه پا. (ئهميني، ٢٠١١، ٣٣٠)

واته بوونى چه ندين مه عشوقى پاله وانى داستان جياوازه له عه شقى غه زه لى و كلاسيكيه كان، كه پابه ندى يهك مه عشوق و خوشه ويست بوون، ههروه ها ئه توانين بلين ئه م بابتهى چه ند عاشقى و هاوسه رى و فره ژنىي رهنگدانه وهى بيرى قوناغ و سه رده مى گير په وهى داستان بووه. پاله وانى چه سپاو ((ئو كه سه يه كه له چيرو كدا گورانكارى به سه ردا نايهت، روداوه كانى ناو چيروك كارى لى ناكات. كه سايه تى ناجيگر ئه م جوهر كه سايه تيه له ماوهى چيرو كدا توشى گورانكارى له بيرو بوو چون و جيهان بينى و تايبه تمه ندى كه سى ده بيت ه وه، رهنگه زور بيت يان كه م، ده بيت ه هوى گه شه كردنى كه سايه تيه كهى يان تيكچوونى)) (صادق، ١٣٨٨، ٩٥). سه رجه م كاره كته ره كانى داستانى (سولتان

ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن) چەسپاۋ يەك شىۋازن ھىچ جۆرە گۆرپانكارىيەككىيان بەسەردا نايەت بە تايبەت لە ھەلسوكەوت و رەفتارىاندا، لە سەرەتاۋە تا كۆتايى بۆ مەبەستىكى ديارىكراۋ دانراۋن، ئەركيان دەزانرەت چىيە، واتە لەم داستانەدا كارەكتەرى شىۋە گۆرا و پەرەسەن بوونى نىيە.

كارەكتەرى سادە ئەرك و بەشدارى زۆرى نىيە لە رۇوداۋەكاندا ئەو جۆرە كارەكتەرىيە، كە ((يەكى لە لايەنە مەۋىيەكانى خۆى لە چىرۆكدا دەردەخات، بەلام پالەۋانى بازنەيى ئەۋەيە، كە بە تەۋاۋى شىۋەكانى خۆى لە چىرۆكدا ئامادە بىت)) (مستور، ۲۰۰۵، ۳۵). كارەكتەرى سادە (دایەنەكەى نۆش ئافەرىن)ە كە دلسۆز و نەينى پارىزە، كاتىك سولتان ئىبراھىم دىت بۆ ژوورى نۆش ئافەرىن؛ دایەنەكەى دەبىنەت، بەلام ھىچ كاردانەۋەيەكى نابىت، ھەرچەند دەزانىت بە رىگرى نەكردنىان توشى سزا دەبىتەۋە لە لايەن باۋكى نۆش ئافەرىنەۋە، چونكە بە تايبەت بۆ پاراستنى نۆش دانراۋە، بۆيە بەيانىيەكەى ئامۆژگارى نۆش دەكات، كە دووبارەى نەكاتەۋە، ئەۋىش لەبەرامبەر بىدەنگ بوونى ديارىيەكى بەنرخى پىشكەش دەكات. بەندى(۵)

بەر ئاۋەرد نەعلقىمەت پەر ماىە نەروۋى ئىلتىفات بەخشا بە دايە

دایە خۇشحال بى دانەى گرت بەدەست جە گفتوگوى بەد زمان وىش بەست. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۹۲).
واتە لىرەدا و لە چەند كاتىكى دىكەدا تەنھا يەك رۋو و لايەنى ئەم كارەكتەرە خراۋەتە رۋو، كە نەينى پارىزى و يارىدەدەرى نۆش ئافەرىنە، لەبەر ئەۋە بە كارەكتەرى سادەى داستانەكە دادەنرەت. ئەتوانىن بلىين جۆرى پالەۋانى بازنەيى ناو ئەم داستانە (سولتان ئىبراھىم)ە، لەبەرئەۋەى خوينەر زۆربەى لايەنەكانى ژيانى شارەزا دەبىت، لەۋانە عاشقىكى پاك و بىگەردى ھەيە، بەجۆرىك بۆ گەشتن بە مەعشوقەكانى چاۋەرۋانى زۆر دەكات، تا لە كۆتايدا بەشىۋەى رىپورەسمىكى شاھانەيى بە مەعشوقەكانى دەگات، لە ھەمان كاتدا دلىكى مېھرەبان و بىگەردى ھەيە، كە زۆربەى شازادەكان دەبەخشىت و دەيانكاتەۋە بە سەرۋكى ۋلاتى خۇيان، لەكاتىكدا ئەۋان چەندان پىلانيان لە دژى گىراۋە و ھەۋلى كوشتنيان داۋە، واتە لايەنەكانى (ئازايەتى و دلپاكى و راستگوى و عاشقىكى پاك....) ئەم پالەۋانە دەكاتە پالەۋانىكى بازنەيى، لە ھەمانكاتىشدا پالەۋانى سەرەكى داستانەكەيە.

داستان فراۋانە، لەبەر ئەۋە ئاسايىيە كارەكتەرەكانى زۆر بن، ئەمەش ۋادەكات بۆچوونيان جياۋان بىت و دژايەتى يەكتر بكن، واتە دابەشى دوو ھىزى چاكە و خراپە دەبن، ھەندىكىان بە نەرىنى رۆلىان لە بەرەو پىشبردنى رۇوداۋەكاندا ھەيە و ھەندىكى دىكەيان بە پىچەۋانەۋە. لەم داستانەى خانادا كارەكتەرە ئەرىنىيەكان (خان محمد، ھەمىد، خورشىدى عالەم گىر، مەيموونە خاتوون، رۇخ، فەرەنگى دىو....)، بەلام پالەۋانە نەرىنىيەكان (شازادە توفان، ئىلياس، مەلىك محمد، ئەمىر سەلىم و باۋكى، خىزانە دىۋەكە، مەلىك بەھمەن...). ئەتوانىن بلىين لە ھەموويان نەرىنى تر(ئەمىر سەلىم، باۋكى)يەتى، چونكە ۋەزىر و كورە ۋەزىرى جەھانگىر شا بوون برۋا و متمانەيەكى زۆرى پىيان ھەبوۋ، بەلام بە پىلانى كوشتنى سولتان ئىبراھىم بە ژەھر متمانەيان لىسەندرايەۋە و سزا دران بە كوشتن لە بەرامبەر ئەۋ رۆلە نەرىنىيان.

که واته به پپی شیوان ناسی و دابه شکردنی کاره کتاره کان له سهر بنه مای شیوان ناسی ("فلادیمیر پروب" حهوت جوړ که سایه تی هه یه، به پپی ئەم دابه شکارییه کاره کتەر و پالەوانی داستانی (سولتان ئیبراهیم و نوش ئافهرین) ی خانای قوبادی دهخهینه پروو:

۱- شه پراڼگیز *agresseurou mechant* (خیزانه دیوه که (نارایشی دایک، عهلقه م، زه لغه م، ده لغه م، زه رفام، گولفام، زهریر)، شازاده توفان، ئیلیاس، مه لیک محمد، ئەمیر سه لیم و باوکی، مه لیک به همن..)

۲- به خشه ر *donateur* (حور العین، کچی پاشای ته لیسمی زیړین) -

۳- یاریده دهر *auxiliaire* (خان محمد، حه مید، خورشیدی عالم گیر، مه یموونه خاتوون، روخ، فه یازی عابید، ماه زرئه فشان و باوکی، فه رهنگی دیو...)

۴- شازن *princesse* (نوش ئافهرین، کچی جهانگیر شای دیمه شق)

۵- زیندو و که ره وه *mandateur*

۶- پالەوان *heros* (سولتان ئیبراهیم، کوری پاشای چین)

۷- پالەوانی قه لب *faux heros* (شازاده ی مه غریب، شازاده توفان، خوازینیکارانن نوش ئافهرین) (جه میل، ۲۰۲۱، ۲۲۰).

ناوی کاره کتاره کان هه ندیکیان ناوی عه ره بین وه ک (سولتان ئیبراهیم، عادل شا، خان محمد، حمید، سه عید، مه سعود، شازاده ئیلیاس، مه یموونه خاتوون، مه لیک محمد، ئەمیر سه لیم، حورالعین) هه ندیکی دیکه شیان فارسین وه ک (نوش ئافهرین، ماه زرئه فشان، خورشید عالمگیر، جیهانگیرشا، ناهید، مه لیک به همن، جیهانسوز).

به م شیوه یه کاره کتەر، له بهر ئەوه ی گرنگترین توخمی داستانه؛ به جوړیکی به هیز و کاریگر له هه موو جوړ و لایه نه کاندای بنیاتراوه، تا بیته بنیاتیکی به هیز و کاریگری داستانه که.

دووهم / پرووداو: سه رجه م توخمه کانی گیرانه وه به پپی پوول و ئەرکیان و به پپی پیویست

به شداری له ده قدا ده کن، به لام بوون و به رده وامی په گهزی پرووداو دیارده یه کی گرنگ و هه سته پیکراوه، بویه ((پرووداو واته هیل و ریره وی چیرۆکه که یان کاره ئەده بییه که، پرووداو واته ئەو به سه رهاته بایه خدارانه ی که به سه ر کاره کتاره کان دا دین، واته وه سفکردنی هه موو بارودوخه کان و ته واری ئەو شتانه ی که پرووده دن)) (Marshall, ۱۹۹۸, ۱۴۸) به تایبته له داستاند، له بهر ئەوه ی گیره ره وه پرووداو به سه رهاتی پالەوانیک ده گیریته وه، واته مه به سته سه ره کی له داستاندای خسته پرووی پرووداو، چونکه ((له داستاندای پرووداو له هه موو شت زیاتر ده سه لاتی هه یه)) (رسول، ۱۹۷۹، ۳۴) ئەم ئەرکه ش له رپگیه ی پالەوانه وه ئەنجام ده ریت، بویه ئەم دوو توخمه ته واکه ری یه کترن و به بی بوونی ئەمان گیرانه وه ی داستانی ئەنجام نادریت، واته ((پرووداو به کاره کتاره وه به ستراره هه روه ک نه خووش به نه خووشییه وه، له هه رکوییه ک پروودا و هه بی هه ر ده بیت کاره کتاره یکه هه بیت، ئەو پرووداوه ی ئەنجام دابیت)) (وادی، ۱۹۸۹، ۳۹). له هه مانکاتدا، پرووداو هوکاری دروستکردنی

په یوه نندیبه کی به هیزه له نیوان توخمه کانی دیکه دا، به جوړیک ((بنیاتنانی پروداو فاکته ری به یه که وه به ستنی توخم و به شه کانی دیکه ی ناو داستانه)) (خیر اندیش، ۲۰۰۱، ۱۱۲). له بهر ئه وه پروداو ((کرداریکه سهره تا و ناوه پراست و کو تایی هیه)) (گه ردی، ۲۰۰۴، ۳۳). یاخود ((کو مه له به سهره تایی ریک خراو کاریگه ره که تاییه تمه ندی و جوداییان له ریگه ی کاته وه به شیوه یه کی دیاریکراو وهرده گرن)) (ابراهیم، ۱۹۸۸، ۴۱).

به کارهینانی ریژه ی توخمی پروداو له ناو ژانره ئه ده بییه کاندایا وازه؛ له داستاندایا ((شاعیر ده بی تاکه پروداویک هه لبریزیت، بویه داستان ته نیا پروداویکی سهره کی ده گیریته وه، به لام ئه مه مانای ئه وه نییه که له داستاندایا پروداوی دیکه نین، چونکه داستان به دهوری پروداویکی گرنگ و سهره کیدا ده سورپته وه، پروداوی ناوه ندی لی جیا ده بنه وه و ئالوزی گریی داستانه که زیاتر ده که ن. پیویسته به جوړیک له گه ل پروداوه سهره کییه که گونجان و چوونه ناو یه ک دروستبکه ن هیچ کاریگه ریبه کی نه ریئی نه که نه سهره روتی پروداوی سهره کی داستان و یارمه تیده ری پرووه و پیشبردنی زیاتری پروداوه که بن و له و کاته ی گریی داستانه که پیویستی به ئالوزی هیه ئه وان سهرچاوه یه ک بن بؤ ئه و ئالوزییه و کاتیکش گریی داستان پرووه و کرانه وه و کو تایی ده پوات، پروداوه لاوه کییه کان یارمه تیده ر بن بؤ ئه وه ی پروداوه کان بی که م و کوری به کو تا بگن)) (قادر، ۲۰۰۹، ۱۵۵-۱۵۶). داستانونوس ده بییت باوه ر به خوینهر به نییت، که پروداوه کان به بی که م و کوری ده گیریته وه، چونکه پروداوی داستان پروداویکی مه زنه، واته بؤ خستنه پرووی پروداویکی ته واو و پراپرو، گهر له واقع بوونی نه بییت په نا ده باته بهر پروداوی فانتازی و خه یال، له بهر ئه وه ((داستان ده بیته تیکه له یه ک له حقیقه ت و خه یال. حقیقه ت له و پروانگه یه وه که پروداویکی میژوویی واقعی پرویداوه و خه یالیش له و زیاده ری بیانه ی که هریه که له خه لک شاعیر بؤ زیاتر گه وره پیشاندانی پروداوه که ئه نجامی ده دن. له لایه کی دیکه وه بؤ پیدانی هه ردوو خه سله تی نمونه یی و که مال به ده که)) (قادر، ۲۰۰۹، ۱۵۷).

به گشتی پروداو له ده که گیرانه وه بییه کاندایا ده کریت به دوو جوړه وه ((۱- پروداوی سهره کی: ناکری لابدریت، چونکه ده بیته هوی په یدابوونی خه وش و دروستبوونی بوشایی و که لینی گه وره که پر ناکریته وه. ۲- پروداوی لاوه کی: ئه و بایه خه ی نییه که پروداوه سهره کییه کان هیه انه ده کری لابدریت بی ئه وه ی خه وش و بوشایی دروست بی)) (الحیدی، ۱۹۹۶، ۱۳۶). ئه م داستانه ی خانای قوبادی خه یال و فانتازیایه کی زوری تیدا به کاره اتوه، ئه توانین بلین بؤ خستنه پرووی سهرجه م توخمه کانی گیرانه وه خه یالی به رجه سته کردووه واته (کاره کته ر، پروداو، شوینی خه یالی). چه ند هؤکاریک ریگا خو شکه رن بؤ دروست بوونی پروداوه کان له ده که گیرانه وه بییه کان؛ بؤ نمونه هؤکاری (سیاسی، نه ته وه یی، دلداری و خو شه ویستی، سروشتی...) پروداوی سهره کی ئه م داستانه ی خانای پروداویکی خو شه ویستی و دلداریه، که شازاده ی چین عاشقی کچه شازاده ی دیمه شق ده بییت؛ له ریگه ی بازگانیکه دیمه شقه وه، که وینه ی نوش ئافه رینی نشان ده دات؛ بؤ گیشتن به م عه شقه

چەندىن كېشە دېتەرىگەي؛ بە گەشتكردىنى شازادە سولتان و خان محمدى وەزىر بۇ ولاتى مەشوقى دەست پى دەكات؛ يەكەمىن پروداو پروداوىكى سروشتىيە، چونكە بە رېگاي ئاوى گەشتەكەن لە پاش(۱۰)پوژ لە دەريادا بەھوى نەھەنگىكەوہ كەشتىيەكەيان تىك دەشكىت بەم جوړە ئەو پروداوہ دەخاتە پروو. بەندى(۱):

شازادە ئەورپو نىش وەتوى كەشتى	نەزاناش وەنەرد بەخت بەرگەشتى
كەشتى راھى بى وە باد موراد	دە رۆز ويارا بى كەم و زياد
ستارەى مورىخ شاننا بال و پەپ	نەھەنگى وە ئاب بەر ئاما وە بەر
وېنەى كۆى پەراو يا چون بېستوون	بەو تەور بولەند بى نە بەحر جەيحوون
نەھەنگ چون كەشتى ئاوەرد وەنەزەر	ئاما وە تەعجىل چون باد سەپ سەپ
داش وە كەشتى دا نەھەنگ سەرودەتاو	تەختە تەختە بى كەشتى وەسەر ئاو.(ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۵۱-۵۲).

لەپاش تىكشكانى كەشتىيەكەيان لە دارستانىك خويان دەبىننەوہ؛ حەمىد دەناسن لەرېگەي ئەوہوہ دەگەنە دىمەشق و شازادە كۆشكى نۆش ئافەرىن دەدۆزىتەوہ؛ دوو جار بەنھىنى دەچىتە ژوورى نۆش يەكەم جار نۆش وا خوى پيشانددات، كە خەوتووہ شازادە موستىلەكەي خوى دەكاتە پەنجەي نۆش و بەھەمان شىوہ موستىلەكەي ئەویش لە پەنجەي خوى دەكات، بەلام بۇ شەوى داھاتوو، كاتىك شازادە دېتە ژوورەكەي نۆش بەئاگا دېتەوہ يەكتر دەناسن، واتە گوپىنەوہي ئەنگوستىلەكان دەبىتە سەرەتاي ناسىنيان و لە دواي ئەم يەكتر ناسىنە دەبنە دلدار و خوشەويست، پاشان نۆش لەلايەن عەلقەمى دىوہوہ دەرفىنرىت، چونكە عاشقى نۆش ئافەرىنە، شازادە بۇ دۆزىنەوہي توشى كېشەو مەملانىي زور دەبىتەوہ، بەلام جوامىزانە بەسەر ھەموو كۆسپ و نەيارەكانىدا زال دەبىت و لە كۆتايدا بە نۆش ئافەرىنى خوشەويستى دەگات، واتە بە يەكگەيشتنى دوو پالەوانى دلدارى داستانەكە كۆتايى پىدېت بە پىچەوانەي داستانە دلدارىيەكانى دىكە، كە كۆتايى زوربەي تراژىدىيايە. ئەمە پروداوى سەرەكى داستانەكەيە؛ واتە بە يەكگەياندىنى دوو پالەوانى سەرەكى داستانەكە پروداوى سەرەكىيە، كە خانانە شىوہيەكى زور لىھاتووانە بەشەكانى ئەو پروداوہي بە دواي يەكدا خستووہتە پروو؛ يەككىتى پروداوى بەرجەستە كردووہ. پروداوہلاوہكىيەكانى ناو داستانەكە بۇ مەبەستى دەرخستى پروداوى سەرەكى خراونەتە پروو؛ وەك دەقە گىرانەوہيەكانى دىكە؛ چەندىن پروداوى واقىعى و فانتازى بەپىنى رىزبەندى بەكارھىناوہ بۇ ھۆننەوہي داستانەكە. ئەتوانىن بەشىوہيەكى كورت ئاماژە بە پروداوہكان بكەين، كە ئەمانەن:

* سەرەتا بە پروداوى سروشتى و تىكشكانى كەشتىيەكەيان دەست پىدەكات، كە ئاماژەمان پىكرد.
 * پروداوى بەرەنگاربوونەوہي مەلىك مەحموود و ئەلىياس، سەعەيد، مەسعوود، لەگەل شازادە سولتان ئىبراھىم، بەلام شازادە و خان محمدى وەزىر سەردەكەون و چەند كەسىكىيان لى برىندار دەكەن. بەندى(۸): چەنى خان محمد ياران ھەرسىشان روو كەردن بەناو گولباغچەي خەزان

دیش که چەند نەفەر دوزدانە دەستور
 شازادە چون شیر نەعرە بەرئاوەرد
 ئەلیاس بەیەک زەرب کەفت نە پووی زەمین
 سەعید و مسعود هەردوو شازادە
 شیر هونەرمەند تیغ کین بە دەست
 دیارن جە دوور ئەو شەب دەیجور
 رووکەرد نە دوزدان شوم نابیکار
 بەهون رەنگین بی سەرتاپای شیرین
 پەری جەنگ ویشان کەردن ئامادە
 خرۆشا بەتاو وینە ی شیر مەست

هەردووشان بە تیغ بە دەن کەرد خەستە چون مورخ تیژبال شابال شکەستە. (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۱۰۲-۱۰۴).
 داستان شیوازیکی بەرزی هەیه شاعیر هەولەدەت پووداویکی بی کەم و کوری بخاتە روو، خانا
 چەمکیکی بالاً و جوان، کە عەشق و خۆشەویستی و پووداوی ژیانی دوو عاشقە دەکاتە بنەمای
 هونینەوێ دەستەبەرە؛ بۆ فراوانکردنی پیرەووی پووداوەکەش پووداوی فانتازیی زوری
 بەکارهیناوە بەتایبەت لە ناوەراستی داستانەکەدا رووداوەکان کە لە کە بوون و بە پیکەوتن؛ لێرەدا
 نزیکە ی (۷) پووداوی یەک لە دوای یەک دەخاتە روو؛ ئەوانیش:

* پفاندنی نۆش ئافەرین لە لایەن عەلقەمەوێ لە سەرچاوەی نۆش، کە بۆ خۆشۆردن چووێتە ئەوێ.
 بەندی (۱۳): دەستی پە ی باهۆی دولبەر ئاوەردش هۆرکەند نەزەمین رفانا و بەردش

شیر هاوار کەرد نە سەرچەشمە ی نۆش خەیلی فەغان کەرد ئاخەر بی خامۆش. (ئەمینی،
 ۲۰۱۱، ۱۲۴). بۆیە باوکی و سەرچەم ولات لە هەولێ ئەوێدان، تا شوینی نۆش ئافەرین بدۆزێتەو و
 رزگاری بکەن، بۆ ئەم مەبەستە شازادە سولتان ئیبراھیم هەلدەبژێرن لە پیکە ی پینمای فەیازی
 عابیدەوێ گەشتەکیان دەست پێ دەکات بەرەو دەریای موحیت و کۆشکی سولەیمان.

* پیکەیان دەکەوێتە دوورگە ی گۆیا؛ شازادە سولتان و هاوڕیکانی بەرەنگاری دیو و ئەژدیهاکانی
 ئەو دورگە یە دەبنەوێ، بەلام بەهۆی بەرووبومی دار عود و سەنج دیوێکان هەلدین، کە شازادە لە
 گفتوگۆی دوو بالدار سوودی ئەو دارە دەبیسیتیت، بۆیە بەو هۆکارە رزگاریان دەبیت، بەرەو مەغریب
 بەریدەکەون.

* دەگەنە جەزیرە ی (واق واق)، کە شوینی زەنگی مرقۆخۆرەکانە، شازادە و هاوڕیکانی بەدیل
 دەگرن، خان محمد پینان دەلێت ئیمە بیناسازین، ئەوانیش دەلێن گەر بینایە کمان بۆ دروست بکەن
 ئازادتان دەکەین، بۆیە شازادەو هاوڕیکانی لە گەرانیان بۆ دۆزینەوێ شوینیکی گونجاو بۆ ئەو
 مەبەستە چاویان بە (روح) دەکەوێت، کە بریندارە؛ شازادە چارەسەری دەکات ئەویش دەیانبات بۆ
 کۆشکی سولەیمان.

* روو بە روو بوونەوێ عەلقەم و شازادە، بە لەناوچوونی عەلقەم پووداوەکە کۆتایی دیت، بەلام
 لەو کاتەدا زەلغەم و دەلغەمی برای عەلقەم نۆش ئافەرین دەرفینن بۆ پەوزە ی دلگوشا. بەندی (۲۰):

وختی کە عەلقەم شازادە هۆرگرت
 لە دوای ئەوان زەلغەم و دەلغەم
 پووبەرووی دەریای موحیت بەر ئاوەرد
 حازربین بەو کاخ بەدانی ئەلەم

دین نۆش ئافهرين كهس نيين جه لاش بۆ عهلقه م ديۆ زوو كه وتن ته لاش. (قوبادى، ۲۰۱۱، ۱۷۳)

* روو به روو بوونه وهى سازاده له گه ل زه لغم و ده لغم به ندى (۲۰):

زه لغم ديش ئاما نه بيره ي عادل	له رزا ژو سامش سه رسام بي خجل
وات ئاده ميزاد ئه بله ي خه يال خام	خوونى دوو ديده ي عهلقه مى برام
واتش ئه ي زه لغم برائى عهلقه مه	عهلقه مه كو شتم تۆبه ي زه لغمه
يه ك مو شت وه زه به ت پيكا وه گه ردى	يا وناش وه نه زع شه راره ي مه ردى
ده لغم دى زه لغم وه خته ن بۆ هه لاك	هۆر يزا وه پا ديوى ده هه ن چاك
بازوو بوله ند كه رد مه لعوون موردار	ده ست دا به شمشير سازاده نامدار

ئه لماس ئابدار پيكا ش وه كه مه ر كه ردىش وه دوو نيم چوون خياري ته پ. (ئه مينى، ۲۰۱۱، ۱۷۸-۱۸۰).

* زه لغم زۆر ده پار پته وه له سازاده، كه نه يكو ژي ت ئه ويش ليى خو ش ده بيت، به لام ئه و لي خو ش بوونه ي بۆ به ده ست هينانى ده رفه تيكي گونجاو بووه، تا تۆله ي براكانى بكاته وه، جار يكي ديكه نۆش ئافه رين و بيچو وه كانى روخ ده رفيني ت؛ له و كاته ي ده يه وي ت بيان سو تيني ت مه يموونه خاتوون رزگار يان ده كات.

له دوا ي ئه م (۷) روودا وه روودا وى واقيعى ده خاته روو، كه ئه ويش تۆله كرده وهى ئه و سازادانه يه، كه هاتبوونه ديمه شق، تا نۆش ئافه رين به ده ست به ينن، به لام جياواز له سازاده كان خيانه تى سه ليمه، واته به هينانه ناوه وهى ئه م روودا وه پير هوى روودا وه كان به ره و هه لكشان ده بات و داستانه كه فراوانتر ده كات.

* خيانه تى سه ليم، ده بيته ده سپيكي زنجيره يه كى ديكه ي روودا وه كان؛ سازاده و هاو ريكانى له كاتى گه رانه ويان بۆ ديمه شق له ريگه دا، له كاتى پشو و وه رگرتندا سه ليم ژه هر ده كاته خو اردنى سازاده وه.

به ندى (۲۷): گوش بدهر به ئه و نا پۆخته و ناخام جه ئه مير سه ليم ديوانه ي كه م فام

زه رپه ي نه و شيره ي زه هر بى ئه مان به مه خفى ري زا نه رووى ته عامان (ئه مينى، ۲۰۱۱، ۲۲۷).

* روودا وى تۆله كرده وهى مه ليك به همه ن له سازاده، كه ئه م روودا وه ده بيته هۆى دروست بوونى چه ند روودا وى كى ديكه له بهر ئه وهى مه ليك به همه ن سو پايه كى بى شو ماري ئاماده كرده بۆ ئه و شه ره، ئه مه ش ده بيته هۆى جيا بوونه وهى سازاده سو لتان و هاوه له كانى؛ سازاده و نۆش ريگه يه كى زۆر ده برن تا له هۆش خو يان ده چن، به لام مه يموونه خاتوون رزگار يان ده كهن، هه رچى خان محمدي وه زيريشه له به رده م باخى (ماهى زه ر ئه فشان) كچى پاشا ي ئه نتاكيه له هۆش خو ي ده چي ت، پاش چاره سه ر كرده نى عاشقى ده بيت، بۆيه باوكى هاو كارى خان محمد ده كات هيرش ده كه نه سه ر مه ليك به همه ن و سه رده كه ون.

* سازاده ئه لياس و توفان پيلان داده نين بۆ تۆله كرده وه له سازاده سو لتان؛ مينواندارى ده كهن بۆ خه تا، كاتي ك سازاده و هاوه له كانى ده رو ن؛ به نديان ده كهن؛ ده ستي ك له ئاسمانه وه سازاده سو لتان

دەرفىنىت، كە ئارايىش دىۋە، كە لە چاللىك بەندى دەكات، واتە خاننا بۇ زىياتر فراوانكىردنى پروداۋەكان و خستتە پرووى ئازايەتى پالەۋانى سەرەككىيە دووبارە پروداۋى فانتازى بەكار دەھىنىتتەۋە، چونكە شازادە بە ئازايەتى خۇى لە و چالە پزگارى دەبىت، بەيارمەتى روخ دەگاتە شوپىنى ئەلىياس و توفان و ھاۋەلەكانى پزگار دەكات.

* پروداۋى ھىرشى سوپاى زىگوات بۇ قاتب شاي فەرەنگ؛ بە يارمەتيدانى شازادە سولتان لە و سوپايە پاشاي فەرەنگ پزگارى دەبىت، شازادە عاشقى خورشيدى كچى دەبىت، ئەۋىش دەيكاتە ديارى شازادە و لە سەرەمەرگدا ۋەسىيەت دەكات، كە خورشيد بكات جىگرەۋەى خۇى و بىپاريزىت.

* ھىرشى كيانوش بۇ داگىركردنى ۋلاتى فەرەنگ، بەلام بە يارمەتى شازادە پزگارىان دەبىت.

* ھىرشى سەئىد و مەسعود بۇ شازادە و ھاۋەلەكانى، دووبارە شازادە سەرەمەرگەۋىت و دەيانبەخشىت.

* بەرەنگار بونەۋەى خان محمد و ئەسكەندەر شا لە كاتى خوازىنى جەھانسوزى كچى بۇ ھەمىد لەسەر پاسپاردەى شازادە سولتان؛ لە كۇتايدا پازى دەبىت و جەھانسوز و ھەمىد بەيەك دەگەن.
* ھىرشى زەرپا و گولفام بۇ شازادە، نۇش لە كاتى خەۋدا، بەلام شازادە، نۇش زور ئازايانە دەيانكوژن.

* كۇتا پرودا و پروداۋىكى فانتازىيە؛ تۆلەى (زەريرى) كچى ئارايىش دىۋە لە شازادە و خورشيدە خانم، كە لە شەۋى بوک و زاۋايەتتياندا جادوويان ليدەكات، بەلام لەرېگەى رېنمايى فەيازى عابيدەۋە خان محمد دەستنيشانەكرىت بۇ پزگار كردنيان، ئەۋىش بوپرانە ئەركەكەى جى بە جى دەكات و پزگارىان دەكات.

ۋاتا خاننا بە ئاۋىتتەكردنى ۋاقىع و فانتازيا پروداۋەكان پەرە پىدەدات، بە بوونى مەملانىتى و شەپرى خويناوى پروداۋەكان گەشە دەكەن، پروداۋى سەرەتاي سروسشتىيە و پروداۋى كۇتايى فانتازىيە؛ شىۋازى گىرپانەۋەى پروداۋەكان بازەنەيىيە، لەبەرئەۋەى شازادە سولتان ئىبراھىم لە خالىكەۋە دەست پىدەكات، كە لە ۋلاتى خۇى رېگە دەگرىتتە بەر بۇ ۋلاتى دىمەشق لە دواى گەشىستن بە ئامانجەكەى دەگەرپىتتەۋە بۇ ۋلاتى خۇى؛ گۆشەنىگاي داستانەكە سىيەم كەس و گىرپەرپەۋە زاناۋ دانايە بەسەر ھەموو شتەكاندا كۇتايى داستانەكە كۇتايىيەكى بەيەكگەشىستن و خۇشى و شادىيە بۇ دوو پالەۋانى عاشق و سەرەكى لە داستانەكە، لەھەمان كاتدا سەرجم ئەۋ پالەۋانانەى، كە دلدار و خۇشەۋىستى يەكن بە يەكدەگەن و ئاھەنگيان بۇ دەكرىت.

سىيەم / شوپىن: شوپىن ۋەك چوارچىۋەيەك بۇ مۇرقەكان لەسەرەتاي لەدايك بوونيان، تا مردنيان رۆلى تايبەتى ھەيە لە ژياناندا، بە جۇرىك لە ھەر شوپىنىك لەدايك بىن و گەۋرە بن بە ھەموو يادگار يىيە خۇش و ناخۇشەكانىيانەۋە خۇشەۋىستىيەكى زور پەيوەستيان دەكات بەۋ شوپىنەۋە؛ بۇيە نووسەران لە زۆربەى بەرھەمە ئەدەبىيەكاندا گرنكى پىدەدەن بەتايبەت لە دەقى

گيرانه وهيدا؛ له بهرئه وهی گيرانه وه باس له ژيانی پالنه وان دهکات؛ هه موو مروفيکش له ژينگه و شوينیکی تاييهت به خووی دهژيت و چالاکیه کانی تيدا نه نجام ده دات، کاریگه ری له سه ر دروست دهکات؛ واته شوین وهک توخمه کانی دیکه ی گيرانه وه بايه خی تاييهت به خووی هه یه، که ((يه کيکه له گرنگترين لايه نه کانی به ره میکی ئه ده بی، چونکه به رجه سته ی رووداو و پاشخانه که ی دهکات)) (أزوط، ۱۹۸۹، ۲۹۰) هه روه ها ((ئه و گوره پان و مه يدانه یه سه رجه م کيشه و مملانیکانی نیوان کاره کته ره کانی تيدا به رپا ده بیئت)) (حمدامین، ۲۰۱۲، ۷۰).

که واته نه بوونی شوین له به ره میکی گيرانه وهی وهک داستان که لین دروست دهکات، هه روه ها ((هه ر کاریکی ئه ده بی شوینی تیا ون بیئت ئه وا گرنگی خووی له ده ست ده دات)) (باشلار، ۱۹۸۰، ۶). به پیی بوونی ئه و به ها و گرنگییه ی له ناو ده قدا هه یه تی، له هه مان کاتدا په یوه ندی به توخمه کانی دیکه وه هه یه به تاييهت رووداو، له بهر ئه وه ((بوونی شوین به ستراره ته وه به بوونی رووداو وه، هاوکات بوونی رووداویش به ستراره به بوونی شوینه وه، رووداو له شویندا رووده دات، شوین بی رووداو بی به هاو بی مانایه)) (ئه سعه د، ۲۰۱۱، ۱۷۶). خولقینه ری رووداویش کاره کته ره له کات و زه مه نیکی گونجاودا، که واته شوین ((روودا و زه مه ن و که سه کان له خوده گریئت)) (کاکه وه یس، ۲۰۰۵، ۱۳۲). نووسه ران و ره خنه گران چه ند دابه شکر دنیکی جیاوازیان بو جوره کانی شوین خستووه ته روو ((به لام تانیا ئه سعه د) دابه شکارییه کی پوخت و وردی بو جوره کانی شوین کردووه به م شیوه یه ی خواره وه جوره کانی شوین دیاری دهکات: ۱- له روانگه ی هه بوونی شوینه وه: (شوینی واقیعی، شوینی خه یالی). ۲- له روانگه ی چه مکی هوگریه وه: (شوینی هوگر، شوینی نا هوگر). ۳- له روانگه ی به کاره یانی شوینه وه: (شوینی داخراو، شوینی کراوه). شوینی واقیعی ئه و شوینه سروشتیانان که ئیمه له ژياندا ده یانبینین و له ناو ده قیشدا هه ن. شوینی خه یالی ئه و شوینانان که په یوه ندییان به خه یالی نووسه ره وه هه یه نزیکي و دووری ئه و خه یالانه له واقیع وایکردووه دوو جور شوینی خه یالی هه بن (۱- شوینی خه یالی ئاسایی له سه ر بناغه ی واقیع بنیاتنراون. ۲- شوینی خه یالی نا ئاسایی یان فه نتازی له سه ر خه ون و خه یالی دوور له واقیع بنیات نراون. (شوینی هوگر) زیاتر په یوه ندی به شوینی گه وره بوونی پالنه وان و ئه و شوینانان هه یه که کاره کته ره به خووشی تیااندا ده ژی. شوینی نا هوگریش یا ئه وه تا پالنه وان لی نه ژیاوه و هیچ ئاشنایه تیه کی له گه لیاندا نییه، یا ئه وه تا کاره کته ره ناچار کراوه که ژیان له و شوینه دا به سه ر به ریئت. (شوینی داخراو، کراوه) په یوه ندییان به تاييه تی بوون و گشتی بوونی شوینه کانه وه هه یه، که ئه گه ر شوینه که هی تاکه که سیک بوو ئه وا داخراوه و ئه گه ر هه موو خه لک توانیان سه ردانی بکه ن ئه وا شوینه که شوینیکی کراوه یه)) (قادر، ۲۰۰۹، ۱۳۴-۱۳۵).

سه ره تا و کو تایی داستانی (سولتان ئیبراهیم نوش ئافه رین) گه شتکردنه له نیوان دوو ولاتی دوور له یه که وه، ئه توانین بلین گرنگی و بايه خیکی تاييه تی به شوین داوه؛ سه رجه م جوره کانی شوین بوونیان هه یه، هه روه ها شوینی روودانی رووداوه کان زور به رفراوانن له ولاتی (چین)، که شوینی نیشته جیبوونی (سولتان ئیبراهیم) ه بو شاری (دیمه شق)، که شوینی نیشته جیبوونی (نوش ئافه رین) ه

هممو دهبيته مهيداني پروداوهكان، ئەم دوو شويننه زۆر له يهك دوورن به پريگاي ئاوي و وشكاني ئينجا شازاده دهگاته شويني مه بهست، شوينه واقيعيهكاني داستانهكه(چين، ديمه شق، مه غريب، حه له ب، خه تا،.....هتد) به ندى(١):

وات ئەي فەرزەند شازادەي چينم
وات ئەي شازادە يە دمشق شارەن
فیدای گيان بۆ گيان شیرينم
بەدر مزگانی مەنزەگەي يارەن. (ئەمینی، ٢٠١١، ٥١-٦٤).

بە ندى(١٨): شازادە پەرسا ئينه چ جاھەن
ناخودا واتش ئەي سەر زەمينة
سەرھەد وەھلايەت مەغريب زەمین. (ئەمینی، ٢٠١١، ١٥٢)
شوینی فانتازی (دوورگەي گویا، تەلیسمی زەنگۆلە، کیتی قاف، ولاتی پەرییان، پەوھەزی دڵگوشا.....هتد) ئەوھي گرنگە بگوتريت بوونی ئەو شوينه فانتازيانهيه، كه شوینی ژيانی خیزانە دیوھەکن و به هیچ شیوھيەك له واقیعدا هەست بە بوونیان ناکریت؛ بۆ تۆلە کردنەوھ له سولتان ئیبراھیم؛ ھەر جارەو نۆش ئافەرين بۆ يەكێك لەو شوینانە دەرفینن . بۆ نمونە کۆشکی سولەیمان لە دەریای موحیتدا. بە ندى(١٤):

دیش ها نه قەسر ساف بلورین
نەعەدل دەریا موحیت دیارەن
بە وینەي رەونەق فیردەوس بەرین
تا ئادەمیزاد راگە سی سالەن
ئەي قەسر دلکیش جامرێز جامشەن
دورگەي گویا، جەزیرەي واق واق؛ فانتازین، که زەنگیبه مروڤخۆرەکان، دیو درنج لێبه بە ندى (١٧):

پەرسا ناخودا ئينه چ جاھەن
واتش جەزیرەي گویا نامشەن
یە جەزیرەي باغ کام پادشاهەن
شاهان حەسرەتمەند پەي دیدار شەن
جەگرتەن تیدا جانەوھەران چەند
ئینسان مەوھەران چون بادام قەند. (ئەمینی، ٢٠١١، ١٤٥)
بە ندى (١٧): ئەي جەزیرەي سەخت واق واق نامشەن شاهان حەسرەتمەند مەیل بە کامشەن بە مەکان ویش خاتر گوشادەن خۆراکش جە گوشت ئادەمیزادەن. (ئەمینی، ٢٠١١، ١٥٧).

خانا لە وەسفکردنی باخی کۆشکی نۆش ئافەرين لە دیمه شق، یاخود شوینەکانی دیکە دەمانباتە ناو چوارچێوھەکی خەيالی، چونکە گەر باخ و شوینی وا جوان لەواقیعدا هەبن لە ئاست ئەو وەسفەي خانادا نین، که باخ و کانی و دار و درەخت و گۆل و گۆلزاری بە جوانیبه تاییه تەکەي بەهەشت و ئاوه خۆش تامەکەي کەوسەر چواندووه، واتە لەپريگاي هونەرەکانی پرونیژییهوھ بەشیوھي خەيالی خستوونیبه تەپوو.

بە ندى(٢): باغی دین چ باغ عەجەب گۆلزاری
بە ندى(٢): نە پای ئەو باغچه چه شمه ي دی وەچەم
نییهن جە سەرای هیچ شەھەرەيار(ئەمینی، ٢٠١١، ٧٤).
ئابش خوشگەوار چون ئاب زەمزەم(ئەمینی، ٢٠١١، ١٩٦).

ئەم داستانه باسی چینی پاشا و شازادەکان دەکات؛ شوینی ھۆگری پالەوانەکانی ئەو شوینانەن، که تیدا لە دایک بوون و دەژین وەك کۆشک، دیوھەخان، باغچه ي کۆشک.....، بەھۆی بوونی

خۆشەويستىيەكى زۆر لە نىوان دوو پالەوانى سەرەكيدا شويىنى يەكتر دەبىتتە شويىنىكى ھۆگر بۇيان؛
وەك دىمەشق، كە شويىنى لەدايك بوون و ژيانى نۆش ئافەرىنە بووئەتە شويىنىكى ھۆگر بۇ سولتان
ئىبراھىم، ھەرچەندە شويىنى لەدايك بوونى نىيە، ئەمەش وتەيە دوپات دەكاتەو، كە دەلەين(ئەو شويىنە
خۆشە كە دل پىي خۆشە).

بەندى(۱): رووكەرد وە شار كىشا ئاە سەرد چەند بار سوجدەى قەسر دىمشق شارش كەرد
واتش ئەلسەلام قەسر دولبەرم ھەم قىبلەى دنيا و ھەم تاج سەرم. (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۶۴).

بە ھەمان شىوہ چىن دەبىتتە شويىنىكى ھۆگر بۇ نۆش ئافەرىن، كە لە كۆتاي داستانەكە
زەماوئەندەكەيان دەبەنە چىن و بۇ ھەمىشە لەوى نىشتەجى دەبىت. شويىنى نا ھۆگر لەم داستانەدا
زۆرن، لەبەرئەوہى پالەوانى سەرەككى و ھاورىكانى سەختى و مەترسىيەكى زۆر دىنە رىگايان لە
پىناو گەيشتن بە ئامانجەكەيان؛ لەوانە چەند جارىك بەند دەكرىن، بۇ نمونە بەندكردى نۆش ئافەرىن
لە چالىكى تارىك.

دېش يە چاھى تارىك و دشوار بەو تەور تارىكەن چون تەلىسم نار(ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۲۰۵).
ياخود پالەوانەكان ناچار دەكرىن دوور لە شويىنى دلخوازي خويان نىشتەجى بن بۇ نمونە ھەمىد،
كە عاشقى جەھانسوز كچى ئەسكەندەر شاىە و رىگرە لە بەيەكگەيشتىيان، لەبەرئەوہى بە ھاوشانى
كچەكەى نازانىت، بۇيە ھەمىد دەچىتە دارستان و جەنگەل بە تەنيا لەوى نىشتەجى دەبىت، ئەو
دارستانە شويىنىكى ناھۆگرە بۇ ھەمىد، چونكە دوورە لە شويىنى خۆشەويستەكەى. بەندى(۱):

دېشان ژناگا ئاما جەوانى ئەو ھەم گرفتار خورى رىزوانى

ئەو ھەم گرفتار وە يار وىش بى سال و مانگ و رۆز، ئەى جەنگەل جىش بى... (ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۵۵).
بەگشتى شويىنى دوور لە خۆشەويستان، زىندان،.... شويىنى ناھۆگر بۇ مرؤفەكان، ھەرچەندە ئەو
شويىنە رازاوە و جوان بىت، بەلام مرؤف تىيدا بىزارە و غەمبارە ئارەزووى مانەوہى كاتىكى زورى
نىيە لەو شويىنە، واتە بارودوخ و كاريگەرىيەكان لەسەر پالەوانەكان بۇ دلخوش بوونيان، ياخود بە
پىچەوانەوہ بۇ دلئەنگ بوونيان وا دەكەن شويىنەكان بىنە شويىنى ھۆگر يان ناھۆگر بۇ پالەوانەكان.

لەم داستانەدا بىگومان شويىنى فراوانى گشتى و كراوہى تىدايە وەك(كوچە و كۆلان، سەر رىگاي
كانى، بازار، كەنارى دەريا....)، كە ھەموو خەلك دەتوانىت سەردانىان بكات و تايبەت نىن بە تاكە
كەسىكەوہ بۇ نمونە كوچە و كۆلان و بازارى دىمەشق، كە گىرەپرەوہ لە رووداوى
بەرەنگاربوونەوہى نۆش ئافەرىن و ئەفراسياو ئاماژەى پىدەكات و نۆش ئافەرىن سولتان ئىبراھىم بە
بى ھۆشى ھەل دەگرىت و رزگارى دەكات لە پىلانەكەى مەلىك مەحمود، لەو كاتەدا ئافراسياو
سەركردەى پاسەوانى شەوانەى بازار لىي دەپرسىت: بەندى(۱۰)

داروغەى بازار چەنى چل نەفەر پەيدا بىن گرتن گوزەرگاي گوزەر

ئەفراسياو وات ئەى بەدەن سىا پەى چىش مەگىلى كوچە و گوزەرگا(ئەمىنى، ۲۰۱۱، ۱۱۲-۱۱۳).

واته ئەو شوینانە گشتی و کراوەن شوینی سەرجهەم خەلکین، ئەوەتا شازادەکانی دژی سولتان ئیبراهیم و پاسەوانانی ولات و نۆش ئافەرین لەو کاتە درەنگە ی شەودا پێیدا تیپەر دەبن، بەلام شوینی داخراو ئەو شوینانەن، کە تاییەتن بە کەسیک یان خیزانیکەو، وەک خانوو شوینی حەوانەوێ خیزان؛ هەموو کەس ناتوانیت سەردانیان بکات و تێیدا بژیت، جگە لە خاوەنەکانیان؛ لەناو خانووش شوینی داخراوتر و تاییەتر ژووری نوستنه، کە خودی یەک کەس یان خیزان دەتوانن تێیدا بخەون بۆنموونە ژووری نووستنی نۆش ئافەرین لەم داستانەدا شوینیکی داخراو، لە هەمانکاتدا شوینیکی هۆگرە بۆ شازادە سولتان ئیبراهیم، کە چەندین جار بە دزییەو دەچیتە ئەو ژوورە بۆ جیژوان و بینینی نۆش. بەندی(۲):

نیگا کەرد شەخسێ زومرودی تراز جە قوی قەسر زەر نیان بە سەد ناز
 یەک دەس رەختخواب ئەو بە وینە ی گول وستەن نەروی تەخت دانە ی مەداخل(ئەمینی، ۲۰۱۱، ۷۶).
 بەندی(۲): سوبج کە روشن بی شوعاع لیک خوەر لوان پە ی حەجلە مەیموونە و تاج زەر
 دیان شازادە نامان وە بیروون موحکەمەن دەرگا بەستەن ئەندەر وون
 دیان وە ئۆتاق دوو حۆری جەببەن دیان وە سورەت سولتان ماچین. (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۳۸۸).

ئەمە پرووداوی جادووکردنی زەریری کچی ئارایش دیو لە سولتان ئیبراهیم و خورشیدە خاتوون لە ژووری خەوتنیان لە شەوی بوک و زاوایەتیان، واتە ژووری خەوتن شوینی داخراو تاییەتە، بەجۆریک کەس تا درەنگانیک نەچوو تە ژوورە کە هەوالیان بزانی، کە بەیانیش دیت بە هەمان شیو، بەلام بێدەنگبوونیان دەبیتە جیگە ی گومان، لەبەر ئەو دەرگای ژوورە کە دەشکینن و دەچنە ژوورەو دەبینن هەردوکیان جادووی رەشیان لیکراو و وەک مردوون لەسەر جیگە ی خەو کە یان.
 بەم شیوێ دەبینن لەم داستانەدا گرنگی بە بنیاتی توخمی شوین و جۆرەکانی دراو و بەشیوێکی هونەری و بەرفراوان خراوون تە پوو؛ بوونەتە خاوەن بنیاتیکی بەهێز بەگشتی بۆ داستانە کە و برەودان و گەشەکردنی توخمەکانی دیکە ی وەک پالەوان و پروودا و کات.

چوارەم/ کات: کات واتای ژیانە و بەردەوام جولاو و ناوەستیت، گەر بوەستیت ژیانیش دەوەستیت، واتە لەسەرەتای بوونی مرقەووە کات هەبوو؛ هەمیشە هەولی زانیی گرنگی کات دراو؛ کات چەندین ئەرکی جۆراو جۆری لەبوارەکانی ژیاندا بە گشتی هەیه و ((تەنها هۆکارە بۆ پەيوەندییەکان لە بوارە هەمەرەنگە پێگەیشتووکان، ژیان، مۆزیک، بیر، هەست، میژوو)) (المالکی، ۲۰۰۲، ۲۲). لە بەرھەمی ئەدەبیدا دیاریکردنی کات نووسەر ئەنجامی دەدات، هەروەها گرنگیەکی لە جۆریکی ئەدەبەو بۆ یەکێکی دیکە جیاوازی شیوێکی یەکسانی نییە، چونکە بە رێژەیی دابەش بوو؛ لە هەندیکیاندا بە رێژەییکی زۆرینە پشت بە کات دەبەستن و هەندیکێ دیکە بە رێژەیی مام ناوەندی،

ياخود لاهوكى پشتى پى دەبەستىن.)) ئەوھى لە زەينى ئىمەدايە و ئەوھىشى لە سروشتدا ھەستى پىدەكرىت ئەوھى كاتى ئاسايى و ئەوھى ئىمە ھەستى پىدەكەين سى جۆرە: كاتى ئىستا كە گرنگىر كاتە بۆ مروڤ، كاتى رابردوو كە خومان يا پىشىنەكانى ئىمە تىيدا ژياون و كاتى داھاتوو كە كارىكى نەزانراو ھەست پىنەكراوھ رەنگە دواتر بىت)) (قادر، ۲۰۰۹، ۱۰۹). بۆ زانين لە ھۆكارى ئەو رپوداوانەى، كە لە قوناغەكانى رابردوودا روويانداوھ؛ تويزەران پىويستىيان بە كات ھەيە، تا بگەرىنەوھ بۆ سەردەمى ئەو رپوداوانە، بۆيە)) (زەمەن حاكمترىنى حاكمەكانە، بەوھى تواناي دۆزىنەوھ و ھەلمالىنى ھەموو شتىكى ھەيە)) (محمد، ۲۰۰۲، ۱۹)، كەواتە كات لە دەقى گىرپانەوھيدا ((ئەو كاتە رپرەوييە، كە چۆنيەتى گىرپانەوھى رپوداوھكان جولانەوھى كەسيتىيەكان لە ئىستا و رابردوو ئايندەدا بە گوپرەى شىوازي تىكستەكە رىكەخات و بە گونجاوترىن شىوھ گوزارشت لە بارى ئابوورى و كۆمەلايەتى و دەروونى و فكرى ئەوان لە ھەلوئىستە جياوازەكاندا دەكات)) (ئەلوھنى، ۲۰۰۴، ۵۴).

ھەندىك لە بەرھەمە ئەدەبىيەكان گرنكى بە كاتى ئىستا يان داھاتوو دەدەن وەك رومان، ھەندىكى دىكە بە رابردوو، وەك داستانە شىعر؛ نوسەران بۆچوونى جياوازيان لە بارەى گرنكى كاتەوھ خستووھتە روو، بەلام ئىمە مەبەستمانە بە شىوھەيەكى پوخت گرنكى و تەكنىكەكانى كات لە ژانرى داستانى (سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن)ى خاناي قوبادى بخەينە روو. بۆيە جۆرى ((كات لە داستاندا كاتىكى رابردووھ و بەسەرچووھ، ئەفسانەى نىشتىمانى و نەتەوھىيى لەگەل رابردووھەكى مەزن و شكودار بوونەتە بنىات و رەگەزى بنەپرەتى داستانەكان و بوونەتە مايەى گەشانەوھ و پرشنگدار كردنيان)) (ئەحمەد، ۲۰۱۹، ۳۳۴).

كات لە داستاندا سنورىكى فراوانى ھەيە، لەبەر ئەوھى نوسەر رپوداويكى ميژوويى دەگىرپتەوھ؛ لە گىرپانەوھەكەيدا ژيان و ژىنگەى مروڤى ئەو سەردەمە دەخاتە روو، كەواتە)) (كات گوشتى رپوداوھ، خوئىنى گىرپانەوھەيە)) (العامري، ۲۰۱۱، ۲۲۷)، لەگەل ئەوھشدا گرنكى دان بە توخمى كات لە داستاندا كەمترە لە چاو توخمەكانى دىكە، لەبەرئەوھى زياتر مەبەستى داستان خستتەرپووى رپوداو و ئازايەتى و لىھاتوويى پالەوانەكانە، ئەم دوو ئەرکەش لە مەيدان و شوئىنىك ئەنجام دەدرىت، بەلام كاتى رپودانى رپوداوھكان زور كۆن و رابردووھ دەما و دەم گىرپدارونەتەوھ، پاشان نوسەرىك ئەم گىرپانەوھەيى لە چوارچىوھى بەرھەمىكى داستانى ھۆنيوھتەوھ، چەندىن تەكنىكى نوسىن و گىرپانەوھى تىدا بەكارھىناوھ، كە ھۆكارى بوونى سى كاتن لە داستاندا ئەوانىش: ((۱- كاتى حىكايەت، ۲- كاتى گىرپانەوھ و نوسىن، ۳- كاتى خوئىندەوھ. كاتى يەكەم و دووھم رابردوون، بەلام كاتى سىيەم كاتى ئىستا و ئايندەيە)) (قادر، ۲۰۰۹، ۱۰۹).

چەند تەكنىكىكى پەيوھست بە كات ھەن، كە شاعىر لە ھۆنيەوھى داستاندا بەكارىان دەھىنىت لەوانە: ((۱- فلاشباك ۲- برىن، ياخود كورتكردنەوھ ۳- ناوبر ۴- لابردين)) (جەمىل، ۲۰۲۱، ۱۳۰-۱۳۲). ھەرۇھە (سەنگەر قادر) دەلىت: ((لە داستاندا پىشخراو ھەيە و شاعىر بەر لە رپودانى رپوداويك ئاماژەى پى دەكات)) (قادر، ۲۰۰۹، ۱۱۴). كاتى رپودانى داستانى (سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن)ى

خانای قوبادی دیار نییه و گرمانه‌یییه، واته پرووداوه‌کانی زۆر له کۆنه‌وه پروویانداوه و به شیوه‌یه‌کی سه‌رزاره‌کی جووری پروودانه‌که گێرپدراوه‌ته‌وه و ده‌ما و ده‌م له‌سه‌ر زاری خه‌لکی وه‌ریگرتووه و کوێکردووه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها ((زۆربه‌ی چیرۆکه‌ شیعرییه‌کانی له‌ فارسییه‌وه وه‌ریگراون بۆ سه‌ر کوردی، به‌تایبه‌ت (خه‌مه‌سه‌ی نیزامی) که‌چی واده‌رده‌که‌وێت که‌ ئه‌م چیرۆکه‌ تایبه‌ت به‌ خۆی بی و له‌ فۆلکلۆر و راز و ئه‌فسانه‌ی کوردییه‌وه وه‌ریگرتی و دایرشتبیته‌وه، ئاماژه‌ی به‌وه‌ کردووه و ده‌لیت:

سه‌رافان ده‌ور هه‌کاکان کار ئه‌ی داستان واتن په‌ری پۆزگار

یان گوش بدن و ه‌راز زه‌مانه‌ی وه‌رین به‌یان که‌م رازان شای نۆش ئافه‌رین. (ئه‌مینی، ۲۰۱۱، ۶)

ناتوانریت کاتی حیکایه‌تی ئه‌م داستانه‌ دیاری بکریت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ ناوه‌پۆکی داستانه‌که‌ دێره‌ شیعریک، یاخود ئاماژه‌ و به‌لگه‌یه‌کی پوون و باوه‌پیکراو بۆ دیاریکردنی کاتی حیکایه‌تی داستانه‌که‌ به‌رچاو ناکه‌وێت، به‌ هه‌مان شیوه‌ کاتی گێرانه‌وه‌ و نووسینشی دیاریکراو نییه، ته‌نها کاتی ساغکردنه‌وه‌ی داستانه‌که‌ به‌ روونی بوونی هه‌یه، ئه‌ویش له‌ لایه‌ن(حه‌مه‌ ره‌شی ئه‌مینی)ه‌وه‌ له‌ ساڵی(۲۰۱۱)ه‌وه‌ چاپکراوه. وه‌ک ده‌قه‌ گێرانه‌وه‌یه‌کانی دیکه‌ کاتی خوێندنه‌وه‌ی په‌یوه‌سته‌ به‌ خوێنه‌ر، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ شیع‌ر ه‌ونراوه‌ته‌وه‌ و ئاوازیکی ره‌نگاو ره‌نگ و پرچیژو خرۆشی هه‌یه‌ خوێنه‌ر چیژیکی تایبه‌ت وه‌رده‌گریت له‌ خوێندنه‌وه‌یدا و وای لێده‌کات خیراتر و له‌ کاتیکی که‌مدا بیخوینیته‌وه‌. یه‌کیک له‌ ته‌کنیکانه‌ی په‌یوه‌ست به‌ کات له‌م داستانه‌دا به‌کارهاتووه (پێشخراوه) ((کرده‌یه‌کی گێرانه‌وه‌یه، که‌ خۆی له‌ هێنانه‌وه‌ی پرووداویکی داهاتوو ده‌نوینی، یان ئاماژه‌کردنه‌ بۆ پرووداویک پێش ئه‌وه‌ی رووبدات، که‌ له‌ ره‌خنه‌دا پێی ده‌وتریت پێش پرووداوه‌وتن)) (المرزوقی، شاکر، ۱۹۸۶، ۷۶). بۆ نموونه‌ له‌ کاتی گفتوگۆکردنی مه‌لیک مه‌حمود له‌گه‌ڵ وه‌زیره‌که‌ی، کاتیک به‌ دزییه‌وه‌ ده‌چیته‌ کۆشک، تا نۆش ئافه‌رین ببینی، که‌چی سولتان ئیبراهیم له‌ ژووری نۆش ئافه‌رین ده‌بینیت و زۆر بیزار ده‌بیت، وه‌زیره‌که‌شی ده‌لیت: به‌ندی(۷):

وه‌زیر وات ئه‌ی شا جوویای دلداری فایده‌ش نییه‌ن ئه‌ی خاکه‌ساری

مه‌بۆ ئه‌و شه‌خس فانی که‌ین به‌ی ته‌ور هه‌یج که‌س ناوه‌رۆ نامش نه‌رووی ده‌ور(ئه‌مینی، ۲۰۱۱، ۱۰۰)

خانا له‌م پێشخه‌رییه‌ ئه‌نجامی رِق و قینی مه‌لیک مه‌حمود به‌ خوێنه‌ر ده‌گه‌یه‌نیت، که‌ هه‌موو هه‌ولیک ده‌دات بۆ کوشتنی سولتان ئیبراهیم، ئه‌مه‌ش وا له‌ خوێنه‌ر ده‌کات هه‌موو فکر و هزری ب‌روات بۆ لای پرووداوه‌کانی داهاتوو و چه‌ندین پرسیار له‌ مێشکیدا درووست ببیت له‌وانه‌: ئایا شازاده‌ رزگاری ده‌بیت؟ کێ رزگاری ده‌کات؟ بۆیه‌ به‌ تامه‌زرویییه‌وه‌ به‌رده‌وام ده‌بیت له‌ خوێندنه‌وه‌ی داستانه‌که‌، واته‌ پێشخراوه‌کاری خسته‌ن‌پووی کرۆکی پرووداوه‌کانی داهاتوو، هه‌روه‌ها هۆکاری دواخستنی کاتی پرووداوه‌کانه‌، که‌ له‌ به‌ندی دواتردا شازاده‌ سولتان ئیبراهیم بیه‌هۆش ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وێت به‌ نه‌ینی بیکوژن، به‌لام نۆش ئافه‌رین رزگاری ده‌کات.

ته‌کنیکیکی دیکه‌ی کات له‌م داستانه‌ (ب‌رین، یاخود کورته‌کرده‌وه‌)یه‌ ئه‌و جووره‌ ته‌کنیکه‌یه‌ ((که‌ مه‌ودایه‌کی زۆر به‌ ماوه‌یه‌کی کورت و پوخت ده‌ب‌ریت بی ئه‌وه‌ی کار له‌ بنیاتی هونه‌ری چیرۆکه‌که‌

بکات. گيڙپرهه ناوه پوڙكى ٿو سالانهى ناو چيروڪه ڪه پوخت دهڪاتوه له وهوه پوختگردنه وه يان
 ڪورٽگردنه وه ديتهدى)) (سعيد، ۲۰۱۳، ۱۵۸)، ياخود ڪورٽگردنه وه برىٽيه له ((بازدان بهسهر ههنديڪ
 قوناغدا له دهقه چيروڪناميزهڪاندا بهبى ٿوهى هيچ ٿامارهي پي بکات، تهنيا دهليت: ساليڪ تيپهري
 يان ماوهيهڪ تيپهري، يان ماوهيهڪ مايهوه، پاشان پالوان گهرايهوه له غهريبي)) (يحيى، ۲۰۱۵، ۱۱۸).
 له بهندي(۱۷) دا دهليت:

نيستن نه ڪهشتي ڪهردشان شيتاب به مودهى سى ماه ويهرد نه روى ٿاب

سى ماه ويهرن جه ٿاب تيره نيگا ڪهردشان دين يهڪ جهزيره. (ٿميني، ۲۰۱۱، ۱۴۴-۱۴۵).
 خانا چوڻيههتي وردهڪاريهڪانى ٿو سى مانگه مان بو ناخاته روو، واته رووداوهڪانى ٿو ماوهيهى
 به تهواي روون نه ڪردووهتهوه له دهريادا و بهڪهشتي چي روويداوه، تنها دهليت بو ماوهى سى
 مانگ له ناو ٿاو ريگيان برى، ٿهمهش بو مهبهستي ٿوهيه، ڪه رووداوهڪان قورسايي له دست
 نه دن، لهه مانكاتدا بو زياتر گوره نيشاندانى رووداوهڪانه، ڪه وردهڪاريهڪان باس ناکات تنها
 ٿامار به ڪاته ڪه دهڪات.

ڪاتيڪ زهلهغم نوش ٿافهري و بيچووهڪانى روح دهرفينيت بو لاي دايكى و دهيانهويت بيانسوتين؛
 مهيمونه خاتون رزگاريان دهڪات، دهرون بو ولاتي پهريان بو ماوهى (۴۰) روڙ. بهندي(۲۸):

ٿوهند خدمت ڪه رجه ٿه اندازه رهد تا چل روڙ تهمام مه رهخهس نه ڪهرد

جه دماي چل روڙ ياد وهتن ڪهرد ته شريف به حوزور شاي پهريان بهرد. (ٿميني، ۲۰۱۱، ۲۲۳).
 خانا وردهڪارى و چوڻيههتي خزمه ٿکردنى سازاده و هاوهلهڪانى لهو چل روڙهدا باس
 نه ڪردووه؛ ٿو ماوهيهى ڪورٽگردووهتهوه، ههروهه ڪورٽگردنه وهش دهچيته چوارچيوهى لادانهوه،
 له بهرٿهوهى شاعير بهم تهڪنيڪه له ههندي رووداوى لاههڪى خوى رزگار دهڪات، واته ((نووسهر
 بو هيه رووداوى چند سال و مانگ و ههفتهيهڪ له يهڪ رستهدا ڪو بکاتهوه)) (ٿهلوهني، ۲۰۱۱، ۴۰).
 چهندين نمونهى ديهى ٿم تهڪنيڪه بوونيان هيه، ڪهواته خاناه ٿم تهڪنيڪهى ڪاتي لهم داستانهدا به
 سهرڪهوتووى بهڪارهيناوه.

(وهستان، ياخود ناوبر) وهڪ تهڪنيڪي هيواشڪردنه وهى ڪات له داستاندا بهڪارديت، ٿهمهش
 بههوى وهسفکردنى پالوان، ياخود شوين.... دهڪريت ((وهستان واته وهسفکردنى رووداويڪ له
 بهشڪ له بهشهڪانى تيڪستي چيروڪه ڪهدا، بهشيوهيهڪى ڪاتي چيروڪ يهڪسان دهبيت به سفر، ليهدا
 گيڙپرهه بههوى ٿو وهسفهوه ريرهوى گيڙپانهوهه له پيناو وهسفکردن و روونگردنه وهى
 رووداويڪ يان ڪارهڪتهريڪ رادهگريت)) (مرزوقى، شاکر، ۱۹۸۶، ۸۶). بو نمونه له بهندي (۳۷) دا دهليت:

ماه زهر ٿهفشان ته شريف ٿاوهردش سهيرانگاي رووى باغ بهدل ٿاوهردش

وهختي ڪه ياوا به دهروازهى باغ ديش ڪه جواني ويتهى شهوچراغ

ڪهفتهن وه بى هوش نه روى تهخت خاڪ به هوون سهرزهمين ڪهردهنش نه مناک

نيشانهى ٿهلماس بهرگ ٿهتلهس پوش ڪه مهربند ته لا خهرقهى لال نه دوش

گۆناش مه دره و شو و ه شه هريارى
 په نكينه به هوون گوناي گولنارى. (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۲۴۶).
 كاتيك ماهى زهړ ئه فشان كچى پاشاي ئه نتاكييه به ره و رووى باغه كه يان ديت؛ ده بينيت كه سيك
 له به رده م باغه كه به بئ هووشى كه وتوو، ئه ویش خان محمده، ليره دا خانا به وهسكردنى جل و
 بهرگ و روخسارى خان محمد و سه رسام بوون، يا خود عاشق بوونى ماهى زهړ ئه فشان به خان
 محمد كاتى گيرانه وهى داستانه كه ده وهستينيت، ناوبريكي كاتى به كارده هينيت، پاشان هه ولى
 رزگار كردنى خان محمد ده دن به چاره سه ركردنى، بويه له ديره كانى ديكه كات ده ست پيده كاته وه.
 له به رئه وهى داستان مه ودايه كى فراوانى هه يه زور گرنگى به وهسف ده دات؛ وهسفى پاله وان،
 شوين، رووداوو، بويه چه ندين نمونه ي ته كنكي (وهستان، ناوبر) به هووى وهسفه وه بهرچاو ده كه ون،
 له نمونه يه كى ديكه و وهسفى شويندا خانا ئه م ته كنكيه ي به كار هينا وه؛ له پيناو خاوكردنه وهى ره وتى
 گيرانه وهى داستانه كه، ئه ویش له به ندی (۴۷):

مورغان خو شخوان به رووى شاخه وه
 شمشادان ساف نارچ و ليمو
 ميوه ي رهنگاورهنگ هه ريه ك نه دارئ
 وه نه وشه ي وه شبو ساواى سونبلان
 تاوس نه سه هه ند سه بز باخه وه
 ئه نار و ئه نجير، ئه نگوور و ئه مرو
 لايه قه ن به باغ گشت شه هريارى
 بهر ئامان چون لوول زولف نازاران (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۳۰۲).

كاتيك خورشيد ميواندارى شازاده و هاوه له كانى دهكات، فه رمان دهكات كو شك و باغ برازينه وه
 بو ميوانداري كردن، خانا به وهسفيكى دور و دريژى جوانى باغ ره وتى گيرانه وه ده وهستينيت،
 ناوبريكي و جيهانكي پر له جوانى سروشت به خوينه ر ده به خشيت؛ له ريگه ي به كار هينانى ئه م
 ته كنكيه ي كاته وه.

ته كنكيكى ديكه ي په يوه ست به كات له م داستانه به كار هاتوو، ئه ویش (فلاشباك) ه گه رانه وه بو
 رابردوو، كه ((ئه م جوړه پلوته وه هايه، چيرو كنووس زه مهنى رووداو كه ده چپرينيت، بو ئه وهى
 كورته ي رووداويكى تر پيشكه ش بكات كه له رابردوودا روويداوه)) (كه سنه زانى، ۲۰۱۱، ۱۲۴). له
 به ندی (۲۲) دا ده لیت:

سه لام كه رد شيرين به و شيرين كه لام
 وات نوش ئافه رين نه زانى كيم
 من ئاده ميى نيم جه په ريبانم
 پوژئ هه وای سه ير سه رام كه فت نه سه ر
 سه ير سه حرام كه رد ديار به ديار
 جه ناگا عه لقه م ديؤ ناپه سه ند
 ده ست ئاوه رد باهؤم گرته بئ به قه ست
 ئيسته سئ ساله ن ده ستاخ ديوم
 جه يانه ي بابؤ نه دارووم خه به ر
 په رى وات شيرين عه له يكه سه لام
 بو اچووم په ريت نام نيشان ويم
 كناچه ي خواجه عه بدور په حمانم
 چه نى سه د كه نيز زولفان بو عه نه بر
 تا شيم به سه رحه د نه زديك بولغار
 په يدا بئ نه وجا چوون كووى ده ماوه ند
 به سيحر و ئه فسوون هه ردوو ده ست م به ست
 به ته وق و زه نجير خاتر په شيوم
 خودا مه زانو چيش ئامان وه سه ر (ئەمینی، ۲۰۱۱، ۱۸۷-۱۸۸)

گيرپر وه له پريگه ي ئەم گفتوگويه و يه کترناسينه ي نيوان (مهيمونه خاتوون و نوش ئافه رين) دا، که له ناو ئەو چاله ي عهلقه مي ديو به ندي کردوون؛ تهکنیکی فلاشباکي به کارهيناوه، به وه ي مهيمونه خاتوون رابردوو و ژيان ي خوي بو نوش ئافه رين باس دهکات، که له چ ژيانیکی خوش بووه و خزمه تکاري هه بووه و رۆژیک بو گهشت و سهيران چه ند شوينیک رويشتوو، تا له ناكاو عهلقه مي ديو ده پرفيتيت و به ندي دهکات، چه ندين مه رجي بو داده نيت که رازي بيت، به لام ئەو رازي نابيت، بويه پيي ده ليت ئەوه شوينته تا رازي ده بيت، تا ئەو کاته ي چيروکی ژيان ي بو نوش ئافه رين باس دهکات سي سالي خياندوو، نوش ئافه رينيش دلدا نه وه ي دهکات و پيي ده ليت: شازاده رزگارمان دهکات؛ واته خانا به تهکنیکی فلاشباک رووداوي سي سال پيشتر دهخاته روو، که له داستانه که روويداوه، به مهش کاتي گيرانه وه ي داستانه که خاو دهکاته وه؛ گوزارشتیکی جوان به بنياتي گيرانه وه که ده به خشيت.

که واته خانا تهکنیکی کاتي به شيويه يه کی هونهر ي سه رکه وتوو له داستانه که به کارهيناوه، له بهر ئەوه ي جوړي تهکنیکه کاني بو خيراکردن و خاوکردنه وه ي کات به رجه سته کردوو، ئەمهش بنياتيکی به هيزي داستانه که يه.

ئەنجام

لەپاش شىكردەنەو و ھەلسەنگاندنى بنياتى ھونەرى داستانە شىعەرى (سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن)ى خانای قوبادى گەيشتىنە چەند ئەنجامىك لەوانە:

۱- خانادەستىكى بالاي لە داھىنانى بىر و ھونەرى داستانە شىعەردا ھەبوو؛ داھىنانەكانى لە بوارى (وەرگىرانى ئەدەبى، بىرى نەتەوھى، "ھەجوو" داشۆرىن، بىرى ئازادىخووزى و دادپەرەھى، قالبە شىعەرىيەكانى تەرجىع بەند)دايە . لە بوارى (وەرگىرانى ئەدەبى، "ھەجوو" داشۆرىن، قالبە شىعەرىيەكانى تەرجىع بەند) دەبىتە سەرمەشق و پىشەنگى شاعىرانى كورد.

۲- خانە لە بنياتى ھونەرى داستانە شىعەرى (سولتان ئىبراھىم و نۆش ئافەرىن)دا سەركەوتوو بوو؛ لە رىگەى بەكارھىنانى ئەو توخم و تەكنىكانەى دەبنە ھۆكارى جوانىناسى و بە پىزى دەق لەرەوى پوخسار و ناوەرۆكدا؛ لەئاستى شىعەرىدا شىوازىكى ھونەرى بالاي ھەبوو؛ ئاستەكانى (دەنگەسى، وشەسى، رستەسى) بە پىنى پلانكى ئەكادىمى ھۆنەرى داستانى ئەو قوناغەى ژيانى دارشتوو؛ بە شىوازى مەسنەوى ئەم شىوازە سەرواى جىوازى ھەيە، كە دەبىتە رىگر لەبەردەم يەككىتى ئاوازدا، بۆيە خانە لىھاتووئە بۆ قەرەبووكردەھى يەككىتى ئاواز چەندىن بەدىلى ھونەرى بەكارھىناوئە لە جۆرەكانى ئاوازى (دەرەو، لايەكان، ناوہو) لەسەر تەوہرى (ھاوئىشىنى "ئاسۆيى" جىئىشىنى "ستوونى") لەوانە (زىادكردى ھىشوو دەنگى سەروا، پاش سەروا، رەگەزدۆزى، دووبارەكردەھو...ئاوازىكى بەچىژ دەبەخشنە داستانەكە.

۳- بەكارھىنانى وشەى بىگانە (عەرەبى، فارسى) لاي شاعىرانى كلاسىك بەگشتى باو بوو، لەبەرئەوھى لەو سەردەمدا بابەتى پاراستنى زمان لە ئارادا نەبوو، بەلام ئەوھى جىگەى سەرنج و گرنكى پىدانە ئەم بەكارھىنانە لاي شاعىرانى ھەورامى جىوازبوو، بەجۆرىك ھەوليانداوئە ئەو وشانە ھەورامىيانە و بە پوختى بەكاربەئىن و بە پىنى ياسا و رىسايى زمانەكەيان بىگونجىن، كە ئەم گۆرىنى وشانە شىوازىكى باو بوو لايان؛ خانای قوبادى يەككە لەو شاعىرانەى بەسەركەوتووئى وشەكانى بىگانەى گۆرىو بە ھەورامى، ھەرەھا لە بنياتى رستەدا لادانى زمانى لەم داستانەدا بەدەكرىت بە بيانووئى پىوئىستى شىعەر؛ شىعەرىش ياساى تايبەت بە خۆى ھەيە بەھۆى لادانى زمانى و واتايىوھ سەرنجراكىشتر دەبىت لاي خوئىنەر؛ واتە شاعىر بۆ بەخشىنى جوانى، ئاواز، رىتم، رىكخستنى كىش... لادانى زمانى، واتايى، پىش و پاشكردى بەشەكانى ئاخاوتن بەكاردەھىنىت، ئەمەش كارىگەرىيەكى ئەوتۆى نىيە لە رەوى واتاوھ چونكە رستە شىعەرىيەكان لە دۆخى لادانە زمانىيەكان دەبنە رستەى واتادار.

۴- خانە ھونەرەكان رەونىيەى بەشىوھەكى بەرفراوان و دەستايانە بەكارھىناوئە؛ لە رىنى بنەماكانى لىكچواندن و خوازە و خواستن و دركە، كە پىكھىنەرى وىنەى ھونەرىن لە بوونىدى شىعەرى داستانەكەدا.

۵- تەكنىكەكانى (وہسەف، گەتوگۆ- دىالوگ، خۇدواندن- مۆنۆلوگ، سەفەر، خەون و فانتازىا) رۆلىكى گەرە و كارىگەرىيان گىراوھ، بوونەتە ھۆكارى بەھىزى و پتەوى بنياتى داستانەكە بە گشتى؛ لە بنياتى پالەوانەكان، شوئىن، رەوداوھەكان... بۆ نمونە لە سەرجەمى رەوداوھەكاندا تايبەتمەندى خۇيان ھەيە؛

سەرەتا بوونەتە ھۆی دروستکردنی ڤووداوی سەرەکی و چەندین ڤووداوی لاوەکی، پاشان ڤۆلی گرنگیان ھەبوو لە گەشەکردن و گەشتنیان بە لوتکە و کۆتای ڤووداوەکان.

۶- گرنگترین توخمی گێرپانەو ھەوێ داستانی پالەوانە؛ بە ھیز و توانا لەرادەبەدەرییەکیەو دەبیتە ھۆکاری دروستکردن و پەرەپێدانی توخمەکانی دیکە، توانای ڤووبەڤووبوونەو ھەوێ سەرچەم کێشە و سەختییەکان، یاخود پالەوانە دژەکانی ھەوێ، لەم داستانی خانای قوبادیدا (۳۶) پالەوان بوونیان ھەوێ؛ پالەوانی سەرەکی (سولتان ئیبراھیم و نۆش ئافەرین)ن، کە ناوێشانى داستانیە کە بە ناوی ئەو دوو پالەوانەو ھەوێ، ھەرودھا (خان محمد)یش دەبیتە پالەوانی سەرەکی؛ ھۆکاری بوونی بە پالەوانی سەرەکی ئەو ھەوێ، کە ڤۆلیکی گرنگی لە گۆڤینی رەوتی ڤووداوەکان و ئاینەو پالەوانەکانی دیکەدا ھەبوو، لە سەرەتاو تا کۆتایی داستانیە کە ئەرکی جوامیرانەو ھەبوو و یارمەتیدەریکی باشی سولتان ئیبراھیم بوو، ھەرودھا ڤووداوی سەرەکیی داستانیە کە ئەو ھەوێ و دلدارییە، یەکیتی ڤووداوە پەیرەو کراو، کە بە سەفەرکردنی (سولتان ئیبراھیم) لە چینیو ھەوێ سوریا (دیمەشق) بەمەبەستی گەشتن بە مەعشوقی دەست پێ دەکات، لە کۆتایشدا دەگەریتەو ھەوێ؛ تاییبەتەندی ڤووداوی داستانیە کە لەو ھەوێ کۆتاییەکی شادی ھەوێ، سەرچەم خۆشەوێستەکان بەیەک دەگەن، ئەمەش پێچەوانەو داستانی دلدارییەکانی دیکە، کە کۆتاییەکی تراژیدیان ھەبوو.

۷- شوین مەیدانیکی فراوانی ڤووداوەکانە، لەم داستانیەدا زۆر بە فراوانی و بەربلاوی بەکارھێنراو، سەر ئەزەر و ژێر ئەرز، ئاسمان، سەرچەم جۆرەکانی شوین (واقعی، خەیاڵی و فانتازیایی، ھۆگر، ناھۆگر، کراو، داخراو....) بەکارھێنراو، بەھۆی بوونی خێزانیکی دێو، کە دژیایەتی پالەوانی سەرەکی دەکەن شوینە فانتازیاییەکان ڤۆلی گاریگەرییان ھەوێ لە سەرنجراکێشانى خۆینەردا، درێژەپێدەری ڤووداوەکان.

۸- کاتی ڤوودان و ھیکایەتی داستانیە کە ڤاڤردوو، گریمانەییە و دیارنییە، لەبەر ئەو ھەوێ لە ناو ڤۆکی داستانیە کە دێرە شیعریک، یاخود ئاماژە و بەلگەییەکی ڤوون و باوەرپیکراو ڤۆ دیاریکردنی کاتەکان بەرچاوە ناکەوێت، بە ھەمان شیوێ کاتی گێرپانەو و نووسینشی دیاریکراو نییە، وەک دەقە گێرپانەو ھەوێیەکانی دیکە کاتی خۆیندەو ھەوێ پەيوەستە بە خۆینەر، لەبەر ئەو ھەوێ بە شیعەر ھۆنراو ھەوێ و ئاوازیکی ڤەنگاوەرنگ و ڤرچێژو خرۆشی ھەوێ خۆینەر چێژییکی تاییبەت و ھەردەگرتیت خیراتر و لە کاتیکی کەمدا دەخوینیتەو، ھەرودھا تەکنیکەکانی پەيوەست بە کاتی وەک (پیشخراو، ڤرین، کورتکردنەو، وەستان، فلاشباک...) بە لێھاتووانە بەکارھێناو.

سه‌رچاوه كان

قورئانی پیرۆز: سوره‌تی الرحمن ئایه‌تی (۱-۴).

أ- کتیب

- کوردییه‌کان:

۱. ئەمینی، حمەره‌شی، ۲۰۱۱، سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافه‌رین، کۆکردنه‌وه و دارشتنه‌وه‌ی حمەره‌شی ئەمینی. چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس.
۲. ئەمینی، موحه‌مه‌د، ۲۰۲۱، ئەده‌بی هه‌ورامی و ره‌وتی میژوویی، له کتیبی ئەده‌بیاتی هه‌ورامی و چه‌ند باسیک، چاپخانه‌ی کارۆ، سلیمانی.
۳. ئەحمه‌د، که‌یفی، ۲۰۱۹، بنیاتی هونه‌ری داستان له ئەده‌بی فولکلۆری کوردیدا (به‌نموونه‌ی زاری کرمانجیی نیوه‌راست)، چ ۱، چاپخانه‌ی ئنستیتیوتی که‌له‌پوری کورد.
۴. ئەره‌ستۆ، ۲۰۰۴، هونه‌ری شیعەر (شیعرناسی)، وه‌رگێرانی له ئینگلیزییه‌وه‌ بۆ کوردی، عه‌زیز گه‌ردی، خانه‌ی چاپ و په‌خشی ڕینما، سلیمانی.

۵. ئەسود، نەزاد ئەحمەد، ۲۰۰۶، ئەزموونی خۆبندەنەو و چەند لاپەرەھەکی رەخنەیی، چ، ۱، چاپخانەى سەردەم، سلیمانی.
۶. ئەسود، نەزاد ئەحمەد، ۲۰۰۱، شیعریەتی دەق و ھەنگوینی خۆبندەنەو، سلیمانی، چاپخانەى رەنج
۷. ئەلوهنی، نجم خالید، ۲۰۰۶، تەکنیکی دایەلوگ لە ھەندی نمونەى ھاوچەرخى کورتە چیرۆکی کوردیدا، دەزگای رۆشنبیری شەفەق، کەرکوک.
۸. ئەلوهنی، نەجم (د)، ۲۰۱۶، ئەفسانەى توفانی سۆمەری، چ، ۲، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولێر.
۹. ئەلوهنی، نەجم خالد، ۲۰۰۴، بینای کات لە سێ نمونەى رۆمانی کوردی "ژانی گەل، شار، راز"، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم، سلیمانی.
۱۰. ئەمین، نەوشیروان مستەفا، ۲۰۱۲، بەدەم ریگاوه گۆلچین، چ، ۲، الدار العربیە للعلوم- ناشرۆن.
۱۱. ئیبراھیم، محمد عەبدوالکریم، ۲۰۱۲، پیکھاتەى زمانی شیعری لە روانگەى رۆخنەى ئەدەبى نوێو، چ، ۱، چاپخانەى موکریانى، ھەولێر.
۱۲. بەرزنجى، عەلى، ۲۰۰۸، رەخنەى بونیادگەرى لە تیۆرییەو ە بۆ پراکتیزەکردن، چ، ۱، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم، سلیمانی.
۱۳. بەرزنجى، عەلى(د)، ۲۰۲۰، ئاسۆى دەق، چ، ۱، چاپخانەى ئیفا.
۱۴. بیدار، جمال، ۲۰۱۳، دەروازەى شیعەناسى، چ، ۱، چاپخانەى نارین، ھەولێر.
۱۵. بیدار، جمال، ۲۰۰۷، لەبابەت ریزمانى ھۆرامى یەو، بەرگی یەكەم، (ناو، جینا، ئاوەلناو)، چاپخانەى پەیف، سلیمانی.
۱۶. پارسا، سەید ئەحمەد(د)، ۱۳۹۷ھ، رۆونیژى لە ئەدەبى کوردیدا، چاپخانەى نالى، سەندج.
۱۷. پیربال، فەرھاد، ۲۰۰۲، مێژووی وەرگێران لە ئەدەبى کوردیدا (لە كۆنەو ە تا ۱۹۳۲)، چ، ۱، چاپخانەى وەزارەتى پەرودەرە، زنجیرە بلاوکرادەکانى گۆقارى ئاسۆى پەرودەرە (۱۰)، ھەولێر.
۱۸. تراویک، بوکنەر، ۲۰۰۸، مێژووی ئەدەبى جیھان ئەدەبى کۆن و سەدەکانى ناڤین، و. ھەمەكەریم عارف، بەرگی یەكەم، چ، ۱، چاپخانەى خانى، دھۆك.
۱۹. تراویک، بوکنەر، ۲۰۰۸، مێژووی ئەدەبى جیھان ئەدەبى کۆن و سەدەکانى ناڤین، و. ھەمەكەریم عارف، بەرگی دووھم، چ، ۱، چاپخانەى خانى، دھۆك.
۲۰. جەمیل، ھاوکار، ۲۰۲۱، گێرانیو ە لە داستان و شانۆدا مەم و زین بە نمونە، چ، ۱، چاپخانەى مەم و زین.
۲۱. جێرمان، كلۆد، لۆبلان، ریمو، ۲۰۰۶، واتاسازی، د. یوسف شەریف سعید، چ، ۱، چاپخانەى وەزارەتى پەرودەرە.
۲۲. حوسین، سەنگەر نازم، مەولود، ریزان سالیح، ۲۰۱۸، ژانرە ئەدەبى کان، چ، ۱، ناوەندی ئاویر، ھەولێر.
۲۳. حسین، ھەژار فەقی، ۲۰۱۴، رۆونیژى لە شیعری مەھویدا، چاپى یەكەم، چاپخانەى سەردەم، سلیمانی.
۲۴. حسینى، رەزا سەید، ۲۰۰۶، قوتابخانە ئەدەبى کان، و. ھەمەكەریم عارف.
۲۵. حسەین، ھەقال ئەبوبەكر، ۲۰۰۷، چەشە ئەدەبى و رۆژنامەنوسىیەکان و رەنگدانەویان لە ژیان و ژین دا، چاپخانەى شقان، سلیمانی.
۲۶. خدر، ریزان رەحمان، ۲۰۱۲، تەکنیکی گێرانیو ە لە رۆمانەکانى(عەبدوللا سەراج)دا، چ، ۱، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولێر.
۲۷. خۆشناو، نەریمان(د)، ۲۰۱۲، رستەسازى، چ، ۱، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولێر.
۲۸. خۆشناو، نەریمان(د)، ۲۰۱۴، دەنگسازى، چ، ۲، چاپخانەى ھێقى، ھەولێر.
۲۹. خەزەندەر، مەرف(د)، ۲۰۰۱، مێژووی ئەدەبى کوردى، بەرگی یەكەم، چ، ۱، ھەولێر، دەزگای ئاراس.

۳۰. خەزەندەر، مارف(د)، ۲۰۰۲، میژووی ئەدەبی کوردی، بەرگی دووهم، چ ۱، چاپخانەى وەزارەتى پەرودەرە، ھەولێر.
۳۱. خەیات، کاروان عوسمان، ۲۰۱۳، داستانی گورگ و ریوی، بەرپۆەبەراییەتی چاپ و بلاوکردنەوہی سلیمانی.
۳۲. رەسول، شوکریە(د)، ۱۹۸۹، ئەدەبی کوردی و ھونەرەکانی ئەدەب، چاپخانەى خۆیندنی بالا، ھەولێر.
۳۳. رەسول، عیزەددین مستەفا(د)، ۱۹۷۹، لیکۆلینەوہی ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی، چ ۲، چاپخانەى زانکۆی سلیمانی.
۳۴. رحمان، عەبدوللا، ۲۰۱۱، شیعری شانۆی لە ئەدەبی کوردیدا، ئەکادیمیای کوردی، چاپخانەى حاجی ھاشم.
۳۵. رضایی، تحسین و دیگر، ۱۳۹۹، یەکەمین کۆنگرەى شاعیری بەناوبانگی کورد خانای قوبادی، چ ۱، جوانرۆ.
۳۶. سەجادی، علاالدین، (د) ۱۳۸۹، میژووی ئەدەبی کوردی، چ ۳، انتشارات کردستان، سنندج.
۳۷. سەعید، جەلال ئەنوەر، ۲۰۱۳، گفتوگۆ لە پۆمانی کوردی کرمانجی خواروودا، بەرپۆەبەراییەتی چاپ و بلاوکردنەوہی سلیمانی.
۳۸. شیخ بزینی، سەعد فاروق، ۲۰۱۱، بنیاتی ھونەری لە شیعری ئەحمد موختار بەگی جاف دا، ھەولێر.
۳۹. صفوی، کورش، ۲۰۱۸، لە زمانەوانییەوہ بۆ ئەدەبییات، د.عوسمان دەشتی، چ ۱، چاپخانەى پۆژھەلات، ھەولێر.
۴۰. عزیز، شکری، ۲۰۱۰، تیۆری ئەدەب، و.سەردار ئەحمەد گەردی، چاپخانەى ماردین، ھەولێر.
۴۱. عەبدوللا، پەروین، ۲۰۰۸، رەگەزی دراما لە شیعری لیریکی کوردیدا، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی.
۴۲. عەلی، دلشاد، ۱۹۹۸، بنیاتی ھەلبەست لە ھۆنراوہی کوردی دا، چاپخانەى رەنج، سلیمانی.
۴۳. عەلی، دلشاد، ۲۰۰۷، دیلان و تاقیکردنەوہی شیعری، چاپی یەکەم، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی.
۴۴. عەلیاویہی، عەبدەللا(د)، ۲۰۰۴، کوردستان لە سەردەمی عوسمانی دا، بلاوکرانەکانی سەنتەری لیکۆلینەوہی ستراتیجی کوردستان، سلیمانی.
۴۵. فەرھادی، ساجیدە(د)، ۲۰۱۳، ھەندی لایەنی رستەسازی زمانی کوردی، چاپخانەى حاجی ھاشم، ھەولێر.
۴۶. فتاح، محمد معروف(د)، زمانەوانی، چ ۳، چاپخانەى حاجی ھاشم، ھەولێر.
۴۷. قازی، قادر فەتاحی، ۲۰۰۷، گەنجینەى بەیتی کوردی، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، ھەولێر.
۴۸. خەیات، کاروان عوسمان، ۲۰۱۶، دیوانی خانای قوبادی، کۆکردنەوہ و لیکۆلینەوہی کاروان عوسمان خەیات (پیین)، چ ۱، چاپخانەى شوان، سنە.
۴۹. ملاکریم، محمد، ۱۹۷۵، شیرین و خوسرەو، ساغکردنەوہی (محمدی ملاکریم مودەرریس)، زنجیرەى ژیانەوہی کەلەپوری ئەدەبی کورد- ژمارە(۲)، چاپخانەى کۆری زانیاری کورد، بەغدا.
۵۰. کاکى، حمە نووری (د)، ۲۰۰۸، شیواز لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، چ ۱، چاپخانەى تیشک، سلیمانی.
۵۱. کاکى، حمەنوری عومەر، ۲۰۱۳، شیوازی شیعری نویی کوردی، چاپی یەکەم، سلیمانی، بەرپۆەبەراییەتی چاپ و بلاوکردنەوہی سلیمانی.
۵۲. گەردی، عەزیز، ۱۹۷۲، رەوانیژی لە ئەدەبی کوردی دا، بەرگی یەکەم (پوونییژی)، چ ۱، جاحظ بەغداد. چاپخانەى شارەوانی، ھەولێر.
۵۳. گەردی، عەزیز، ۱۹۷۵، رەوانیژی لە ئەدەبی کوردی دا، بەرگی دووهم، چاپخانەى شارەوانی، ھەولێر.
۵۴. گەردی، عەزیز، ۱۹۹۹، سەرۆا، چاپخانەى وەزارەتى پۆشنیبری، دەزگای ئاراس، چ ۱، ھەولێر.
۵۵. گەردی، عەزیز، ۲۰۰۲، رەوانیژی بۆ پۆلی دووہمی پەیمانگای مەلبەندی مامۆستایان، پۆلی پینجەمی پەیمانگایان، پینگەیانندی مامۆستایان، چاپی یەکەم، چاپخانەى وەزارەتى پەرودەرە، ھەولێر.
۵۶. گەردی، عەزیز، ۲۰۱۴، کیشناسی کوردی، کۆمپووتەری نارین، چ ۱، ھەولێر.
۵۷. گەردی، موحسین ئەحمد، ۲۰۱۳، بەھاری رەوانیژی، چاپخانەى نارین، ھەولێر.
۵۸. گەرمیانی، عادل، ۲۰۰۸، گرنگی داستان و پۆمان لە تیۆری ئەدەبدا، گوڤاری نەوشەفەق، ژ ۵۵.

٥٩. محمدهديور، عادل، ١٣٨٨، سؤزي ليرىكا له ئهزمونى شيعرى كورديدا، چ ١، نشر احسان، تهران.
٦٠. مستهفا، ئيدريس عبدالله(د)، ٢٠١١، لايه نه رهوانبئزيبهكان له شيعرى كلاسىكى كورديدا، چاپخانهى حاجى هاشم، ههوليز.
٦١. موكرىانى، كوردستان(د)، ١٩٨٦، سينتاكسى رستهى ساده له زمانى كورديدا، چاپخانهى(دار الحرية للطباعة)، بهغداد.
٦٢. مهنتك، حه مه(د)، ٢٠٢١، گيرانه وهناسى، چ ١، نوسينگهى تهفسير، ههوليز.
٦٣. هالبيرگ، پيتر، ٢٠١٨، تيؤرى ئهدهبى و شيؤاز ناسى، وهرگيزانى د. ئه نوهر قادر محمد، چ ٣، چاپخانهى ئه نديشه، سليمانى.

– عه ره بيه كان

١. ابراهيم، عبدالله(د)، ١٩٨٨، البناء الفنى لرواية الحرب فى العراق، دار الشؤون الثقافية، بغداد.
٢. اسماعيل، عزيز، ١٩٧٣، لأدب و فنونه، الطبعة الخامسة، القاهرة.
٣. باطاهر، بن عيسى(د)، ٢٠٠٨، البلاغة العربية مقدمات و تطبيقات، الطبعة الأولى، دار الكتاب الجديد المتحدة، ليبيا.
٤. تاوكوزي، سالار، ٢٠١٢، بيئة المكان فى روايتي الجحيم المقدس و هيلانة، اتحاد الادباء الكرد المركز العام.
٥. ترحيينى، فايز(د)، ١٩٨٨، الدراما و المذاهب الادب، ط ١، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و التوزيع، بيروت.
٦. التكريتى، جميل نصيف، ١٩٨٠، عدد من الباحثين السوفييت، نظرية الأدب، دار الرشيد للنشر – مركز العربى للطباعة والنشر والتوزيع، الجمهورية العراقية.
٧. الجرجاني، الامام عبدالقادر، ٢٠٠١، دلائل الاعجاز فى علم المعاني، تصحيح الشيخ محمد عبده، علق عليه السيد محمد رشيد رضا، الطبعة الثالثة، دار المعرفة، بيروت-لبنان.
٨. الجنايى، جمال(د)، ٢٠١٣، المكونات الفنية فى الشعر النسوي الكردي، اربيل.
٩. الحديدى، عبداللطيف(د)، ١٩٩٦، الفن القصصي فى ضوء النقد الادبي الحدث، دار المعرفة، المنصورة.
١٠. حليفي، شعيب، ٢٠٠٦، الرحلة فى الادب العربى، رؤية للنشر والتوزيع.
١١. السامرائى، مهدي صالح(د)، ١٩٧٤، المجاز فى البلاغة العربية، الطبعة الأولى، مكتبة دار الدعوة، سوريا.
١٢. السكاكى، أبى يعقوب يوسف، ٢٠٠٠، مفاتيح العلوم، تحقيق، عبدالحميد هنداوى، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت – لبنان.
١٣. صدقه، ابراهيم، ٢٠١٠، النص الادبى فى التراث النقدى والبلاغى حتى نهاية القرن الخامس الهجرى، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
١٤. العطار، سليمان، ٢٠١٢، الموتيف فى الادب الشعبى والفردى، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
١٥. عبدالله، محمد حسن(د)، ١٩٧٨، فنون الأدب (أصول، نصوص، قراءت)، ط ٢، دار الكتب الثقافية، الكويت.
١٦. عثمان احمد(د)، ١٩٨٤، الشعر الاغريقى تراثا انسانيا و علميا، ط ١، عالم المعرفة ٧٧، الكويت.
١٧. فروم، اريك، ٢٠١١، اللغة المسنبة، ترجمة، محمود منقذ الهاشمى، دار الحوار للنشر والتوزيع، ط ١، سورية-لاذقية.
١٨. فهيم، حسين محمد، ١٩٨٩، الادب الرحلات، عالم المعرفة (١٣٨)، المجلس الوطنى للثقافة والفنون والآداب، الكويت.
١٩. فيود، بيستون عبدالفتاح(د)، ٢٠١٠، علم البيان، ط ٣، مؤسسة المختار قاهرة.
٢٠. كوهين، جان، ١٩٨٦، بنية اللغة الشعرية، ت محمد الوي و محمد العمري، دار توبقال للنشر.
٢١. محمد، ركن الدين، ٢٠٠٢، الأشارات والتنبهات فى علم البلاغة، علق عليه، ابراهيم شمس الدين، دار الكتب العلمية، بيروت – لبنان.
٢٢. مرزوقى، سمير، شاكور، جميل، ١٩٨٦، مدخل الى نظرية القصة، "تليل و تطبيق"، دار الشؤون-الثقافة العام، بغداد.

۲۳. مندور، طارق، ۲۰۱۳، نظریه مندور النقدية، مطابع الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
۲۴. میخائیل باختن، ۱۹۸۲، الملحمة والرواية، ترجمة د. جمال شحید، الطبعة لاولی، معهد الانماء العربی بیروت-الهيئة القومية للبحث العلمی الجماهيریة العربیة اللیبیة الشعبیة الاشتراکیة- طرابلس، بیروت.
۲۵. الملائکه، نازک، ۱۹۷۸، قضا الشعر المعاصر، الطبعة الخامسة، بیروت.
۲۶. هواری، احمد ابراهیم، ۱۹۷۶، البطل المعاصر فی الروایة المصریة، منشورات وزارة الثقافة والاعلام، دار الحرية لطباعة، بغداد.
۲۷. واخرون، ثول، ۲۰۱۲، معجم المصطلحات الادبیة، المؤسسة الجامیة للدراسات والنشر والتوزیع، بیروت.
۲۸. وادی، طه (د)، ۱۹۸۹، دراسات فی نقد الروایة، الهيئة المصریة العامة للكتاب، ط ۱، القاهرة.
۲۹. ویس، أحمد محمد (د)، ۲۰۰۲، الأنزیاح فی التراث النقدي والبلاغي مطبة اتحاد كتاب العرب، دمشق.
۳۰. ویک، رینیة، ۱۹۸۷، مفاهیم نقدیة، ت. محمد عصفور، عالم المعرفة، المجلس الوطنی للثقافة والفنون و الأدب، الكويت.

- فارسیه کان

۱. ایبرمز، ام.اچ، هرفم، جفری گالت، ۱۳۸۷، فرهنگ توصیفی اصطلاحات ادبی، مترجم، سعید سبزیان م، تهران، رهنما.
۲. بهار، محمد تقی ملک الشعرا (۱۳۳۴)، تاریخ تطور شعر فارسی، چاپ اول، مشهد، کتاب فروشی باستان.
۳. سرمد، زهره، ۱۳۸۷، صوره خیال در غزلیات شهریار، چ ۱، انتشارات بلور.
۴. شمیسا، (د) سیروس، ۱۳۹۳، انواع ادبی، چاپ چهارم، نشر میترا، تهران.
۵. صفا، ذبیح الله، ۱۳۷۸، حماسه سرایی در ایران، انتشارات فردوس، چاپ هفتم، چاپخانه رامین، تهران.
۶. فتوحی، محمود، ۱۳۹۵، سبک شناسی نظریه ها و رویکردها و روش ها، چاپ سوم، تهران، انتشارات سخن.
۷. فلکی، محمود، ۱۳۸۲، روایت داستان (تئورهای پایه‌یی داستان نویسی)، چ ۱، نشر بازتاب نگار، تهران.
۸. مدرسی، فاطمه، ۱۳۹۰، فرهنگ توصیفی نقد و نظریه‌های ادبی، ضاٹ اول.
۹. میرصادقی، جمال، ۱۳۸۶، ادبیات داستانی، چ ۵، نشر سخن، تهران.
۱۰. میرصادقی، جمال، ۱۳۸۸، عناصر داستان، چ ۶، نشر سخن، تهران.
۱۱. میرصادقی، جمال، ۱۳۹۳، شناخت داستان، مؤسسه انتشارات، تهران.
۱۲. میرصادقی، جمال، ۱۳۹۴، عناصر داستان، انتشارات سخن، چ ۹ تهران.
۱۳. میرصادقی، جمال، میرصادقی، میمنت، ۱۳۸۸، واژه نامه هنر داستان نویسی، چ ۲، تهران.
۱۴. یونسی، ابراهیم، ۱۳۸۲، هنر داستان نویسی، مؤسسه انتشارات نگاه، چاپخانه ایران یکتا، چاپ هفتم، تهران.

-ئینگلیزیه کان:

- M.H.Abrams.(۱۹۹۹) Aglossary of Lityary term.
- Marshall, Evan (۱۹۹۸). The marshall plan for Novel Writing. Cincinnati, OH: Writers Digest Books.

ب- نامه ئه کادیمییه کان:

کور دییه کان:

۱. حه‌سه‌ن، یاسین ره‌شید، ۲۰۰۴، ناوه‌رۆک و ته‌کنیکی درامای کوردی (۱۹۹۱-۲۰۰۲)، نامه‌ی ماسته‌ر، کولیتیژی زمان، زانکوی سلیمانی.

۲. حەمە ئەمىن، باخان ئەحمەد، ۲۰۱۴، شىعەرى چىرۆكئامىز لە ئەدەبى كوردىدا بە كەرەستەى كرمانجى خواروو(سالانى ۱۹۹۰-۲۰۰۰، نامەى ماستەر، كۆلىژى زمان، زانكۆى سلېمانى).
۳. خالد، عىماد وەيسى، ۲۰۰۸، بەراوردکردنى داستانى (شىخى سەنعان) ى عەتتارى نىشابوورى و فەقىي تەيران، نامەى دكتورا، كۆلىژى زمان، زانكۆى سەلاحەددىن.
۴. عەلى، ئارەزوو محمد، ۲۰۰۹، تەكنىك لە رۆمانەكانى (عەبدوللا سەراج)دا نامەى ماستەر، كۆلىژى پەرودە، زانكۆى سەلاحەددىن.
۵. على، بكر عمر، ۲۰۰۰، مېتافۆر لە رۆمانگەى زمانەوانىيەو، نامەى دكتورا، كۆلىجى زمان، بەشى كوردى، زانكۆى سلېمانى.
۶. عوسمان، كاروان مەدى، ۲۰۰۸، تەكنىكى وەسف لە رۆمانەكانى (بەختيار عەلى)، نامەى ماستەر، كۆلىژى زمان، زانكۆى كۆيە.
۷. عبدالرحمن، لەهۆن، ۲۰۲۱، لىرىكى گۆرانى (هەورامى) لە دىدى شىوازناسىيى هاوچەرخەو (بە نمونەى شىعەرى : بېسارانى، سەيدى، كۆماسى)، نامەى دكتورا، كۆلىجى زمان، بەشى كوردى، زانكۆى سلېمانى.
۸. فايەق، ديار، ۲۰۰۸، بنىاتى وەسف لە رۆمانى (رېگا)دا، نامەى ماستەر، كۆلىژى پەرودەى ئىبن روشدى، زانكۆى بەغداد.
۹. فەرحان، مەريوان حسىن، ۲۰۱۵، جوانكارى لە شىعەرى وەفايدا، نامەى ماستەر، كۆلىجى زمان، بەشى كوردى، زانكۆى سلېمانى.
۱۰. قادر، سەنگەر، ۲۰۰۹، بنىاتى گۆرانەو لە داستانى (مەم و زىن) ى خانى و رۆمانى (شارى مۇسقىارە سېبىهكان) ى بەختيار عەلى دا، دەزگای تووژىنەو وەو بلاوكردەو وەى موكرىانى، چاپخانەى خانى، دەوك.
۱۱. قاضى، رەوئەند حەمەجزا، ۲۰۲۱، ئىستاتىكاي وەسف لە چىرۆكە شىعەرەكانى ئەنوەر قادر مەمەددا، نامەى ماستەر، كۆلىژى زمان، زانكۆى سلېمانى.
۱۲. كەسەنەزانى، بوشرا، ۲۰۲۲، ئىستاتىكاي گۆرانەو لە ئەدەبى كوردىدا، نامەى دكتورا، كۆلىژى زمان، زانكۆى سلېمانى.
۱۳. محمد، تانيا ئەسەد، ۲۰۰۶، بىناى شووین لە دوو نمونەى رۆمانى كوردى، نامەى دكتورا، كۆلىجى زمان، زانكۆى سەلاحەددىن.
۱۴. محمد، هېمەن جاسم، ۲۰۱۵، هونەرەكانى گۆرانەو لە رۆمانەكانى (خوسرەو جاف)دا، نامەى ماستەر، زانكۆى سەلاحەددىن، كۆلىژى زمان.
۱۵. موفتى، پەرى سالىح، ۲۰۱۱، گۆرانەو لە چىرۆكەكانى (ئەحمەد ئىسماعىل)دا، نامەى ماستەر، كۆلىژى زمان، زانكۆى سەلاحەددىن، هەولير.

عەرەبىيەكان:

۱. العامري، ميادة عبدالكريم، ۲۰۱۱، البنية السردية كتاب الاغانى لأبي الفرج الاصبهاني، رسالة ماجستير، جامعة ذي قار، كلية التربية.
۲. المالكي، ماجدة هاشم، ۲۰۰۲، تحليل الخطاب الروائي، في أدب عبد الخالق الركابي، الثلاثية نموذجاً، رسالة ماجستير، جامعة ابن رشد، كلية التربية.
۳. يحيى، محمد حامد، ۲۰۱۵، العناصر الدرامية في السرديات ابراهيم اسحق، رسالة دكتورا، جامعة السودان، كلية الموسيقى والدراما.

پ- گۆفارهكان:

١. ابراهيم، عمر، ١٩٧٩، فؤلكلور بهرهم و دهستكهوت و بهرههه پتر له ههزاران سالي پيش ئيستايه، گوڤاري رۆشنبييري نوي، ٧٦.

٢. تاله باني، موكه رهم، ٢٠١٠، ثايا سهردهمي داستان به سه رچوو، گوڤاري كاروان، ژ(٢٤٨)، ٧٦.

٣. سه وييزي، دهريا (د)، ٢٠١٩، ستاتيكاى زمانى شيعرى له ديوانى مۇسيقاى نامويى هاوژين صليوه دا، گوڤاري زانكوى كويه، ژ(١٠)، كويه.

٤-دهشتي، عوسمان(د)، ٢٠٠٩، بنياتي ئاوازو شينواز له ساقينامهه (نالاهى جودايي)، گوڤاري زانكوى كويه، ژ(١٢)، كويه.

٥-سه عيد، شاهو، ٢٠٠٤، شيعر و سيمانتيكاى ريتم، گوڤاري ئاينده ژماره ٥٣.

٦-محه مهه، ئه نوهر قادر، (٢٠٠٧)، مۆتيفى پايز له شيعره كانى بيسارانيدا، گوڤاري زانكوى سليمانى ژماره ٢٠.

٧-محه مهه، عيرفان ئه حمد، ٢٠٠٢، دهروازه يهك بۆ زهمهن له دراما، گوڤاري رامان، ژ ٧٠.

گوڤاري فارسي:

١. خير انديش، سيد مهدي، دري، نجمة(د)، ٢٠١١، ساختار داستان ثردازى در سمك عيار، ثذوهش نامهه ادبيات ه زبان شناسى، سال اول، شمارهه اول.

ت- فهرهه نكه كان:

١. موكريانى، گيوى، ١٩٩٩، كوردستان، دهزگاي چاپ و بلاوكردنه وهى ئاراس، چ ١، هه وليز.

د-چاوپيڤكه وتن:

به ريز ماموستا جه مال بيدار ٢٠٢٢/٣/١

پيڤكهه ئه ليكترونى:

١- دهشتي، عوسمان و سه وييز، سروشت، ٢٠١٥، بنياتي ريتم له شيعره كوردبييه كانى ئه خته ردا. Osman.dashty.net

ملخص البحث

الشعر المكتوب بالهورامى ضمن الأدبيات اللهجة الكورانية وهي ثروة فنية للشعب الكردي، التي تم تهميشها، ولم يهتم بها قدر الحاجة، فالشاعر (خانا القبادي) واحد من بين هؤلاء الشعراء المنتمي إلى الأدبيات الكورانية والذي يعرف بكثرة مؤلفاته، ومع ذلك لم ينل حصته في الدراسات العلمية، مين أجل ذلك حاولنا في هذه الرسالة عرض ودراسة أشهر أعماله بعنوان (البنية الفنية للملحمة الشعرية " سلطان إبراهيم و نوش آفرين") والمنهج المتبع في الرسالة هو المنهج الوصفي التحليلي، وقد آثرنا أن تكون الرسالة في ثلاثة فصول.

الفصل الأول يتألف من أربع مباحث، المبحث الأول تناول تعريف الملحمة الشعرية، أما المبحث الثاني خصص لتأريخ الملاحم الشعرية العالمية و الكردية، وفي المبحث الثالث ركزنا على خصائص الملاحم الشعرية، وتناول المبحث الرابع والأخير نبذة عن حياة وابداعات الشاعر "خانا القبادي" في مجال الخيال والملحمة الشعرية.

والفصل الثاني عنوانه (البنية الفنية للملحمة الشعرية " سلطان إبراهيم و نوش آفرين") و يتألف من ثلاث مباحث: ففي المبحث الأول تناولنا البنية الصوتية والتي تمثل الأصوات " الخارجية، الجانبية،

الداخلية" وفي المبحث الثاني تناولنا البنية الأسلوبية ومستوياتها " الصوت، الكلمة، الجملة" في الملحمة ، أما المبحث الثالث فخصص للفنون البلاغية " التشبيبية، المجاز، الإستعارة، الكناية" مع تعريف موجز لهذا الفن و تحليل النماذج الشعرية.

وجاء الفصل الثالث بعنوان (البنية الفنية للملحمة الشعرية "سلطان إبراهيم و نوش آفرين") ، ويتألف من مبحثين: ففي المبحث الأول تحدثنا عن تقنيات الرواية " الوصف، الحوار، الصوت الداخلي، المونولوج، السفر، الحلم والخيال" في الملحمة ، وتناول المبحث الثاني عناصر الرواية(الحدث ، المكان ، الزمان) في الملحمة المذكورة.

وختمنا الدراسة بأهم النتائج التي توصلنا إليها ، مع عرض قائمة بأهم المصادر والمراجع للبحث .

Abstract □

In Goran literature, the works of Hawrami poets are an artistic and cognitive asset of our nation. Unfortunately, these great masterpieces have not been given the rights they deserve. Their high level of artistry has not been brought to light through academic research. Khan Qobadi is one of the highest-ranking poets of this beautiful literature and he is known as the most prolific poet. However, there is not enough scientific research on his works. Therefore, this study is a scientific attempt at one of his great masterpieces entitled “Sultan Ibrahim and Nosh Afarin”. Based on the historical and descriptive analytical method, this study has been conducted in three main parts:

The first part consists of four sections: The first section is dedicated to presenting the terms and definitions of poetry. In the second section, the history of Kurdish and world poetry epos is presented based on scientific sources. In the third section, we have emphasized the existence of the characteristics of the poetry epos. We have devoted the last part of this section to a brief of Khana Qobadi’s life and his inventions in the field of thought and the art of poetry epos.

The second part is devoted to the artistic structure of the poetry epos “Sultan Ibrahim and Nosh Afarin” at the poetic level which consists of three sections. In the first section, the melody structure which consists of melody (outside, sides, and inside) is presented in the epic. Then in the second section, the structure of method in which we have shown the levels of sound, word, sentence of the story according to necessity and scientific ability. The third part is dedicated to the art of explanation (analogize, desire, xwaza) with a brief epic of this art, the analysis of the example of the epic poem is presented in this regard.

The third part deals with the artistic construction of the story at the narrative level. It consists of two sections: In first part, we discussed the narrative techniques of (description, conversation, dialogue, self-talk, monologue, journey, dreams and fantasy) in the story. In the second part, we have presented the elements of narrative (hero, event, place, time) of this great masterpiece by Khana Qobadi. □